

శ్రీ వేమన యోగి

I have the pleasure to enrol Sri. Gandham Sreeramamurty and Sri.Irrinki Narasimhamurty who are popularly known as " Sreerama Narasimha Murty Kavulu " as our Court Poets. Hereafter they are entitled to the privileges of our Court.

Gadwal,
1-3-1945.

Youvaraja Saheb of Gadwal.
(For Maharani Saheba of Gadwal.

శ్రీ వేమనయోగీష్టాయ నమః

వేమగీత (ప్రథమసహస్రము)

సమూలము (తెలుగువివరణము)

శ్రీ రామస్వసింహమూర్తికవుఁడు :

శ్రీ వేమనయోగీష్ట స్తుతి

శ్రీ వేమాహ్వయ యోగివర్య ! పతితా నుద్ధర్తుకామో జనాన్
తత్త్వార్థం ప్రతిపాదయ స్ప్రవచనైః హృద్యాన్త్రోపద్యాత్మకైః
సందేశం భువి యం త్వ మద్భుత మదాః ప్రాక్ ద్రాక్షమేవాధునా
గైర్వాణ్యాం గిరి భాషితుం ప్రదిశ నౌ ధార్మ్యం నమస్తే ! నమః.

తా॥ వేమనయోగీంద్రా ! పతితులనుద్ధరించుటకొఱకుఁ దత్త్వార్థముఁ
బ్రతిపాదించుటకునై మనోహరములగు నాంధ్రపద్యముల లోకమునకునివే
యద్భుత సందేశమింతకుపూర్వమిచ్చితివో దానినే యిప్పుడు సంస్కృత
భాషలోఁబలుకుటకు (శ్రీరామస్వసింహమూర్తికవులమైన) మాకుఁ
దగిన దిట్టతనమును బ్రసాదింపుము. నీకిదే నమస్కారము.

శ్రీ మత్సనత్కుమారాంశం వేదవేదాంగవేదినమ్ ।

దిగంబరం కుమారాశం స్తువో వేమాఖ్య యోగినమ్॥

తా॥ సనత్కుమారాంశసంఘాతుఁడును, వేదవేదాంగవేదియు, దిగం
బరుఁడును, బాలకునివంటివాఁడునునగు వేమనయోగిని స్తుతించెదము.

నైతిక విభాగము

1 అత్మశుద్ధిలేని యాచారమదియే? భాండశుద్ధిలేని సాఁమేల?

/ చిత్తశుద్ధిలేని శివపూజయేలరా? శిశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అత్మశుద్ధ్యా వినాచారః పాకో భాండే శుచిం వినా ।

చిత్తశుద్ధ్యా వినా వేమ ! శివపూజా నిరర్థికా ॥

తా॥ పరిశుభ్రపరచని పాత్రతోపండిన వంటకములు, హృదయపారి
శుద్ధ్యములేనివాని యాచారములు, మనశ్శుద్ధిలేనివాని భగవత్పూజయు

నిష్ప్రయోజనమే సుమా॥ వి॥ అనాచారాత్ భవేద్భ్రష్టః, అత్యాచారేణ మూర్ఖతా, ఆచారవ్యవహారేషు, సమచిత్తోభవే త్సుఖే॥

2 నిక్కమైనవందించి నీలమొక్కటెచాలు, శకుకు బెళుకుతాళ్లు తట్టెదేల?
చదువఁ బద్య మరయఁ జాలదా యొక్కటి, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ఏకే నాలం జాతినీలమణినా కిం బహుపల్లెః ?

రసయుక్తం పద్య మేకం పఠితుం వేమ ! యుజ్యతే ॥

తా॥ విలువలేని తట్టెడు కంకరరాళ్ళకంటె అమూల్యమగు నొక్క యింద్రనీలమాణిక్యమేచాలు, అట్లే పనికిమాలిన యనేకపద్యములు చదువుటకంటె సరసమగు నొక్కపద్యము చదువుటకుసరిపోదా? (దీనినిబట్టి వేమనయొగికి పద్యములసంఖ్య పెంచుటకంటె ప్రతి పద్యము ప్రయోజన కరముగా నుండుటయే హితవని తెలియుచున్నది. అందువలన వేలకొలది వేమనపద్యముల యందునను బ్రతిపద్యమునకు విశిష్టతకలదు.)

3 గాజుకుప్పెలోనఁ గడగుచు దీపంబు, కెట్లులుండు జ్ఞానమట్లులుండుఁ
దెలిసిపట్టివారి దేహంబులుండున, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

కాచగోళగతో వేమ! యథా దీపో విభాసతే ।

తథైవ విదుషాం చాపి జ్ఞానం దేహే ॥ వత్తిష్ఠతే ॥

తా॥ గాజుచిమినీలోని దీపపుకాంతి వెలుపల కెట్లుప్రకాశించునో అట్లే జ్ఞానుల దేహములోని ప్రశాంతమగు బ్రహ్మతేజస్సును బయటకు గోచరించుచుండును. వి॥ (భర్తృ) నమశ్శాంతాయ తేజసే(గీత-శం॥భా)
తేజః :- త్వగింద్రియవ్యతిరేకేణ ప్రకాశవిశిష్టా యా త్వక్ ॥

4 పెట్టిపోయలేని వట్టినరులు భూమి, బుట్టసేమి వారు గిట్టసేమి?
పుట్టలోనఁజెడలు పుట్టవా? గిట్టవా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

దానధర్మ క్రియాహీనైః పుంభి ర్దేమ! నిరర్థకైః ।

జాతైః కింవా? మృతైః కింవా? వల్మీకేతు ఘృతై ర్యథా ॥

తా॥ పుట్టలోఁజెడవురుగులుపుట్టించుఁజచ్చుచునున్నట్లులోకోపకారులు కాని నరులు లోకమున పుట్టినను చచ్చినను నొకటే॥ వి॥ (శం॥ మణి)

జీవన్మృతః కస్తు? నిరుద్యమోయః 2 ధన్యోఽస్మికో? యస్తు పరోపకారి॥

5 తాముగన్నవారు దముఁగన్నవారును, జచ్చుటెల్ల దమకు సాక్షికాడె?

బ్రతుకులెల్ల దమకు బ్రహ్మకల్పంబులా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

మృతి స్వప్నితృపుత్రాణాం సాక్ష్యం భవతి చాత్మనః ।

వేమ! నృణాం జీవితాని బ్రహ్మకల్పావధీని కిమ్? ॥

తా॥ తాముకన్న కొడుకులు కూతుళ్ళు, తమ్ముఁగన్న తల్లియుఁ దండ్రీయుఁ జచ్చుట తమకు సాక్ష్యములగుచుండ నీక తమ బ్రతుకనేక బ్రహ్మకల్పములుండునని భావించుట యెంతయవివేకము! వి॥ జాతస్య మరణం ధృవమ్ 2 అనిత్యాని శరీరాణి విభవో వైవ శాశ్వతః, నిత్యం సన్నిహితో మృత్యుః, కర్తవ్యోధర్మస్సంగహః ॥

6 ఎఱుకమాలుచునుజుఁ దేమేమిచదివినఁ, జదివినంతసేపె పఠ్యణియగుఁ

గదిసి తామరండుఁ గప్ప కూర్చున్నట్లు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అజ్ఞ స్త్వధీతిసమయే ద్యోతతే గుణవానివ ।

వేమ! పద్మసోపరిష్ఠాత్ నిషణ్ణో దర్శరో యథా ॥

తా॥ అజ్ఞాని చద్మపుచున్నంతవరకుమాత్రము చెరువులోని తామర యందు కప్పకూర్చున్నప్పుడువలె సదృశముతో మెలంగును.

7 వేరుపురుగుచేరి వృక్షంబుఁ జెఱచును, చీడపురుగుచేరి చెట్టుఁ జెఱచు,

గుత్తితుండుచేరి గుణవంతుఁ జెఱచురా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

కృమికీటా వధశోర్ధ్వం ధ్వంసేతే వృక్ష మాశ్రితౌ ।

తథా నాశయ తీర్థేత్య గుణిసం వేమ! కుత్సితః ॥

తా॥ క్రింద వేరుపురుగుచేరి మొదలంట వృక్షమును పైనచీడపురుగు చేరి యాకులు మొదలగువానిని నాశనముచేయునట్లు దుర్మార్గుఁడు సన్మార్గునిదరిఁజేరి సమూలముగ నాశనముచేయును. వి॥(శం॥ మణి) కిం వా విధేయం విదుషాప్రయత్నాత్? పతనం చ ధర్మం 2 వాసో న సంగ స్సహకై ర్విధేయః? మూర్ఖైశ్చ, నీచైశ్చ,ఖలైశ్చ, పాపైః ॥

ఉప్పుకప్పురంబు నొక్కపోలికనుండు, జూడజూడ రుచుల జూడవేలు
పురుషులందుఁ బుణ్యపురుషులు వేఱయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కర్పూరం లవణం చై కరూపం భిన్నా రుచి స్త యోః ।

వేమైవం పుణ్యపురుషాః పురుషేషు విలక్షణాః ॥

తా॥ ఉప్పు, కర్పూరము, ఒకేవిధమగు రూపముగలిగియున్నను, వాని వాని రుచులు వేరువేరుగా నుండునట్లు మానవులలో పాపాత్ములు, పుణ్యాత్ములు ఆకారమున నొకేవిధముగానున్నను, వారివారి గుణములచే ప్రవర్తనచే వేరువేరుగనుందురు. వి॥ కాకఃకృష్ణః పికఃకృష్ణః కోభేదః పికకాకయోః, వసంతకాలే సంప్రాప్తే, కాకః కాకః పికః పికః ॥

9 అనువుగానిచోట నధిపతునరాదు, గొంచెముండుకెల్లెఁ గొడువకాదు
గొండ యద్దమందుఁ గొంచెమై యుండదా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అనానుకూల్యే స్వాధిక్యం నవాద్యం వేమ! నమ్రతా ।

న లోపాయ మహాద్రికిం? నయాతి ముకురే ౭ ల్పతామ్ ॥

తా॥ గొండ యద్దమందు గొంచెముగఁగన్పించినను దాని గొప్పదనమునకేమియు భంగపాటు కలుగనట్లు మన కనుకూలము కానిచోటఁ దగ్గియున్నను మనగొప్పదనమునకును భంగపాటు కలుగనేరదు.

10 చంపకదగినయట్టి శత్రువుతనవేతఁ, జిక్క నేనిఁ గీడునేయరాదు
పాపం మేలుజేసి పామునటేచావు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యదృచ్ఛయా రిపు ర్వధ్య అత్మహస్తగతో ౭ పిచేత్ ।

న హింస్యా ద్వేమ! సమ్యక్త్వంగచ్ఛేత్పుక్తిశ్చ తద్యధః ॥

తా॥ చంపుటకుఁదగిన శత్రువుచేతికిఁచిక్కినను చంపకవేఱేమియుఁగీడుఁ జేయక తిరిగి మేలునేచేసి వానికి హృదయపరివర్తనముకల్గించి శత్రుభావముతోలగించి విడిచిన వానికదియే చంపినదానికంటె నెక్కువకాన్తి.

11 తామసింది చేయఁదగ దెట్టికార్యంబు, వేగింప నదియు విషమమగును
పచ్చికాయఁదెచ్చి పడవేయ ఫలమానె?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అవిమృశ్య కృతం కార్యం మౌఢ్యాద్యద్విషమం భవేత్ ।

లూనశ్యలాటు ర్విన్యస్తః ఫలం భవతి వేమ! కిమ్? ॥

తా॥ ఏపనియైనను అవివేకముచే తొందరపడి చేయక విమర్శించి చేయవలెను. లేనియెడల పచ్చికాయనుకోసిన ఫలమునకుఁ జెడినట్లు ఫలితమును కోల్పోవును. వి॥ (భారవి) సహసా విదధీత న క్రియా, మవివేకః పరమా పదాం పదమ్, నృణామేహి విమృశ్యకారిణం, గుణలుబ్ధాః స్వయమేవ సంపదః॥

- 12 నీళ్లలోన నోడ నిగిడి తన్నఁగఁబాటు, బైట మూరడైనఁ బాళికలేడు
నెలవుదప్పువోట నేర్పరికొఱగాఁడు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
జలే ధావతి వేమ! ద్రాక్ నౌ స్థలే నమనాగపి ।
అస్థానే తు ప్రవీణోఽపి న కించి దుపయుజ్యతే ॥

తా॥ జలమున ఓడ ఎంతదూరమైన ప్రయాణముచేయును. కాని నీరులేని స్థలమున నొక మూరడైన వెళ్ళలేదు. అట్లే ఎంత నేర్పరియైనను తనకు అనుకూలముగాని ప్రదేశమున నేమియు చేయఁజాలడు. కాన అందుకు చింతించవలసిన పనియుండదు.

- 13 నీళ్లలోన మొసలి నిగిడి యేనుఁగుఁబట్టు, బైటఁ గుక్కచేత భంగపడును
స్థానబలముకాని తనబల్మికావయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
జలే గ్రాహో గజం కర్షేత్ స్థలే త్యాకృష్యతే శునా ।
తత్ స్థానబలమేవ స్యాత్ వేమ! న స్వీయ మణ్వాపి ॥

తా॥ జలమున మొసలి ఏనుగును నైతము లాగివేయఁగలదు. కాని నీటికి వెలుపల కుక్కచే జిక్కుపడిపోవును. తనబలిమి స్థానబలముచేతనే శోభించును.

- 14 కులములో నొకఁడు గుణవంతుఁడుండెనా, కులమువెలయు వానిగుణముచేత
వెలయువనములోన మలముజంబున్నట్లు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
కులే యద్యస్తి గుణవాన్ తద్గుణై శ్శోభతే కులమ్ ।
వేమ! చందనవృక్షేణ భాసితం కాననం యథా ॥

తా॥ అడవిలోనొక్క మంచిగంధపుచెట్టున్న అడవికంతకు పరిమళముచే గౌరవము వచ్చునట్లు వంశమునకేయుక్కఁడు గుణవంతుఁడు

బయలుదేరినను వాని మంచిగుణముచే నా వంశమునకంతకు శాశ్వతముగ
గౌరవము కల్గును. వి॥ శీలంపరంభూషణమ్ (భర్తృ).

15 పంది పిల్లలీను బదియు వైదింటిని, కుండరంబు పెట్టు నొదమునొకటి
ఉత్తముడగు పురుషుడొక్కడు చాలడా?, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ
క్రోధీ వేమ! సకృత్సూతే దశ పంచ చ శాబకాః ।
కరిణ్యైకం తు కలభం పుంనై కేనావ్యలం సతా ॥

తా॥ పంది ఒకేసారి ఐదు,పది ఇట్లు ఎక్కువపిల్లలనినును. ఏనుగుపపడెందు
సంవత్సరములకో ఒకేయొక్క పిల్లనుగనును. ఏనుగుపిల్లకున్న గౌరవము
పందిపిల్లలకు రాజాలదు. అట్లే వంశమునకు పేరుతేగల ఉత్తముడగు
పుత్రుడొక్కడే పుట్టినను సంతోషించతగినదే. కాని అప్రయోజకులగు
పెక్కుమంది సంతానముతో ప్రయోజనమేమిటి ?

16 ఎఱుగువానిచెల్వ నెవ్వడైననుజాలు, నొరులవశమే భువిని నోగుచెల్వ?
ఏటివంకఁదీర్చ నెవ్వరితరచయ, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥
జ్ఞానీ సుబోధ్య స్వర్వేషాం నారాధ్యోహి జడ స్తథా ।
కస్యమర్థో వేమ! నదీ వక్రగత్యపనోదనే? ॥

తా॥ నదీప్రవాహము ఒకదరినికోసి మఱియొకదరిని మెట్టవేయును.
మఱల ఆ దరినికోసి యీ దరినివెట్టవేయును. అ యేటివంకర ఆయేతే
కూడదీసికొనవలెను, కాని మఱెవరికి శత్రువుగును ? అట్లే తెలిసినవానికి
నెవరైనచెలియఁజెప్పవచ్చును. కాని మూర్ఖునకెవరు తెలియఁజెప్పగలరు?
వాని మూర్ఖత సరిచేసికొనుట కతడే ప్రయత్నించవలెను. వి॥ (భర్తృ)
అజ్ఞ సుఖమారాధ్య, సుఖతర మారాధ్యతేవిశేషజ్ఞః, జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం,
బ్రహ్మోపి సరం సరంజయతి.

17 అల్పం దెపుడుబల్కు నాడంబరముగాను, స్వఙ్మండుం బల్కు జల్లుగాను
కంచుమ్రోగునట్లు కనకంబు మ్రోగునా?, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥
అల్ప స్పాదంబరం బ్రూతే సజ్జనస్తు ప్రశాంతతః ।
యథా కాన్యం నిన్దనతే తథా వేమ! స కాంచనమ్ ॥

తా॥ కంచుమోగినట్లు బంగారము మోగదు. అట్లే అల్పుడొడం
బరముగ ప్రేలును. కాని మంచివాడు ప్రశాంతముగ సమాధానమిచ్చును.

18 ఓగునోగుమెచ్చు నొసరంగ నజ్ఞాని, భావమిచ్చిమెచ్చు బరమబుద్ధు
పంది బురద మెచ్చు బస్మియ మెచ్చునా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అసాధుం క్లుప్తుతే ౭ సాధుః అజ్ఞానీ లుబ్ధమేవ చ ।

ప్రస్తౌతి సూకరః పంకం పన్నీరం వేషు నైకదా ॥

తా॥ పంది బురదమెచ్చుకొనును. కాని పన్నీరును మెచ్చుకొనదు.
అట్లే చెడ్డవాడు చెడ్డవానినే మెచ్చును. కాని మంచివానిని మెచ్చడు.

19 గంగ పాలుచుండుఁ గదలనిగతితోడ, ముఱికివాగు పాలు మోతతోడ
దాతయొర్పిన స్థలముఁ జోర్వఁ గారేడు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

మంద్రగత్యా వహే ద్దంగా మలకుల్యా రవేణ చ ।

యథా దాతా షమావాంత్స్యాత్ తథా వేమ! న చాధమః ॥

తా॥ మురుగుకాలువ హోరుగా మ్రోతతో ప్రవహించును. గంగా
నది లోతుకలిగి ప్రశాంతముగ ప్రవహించును. అట్లే దాతృత్వము లేని
వాడు కేకలు బొబ్బలువేయును, కాని దాత గాంభీర్యముకలిగి ప్రశాం
తముగ నష్టమునకు తట్టుకొని చక్కని సమాధాన మిచ్చును.

20 కానివానిచేతఁ గాసువీసముఁబెట్టి, వెంటఁదిరుగుటెల్ల శిష్టితనము
పిల్లిపట్ట కోడిఁ బిలిచినఁ బల్కునా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

విత్తం దత్త్వా ౭ సతే పుంసే మౌఢ్యం తత్ప్రప్తగామితా ।

వేమాపచూతో ౭ పి కిం బ్రాయాత్? మార్జాలో ధృతకుక్కుటః ॥

తా॥ కోడినిపట్టుకొన్నపిల్లి మనమొంతపిలిచినను మనపిలుపు విననట్లు
మనము చెడ్డవానికి కొంతదబ్బునిచ్చి అది రాబట్టుకొనుటకు వాని వెను
వెంట నెన్నిసార్లు తిరిగినను మఱి ప్రయోజనము కనబడదు.

21 పిసినివానియింటఁ బీనుఁగువెడలినఁ, గటుపురోలకును గాసులిచ్చి
వెచ్చుకూయెననుచు వెక్కివెక్కిడ్చురా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

శ వే ధూతే లోభిగేహే ధనం దత్త్వేంధనాదయే ।

‘అహో! మమధనం నష్టమితి’ వేమ! ప్రరోదితి॥

తా॥ లోభివానియింట నెవరైన చనిపోయినప్పుడు ఆ పీనుగును తీసికొనిపోవుటకు దహనసంస్కారాదులు చేయుటకు కట్టెలు మొదలగు వానికి ధనమీయవలసివచ్చిన, ఆ లోభి చనిపోయిన వ్యక్తినిగుఱించికంటె ధనమయిపోయి నందులకు వెక్కి వెక్కి యెంతకాలమో యేడ్చుచుండును. వి॥ త్రివిధం సరకస్వేదం ద్వాదశం నాశక మాత్రునః, కామః క్రోధః తథాలోభః తస్మాదేత త్రయంత్యజేత్. (గీత)

22 కష్టలోభివాని కలిమికి నాసించి, బడుగువాఁడు తిరుగుఁ బరిశ్రమించు తగడవెంట నక్క తగిలినచందము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దరిద్రోఁనునరేత్ కాంక్షన్ సంపదం కష్టలోభినః ।

వేమానుస్మత్య గోమాయుః మేషపృష్ఠం గతో యథా ॥

తా॥ గొఱ్ఱపోతువెంటనక్క, వ్రేలాడుఅవయవమెప్పుడైన క్రిందపడిన పట్టుకొనిపోయి తినవచ్చునని తిరుగుచుండును. అట్లే పేదవాఁడు లోభి ధనమునాసించి వానివెంటవెంట వెట్టిపనులు చేయుచు దిరుగుచుండును.

23 లోభివానిఁజంప లోకంబులోపల, మందువలదు వేఱ మరయుగలదు వైకమడుగ వేగ భగ్గునఁబడివచ్చు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

విషాదైశ్చ ర్లోభినం హంతు మల మస్తి పృథజ్మతమ్ ।

స యదాఽభ్యర్థ్య తే పితృం వేమాశు మ్రియతే తదా ॥

తా॥ పిసినిగొట్టువానిఁజంపుటకు వేఱే విషముమొదలైనవి అవసరము లేదు. వానిని జంపుటకు చక్కనిపద్ధతికలదు. చందా అడిగిన, ఈయవలసి వచ్చిన అప్పటికప్పుడు హఠాత్తుగా గుండె ఆగి చనిపోగలఁడు. మోహ, మద, మాత్సర్యములకు, కామ, క్రోధ, లోభములే పునాదులు. ఈ ఆటుగుణములు శత్రువులవలె వ్యక్తులకు బాధఁగల్గించునవి.

24 కనియుఁగానలేదు కదలింపఁ దానోరు, తినియు విసఁగ లేదు విష్కయముగ సంపదకలవాని సన్ని పాతకమది, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

శృణ్వ స్మశృణుతే వేమ! పశ్యన్నపి నపశ్యతి ।

రుద్ధవక్త్రో ధనీ తిష్ఠేత్ సన్నిపాతజ్వరీ యథా ॥

తా॥ సంపదకల లోభి నన్ని పాతజ్వరరోగివలె చూచుచుండియు చూడలేడు. వినుచున్నట్లుండియు వినలేడు. శోరు మెదవడు.

25 తానుగుడువలేక తగలేది యాత్మలం, తేరనీయం దట్టిజనటివకుపు చేనిలోన జామ్యంతేసి కట్టినయట్లు, విశ్వదాభిరామ విమరజేమ॥

స్వయం నభుక్ష్యే చాప్రేభ్యో నదదాతీహ యః ఖలః ।

న పశు ర్వేమ! న స్వేషు న్యస్త పాంచాలికోపమః ॥

తా॥ చేలో దృష్టి దోషము తగులకుండ దిట్టిబొమ్మను భీకర రూపముతో నుంచెదరు. ఆ దిట్టిబొమ్మకు ఆ చేనుతో ప్రయోజనములేదు. మఱియొకరిని చేరకుండ భయపెట్టును. అట్లే కొంతమంది పశువులవంటి మనుష్యులు తమసంపద తామును అనుభవింపరు. అస్తులను చేరనీయరు.

26 పూర్వజన్మందు బుద్ధ్యాంబుసేయని, పాపి ధనము కాశపడుటయెల్ల విత్తమఱచి కోయవెదకినచండంబు, విశ్వదాభిరామ విమరజేమ॥

పూర్వజన్మని యః పుణ్యం నా కరో దిహ వేమ! స॥

నాప్నోతి ధన మన్యస్త బీజః ఫలమివ ద్రువమ్ ॥

తా॥ చేను ఊడచక సన్యమును పెంచక ధాన్యమందలి ఆశచే కోతకు కొడవలివేసికొని వెళ్లు విచ్చిరై శువలె పాపి పూర్వమేమియు పుణ్యకార్యములు చేయక అదృష్టము లేక ధనముకొఱకై పలువిధంబుల సంపాదించుటకు ప్రయత్నించును. వి॥ వనేజనే శత్రుజలాగ్నివర్ష, మహార్ణవే పర్వత సంకటేన, సుప్తప్రమత్తంవిషమస్థితంవా, రక్షంతిసన్యాని పురాకృతాని॥

27 భూపతికృపనమ్మి భూమిఁజేతమవాడు, ప్రజలయుసురుడాకి పడునుదిడక ఎగురవేయ బంతి యెందాకనిలచురా, విశ్వదాభిరామ విమరజేమ॥

కృపాం విశ్వస్య భూపస్య ప్రజాద్రోహో వినశ్యతి ।

కందుకో వేమ! విక్షిప్తః కియత్కాలం వసే ద్ధివి? ॥

తా॥ ఎగురవేయుబంతి ఎగురవేయచుండిననే పైకెగురుచుండును. లేదా క్రిందపడిపోవును. అట్లే ప్రభువుల అండఁజేరి వారిని మెప్పించుచు సాధారణప్రజకు కీడుచేయుచుండువాడు తుదకు ప్రజల యుసురుతగిలి అటు ప్రభుల ఆదరణకు నిటు ప్రజల ఆదరణకుకూడ చెడి నశించును.

28 - ఇనుమువిటిగేసేని నినుమాటుఁ ముమ్మా , గాచి యతుఁ సేర్పుఁ గమ్మగీడు
మనసువిటిగేసేని మఱియంట నేర్పునా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

తప్తా ద్విస్త్రీ రయో భగ్నం సంధాతుం లోహకారకః ।

శక్నోతి న మనో భగ్నం వేమ! సంధీయతే క్వచిత్ ॥

తా॥ కమ్మరి ఇనుపకడ్డి విరిగిపోయిన రెండుమూడు సార్లైనకాచి

క్రమపడి యేలాగో అతుకఁగలఁడు. కాని ఒకసారి విసుగుచెంది మనస్సు
విటిగిన అట్టి మనస్సును నెవ్వడుకాని యెట్లులైనకాని అతుకఁజాలఁడు.

29 నీళ్ళలోనఁ జేప నెఱి మాంసమాకకు గాలమందుఁజిక్కి కూలుఁగాడె?

ఆశపుట్టి మనుజుఁ డారీతిఁజెడిపోవు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

మాంసాకాంక్షీ జలే మతోన్యో బడిశే వేమ! బద్ధ్యతే ।

ఆశాపాశశతై ర్బద్ధో వినశ్యతి తథా నరః ।

తా॥ గాలమందలి ఎఱను ఆశించి నీటిలోని చేప చచ్చుచున్నట్లు
దురాశాపీడితుఁడును, ఆశచే బలుపాట్లుపడి నశించుచున్నాడు (వి)ఆశయా
బద్ధతే లోకే కర్మణా బహు చింతయా, ఆయుఃక్షీణం న జానాతి తస్మాత్
జాగ్రత జాగ్రత. 1 తృష్ణాడయః స్వర్గపదం కిమస్తి? 2 కో వాదరి
ద్రోహో? విశాలతృష్ణః, 3 శ్రీమాంశృకో? యస్య సమస్తతోషః 4 కింవాఽ
మృతం స్యాత్? సుఖదా నిరాశా ౪ శతోర్మృహశత్రుతమో ౭ స్తి
కో వా? కామస్సకోపాన్మృతలోభతృష్ణః॥ శం॥ మణి॥

30 నరహరి యనవచ్చు నారాయణ నవచ్చు, మేలు మేలటంచు మెచ్చవచ్చు
కొంగుకాసువిడిచి గొబ్బునసీరాడు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

వక్తుం శక్యా నృసిం హేతి వేమ! నారాయణేతిచ ।

సాధుసాధ్వీతి శ్లాఘోక్తిః న తథా స్యాద్ధి దాతృతా ॥

తా॥ నరసింహో అనవచ్చు, నారాయణా అనవచ్చు. నీవు ఇంద్రుఁడవు
చంద్రుఁడవుఅని ఎదుటవానిని మెచ్చవచ్చు. కాని ఎదుటివాఁడు ఆపదతో
చచ్చుచున్నను రొంటినున్న వైసయయినను నిచ్చుటకు చేయరాదు.

31 మేడిపండుఁజూడ మేలిమైయందును, పొట్టివిచ్చిమాడఁ బురుగులుండు
పిఱికివానిమదిని బిఁబిఱిమీలగురా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

బౌదుంబరఫలం రమ్యం తద్గర్భం కృమిసంకులమ్ ।

తథా భీరోశ్చ మనసి దార్ద్ర్యం వేమ! కథం భవేత్? ॥

తా॥ మేడిపండు పైకి చూచుటకు ఎఱ్ఱగా బాగుగనేయుండును. కాని చిదిపిచూచిన లోపల అన్నియు పురుగులేయుండును. అట్లే యెంత సిరియున్నను, పైకి యెంత అందచందములు కలిగియున్నను త్యాగబుద్ధి, ధైర్యములేనివాడు నిత్యము ఓరికితనముచేతనే యేడ్చుచు దార్ద్ర్యము (బింకము) లేక దిగులు కలిగియుండును.

32 తలపాక పైన తగుపచ్చడము బొజ్జ, చెవులపోగు లరసి చేరు నగ్ని

శుద్ధశుభటంచు బుద్ధిలో నెఱుంగు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మూర్ఖుష్టిషం కర్ణ యోశ్చ ధూషే శాటిం మహోదరమ్ ।

వీక్ష్యాగ్ధీ వేమ! సంయాతి పశురి త్యవిమర్శయన్ ॥

తా॥ ఒక్కొక్కడు తలపాగాచుట్టి తగిన దుస్తులుపై చికొని, తగినబొజ్జ కాయపుష్టి కలిగి ఆడంబరముగ నుండుట చూచి అగ్ని యతఁడుదాత యనుకొని తనకేమైన లాభించకపోవునా? యని దరికిచేరి దీనత్వముగ తన కష్టములు చెప్పుకొననారంభించును. అతియకాని అతడు ఆడంబరపుగొడ్డు, శుద్ధ పశువు అనిమాత్రము ప్రవేషమునుచూచి గమనించఁడు.

33 భూమియందు బుద్ధిపురుషులులేకున్న, జలములేనిల్లు పొగులుగాని

అంత తలచు దొరక రాడనాడనుగాని, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యద్యుర్వాప్యం పుణ్యపురుషాః న వసంతి జగం త్యహో ।

కథం తిష్ఠంతి? తే వేమ! తత్ర తత్ర వసంతి హి ॥

తా॥ ఈప్రపంచమున నందఱును దుర్మార్గులేకారు. పుణ్యపురుషులును కలరు. అట్టి పుణ్యాత్ములే లేనియెడల స్త్రీ పిల్లల నశించిపోవును. కాని దుర్మార్గులున్నంత యెక్కువగ సన్మార్గులుండరు. వి॥ కేసంతిసంతోఽఖల వితరాగాః, అపాస్తమోహాః శివతత్త్వనిష్ఠాః॥ (శం॥ మణి)

34 చిత్తశుద్ధిలిగి చేసినపుణ్యంబు, కొంచెమైన నదియు నొడువకాదు

చిత్తనంబు మట్టివృక్షంబునకు నెంత, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

చిత్తశుద్ధ్యా కృతం పుణ్యం న స్వల్పమపి హీయతే ।

కియన్మాత్రం వేమ! బీజం న్యగ్రోధస్య మహాతరో? ॥

తా॥ మట్టిచెట్టు విత్తనము చాల చిన్నదై నను అందుండి బయలుదేరు
వృక్షము మాత్రము చాల గొప్పది. అట్లే చిత్తశుద్ధితో చేసేడి పుణ్య
కార్యము స్వల్పమైనదై నను దానగలుగు ఫలితముమాత్ర మధికతమము.

85 . ఇంటియాలివిడిచి యిల జారకాంతల, పెంటుదిరుగువాడు వెట్టివాడు
పంటచేను విడిచి పరిగె యేరినయిల్లు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

విహాయ గృహిణీం వేమ! జారకాంతాసు యో రతః ।

స స్యాత్ సన్యపరిత్యాగాత్ ఉంఛగ్రాహీవ భగ్నధీః ॥

తా॥ పంటచేను విడిచి యక్కడక్కడ రాలిన పరక యేటికొనుటకు
ప్రయత్నించు మూర్ఖుడెట్టివాడో యింటియందలి సలక్షణయగుభార్యను
విడిచి జారకాంతగోరువాడంతటి వెట్టివాడు (రమ్యం కులస్తీరతమ్.)

86 రాజవరులకెప్పుడు రణరంగములచింత, పరచుముసులకెల్ల బరచుచింత
అల్పవరుల కెప్పు డతివలవైచింత, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

రాజ్ఞాం రణాంగణే చింతా పరే చింతా తపస్వినామ్ ।

అధమానాం నృణాం వేమ! చింతా యోషిత్సు సర్వదా ॥

తా॥ మహర్షులకు నిత్యము పరమాత్మ విచారణ యందే
యాలోచన, ఉత్తమక్షత్రియులకు యుద్ధకార్యములయందే ఆసక్తి.
అట్లే అల్పులకు, నీచులకు, అడవాళ్ళగొడవలనిన నే యిష్టము వి. (భర్తృ)
నాన్యస్యనోహరి నితంబినీభ్యో, దుఃఖైకహేతు ర్న చ కశ్చిదన్యః.

87 తల్లిదండ్రులపయి దయలేనిపుత్రుండు, పుట్టినేమి? మఱియు గిట్టినేమి?

పుట్టిలోనఁ జెడలు పుట్టవా? గిట్టవా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మాతాపిత్రోః కృపా యేషాం నాస్తి తై ర్నీచమానవైః ।

జాతై ర్వేమ! మృతైః కింవా? వశ్మికే తు ఘ్నతై ర్యథా ॥

తా॥ పుట్టిలో జెడలు పుట్టుచు, జచ్చుచునుండునట్లు, తల్లిదండ్రుల
పయిదయలేని పుత్రులు పుట్టినను, పెరిగినను, చచ్చినను ఒకటే.

38 అభిజాత్యమునను నాయువుగలనాళ్ళు, దిరుగుచుండుట భ్రమఁ ద్రిప్పలేక
ముఱికిభాండమందు ముసరు నీగలభంగి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అభిజాత్యమదే నాజ్ఞాః యావజ్జీవంభ్రమంతి హి ।
మలభాండే పరివ్యాప్తా వేమ! వై మఱికాశవ ॥

తా॥ ముఱికికుండ నంటిపెట్టుకొని యీగలు దానిని విడువలేక
దానిచుట్టుననే ముసరు మడునట్లు మూర్ఖులు ఇదినాకొంప, ఇదినాభూమి,
ఇది నా సంతానము' అని మమకారముతో వానినే యంటిపెట్టుకొని
విడువలేక ఆయువున్నంతవరకు భ్రమించుచుండురు.

39 కుండపగిలెనేని గొల్లత్తదికుదురును, భూతలంబునందుఁ బొండుగాను

కూలబడినవరుండు నునుట యరుదయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

భిన్నే కుంభే నవం కుంభం ప్రాప్తం శక్యం యథోచితమ్ ।
ప్రప్రప్టో మానవో వేమ! న ప్రాప్నోతి యథాస్థిలిమ్ ॥

తా॥ కుండ పగిలిపోయిన గొల్లత్తకుండ కుదుర్చుకొనవచ్చు. కాని
కూలబడిపోయిన నరుండుమాత్రము మఱి కుదురుట యరుదు.

40 దొంగమాటలాడ దొరుకు నా మోక్షంబు?, చేతకానికూత చెల్లదెపుడు

/ గురువుపద్మకాదు గుణహీనపాదికాని, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కింస్యాన్ముక్తి శ్చద్రవాక్షైః? న యుక్తం వర్ణజల్పితమ్ ।
తద్గురో ర్లక్షణం న స్యాత్ వై గుణ్యం వేమ! కేవలమ్ ॥

తా॥ ప్రబోధకులమని కొందఱు దుష్టులు చేతకాని కూతలు, దొంగ
మాటలు పలికి లోకుల వంచించురు అందువల్ల వినువారికి చెప్పువారికి
కూడ ఫలితముండదు. అట్టివారు గుణవంతులుకారు.

41 అనఁగననఁరాగ మతిశయిల్లుదునుండు, దినఁగదినఁగ వేము తీపినుండు

సాధకమునఁ బనులు సచుకూరు ధరలోన, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గీతే గీతే రాగవృద్ధిః భుక్తే భుక్తే చ మాధురీ ।

నింబేతు స్యాత్ క్రియా స్వర్వా వేమ! వశ్యాః కృతకృతే ॥

తా॥ పాడినకొలది రాగ మభివృద్ధిచెందును. తినిన కొలది చేదైనవేప
చెక్కయుఁ దీయగనుండును. అట్లే సాధించినకొలది పనులునెరవేరును.

42 తేనెతెలులజాడఁ దేనెటిఁగయెఱుంగు, సుమరసంబుజాడ భ్రమరమెఱుంగు
పరమయోగిజాడ భక్తుఁ డెఱుంగును, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

సరళూ మధుకోశానాం భృంగ స్సమరసస్య చ ।

భక్తిమాణో యోగివర్యానాం వేమ! జానాతి పద్ధతిమ్ ।

తా॥ తేనెయున్నచోటు తేనెటిగకు, మకరందముజాడ చుమ్మదకుఁ
దెలిసినట్లు మహాత్ములజాడదైవభక్తులకు మాత్రమే తెలియును. వి॥
విద్యాసేవ విజానాతి, విద్వజ్జనపరిశ్రమమ్.

43 శివునియనుభవంబు స్పృహలోపలలేక, సంశయంబుచెడచు సాధకులకు

చెలఁగుదివ్వెలేఁచీకటివాయునా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వినా శివానుభూతిం స్య స్యాధికా నాస్తసంశయాః ।

వినా దీపం దీప్తిమంతం తమః కిం వేమ! సశక్తిః? ॥

తా॥ దీపపువెలుగులేక చీకటిపోనియట్లు, పరమాత్మానుగ్రహముచే
కలుగు అంతస్సాక్షి ప్రేరణమునకాని సాధకులకు సంశయము విడిపోదు.

44 గంగిగోవుపాలు గరిటెదైననుజాలు, గడవెదైనవేమి భరమపాలు?

భక్తికలుగుకూడు పట్టెదైనను జాలు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

దర్శిమితం చ గోక్షరం యోగ్యం కుంభ మితేన చ ।

భరక్షిరేణ కిం? వేమ! భక్త్యాత్మాన్నం లఘు ప్రియమ్ ॥

తా॥ రవిలగోవుపాలు ఒక్కగరిటెదైననుమేలే, కాని గాడిదపాలు
కుండెదైనను మనకేమిప్రయోజనము? అట్లే భక్తితోకూడిన అన్నము
పట్టెదైననుమంచిదె కాని, విసుగుకొనుచు, రసరుకొనుచు పెట్టినఅన్నము
ఎంతయెక్కువైనను నిష్ప్రయోజనమే.

45 బండవిడచెలచు పాటించిత్రవిన్యస, నలయుకమ్ముడగు మతాశలేదు

గుంటపట్టుచెలచు కులముదరించురా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

పాషాణం కూషభిననాత్ ఫలాభావః పృథుస్సృమః ।

పూర్తం నిష్కృష్టలే కూషం వేమాత్మకుల ముద్ధరీత్ ॥

తా॥ నీరూరనిరాలిబండపై నూయిత్రవిన్యసశ్రమికాని ఫలితముండదు.
నీరూరెడికల్లపుప్రాంతమున నూయి త్రవిన్యసశ్రమతక్కువ, ఫలితమధిక

భేత్తుం కర్కశ్చిలంగోళః క్షలా శూర్చయతుం తథా ।
కర్కశానాం మనో వేమ! ద్రవీకర్తుం న శక్యతే ॥

తా॥ ఎట్టిరాతిగుండునన పగులగొట్టవచ్చు. కొండలన్ని పిండిపిండిగ
కొట్టవచ్చు. కాని కఠినాత్ముని హృదయము మూర్ఛము కలిగించలేము.
వి॥ (కర్కశ్చ) న తు ప్రతినివిష్టమూర్ఖజనచిత్త మారాధయేత్,

50 మిరెపగింజజూడ మీదనల్లగనుండు, నొటికిమాడ లోనఁ జాలుకుమనును
సజ్జనులగువారి సారమిట్టులనుండు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
మరీచోపరితాగ స్తు వర్ణతో వేమ! మేఛకః ।

దప్తో రూషో భవే దంతర్నతాం సారోపి తాప్యః ।

తా॥ మిరియఁ గింజ పైకి నల్లగ సాధారణముగనున్నను కొంచెంవరస
చులుగుమనును. అట్లే సత్పురుషులు పైకిసాధారణముగనడిచును వారి
ప్రభావముమాత్రము దుస్సహముగ నుండును

51 ప్పుగమదమునజూడ మీదనల్లగనుండు, పరిశిష్టా నానిపరిమళంబు
గురువునవారి గుండునీలగుగా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
కస్తూర చ్ఛత్రో విట తస్మాగంధ మదావహః ।

యే తు సిద్ధుర్యో వేమ! యో మేతాద్య గుణాః ॥

తా॥ కస్తూరి పైకి నల్లగ నేయుండును. కాని దానిపరిమళముమూర్ఛము
గుణాంబుచుండును. అట్లే మహాసీయులు పైకి అకారముచే రగుమాత్ర
ముగనున్నను వారిగుణములు, ప్రభావములు, మూర్ఛము ఆస్పర్యము
కల్పించును.

52 ఇచ్చువానియొద్ద నీలివాడుండినఁ, ఇచ్చువాని యీని సానీడు
కల్పతరువుక్రింద న్నిద్రపెట్టెన్నట్లు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

య వ్యదాతా న సే ద్ధామః పాప్య దానం న పరం ।
ఆధః కల్పచరో ఛేమ! య పాపేవ నిగుహ్యతే ।

తా॥ అన్నికోరికఁ నిడెనెడి కల్పవృక్షము నుపరి గ్రహించి ఆపరించి
యెప్పుని పేదనియ జయుండున్నట్లు దానవర్గర లోభచేరి సారము ద్వరికిని
నయాపైసా అయినను నీనీడు.

- 53 అల్పబుద్ధివాని అధికారమిచ్చిన, బొడ్డవారిస్థలం బొలగఁగొట్టు
చెప్పఁది నెడికుక్క చెఱుకుతీరెఱుఁగువా? విశ్వదానిరామ వినుకవేమ॥
అల్పబుద్ధా వధిక్యతే శ్రేష్ఠా సర్వాన్ వ్యపోహతి ।
సాదరణాశన త్వాపిం ప్రియ! స్వమ! మాధురీమ్? ॥

తా॥ చెప్పుతినుకుక్కుకు చెఱుకుతీపి తెలియనట్లు అల్పబుద్ధివానికి
అధికారమువచ్చిన అధికులసంగతి వానికి తెలియదు. కాన వారిని దరికి చేర
నీయక చఱుమగొట్టుచుండును

- 54 తప్పలెన్నువారు తండోపతండంబు, యర్విజనులకెల్ల నుండుఁదప్పు
తప్పలెన్నువారు తమతప్పు లెఱుఁగరు, విశ్వదానిరామ వినుకవేమ॥
దోష స్వర్వజనానాం స్యాత్ సర్వే దోషగవేషిణః ।
వేమ! దోషాన్వేషిణ స్తు స్వదోషం న విదంతి హి ॥

తా॥ తప్పలెన్నువారు తండోపతండములుగనుండురు. కాని అందరకు
నేదో యొకవిధమగు తప్పుండకమానదు. ఇక విశేషమేమన ? తప్పలెన్ను
వారికి తమ తప్పులుమాత్రము గోచరించవు.

- 55 అలివంకవారు అత్తబంధువులైరి, తల్లివంకవారు తగినపాటి
తండ్రివంకవారు దాయాదులైనారు, విశ్వదానిరామ వినుకవేమ॥
గర్భబాంధవా దారసఙ్గ మాశ్చర్యే యథోచితాః ।
సిత్యసఙ్గ జనా యే తు దాయాదా నమ! సర్వవః ॥

తా॥ అలివంకవారు అత్తబంధువులు. (ముగ్ధులు) తల్లివంకవారు
సాధారణ బంధువులు. తండ్రివంకవారు దాయాదులు (పగవారు)

- 56 పడుగురాడుమాట పాటిస్తా ధగఁ సిల్లి, నొక్కదాడుమాట యొక్కదెండు
ఊరకుండువాని ఈ రెల్లనోపడు, విశ్వదానిరామ వినుకవేమ॥
అనేకోక్తం వచో గ్రాహ్యం ఒకోక్తం వేమ! నేష్యతే ।
తూష్ణీం భూతం సరం జీతుం పురం సర్వం న శక్యతే ॥

తా॥ ఎక్కువమంది చెప్పునది న్యాయము. కాని ఒక్కడుమాత్రము
చెప్పునది న్యాయముగతోచదు. అందువల్ల ఊరుకొన్నవానికి నెవరును
సరిపోరు.

57 కొండగొడుచావ కొంపదమఃబోవు, వంతుకింలెకాని వగపులేదు
కొంకనక్కచావ గొక్కలేమిట్లేడు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నాన్ని చింతా లో గీహం ప్రాదోన్నతి విశునే మృతే ।
వృత్తి కృత్ లిం గుహా? మేమా వేమ! స్వచేతసి ॥

తా॥ నమగు అడికాయగు కొంకనక్క (కోడెలు) చచ్చినచో
గొట్టెలెదులకేడును? అట్లే విశుచెప్పి ప్రజలగు అపకారముచేయు
దుర్మార్గుడు చచ్చిపోయిన వ.గుగు కొంపదగ్గలను పోగుదురుకాని అట్టి
వాని చావునకు విచారించువాడెవ గుండును

58 కోతిబట్టెచ్చి కొంపపుట్టుముగ్ధు, కొండముచ్చుల్లు గొలిచినట్లు
నీతిహీనుని విశ్వామిత్రుడు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ ।
చోరా గిరిచరా నీత్యా వృత్తా హత్యాంకరం కనిమ్ ।
యథార్గుని తథా వేమ! నిర్భాగ్యా నీతివర్జితమ్ ॥

తా॥ కోతిని చచ్చి కొంపపుట్టును గుట్టకెట్టి కొండముచ్చులు గొలిచి
నట్లు నీతిహీనుని నిర్భాగ్యుని పిలిచుచు గుగు.

59 చాకిరాడునో జీకొ బడలేసి మోటుచ్చి పంచమడుపుతేయు
బుంకెప్పునాడు గుడ్డినవేతనా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
కడగో లులితం కృత్వా వస్త్రం సుధం కరోతి హి ।
హతోపదేహా విడేన యది స్యా త్తేన వేమ! కిమ్?॥

తా॥ చాకలి పట్టును ఒండ్రుండవెట్టి యుతికి పోలుగైన ముటికి
సంతయుఁబోగొట్టి సంతకముగు వస్త్రముగ తయారుచేయును. అట్లే
గురువు బుద్ధిచెప్పి శిష్యుని పంచమివానినిగ తయారుచేసెయెడల నెన్ని
గుడ్డులు గుడ్డినను నష్టమేమి యుండును ?

60 పాలుపంచదార పాపరపండ్లలో, బాలబోసి వండ, వికిరావు
కుటిలమానవునకు గుణమెట్లులుగురా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
శర్కరాక్షరసమ్మిశ్ర గోతుంబీపాక పవచ ।
న రోచ తే హి దుర్బుద్ధః గుణో వేమ! కథం భవేత్? ॥

తా॥ చేదుకల పాపరపంధలో నెంత పంచదార పాలు పోసి వండినను అవి తినుటకు వనికిరావు. అట్లే కుటిలస్వభావముకల దుష్టునకు నెంత హితబోధ చేసినను మంచిగుణము మాత్రము కలుగదు.

61 పట్టశేర్వుపాము పడగ నోరగఁజేయు, తెలువఁజూచువాఁడుచెలిమిఁజేయుఁ జంపఁదలఁచురాజు చనువిచ్చుచుండురా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥ .

సాచీకరో వ్యహి ర్భౌగం దిదంకు ర్వేమ! నాశకః ।

మైత్రీం రరోతి రాజా చ జిహ్వాంసుః కురుతే ప్రియమ్ ॥

తా॥ కఱువఁదలఁచిన పాము పడగనోరగవచ్చును. పాడు చేయఁదలఁచిన దుష్టుఁడు కపటమై తినెరపును. చంపఁదలఁచిన ప్రభువు దరికిఁ జేరునట్లు చనువిచ్చుచుండును. కాన తెలిసి సంచరించుడు.

62 పూర్వవాసనల పుణ్యాత్మునిఁలిమి, యూటచెలచుఁతి నూరునెపుడు ఎండఁజిగినను నెప్పటియట్లుండు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ప్రాగ్వాసనాయుతస్య శ్రీ ర్వేమ! పుణ్యాత్మన స్సదా ।

ర్పవన్ స్వందనేఽస్యేభ్యో దత్తాప్యాస్తీ యథాతథమ్ ॥

తా॥ అదృష్టవంతుని యొక్కరగము ఊటబాకవలె నెండఁజిగినను నెప్పటియట్లు తరుగులేక పరుగుచునేయుండును.

63 కానివానితోడఁ గలిసివర్తించెనా, హానివచ్చు నెంత వానికైన తాటికిందఁబాలు త్రాగినచందమా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

యది లి ప్తీ స్సనుం దుష్టైః భవే ద్దాని స్సతోఽపి చ ।

వేమాధస్తా త్రాశతరోః పయఃపానసమం హి తత్ ॥

తా॥ తాటిచెట్టు క్రింద పాలుత్రాగినను కల్లేయందురు. అట్లే దుష్టునితో కలిసి సంచరించిన నెంత మంచివానికైన హానికలుగక మానదు.

64 ఎఱుఁగేదొరల నెన్నాళ్ళుగలిచిన, బ్రతుకులేదు పట్టి భ్రాంతికాని గొడ్డుటావు పాలు గోరినఁజేపువా? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అజ్ఞాన్ ప్రభూన్ కియత్కాలం శబతోఽపి న జీవికా ।

ఆ కాంక్షతోఽపి మధ్యాగౌః వేమ ! ప్రస్నౌతి కిం పయః? ॥

తా॥ గొడ్డుటావుదగ్గరఁ జేరి యెట్లుమచిక చేసికొనినను అది యేలాగున పాలు చేపదో అట్లే మూర్ఖులగు ప్రభువుల నెట్లుకష్టపడి నీవించినను తమ వట్టిభాంతిచే పెట్టిచేయుటకాని బ్రతుకు దెరువుమాత్రము లభ్యముకాదు.

65 గొడ్డుటావుఁజిరుకఁ గుండఁ గొంపోయినఁ, బండ్లనూడఁదన్ను బాలులేవు
లోభివాని నడుగ లాభంబులేదయ్య, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

సంధ్యాంతుం వేమ! దోగ్ధా మతే నీతే. ౭ ఘ్రిభిర్దతః ।

పాశ సున్న పయో దత్తీ న లాభో లభ్యయాష్టయా ॥

తా॥ గొడ్డుటాః ను పాలు పిడుకటకు గుంపున్న గొడ్డుడులాగున తన్నును, కుండపగులును. కాని పాలుమాత్రము శూన్యము. అట్లే లోభిని యాచించినవానికి లాభముకలుగదు నిరీకరా ద్విష్టముకూడ కలుగును.

66 హీనగుణమువాని నిలుసేగనిచ్చనా, హానినమ్ము నెంతవానికైన

ఈఁగ కడుపుఁజొచ్చి యిట్లుఁజేయఁగ? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

యదై హి విశే న్నీతి హాని న్నా నృహంతోఽపి ॥

ప్రివృత్త మడికఁ గుడె ధం వేమ! కనీలి హి ।

తా॥ ఈగ కడుపులో ప్రవేశించి నానా వికారచ్ఛేదాలు కలిగించునట్లు గుణహీనుని తనయింటిలోఁబ్రవేశించించిన సంపదానికైన హాని చేయరాగలదు.

67 ధార్మికులకుఁగాని ధర్మంబుఁగలరాదు, కష్టజీవికట్లు కానఁబడును?

నీరుఁజొరక లోతు నిజముగాఁదెలియఁగు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వేద్యో ధర్మో ధార్మికేన స తథా కష్టజీవినా ।

అప్రవిశ్య జలే వేమ! జ్ఞాయతే న హ్యగాధతా ।

తా॥ నీటిలోదిగినవానికి నీటియొక్కలోతు తెలియును. కాని ప్రివాని కెట్లు తెలియఁగలదు? అట్లే ధర్మాత్మునకు ధర్మము సంగతి తెలియును. కాని కష్టపడఁగు పాపికి ధర్మముఁకంటె యెట్లు తెలియఁగలదు?

68 తనకుఁబ్రాప్తిలేక దాత లీయకటంచు, దోషబుద్ధిచేత దూఱుకెల్ల
ముక్కువంకిఁజూచి ముకురంబునూఱుటే, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ప్రాప్తిం వినైవ దాతారో నదాస్యతీతి గర్హణమ్ ।

స్వనాసావక్రతాం వీద్య వేమ! దర్పణమూషణమ్ ॥

తా॥ దాతలు తనకీయనప్పుడు అర్థి వారిని నిందించకూడదు తనకు ప్రాప్తి లేదని సమాధాన పడవలెను. అట్లుగాక తనకు ప్రాప్తి లేనిదానిని వారీయలేదని దూషించిన నది యద్దములో తనముక్కువంకరచూచుకొని అద్దమును నిందించినట్లుగ నుండును.

69 తండ్రిని న్నసుగుణి తనయుడుగ న్ననా, శిన్నపెద్దతనము లెన్నఁదగుదు
వాసుదేవునిదిచి నసుదేవునెంతురా? విశ్వవాధిరామ విమరవేచు॥

గును పితృ స్మరణశూన్యో న గర్హ్యః కాలవృద్ధతా ।

వేమ! పృథ్వి, వాసుదేవం వసుదేవం స్మరం గృహం కిమ్? ॥

తా॥ వసుదేవుడుండఁచి. వాసుదేవుడు(వృష్ణుడు)బొందును. వృష్ణుడు గొప్పవాడు అందువలన వృష్ణుని(బొందుననే)అందలునుకలంచుచుండును. పెద్దతనము విద్యవలననే కలగకలదుగాని వయస్సుచేసెదము

70 • చెన్ననానిరాయి చెవిలోనికోరిక, కంటిలోనికలుగు కామముని

ఇంటిలోనిపోతు నింతింతకాదయా, విశ్వవాధిరామ విమరవేచు॥

ఉపాసమా శిరా వేమ! శ్రోత్రేప పసుమమకా

కంటరం ప దృష్ట్వా చ దుర్మరః కలవరో గృహ ॥

తా॥ చెప్పుననున్న పద్ద, చెవియందలి పోరేగి, కంటిలోని కలవర, కాలి లోనిముల్లు ఎంతగ జాధుచునో ఇంటిలోని కలవలుహుడ అట్లే యెంత గనో వాధించగలన్.

71 ఆకటికిఁబొలంగు నాచారవినుత్పత్తి, జీడిటికిఁబొలంగు జిత్తకుద్ది

వేడిటికిఁబొలంగు వెనుకటిదిగుడ్లు, విశ్వవాధిరామ విమరవేచు॥

నదాచారః కుథా వేమ! కమనా చిత్తమద్భతా ।

సర్వోత్పత్త్యా చ సర్వస్థం దార్ధ్యం దేహస్య సత్యతి ॥

తా॥ గర్భవతికి వసుదేవి వింకము కగునట్లు అరలిగొన్న వారికి సదాచారములన్నియు నశించునట్లు. అట్లానమువలన (ప్రమోగుణము వలన) చిత్తకుద్దియు నుండును

72 కోపమునను ఘనత కొంచెమైపోవును, కోపమునను మిగుల గోడుఁ జెందు
కోప మడచెనేని గోరికలీడేయ, విశ్వదాభిరామ విమరవేయ

కోపేన ఘనతా స్వీకృత కోపే నైతి వ్యథాం శ్యమమ్ ।
యది సంహరతే కోపం వేమ! స్వద్వృత్తి హంభమమ్॥

తా॥ కోపమువలన గౌరవము చెడును. ముఖము కలుగును. కాని
కోపముదురుకొనిననే కోరికలు సిద్ధించుటలేదు. (వి) త్రివిధం నరక స్వీదు
ద్వారం నాశకమాత్మనః, కామః క్రోధః లోభాలోభః, అస్మాచతత్త్వ్రీయం
త్యజేత్ (గీత)

73 పరగ లేమివేత బంధువుల పగవారు, పరగ లేమిచేతఁ బరమఁ దప్ప
పాగ లేమిచేతఁ బరపక్షి తిప్పురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేయ॥

దారిద్ర్య హంసవో వై యే దారిద్ర్యే హియతే పరః ।
దారిద్ర్యే వేమ! మర్త్యానాం విశ్వే దాతృ గౌరవమ్ ॥

తా॥ దారిద్ర్యముచే బంధువులు శత్రువులగుదురు దారిద్ర్యముచే నిహం
పరసౌఖ్యములకు హియతగును. దారిద్ర్యముచే మర్త్యమును సిగించును.

74 చిక్కియున్నవేళ సింహమువైనను, చిక్కియున్నవేళ బాధఁజేయు
బలిమిలేనివేళఁ బంతుంబు నల్లను, విశ్వదాభిరామ విమరవేయ॥

కృశీశూతం మృగంప్రం పాశ్చిగా వేమ! బాధయే ।
యదా పలం విలుంతం స్త్యాత్తమో బ్రహ్మ స హోభయే ॥

తా॥ చిక్కియున్నప్పుడు సింహమువలనను చిక్కియున్నప్పుడు
బాధించును. అందువలన మనకు బలిమితగ్గనప్పుడు పంతుంబు, పట్టుపలులు
పనికిరావు.

75 ఎదుటితనబలంబు నెంచుకోనేరక, దీకొని చలమున నున్నవేని
ఎలుగు దివ్యే సేక కేసినచందమా, పశ్యేత్తంబు విమరవేయ॥
అలం పరశ్చాస్త్రస్య స వాశయే యోధాభిరక్షతమ్ ।
స వేమ ! టిడికా గుఱుల్లంకరజ్జ్యోతి షవేత్ ॥

తా॥ పరబలము ఎదుటివానిబలము తెలిసికొని యుద్ధించవలయునని,
అట్లుకాదేని ఎలుగుగొడ్డు ముందుగోపించిన చందముగనుండును.

- 76 దుండగీనికొకడు కొండీడు ఎరికాడు, బండరాజునకును పాడుచుంట్రి
కొండమ్మిచ్చునకును కోతియునించెను, విశ్వదాభిరామ విమరసేను॥
దుర్తస్య సూచకో మిత్రం కుమంతీ మూఢభూపతేః ।
వానరోజాంధవో వేమ! చోరస్యగిరిచారిణః ॥

తా॥ 'యథారాజా తథాప్రజాః' అన్నట్లు ఎటువంటివానికి అటు
వంటి వాడేదరిజేరుచుండును. దుండగునకు కొండెగాడు చెలికాడు.
బండరాజునకు పాడుచుంట్రి, కొండమ్మిచ్చునకు కోతిచుట్టము.

- 77 బొనటంచు నొక్కడొడివమాటకు, గాదటంచుబలుక జ్ఞానముపట్టు
దానినిల్వవీయఁ దాతలుదిగవల, విశ్వదాభిరామ విమరసేను॥
సాధునిర్ధారితో స్థైర్య నేతి నిర్దిష్టాక్షణావ్యవేరి ।
తా తు వేమ! స్థైర్య మవతీర్థాన్ని సితామహాః ॥

తా॥ 'బొను, అనియొకడొడివమాటకు 'కాదు, అని అనుటకు జ్ఞానము
కూడపట్టదు. కాని అవిషయము బొనో కాదో తేల్చుకొనుటకు మాత్రము
వారల తాతలంటివారికి కూడ చాలకాలమునైనను వీరము.

- 78 రసదుబాగుకొరి ధర్మంబునెప్పిన, దిట్టమందు ముఖంబు మునుట
గడ్డివేయఁ దొట్లగొడ్డు నొమ్మొకిచు, విశ్వదాభిరామ విమరసేను॥
క్రియా విచింత్య సప్తషాం వేమ! ధర్మం ప్రసంగియి ।
తా నిందంతి ఫలా గూర్తు హినఁ తృణాన్ వృషాః ॥

తా॥ దొట్లగొడ్డు తనకు గడ్డివేయుచుండిన వానినే యట నొమ్మునకు
పొడుచును. అట్లే మూర్ఖులు తమ బాగుకొరి 'యెవడైన గారవచెప్పఁ
బూనుకొనిన నెట్టయెదుట వానినే దూషింతురు.

- 79 ✓ బహుశ కావ్యములకు బరికింపఁగావచ్చు, బహుశ శ్లోకములు బహుశ నచ్చు
సహనముఁ కుటబ్బు జాలకత్తంబురా, విశ్వదాభిరామ విమరసేను॥
అనేక కావ్యపఠనం బహుశద్దాభిభాషణమ్ ।
కథంచి చుక్కయ్య వేమ! దుర్లభా హి సహస్రభాతా ॥

తా॥ కావ్యములు చదువవచ్చు. వ్యాకరణములు వర్ణించవచ్చు. ధర్మ
పన్నాలు, శ్రీరంగనితులు చెప్పవచ్చు. కాని తమకంటె అధికులను చూచి
సహనము కలిగియుండుట మాత్రము కష్టమైనపని.

80 యువము నీరువెడలఁ జచ్చుట సిద్ధంబు, నీటనుండఁజేసి నిగిడిపడును
అండ తొలఁగునెడల నందఱపనియింతె, విశ్వవాధిరామ విసురజేమ॥

నిర్గత స్ఫులిలాన్యత్యోగ్య మ్రియఁ నాశ్రయశయః ।

జలస్థిప్లవతే వేమ! తథాసర్వేనిరాశ్రయాః ।

తా॥ చేప నీటిలో నెగిరియెగిరిపడును. అనీటనుండి చేప ఎదుటను
వచ్చిన చావవలసినదే కాని ప్రతురుటయుండదు. అట్లే రమకన్న అండ
(అధారము) తొలఁగిన ప్రతివారిపనియు సిగ్గేయగును.

81 స్థావరత్య మొక్క-దావశ్యకం బిట్ట, దానిబలిమి నెంతయునఁ గూడు
గడ్డివెంటఁ బెట్టి పట్టరా? యేనుఁగున, విశ్వవాధిరామ విసురజేమ॥

ముఖ్యం పైమొకమర్త్య స్యాత్తద్బలిన సహస్కలము ।

రజ్జుం కృత్యా శుష్కచ్ఛత్తిః కిం బద్ధంబి సామజము! ॥

తా॥ గడ్డివెంటఁ బెట్టి పనుఁగును కట్టవేయవచ్చును. కాని విశ్వము
చాల ముఖ్యమైనది. దానిబలిమిచే నెట్టికాశ్యము న సాధించవచ్చును.

82 ఈతవచ్చినపుడు ఈతనించునా? పాతకాపి కరమ భయముకలక?

దోరకొమ్మ పట్టు కుప్పించిగూడెనా, శత్రునిరావ విసురజేమ॥

నాగాధతాభయం వేమ! తరంతి పాపకాళిం ।

ప్రాగ్దోషిణి ప్రియ భత్యా నీ శత్రుం ద్రమ సుకలము ।

తా॥ ఈతవచ్చినపుడు లోచనించును. అది యలవాటు చిన్నది
నిర్భయముగ కొమ్మలపైన చుముచును. అట్లు పాతకరగాడును. పలమ
బంధక నేరములఁ జేయుచు నీయుండును.

83 వ్యాధి నొందఁజేసి వేద్యుడెలా? కొడుకఁ నొకఁడేని కొమ్మకేల?

బాసనుఁడెరియలేని మగ్నా శీఘ్రకే? శత్రువాధిరామ విసురజేమ॥

కిం పుడే నాగచ్ఛత్తిః కిం బద్ధంబి సామజము! ॥

చిత్తానన్యకే? వేమ! పుష్కలం బాధ్యుం బద్ధంబి ॥

తా॥ వ్యాధిని నొందఁజేసిన వేద్యము, అదియే కాని లింగము కోరలు,
వ్యాధివైద్యులు మనకు మర్త్యములలయనఁ జెల్లిన మునుస్థియును అమే.

84 లవణమెంత దానిలాభంబుగననెంత, కొద్దిదనుచు నెన్నఁగూడునయ్య?
భోగమేటికి నుపభోగంబె లెక్కను, విశ్వదాధిరామ విమరశేమ॥

లవణం స్వా త్కియ ద్వేమ! తల్లాభ స్తు కియా నితి ।

న మంతవ్యో హి భోగైః కిం? పలం స్వా దుపయోగతః ॥

తా॥ ఉప్పు, అనంతటిది? స్వల్పపువెలకలది, అంతట దొరకునది అని నిరసించకూడదు. దాని ఉపయోగ మేగొప్పది అలాగుననే సృష్టియందలి ప్రతివస్తువును, ప్రతివ్యక్తిని, నవనరములుగనే పరిగణించవలయును.

85 భోజనంగవచ్చు నైనదికానిది, యన్యఁడెనుటకుండి యడుగఁడేని
నినివి యడుగువాఁడుఁ గలిగిననిలువఁడు, విశ్వదాధిరామ విమరశేమ॥

యద్వక్రగేహ్యో జనస్థిత్వా న వృచ్ఛేత్ సాధ్యసాధ్యసి ।

సాధ్విత్వేవ వదే ద్వేమ! యది ప్రప్తా న తిషతి ॥

తా॥ తెలిసినవాఁడు యెదుటనుండి ప్రశ్నించకుండిన ఐనది, కానిది, తెలిసినట్లుగనే మాట్లాడవచ్చును. అడుగువాఁడుండిన మఱి తెలియని వాఁడు నిలబడుట యరుదు.

86 ఫణికిఁగోరలుండ భక్షముందునట్టచే, పఱుతురయ్య దుష్టవిభవమునకుఁ
గోరలూడఁదామి మితునా? దుష్టత, విశ్వదాధిరామ విమరశేమ॥

అహోరవ గూరిరదంష్ట్రాన్ త్ర సేయుః దుష్టవై భవాత్ ।

దోష్ట్యం వేమ! కథం తిష్ఠిత్? వికదంష్ట్రసాభ్యతః ॥

తా॥ విభవముతోనూడిన దుష్టునకు కోరలతోనూడిన పామునకువలె భయపడుదురు. కోరలుపెరికిన పామువలె వైభవ ముడిగిన దుష్టుఁడును ప్రజల కపకారము చేయలేక యొక చోట నడియుండును.

87 నూలుఁబయ్యవచ్చు నుడివ్రాణుఁ గారాదు, వాగ్వికసన సాక్షి వలవదెన్న
పరఁ లేనివాగ్రత భంగపాటునుడచ్చు, విశ్వదాధిరామ విమరశేమ॥

వచశ్శబ్దం వేమ! వాచ్యం వైకం లేఖ్యం మనాగపి ।

సాక్ష్యం న యుక్తం లేఖాయాః త్సర్వేభా తు హానయే ॥

తా॥ శతంవద, ఏకం మా లిఖ, నూరు చెప్పు, ఒకటివ్రాయవద్దు. ఒకటివ్రాయుము, సాక్షివికాకుము. తప్పుడువ్రాతలు భంగపాటునుమా.

28 దరినినున్నవాడు తప్పుకదమందు, ఎడమపడినవాడు దుడుకుడును
అనుసరించువారి కయ్యెడుఁ గార్యముల్, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

రణో నూనం సమీపిః ప్రాథో దూర్ధలప్థితః ।

యే చిరం త్యచుస్సృజ్యహ వేమ! సిద్ధ్యంతి తత్త్రియాః ॥

తా॥ 'ఎటునున్నవాడు పెండ్లికొడుకు, అన్నట్లు ఎప్పుడును దగ్గరగ
నున్నవాడు సమర్థుడుగా తోచును. ఎప్పుడు దరికిచేరనివాడు పెంకిగ
తోచును. అందువలన కార్యసాధకుఁడెప్పుడును అనుసరించి సంచరించును.

29 కారుకారుగురులు కాగుణితముఁజెప్ప, శాస్త్రపాఠములను జదివిచెప్ప
ముక్తిదారిఁజూపు మూలమె గురుఁడగు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

న కాగుణితబోధన న శాస్త్రాధ్యాపనేన చ ।

భవంతి గురవో వేమ! స్యాద్గురు ర్ముక్తిదర్యకః ॥

తా॥ తమకు జన్మతరించు తరుణోపాయము బోధించువారు గురు
వులుకాని, కా గుణితము చెప్పవారినికాని, శాస్త్రాధ్యయనము
చేయించువారినికాని గురువులుగా తలంపరాదు. 1॥ అవిద్యాహృదయ
గ్రంథి బంధమోక్షోభ వేద్యతః, తమేవ గురురిత్యాహు ర్గురుశ్చార్థవేదినః.

30 ద్వారబంధమునకుఁ తలుపులు గడియలు, వలెనె నోటి కొప్పుఁ గలనియతులు
ధర్మమెఱిగిపలుక ధన్యుఁడౌభువిలోన, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

రవాటా శ్చార్గళా వేమ! ద్వారబంధో యథాస్థితాః ।

తథా వక్త్రస్య నియమాః ధన్యస్సన్య ధర్మవాచకః ॥

తా॥ ద్వారబంధమునకు తలుపులు గడియలునున్నట్లే మాట్లాడుటకు
నోటికిని కొన్ని నియమములు కలగ, ఆ నియమముల నుల్లంఘించి
యిష్టము వచ్చినట్లు మాట్లాడకూడదు. అట్టి ధర్మమెఱిగి మాట్లాడినవ్యక్తి
ధన్యుఁ డనిపించుకొనును.

31 ఛరికతోడఁ గోయఁ జొప్పుదునేకాని, దానిపిడినిగోయఁ దరమే? నీవుఁ
ద్రావిలేని మేని బలిమేమిచేయనుగ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఛరికా కృంతనే దక్షా తల్పరు ర్న తథా మనాక్ ।

వినా జ్ఞానేన కింకుర్యా? ద్వేమ! శారీరికం బలమ్ ॥

తా॥ కత్తితో దేనినైనఁ గోయవచ్చును. కాని దాని పిడితో దేనిని
కోయలేము. అట్లే బుద్ధిబలములేని కేవల శరీరబలముతో నేకార్యమును
సాధించలేము.

92 సులపిద్యలందు సంపన్నులై యున్న, నట్టివారు పరిచయమునఁ జూడ
పెరటిచెట్టుమందుఁ బరికింప మెచ్చరు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
సర్వవిద్యాసు సంపన్నా యే తే పరిచయా త్వదా ।
లఘవో వేమ! నేహంతే ప్రాంతవృక్షభవౌషధమ్ ॥

తా॥ అన్ని విద్యలయందు పరిపూర్ణపాండిత్యము కలవారైనను పరి
చయులు పెరటిచెట్టుమందువలె తేలికగా చూడఁబడుదురు.

93 మంచినీరుఁబోయ మల్లెపూయుచు గాని, ఫలితమొనరుటెట్లు? పనిజొరమిని
పంటఁ జేయ కెట్లు పంటకమబ్బును?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
జలా సీకాత్ వేమ! మల్లి శుష్పయుక్తా శవే త్థలు ।
అక్రియస్య ఫలం కుత్ర చాపాకా దోదనం కశమ్? ॥

తా॥ మంటచేసికొన్నకాని అన్నము లభింపదు. మంచినీళ్ళు పోయు
చుండినకాని మల్లెపూయుదు. అట్లే మనము పనులు ప్రారంభించి చేయు
చుండినకాని ఫలితమెట్లు కలుగఁగలదు?

94 శసవునుదీనువాఁడు ఘనఫలంబులగుచి, కానలేడుకాదె? వానియట్లు
చిన్న చదువులకును మిన్నజ్ఞానము రాదు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
రసం ఫలానాం స్వాహానాం తృణభాదీ న వేత్తి హి ।
తథా వేమాల్యవిద్యానాం జ్ఞానా శవతి నాధికమ్ ॥

తా॥ గడ్డితినువానికి పండ్లగుచి యేమి తెలియఁగలదు? అట్లే చిన్న
చిన్న చదువులు చదువువారికి అధికమగు జ్ఞానమెట్లు లభింపఁగలదు?

95 తల్లియున్నయపుడె తనదుగారాబము, నామెపోవఁ దన్ను నరయ రెవరు
మంచికాలమపుడె చుర్యాద నాస్తింతు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
యద్యన్తిమాతా వేమాన్తే లాలనా స్వస్య తన్మృతౌ ।
న కోఽసి పశ్య త్యాత్మానం కాలే గౌరవ మార్జయ ॥

తా॥ తల్లియున్నయపుడె తన గారాబమంతయు చెల్లును. కాని ఆమె పోయినవెనుక తన్నెవరు గారాబముగ చూతురు? అట్లే నీకు మంచికాలముగా నున్నపుడె మర్యాద నార్జించుటకు కూడ ప్రయత్నింపుము.

96 గట్టుమీదనున్న, గాన్నించు శర్వము, చెలిసి తేటబడిన, చెలియు నెల్ల లోకవిషయములును లోనిరహస్యముల్, విశ్వదాభిరామ విసురవేసు॥

దృశ్యతే హి తటస్థేన సర్వం వేద్యం చ వేద్యతే ।

వేమైవం లోకవిషయా అంతద్గుహ్యోశ్చ తత్త్వతః ।

తా॥ గట్టుమీదనుండి చూచిన గట్టుకు అవతల విషయములు నివతల విషయములుకూడ గోచరించును. అట్లే యేవిధమగు మనుకారముల లోన మునుగక నీవు మధ్యస్థుడవుగ నుండిన లోక విషయములు, లోని రహస్యములుకూడ స్పష్టముగ నెలియబడగలవు.

97 టంకమతుఃకున్న, బొంకంబు గారాదు, స్వల్పభూషణంబు జగ మొంగ భటుఁడు వెంటలేక పృథువు శోభించునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేసు॥

టంకసంధానరహితం న సాదు స్వర్ణభూషణమ్ ।

గ దీన రహితో వేమ! కిం ప్రభు స్సాధు లోకః కి? ॥

తా॥ ఎంతటి బంగారపు సగకైన టంకములేకుండు శోభరామ. అట్లే బంటులేకుండ ప్రభువును రాణించఁడు.

98 మేఁకకుతుఁబట్టి మెడదన్ను గుడువఁగా, నాకలేలమాను? నాసగాఁ లోభివానినడుగ లాభంబుగల్గునే? విశ్వదాభిరామ విసురవేసు॥

ధృత్వా మేఁకగళం వేమ! బేద్యది గళస్తనమ్ ।

న దున్నివృత్తి ర్వ్యర్థాశా లోభియాష్టా తథా నృథా ॥

తా॥ మేకమెడదగఱునున్న చన్ను కుడుచుకొనుచుండిన భ్రాంతికాని పాలువచ్చి ఆకలి తీర్చునా? అట్లే భ్రాంతి తీరక లోభినెంతగా వేడుకొని నను లాభము కలుగునా?

99 మునుదెలిపినవాడు ముదనవృత్తిమెలి, తిరిగి చెప్పితనుచు, దిట్టవలదు తెలియఁజెప్పినచటి తెలిసికోలేకమా, విశ్వదాభిరామ విసురవేసు॥

ప్రాగ్బద్ధారో వినష్టాస్సన్యః పునర్భూతే భవా నితి ।

న నిందే త్సుప్రకోక్తమపి వేమ! నజ్ఞాయతే హితత్ ॥

తా॥ మునుపు ఈ లాగున ననేకులు నీతులు బోధించి ముదనప్త మయినారు. వేమన్నా! నీకేమైన పిచ్చా? వెఱ్ఱా? మఱల నీవు నీతులు చెప్ప మొదలిడినావు. అని యేమియు నన్ను తిట్టవద్దు. ఎన్ని సార్లు ఎంత మంది ఏ విధమునఁ దెలియఁజెప్పినను అజ్ఞానపులోకము తెలిసికొనలేదు.

100 నీతిఁదెలియఁజెప్పి నిజముగ వేమన, పాతకములనెల్ల బాఱఁబెట్టె

లోతుతత్త్వ మరసి లోకులనును జెప్పె, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నీతి ముద్ధాట్య వేమాఖ్యో న్య సిధత్ సారకాని చ ।

అగాధతత్త్వం లోకానాం వేమ! సమ్యక్ న్యవోధయత్ ॥

తా॥ నిజముగ చెప్పవలనన్న నీ వేమనయే బాగుగ నీతులఁజెప్పి అగాధమగు తత్త్వ రహస్యము లోకమునకు వెల్లడించి పాతకములఁబాఱఁజేయుటకుఁ బ్రయత్నించి చరితాగృహై సహాయు.

సాంస్కృతిక విభాగము

101 కల్లగురుఁడుకట్ట నెల్లకర్మంబుల, మధ్యగురుఁడుకట్ట మంత్రచయము

ఉత్తముఁడుకట్ట యోగసామ్రాజ్యంబు విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమ! కర్మను సర్వేషు నిబర్హా త్తధమో గురుం ।

మంత్రేషు మధ్యమస్తైవ యోగసామ్రాజ్య ఉత్తమః ॥

తా॥ అధముఁడగు గురుఁడువాచ్యుఁడు కర్మకాండనంటఁ గట్టును. మధ్యముఁడగు గురువు మంత్ర లింత్రముల నంటఁగట్టును. ఉత్తముఁడగు గురువు సహేతుకమగు యోగ సామ్రాజ్యము నంటఁచును.

102 తా వసించుచోటఁ దగ న్నడదాయనా, సౌఖ్యముఁలభూమి గరగవలయు

ఁకొలను లింతనేని గొంగలదుండునా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

స్వనివాసస్థలే కష్టం ఛివేద్యది సుఖస్థలమ్!

ప్రజేత్ శుష్కే హ్రదే వేమ! బకా స్తత్ర వసంతి కిమ్? ॥

తా॥ కొలకు లింకినిగొంగలచట నుండవు. అట్లే మనమున్నచోట

నేదైన నలవిడి కలిగిన సౌఖ్యము కలుగుచోటునకుఁ బోవలయును.

103 కాకినూటిలోని కోకిలనునట్లు, భీమరమవుచుఁ బురువు బ్రతికినట్లు
గురునిగొల్పువెనుక గురువుతానాయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యథా పికః కాకనీడే కీటః కుట్యామకే ర్యథా ।

గుర్వర్చనంతరం ఛాత్ర స్తథా వేమ! స్వయం గురుః ॥

తా॥ కాకినూటిలోని కోకిలవలె, ఈ మృదరూప నొందిన
పురుగువలె సద్గురువు నాగ్రియించిన శిష్యుఁడు గురుఁడెనుక తానే
గురువు కావలెను. వి॥ సత్ప్రప్రదాయసంయుక్త బ్రహ్మవిద్యా విశా
రదః, ఏవమాదిగుణోపేతో దేశికోఽశేషవందితః॥

104 అధికుడైనరాజోఁబ్బనిఁజేపట్ట, వానిమాటచెల్ల బకుభలోని

గణకులాపీయున్న గవ్వలుచెల్లవా? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మహారాజోఽప్యుత్తరే తదాజ్ఞా పరిపాల్యతే ।

గణకాంగీకృతో వేమ! వరాకా మూర్త్యసంయుతాః ॥

తా॥ గణకు లంగీకరించిన గవ్వలుకూడ నాణములుగ విలువకలవి
యగును. అట్లే అధికుడైన రాజుయొక్క ప్రాప్తకముగల యల్పుని
యొక్క మాటలును జేలుబడియగును.

105 ఉత్తమునిఁడుపున నోగుఁబ్బించిన, వాడు చెబుచు వాని వంశము

చెఱుకువెన్నుపుట్టి చెఱుచదాతీయెల్ల? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యద్యుత్తమస్య పిషా సాత్ ఖలో వేమ! సతర్కులమ్.

హిన్స్తక్షోః ఖలూర్భూయ మంశరీ హంతి మాధురీమ్ ॥

తా॥ చెఱుకున వెన్నుపుట్టి చెఱుకులీపిని పాడుచయుచున్నది. అట్లే
చెడ్డవాడు మంచివానికిఁ బుట్టి యా మంచివాని సంశ్రితిప్రయంతయు
మంటగలుపుచున్నాడు. వి॥ కోటరాంతర్భవోవహ్ని స్తరుమేదం దహి
ప్యతి, కుపుత్రస్తు మలే జారః, స్వకులం నాశయత్ పరమ్ ।

తా॥ గుణవంతునకు మేలు గోరంత చేసినను వాని మంచిగుణముచే నది కొండంతయగును. గుణహీనునకుఁ గొండంత మేలుచేసినను నది నిష్ప్రయోజనమే. వి॥ పరగుణపరమాణూ స్పర్శతీకృత్య నిర్భం, నిజ హృది వికసంత స్థంతి సంతః కియంతః॥

110 మాటనిలుపలేని మనుజుండు చండాలు, ధ్వానేనిరాజు నాడుముండ
మహిమలేనిచెల్వ మంటఁజేసినపుత్రి, విశ్వదాభిరామ విసురనేమ॥

చండాలో⁶ పెరవాక్ చుట్టూ ధ్వస్తాన్లు గూప అంగనా ।

వేమ! దైవం నిర్మహిమ వాఁడనో మృన్నిగ్నితఁ ఁలు ॥

తా॥ మాట నిలుపుకొనలేని మనుజుడు చండాలుడు. అర్జునమలు
బరువలేని ప్రభువు అడుముండ, మహామలేని వెలుగు మన్నుతో మోగు లి.

111 ఇందుకంటేపోన మీశ్వరాన్ని పూజిస్తే, పుణ్యస్థానమునకు పోవునాడు
అన్న దానమునకు నాథి దానములేదు, విశ్వదాగ్ధిగాను విమలమే॥

శివార్పితా త్కించిదస్మాత్ : స్థూలీశః ప్రజ స్సరః ।

అన్నదానాశ్చహాశ్చక్ష్మం దానంపిప! శ షడ్భవే ॥

తా॥ ఈ స్వరార్థముగ నొందుము అస్తిదామో చేయు ట్టిదాత
పుణ్యలోకమునకుఁ నుండునామోమన మిందునామో మన
యొకటిలేదు. పే॥ అస్తిః స్వరార్థముగ నొందును

112   పాట్టివానిమిగుల విసిగించఁ గారాదు,   పాట్టివానిమాట విన్నఁ గారాదు

పట్టికలు కట్టి వేటాడబడునా ? పశ్యద్భాగతామ వినుగదేను ॥

నోద్దోజ మేత ఖలంస్మశం నయా దుష్కర జన్మితుం ।

అలక్ష్మినిఁజూచి వేమి ! కిం కార్య మ్మృగయ గతిః ॥

తా॥ వెట్టివానిని పి. గం. చకూపిడు. పల్లెవాని మాటునుపిచకూపిడు.
వెట్టిరుక్కతో పేటను పెళ్ళురూపిడు.

118 భరమమేనినింశ గంధంబుబూసిన, నేమియలగులే యెగిసిన్పు

ఈడుకానివాని యుష్మిలాగుగా, శిశ్యుద్వారము వివరములు॥

పాఠ్యం గే గుర్తం విలి పంతులు నా స్వామియే శిష్యునియ్య

ప్రతాపరుద్రాచార్యుల వంశమును గూర్చి

తా॥ గాడిదకు సరదాగా గంధము రాయఁబూనిన దానికదితెలియక తన్నుటకే చూచును. అట్లే సరసమొకని వారల పదతియు నుండును.

114 విడువవలయు నూరు విశ్వాతిశేకున్న, విడువవలయు నాలి విషముఁదెలిసి విడువవలయు రాజు కరణికాన్న, విశ్వగాభిరామ విమరశేమ॥

సుఖాపేతం త్య శేద్గ్రామం త్య శేద్గ్రామ్య మసద్గుణామ్ ।

రాజాన మ ప్యదాతారం త్య శేద్దేమాశు బుద్ధిమాన్ ॥

తా॥ విశ్వాతిలేని గ్రామమును, వ్యతికముగా నడచు భార్యను, పిసినిగొట్టు ప్రభువును విడిచిపెట్టిన నీ మాము లభించును.

115 ఏదేదెలుపవచ్చు నేదాక్షిణ్యము, మానెదెలుపవచ్చు మానమున నె మొప్పెదెలుపరాదు ముప్పదేడ్లకున్నె, విశ్వగాభిరామ విమరశేమ॥
 బోధోపదో సత్యం బోధో మో స్మృతమానసః ।
 త్రివిధైర్దేవేషాం మహాత్ మే ! మూర్ఖో న బోధ్యతే ॥

తా॥ ఎవల మోటులు రానివానినైన నొక మాములోను వెంత మోటుచానినైన నేదాదిలోను తెలి సవారినిగాఁ జేయవచ్చును. కాని మూర్ఖుని మాత్రము ముప్పది వివర్ణములకైనఁ దెలిసినవానినిగాఁ జేయలేము.

116 అడితప్పువార లభిమానములు, కోడలుఁగనివాఁడు కొద్దికాఁడు, కూడికీడు నేయఁగూర్చుండు తెలఁపోయ, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥
 మిశ్రో హం మి శ్రజంతి వేమ ! తే మానపర్జితాః ।
 పరదుఃఖానభిష్టోఽల్పో మిత్రద్రోహీ శిలాః ఖలు ।

తా॥ అడితప్పువారలు అభిమానము లేనివారు. కష్టము తెలిసికొన లేనివాఁడు అల్పుఁడు. కలిమిమెలియుండి మిత్రద్రోహము చేయు వాడు మహాకూరుఁడు. వి॥ ప్రాణానపి పరిత్యజ్య, మానమేవాభిరక్ష యేత్, పాగ్నింక్షరంగచళలా మాన మాచంద్రతారకమ్॥

117 కానరాజమణి పాగ్నింబుపోడ, కానబడదు ఘనున కైనగాని కానబడినమోడఁ గలి యెట్లునడచురా? విశ్వగాభిరామ విమరశేమ॥
 వేమ ! వర్షాగమంతై వ ప్రాణనిర్గమమేవ చ ।
 మనీష్యపి న జానాతి జ్ఞాతే తిష్ఠే త్కలిః కథమ్ ॥

తా॥ వానరాకడ, ప్రాణము పోకడ, ఇట్టి దైవిక సంఘటన లెంతటి మానవమాస్రలకైనను, గలియఁ జాలఁ . అట్లు చెలియఁబడిన నిక మానవునకు మానవాతీతుడగు ప్రేమమునకు సంకర మేముండును ? ముందు సృష్టి యెట్లునడుచును?

118 నోటిపుప్పిక్కెల్ల నొప్పిలేకుండగా, ఆకుపోకనున్న హృదయంబు,
పెట్టుకుండెనేని పెనుశోతవేయురా, విశ్వదాళిరామ విసురవేమ॥
వక్త్రదుర్గంధనాశాయ నాగవల్లిదళం సుధామ్ ।
క్రముకం చెంపధం దేయాత్ నోచే ద్వేమ! జుగుప్స్యతే ॥

తా॥ భోగ్యవస్తువుగు ఆకు, వక్త్ర, సున్నముతోకూడిన తాంబూలము నోటిపుప్పికి నోటికంపునకు నుపయోగించు మందుకాని మఱియొకటి కానేరదు.

119 పరులమోసపుచ్చి ధనముగడించి, కడుపునింపుకొనుట కానిపగ్గు
బుణముఁజేయుచునుజుఁ డెక్కువకెక్కు నాగి, విశ్వదాళిరామ విసురవేమ,
నంపయిత్వా పరా నింజనములతోడరంధరిఁ ।
ప్రతిష్ఠాం నాన్నియా ద్వేమ! ముణీ ప్రాప్నోతి సింహామ్? ॥

తా॥ పరుల మోసపుచ్చి ధనముగడించి కడుపునిం కొనుట సరయైన పద్ధతికాదు. అదంతయు వారలగు బుణము. బుణముఁ జేసెడి మనుజునకు గౌరవము కలదా ?

120 పాలి నీడిగింటఁ గోలుచునుండెనా, పానుజులెల్లఁగూడి పద్యమండ్రు
నిలువఁదగనిచోట నిలువ నిండలువచ్చు, విశ్వదాళిరామ విసురవేమ॥
శౌండికస్య గృహే పీఠం ఓరం మద్య మితీర్వతే ।
అస్థాతస్త్వస్థలే వేమ! స్థి గ్నిందాస్పదా ఖలు ॥

తా॥ కల్లుగీయువానియింటఁ బాలుత్రాగుచున్నను కల్లే యుండురు. అట్లే నిలువకూడనిచోట నిల్చిన నిందలపాలుఁగాక తప్పదు.

121 తుమ్మచెట్ల ముండ్లు తోడ నెప్పుట్టును, విస్త్రుటోననుండి వడలిసట్లు
మూఁసనకుఁ గుబుద్ది ముందుగఁబుట్టును, విశ్వదాళిరామ విసురవేమ॥

బీజాదేవోద్భవం త్యాగు కంటకాః కంటకద్రుమ్ ।

మూర్ఖస్య ఖలబుద్ధి శ్చ వేమ! సంజాయతే తథా ॥

తా॥ తుమ్మచెట్లకు ముండ్లు పుట్టుకతోనే పుట్టుకొని వచ్చును. అట్లే మూర్ఖునకు చెడ్డబుద్ధి పుట్టుకనుండియే వచ్చును. సంస్కరణకట్టివాఁడు పనికిరానేరఁడు.

122 ఒకటికింద నొక్క టాసరల్భముఁజెట్టి, వలసుగ గుణియింప నడుపఁజూచు అట్టిరీతినుండు నాదార్యఫలములు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఏకయా గుణితా వేమ! ఏకసంఖ్యా హృదధస్థయా ।

వర్ధతే ఖలు తక్రూప మౌదార్య స్యాపి నత్ఫలమ్ ॥

తా॥ ఒక సంఖ్యకింద మఱియొక సంఖ్యపెట్టి గుణించిన నెంతయేని వరుస పెరుగును. అట్లే యౌదార్యఫలమును సుతరొత్తదాభివృద్ధిఁ జెందుచుండును.

123 వంటకుదునపుడు వంటకమమృతంబు, కంటికింపుగాను కావలెను

ఒకలగినతిండి వడిమింపఁగనూడ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సుపక్వం ధక్ష్య మమృతం లోచన ప్రీతిదాయకమ్ ।

భోజనే నామితే నాశ మే! సంప్రాప్నోయగాస్మృతిమ్ ॥

తా॥ వంటకుదునపుడు వంటకము (వాడినపదార్థము) కంటి కిప్పుగ కనఁబడును. మితముగఁ దినిన నారోగ్యమును కలుగును. మితముతప్పి తినిన మృతినితేగలదు. వి॥ అతి సర్వత్ర వర్జయేత్ ।

124 వంటతప్పనపుడు వంటకము విషంబు, కంటఁజూడఁగానె కంటికించు

కంటకమునఁదన్న కడి గండనైవమృ, విశ్వదాభిరామవిసురవేమ॥

దుష్పాకే విషం ధక్ష్యం లోచనగ్లానిదం భృశమ్ ।

తాదృగృశ్యే వేమ! భుక్తే కలశం ప్యుత్యదాయకమ్ ॥

తా॥ వంటకుదునపుడు వంటకము విషముగనగును. కంటికింపుగను నుండదు. అట్లు కంటికించుకొనుచు దినినపదార్థ మొకముద్దయైనను ప్రాణము తీయఁగలదు.

125 పృథువుకోతిమైనఁ బ్రగడలు పండులు, వైవిరుండు పక్కి నేన పడులు
వీస్తులశ్వచయము తెలుకలుచిల్లులు, విశ్వదాగిరామ వినుకవేమ॥

పృథుః కపిశ్చ త్సచివాః క్రోడా వేమ! భటాః భగాః ।

సేనా చ పశస శ్చాశ్వాః గజా శ్చాభులిదాలకాః ॥

తా॥ “యథా రాజా తథా ప్రజాః” అన్నట్లు ప్రభువు కోతియైన
(చపలుడైన) మంత్రిలు పండులు (అంగము మేయువారు) వైవిరులు
పడులు (అజ్ఞుల దొరకకుండ నెగిరిపోవారు) వైశ్యము పశుసమూ
హమే (మస్తుగ తిని పశులుగ గొనరించువారు) పురులు, గుణములు,
ఎలుకలు, పిల్లులు (పశముతప్పి యశ్వశ్వము హింసించుకొనునవే)

126 చంపదలచురాజు వసువల్గలంబిచ్చు, చెలుపనున్న పక్షుల చెలిమిజేయు
కలుకనున్న సాము నెఱిగాచుకొనియుండు, విశ్వదాగిరామ వినుకవేమ॥

చంద్రోద్యన్తో న్స్థలిః వేమ! చక్రం చి న్నివాశ్చక్రం ।

మైత్రీం కుగ్మాద్రీం కోటిం చ మిత్రే నిగిష్యతి ॥

తా॥ చంపదలనియున్న ప్రభు సుపిచ్చుచుండును. పాడుచేయ
వలెననియున్న చక్రపు మైత్రీ చేయుచుండును. కలకనున్న సాము
చగవట్టి సమయమునకు నిరీడించును నీ యుండును.

127 గిక్కులేనిరోగి దీనతఃబాపిన, పురుషుడిహమునంగు బూజ్యుడగును
పరమునందువాని భాగ్యమేమనకమ్మ, విశ్వదాగిరామ వినుకవేమ॥

యది ఊహిత్రనాశస్య రోగిః తీచతాంఃరః ।

వేమీహా న చ మాన్వాజ్యః పరత్రాః శ్రుభాగ్యవాన్ ॥

తా॥ గిక్కులేని రోగి దైన్యము పోగొట్టిన మహానీయుఁ డిహమునఁ
బూజ్యుడగును. పరమున వాని యధ్యక్షము చెప్పనలవియకాదు

128 ఇమ్ముదప్పవేళ నెమ్మెలన్నియుఁదప్పి, కాలమొక్కరితి గడుపవలయు
విజయుఁ డెవ్వఁడప్పి విరటుని గొల్వఁడా? విశ్వదాగిరామ వినుకవేమ॥

అనానుకూలేఽత్యక్షేష్టః నయేత్కాలం కరంచన ।

వేమ! జిష్టు ర్నానుకూలేఽవిరటం కిం చ నేననే? ।

తా॥ మన కససుకూలముగు సమయమున సుఖము విడిచి యేదో యొకవిధమున కాలము గడుపఁటయును. విషయుఁడు (అర్జునుఁడు) నీలుకాని సమయమున పెరటుని నెవింపలేదా?

129 గూఱయెక్కినట్టి గురముఁబాడుగఁబెట్టి, వెల్లిపోదురంత వెన్నెనానా!
గూఱయేమిచేసె? గురమేమిచేయును?, విశ్వదాసరామ విసురవేను॥

ఘోరీనాథ్యురం గహం గృహ్యంత్యత్ర వ్రజం త్యహా! ।

పశ్యోన్మాదు మనుష్యాణాం తా శ్శ్వాం వేమహం కిం కృతమ్? ॥

తా॥ గుడ్లగూఱ యెక్కిన యిల్లు పాడుగఁబెట్టి మఱొక చోటునకు మానవులు వెల్లులై వెళ్ళిపోదురు. చని యప్పుడమును మించి గుంబమి చేయఁగలదు? గృహమేమి చేయఁగలదు?

130 వేముఁ బాటుఁబోసి వెయ్యెండుపెంచినఁ, తేమవిడిచి తీసిఁ జిందెపుడు
పీగుగు నమువిడిచి నుచిత్తఁడుగుకొండు, విశ్వదాసరామ విసురవేను॥

ఉరేణ శర్మణి సియో వేమ! పర్వతపాదకటు ।

శిశ్నోర గ్రస్తాం న గుధర స్తథా దుష్టస్య నచిత్తి ॥

తా॥ పోపఁబట్టుచు నొకటిచేసి వెళ్ళిండ్లు పెంచినను చేమ విడిచి తీసిని పొందఁదలయు నట్లు నొకఁడు పర్వతమునొడిచి యుక్తియుక్త వివేకజ్ఞునము కలపఁడును. కాని యిది గురు

131 పంచ వర్ణముఁజేసి పవనయగు బండు, వానిపోవు గావ్యభంగమగును
పానపాండు బండు పనికిరాఁదెంచును, విశ్వదాసరామ విసురవేను॥

మారం కృత్యా వేమ! భీరు. యది యుక్తే నియోజయేత్ ।

నా నుచిత్తఁడు గురము పర్వతం గురమోద్యమే ।

తా॥ పంచవర్ణముఁజేసి పంచగా శిశ్నోరయన పంచవర్ణమునను పుడుట పాటల యుచుండును. దానివలన గావ్యభంగమగుటయే తప్ప వ్రయోజనములేదు. పుడుటయందును నందులకును నుపయోగింపరాదు.

132 అంతియెక్కినీల మగదోడిగుఱులు, పెరికిబంటుకీల లిగులగుడుగు!
మహముండు మహమునను పురుకే విశ్వదాసరామ విసురవేను॥

వేమ పంగోః మిర్కురస్య కిం వా శకథాపనైః ?

భీరోః కిం శూరవిరుధైః ? వృద్ధాయాః కిం దరస్త్రిష్టైః ?

తా॥ కుందేలువలే పరుగులు మంటిమక్కకెందులకు? యుద్ధవీరుసకుఁ
బోలే విరుదుగొడుగు పటికబంటునకెందులకు? యువలిక్కింక ముస
ముసనగవలు ముసలిముఁదకెందులకు?

183 గురుబృహస్పతియును గుణమించుకయులే, చందమామకిచ్చ శాపపుడు
గురుడు కోపమానకూడ దెన్నటికిని, విశ్వదాశిరామ వినురవేమ!

గురురృహస్పతి శ్శీందోర్దవో శాపం హ సిర్గుణః ।

కదా వేమ! చ్చ చ్చి గురుః శాపం ధారయేత్ ॥

తా॥ దేవగుఁడు, బృహస్పతియు వివేకప్రప్టుడై చందమామకు కోప
మణచుకొనలేక శాపమిచ్చెను. సాధారణ గురుశబ్దవాచ్యుఁడు నెట్టి
సమయమునను కోప ముపయోగించునోదము.

184 ఆశ్రమేణుగనిస్తుతి నట్టిట్టి జేసిన, వాని మేల్పువాఁడు నట్టివాఁడె
ముక్తిఁజిదియుఁబాడ మూర్ఖుఁడు మెచ్చఁడా? విశ్వదాశిరామ వినురవేమ!

స్త్రిష్టైః కిం శూరవిరుధైః ? వృద్ధాయాః కిం దరస్త్రిష్టైః ?

గాయం గీం శృంగం చ్చిత్తం చ్చిత్తం చ్చిత్తం! విదోజనః ?

తా॥ ముగ్గులేనిది పాడినను మూర్ఖుఁడు మెచ్చుకొనినది, అట్లే తన
సంగతితెలియక తన్నుఁగూర్చి యేవేవో యెచుటివాఁడు పొగడుచున్నను
మూర్ఖుఁడు సంతోషముకే పెరిచున్నాడు.

185 భగము పాలుదెచ్చి కాచిన క్కెరవీయ, భక్త్యుచగునె? యన్న భ్రష్టుడవై
ఎంతయేని జిప్పి యెసగింపఁ బోనగునో, విశ్వదాశిరామ వినురవేమ॥

విదోజనః ? గాయం గీం శృంగం చ్చిత్తం చ్చిత్తం చ్చిత్తం!

భక్త్యం భజే గ్గిప్తం ? మూర్ఖుఁడని నేహంకోసం నైరదా॥

తా॥ గాడిపాలుదెచ్చి కాచిన క్కెరవీయను నల్లతాగుటకెట్లను
కూలమైకడకాకో యన్న జిడిపోయినవాఁడును నెంతయేని జిప్పి
బడినను నెంతయేని జిప్పి బడినవాఁడును నెంతయేని జిప్పి బడినవాఁడును

- 136 పొట్లకాయరాము పొడిగిత్రాటకుగట్టి, లీలతోడ వంకలేకపెలుగు
కుక్కతోడఁగట్టఁ గుదురునాచక్కగా, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

ముజుతా మన్నులే రజ్జువాళిలాబద్ధా నటోలికా ।

తథా బద్ధ శ్శునః పుచ్చో త్యదే త్కిం వేమి ! వక్రతామి॥

తా॥ పొట్లకాయచివర రాతిని త్రాటితోకట్టిన నది వంకలేక తిన్నగా
పెరుగఁగలదు. అట్లే కుక్కతోడకు కట్టిన వంక బుదురఁగలదా ? (అన్ని
యును సంస్కరణ కుపయుక్తములై నవి కానెరవు)

- 137 బండబూతులాడు పరమనీచుండెన్న, దండివారిగొప్ప తానెఱుఁగునె?
చందనంబునునత పందియేమెఱుఁగును?, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

అవాచ్యవాది నీవాత్మా సంకూ జానాతి కిం ప్రధామి ? ।

వేమి ! చందనసారస్యం కిం వేత్తి గ్రామి నారకః ।॥

తా॥ మంచిగంధముయొక్కది గతి పందికేమి తెలియున ? అట్లే బండ
బూతులబల్కు పరమనీచునకు గొప్పవారలగుగతి యేమి తెలియఁగలదు?

- 138 కులమునీలుఁజేసి గురువునువధియింపఁ, బొసఁగ నేనుఁగనుచు బొంతు బొంక
పేరుధర్మరాజు పెరువేఁపవీర్తయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

‘గజ, ఇత్యన్యతం శాశిహ గురు హంటుం కులం చహన్ ।

వేమి ! నామ్నా ధర్మరాజో నింబబీజోపమః భలు ॥

తా॥ కులమును సర్వనాశనముఁజేసి గురు వగు ద్రోణుని వధింప
‘అశ్వత్థామ చచ్చెను, అని గట్టిగాను, ఏనుఁగు, ఆని నెమ్మదిగను ధర్మరా
జబద్ధమాడెను. ఇట్టి వారలు నేతి బీరకాయలవలె పేరుకు మార్కము
ధర్మరాజులుకాని విషబీజములే సుమా.

- 139 విన్నసుద్దికొంత విననిసుద్దులుకొన్ని, వింశస్సులెన్నో విసఁగఁజెప్పు
తానుగన్నయట్టే దాంబికుం డెప్పుడు, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

కించి చ్ఛ్చుతం దాంభిక స్తు కించిదేవాశ్రుతంవచః ।

చిత్రం చిత్రం వదే ద్వేమి ! సాశార్దృష్ట మివాధికమ్ ॥

తా॥ విన్నవికొన్ని, విననవికొన్ని, వింశలై నవికొన్ని యిట్లే దాంబి
కుండు తాను కక్లారాచొచ్చిట్లే కుబద్ధములఁజెప్పి ప్రజలమోసగించును.
అజ్ఞానులవే నమ్మి మోసపోదురు.

140 పుడమిఁదిగిగిపడయు పుణ్యంబులెల్లను, కన్య సాధుజనులఁగన్నయపుడే
పడిననీరునదిని గడుఁడెటయైయుండు, విశ్వదాభిరామ విసురనేమ॥

దేశాటఁ : పుణ్యం దర్శనేపైవ తత్సతామ్ ।

వర్షాంబుమలినం వేమ ! నదీసంగాద్వి నిర్మలమ్ ॥

తా॥ దేశాటనసలని సృష్ట మాయాస్థలముల సత్పురుషులఁగాంచి
వారివారి యనుభవసూక్తుల విమటవలననే కలుగును. పవిత్రమగునదిని
తేరుటచేతనేకదా పల్ల కాలువలకుఁ బవిత్రతఁ వి యస్తు పర్యటితే దేశాన్
యస్తు సేవేత పండితాన్, తస్య విస్తారితా బుద్ధి స్థలబిందు రివాంభసి ।

141 బంటుకలెను లేవఁ బండితమ్మనృండు, సాధుపండితుండు శాంతుఁడగును
కుక్కఁమొఱు నేమి గుఱ్ఱమునను లిక్కి? విశ్వదాభిరామ విసురనేమ॥

ఉత్థిత పండితమ్మస్య ధిటుకతోవేమ ! పంపరః ।

శాంతోభవేత్స్వా చశస్త్వ కా హాని క్షుద్రతా శునా ॥

తా॥ పండితుఁడు కార పండితుఁడనని భావించుకొను నీచుఁడు పరచు
శాంతులగు నుద్దండ పండితుల పై కవియును. అయినను వారు ప్రిశంస
ముగనేయుందురు. కుక్కలు మొదలైనమాత్రమున గుఱ్ఱమునకురెక్కాఁ

142 మూలఁన్నియటకు మంచిమాపంచున్న, ముట్టినే? త్రిశంకుపట్టి నాడు
కానిపనులఁజేయ ఘనులొనపడుదా? విశ్వదాభిరామ విసురనేమ॥

చండాలకన్యాసౌరూప్యం, సృష్ట్యా త్రిశంకుపట పురా ।

న మేనే వేమ ! నేచ్ఛంతి, హ్యకార్యకరణం ఘనా ॥

తా॥ మాతంగకన్యలు వరించినప్పినను వారిక రూపమున్నను హర్షం
ద్రుండు వారలఁదాకెనా? కానిపనులఁ జేయుటకు పంపనియులొనపడరు.

143 విద్యలేనివాడు విబుధులసభలోన, మండఁగానె పండితుండుఁగాడు
కొలనివాంసలకడ కొక్కెరమున్నట్లు, విశ్వదాభిరామ విసురనేమ॥

విదుషామంతికే వేమ ! విద్యాహీనో వన ద్యద్వి ।

న విద్వాన్ భవతుం యోగ్యో, హంసమధ్యే బికో యథా ॥

తా॥ కొలనిలో హంసల దగ్గట కొంగయున్నట్లు విద్యావిహీనుఁడు
విబుధుల సభలోఁగ్నంక మూర్రమున పండితుఁడు కానేరఁడు.

144 వ్యాధికిగెనేని వైద్యునిచేతను, మౌదుదినకకాని మౌనదెందు

చెంత దీపమిదక చీకటిపాయనా?, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

యది వ్యాధి ర్నవే దైహీ నామైతి శాస్త్రసాధాదృతే ।

వేమ ! శన్నికలే దీప మకృత్వాపైతి కిం తమః ? ॥

తా॥ దగ్గరి దీపము పెట్టినకాని చీకటిపోనేరదు. అట్లే వైద్యము చేయించుకొనకున్నను, మంగు తినకయున్నను వ్యాధి నివారణకాదు. వి॥ పూర్వజన్మకృతం పాపం వ్యాధిరూపేణ బాధతే, తచ్ఛాంతి రాషధై ర్తానై ర్జపహోమార్చ నాదిభిః॥

145 శక్తిమున్ను దగిలఁగా నయ్యెగ్గుడు మందు, శాస్త్రములుగఁదగిన జ్ఞాన మొదవు

అబ్బయున్నవాని కండయుండునుదా?, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

చత్రస్థితే శవేచ్ఛాయా జ్ఞానం స్యాచ్ఛాస్త్రదర్శనే ।

జనకే చ స్థితీ వేమ ! స్వాశ్రయో విద్యతే భులు ॥

తా॥ గొడుగున్న నీ నీడ చేర్చుదును. అట్లే తండ్రియున్న నే తన కాధారము. అట్లే శాస్త్రాధ్యయనమువలననే జ్ఞానము లభించును.

146 చీముకారుపంటు, చెదలుపట్టినయింటు, పురుగుపట్టుగుంటు, బుసులకంటు

బిడ్డచీకుచంటు చెగియుండనేర్చునా?, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

శిథిలే దతి దూ ష్యుఁడస్తి, వేమ ! నీహీ ఘుణాన్వితే ।

కృమిగర్తీ స్తనేపీతే దార్ద్ర్యం కిం సాధు తిషతి ? ॥

తా॥ చీముకారు పంటికి, చెదలుపట్టిన యింటికి, పురుగుపట్టిన గుంటకు, బుసులుకలిగినకంటికి, బిడ్డచీకు చంటికి, పూర్వపులిగి రానేరదు.

147 కాననంబు జేరి కడుశ్రమనొందిన, యా నలుండు రాజ్యమొందె మరల

గన్జములకునొర్వ, గల్గెవాసుభములు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

ఎనం గత్వా శ్రమక్లిన్నః ప్రాప రాజ్యం తతో నలః ।

సహతే వేమ ! కష్టాని య స్పృశాన్యాని విందతే ॥

తా॥ అడవిలో ననేక కష్టము లనుభవించి నలమహారాజు తిరిగి రాజ్యము నొంది ఘుణించెను. కష్టములకు నోచుకొనిన సుఖములుకూడ రావచ్చును. వి॥ దివ్యవ్రతం కిం చ ? సమస్తార్థార్థమ్ ॥

148 పనుధనెడైకేల వైద్యకార్యంబులు? గుడ్డివానికేల గునుగుపరుగు?

బుడ్డవానికేల పో గుప్పిగంతులు? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ:

అశుచేః కిం వైద్యకార్యైః? కి ముధస్య ప్రధావనైః ।

బృహదండయుతస్యాపి కిం వేమాశువిలంఘనైః? ॥

తా॥ గుడ్డివానికి గునుగుపరుగు, బుడ్డవానికి కుప్పిగంతులు నెట్లు లాభదాయకములుకావో, అట్లే ఎడ్డవానికారోగ్యనియమములు, వైద్యకార్యములు ప్రయోజనమును గల్గించనివే.

149 రజ్జులాడరాదు రణభూమిలోపల, బుజ్జగింపరాదు బొంతువాని

నొజ్జతోడ వాడు లాసరంగమాసరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

న హి బ్రూయాత్ ప్రగల్భోక్తిః రణే చాసత్యవాదినమ్ ।

న లాలయే త్తథా వేమ ! గురుణా చ న తర్కయేత్ ॥

తా॥ యుద్ధసూమిని డాంబికములు పనిచేయవు. అబద్ధమాడువానిని బుజ్జగించిన ప్రయోజన ముండదు. గురునతో వాదన మంచిదికానేరదు.

150 మాటజెప్పవినని మనుజుడు మూర్ఖుడు, మాటవిన్న నరుడు మాన్యుడగును
మాటవినఁగోప్ప మనుటకూడదు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అహోతా వచసో మర్త్య మూర్ఖ శ్రోతాతిమానితః ।

శ్రుతేశ్రుతేషాం వేమార్యః న త్యజే త్కథనోద్దమమ్ ॥

తా॥ మంచిమాటలజెప్పచుండ విననివాఁడు మూర్ఖుడు. విననివాఁడు మాన్యుడు. చెప్పెడి మంచిమాటలు వినువారులేరని మానుట మాత్రము కూడదు. వి. మూర్ఖోస్తికోవా? బధిరశ్చ కో వా? వత్తుం న యుత్తం నమయే సమర్థః, తథ్యం సుపగ్యం న శృణోతి వాక్యమ్॥

151 మాటఁదెలిసి యొకనిమాటకుఁబ్రతిఁజెప్ప, సంతసించు నతఁడుఁ జాలమెచ్చు
మనసుఁదెలియఁనిన గునియుచు ననువేదో, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

భావజ్ఞః పరవాక్యస్య ప్రత్యుక్తిం యది భాషతే ।

తుష్టి ద్వేష ! పశం నీ శ్చ నోచే దాత్మని కుత్సతి ॥

తా॥ ఎదుటివాని మాటలధోరణి గ్రహించి వానికిఁదగినట్లు వలుకఁగా నతఁడు సంతసించును. కాని వాని ధోరణి గ్రహించక వేటుగ ననిన నసంతృప్తిచే నేదియో గొణుగుకొనును.

152 భారతమునఁబల్కు పలుధర్మములయందు, సత్యనిష్ఠ మేటిసత్యముకదా
వసుధ దానఁగలుగు వన్నెయె మిన్నయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

భారతోక్తేషు సర్వేషు ధర్మైషుచి సూన్యతమ్ ।
ఉత్తమం వేమ ! తస్మాత్త్య భావాశ్శ్రేయఃప్రదా భువి ॥

తా॥ సత్యనిష్ఠయే యన్నిటికన్నను మిన్న. భారతమునఁ జెప్పఁబడిన
ననేక ధర్మములయందును నదియేకదా చెప్పఁబడినది ? వి॥ సత్యం చ కిం?
భూతహితం సదైవ ॥

153 పలుతెఱంగులును పగయుండుచోటులఁ జిటుకుచునక ప్రియమెఱెప్పవలయుఁ
గాల్పదగినయగ్ని కట్టెలోనుండదా ? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ద్వైపర్థలేషు బహుథా ప్యుదాసీనః ప్రియం వదేత్ ।
దాహకః పావకో వేమ ! వశే స్న హి కి మింధనే ? ॥

తా॥ కాల్పతగినయగ్ని కట్టెలోనే యిమిడియున్నట్లు శత్రుశ్రవమున్న
చోట నా శత్రుభావము బహిర్గతము కాగిక ప్రియమునే పల్కుచు నణఁగి
యుండవలెను.

154 పరులచిత్త మొప్పి పాపనఁ జేసిన, నిలస్వదర్శమునకు నినుచుడిచుగు
నవనిఁ బరులదర్శ మపహరింఁగరాదు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యది రక్షే త్వరై ద్దత్తం, స్వదత్తా ద్ద్విగుణం భువి ।
అన్యై ర్దత్తం ధనం వేమ ! న హ గీ జ్ఞాతు మానవః ॥

తా॥ ఇతరులిచ్చినదాని నపహరింపక దానిని రక్షణఁ జేసిన, దానిచ్చు
దాని ఫలితమునకంటె రెట్టింపు ఫలమువచ్చును.

155 పట్టివిడువరాదు పదిలక్షలపైదైన, పెట్టిదెప్పురాదు పేదకైన
పట్టిగాలువరాదు విభుఁడెట్టిభునుడైన, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గృహీత్వా న త్యజే ద్వేమ ! దళలక్షఫలే న వా ।
వదే ద్దత్తార్థినే నాథ్యమపి చార్పే ద్ద్వైపా విభుమ్ ॥

తా॥ పట్టిన మంచికార్యము యొక్క పట్టుదల పదిలక్షలు వచ్చినను
మధ్య విడువరాదు. ఎట్టి పేదకైనను పెట్టి యిటులపెట్టితి నటులఁ

బెట్టితి నని దెప్పరాదు. యజమాని యొక మ చివాడైనను ప్రతి
ఫలము లేకుండ వెళ్ళివా? నీవు కూడను.

156 కొమ్మ పగులులేత గూలిని తీయ, వాతవేళు బ్రతికిన గుర్రాని
వాతయెనుముపాలు గోతననచ్చునా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మహిషీ వాతరోగార్తా దాహా స్నాన దృఢిజీవితా ।

తస్యాః ఊరం శు కిం వేమ ! జగుస్సిత మితిర్యతే ॥

తా॥ దొమ్మ తగిలిన బట్టకు వాతలు వేసిన, నది బ్రతికిన, దాని పాలను
రోతయని మనము విడుచుమా? అట్లే కార్యసాధకునకు గ్రియతో
బ్రయోజనముకాని వ్యక్తితో, బ్రయోజన మేమి ?

157 తనయుఁడెవ్వఁడేని తనతండ్రికంటెను, పేరుఁడెచ్చునట్టి పెద్దయైన
జనకుహీనుఁడేనుసాహసించినఁ జేటు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సుతః కశ్చిత్ పితు ర్వేమ ! మనో యద్యపి వర్తతే ।

తథాపి నితరం హీనం కర్తు నేచ్ఛే త్తతోఽత్యయః ॥

తా॥ కుమారుఁడు చంపింతు మనుఁడైనను తండ్రిని మాత్రము
హీనుని, జేయఁగూడదు. అట్లు జేసిన జేటుమూడును. వి॥ దుశో హి భీతిః
సతతం విఘ్నయా ? లోకాపవాదాత్, భవకాననాచ్ఛ॥

158 తండ్రిమాటలు విని తల్లినిదగటార్చి, పరశురాముఁ డేమిజాముకొనియె ?
నిలువనీడలేక కులగిరిఁజేరడా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

శ్రుత్యా వరః పిశు ర్వేమ ! హత్యా మాతర మంజసా ।

భార్గవః కిం ఫలం ప్రాప ? జగామాద్విం నిరాశ్రయః ॥

తా॥ తండ్రి మాటలు విని తల్లిని నటికి పరశురాముఁడేమిజాము
కొనెను ? నిలువ నీడలేక కులగిరియగు మహేంద్ర పర్వతమునఁబడి
యుండఁడా? వి॥ మాతాపితృ నేమం దైవం సర్వేషాం న హి విద్యతే,
తస్మాత్సమర్చయేన్నిత్యం పితరౌ దేవరూపిణౌ॥

159 ధీకొనంగఁదగదు డెంద మెఱుంగక, యడుగవచ్చి కొంత యనినవాని
జెప్పునంత వినియు మెప్పుగాఁ బలుకుమీ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వర్తుకామార్థినో భావ మజానన్నేవ ధిక్కృతిమ్ ।

న కుర్యాత్తేన భణితిం శుశ్రీత్వా వేమ ! ప్రియం వదేత్ ॥

తా॥ ఎదుటివాడు చెప్పఁ దలఁచుకొన్నదంతయుఁ జెప్పినమీదట విని దాని మంచిచెడ్డల గుర్తించి యతఁడు సంతృప్తిఁ జెందులాగునఁ బలుకుము. అంతేకాని మధ్యనే కస్సుబుస్సుమని యతఁడనుదానిని వినక వాని యభిప్రాయమెఱుంగక ధీకొనకుము.

180 భులులతోడిపొందు కలుషంబుఁ గల్గించు, మానదంతమేటి మానితైన వానిజేదీయ వలవడు చెడుదువు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సంగో దుష్టై స్సమం వేమ ! భవే త్వాపకరో గుని ।

మహర్షేశ్వాపి నామైతి తత్సంగో మా స్తు నశ్యసి ॥

తా॥ దుర్మార్గులతో పొందు నష్టకష్టములకు నిలయమగును. ఎట్టి మహా నీయునకైనను నది హానిచేయకమానదు. కాన సట్టి నీచుల దరిఁజేర నీకుము. చెడిపోదువు.

161 అనువుఁగానిబంటు ననుఁజేలినయెడ, మా నుచులయునొండె మగుడునొండె మాలమొంగోలు హరికి నవందంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అత్వేన పాలి... విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నిర్మలం పా ఎత్తు... విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

తా॥ అలవికాని బంటును నల్పుఁడెలు నచల నాబంటు యజమానిమంట వినిపించుకొనఁడు. సరికదా యెమలుతిరిగి చెబ్బలాడును. అట్టివానిఁ జేబబట్టుట దూలము, చేతికి సూతకల్లుగా గైకొనుటవంటిది సుమా.

162 వీడవలయువాని గూడినశ్శగు, వీటివాడలందు వెలయువాడు పాడుచేయుపనులు పరిపాటికొలదిని, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

త్యాజ్యపూరుషసంగత్యా హానిస్సాస్య త్వర్వపీధిషు ।

స ఏవ వర్తతే వేమ ! దుష్క్రియానిరతో హి నః ॥

తా॥ విడిచిపెట్టివేయవలసిన వానినిఁజేరదీసిన ప్రమాదము వాటిల్లును. వాడు ప్రతి పీధిని తిరిగి పరిపాటికొలది పనుల పాడుచేయుచుండును.

163 విజయఁడైనవాఁడు విల్లుఁదినంతనే, మువ్వలైనవారు కూలిరికడ
భజనజేయునతఁడు విజయముఁగాంచఁడా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

కుజనా శ్చాపతన్ వేమ! విజయే గృతకార్ముకే ।

భజనాభిరతో నూనం విజయం నైతి కిం భువి? ॥

తా॥ విజయఁడు విల్లుఁ బట్టినంతమాత్రమునఁ గుజనులెల్లరును నేలఁ
గూలిరి. దైవము నాశ్రయించి భజనజేయునతఁడు విజయముఁ గాంచు
టలో నబ్బురమేముండును ?

164 వానభయముచేత వడిదూరదరుఁడొన, నెండకంతయున మొండిచఱతు
లేల లోకజనులు మేలొక్కరుండురు?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ప్రప్తిభీత్యా విశే దంతః సహా తే తిష్ఠమాతపమ్ ।

కథం లోకే జనా వేమ! న సహంతే శుభం ఫలమ్? ॥

తా॥ లోకులకు మేలు సనికిరాదు కాబోలు, మేలు పనికివచ్చిడిదైన
చల్లనైన వానకు దా గదరేమి ? తీవ్రమగు నెంతయెండకై నను మొండి
చరతురేమి ?

165 న్యాయశాస్త్ర మయిన న్యాయమొనరించు, ధర్మశాస్త్రమొనఁగు దుర్మతంబు
శ్చౌతిషంబు జనుల నీకులఁదప్పించు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అన్యాయాయ న్యాయశాస్త్రం, ధర్మశాస్త్రం తథైవ చ ।

దుర్మతాయ శ్చౌతిషం తు వేమ! న్యాయవినితయే ॥

తా॥ న్యాయశాస్త్ర మన్యాయమును, ధర్మశాస్త్రము దుర్మతమును,
శ్చౌతిషము అవినీతిని కూడ కల్గించగలవు. హృదయము నడిగి తెలిసి
కొనుము. నిజము గుర్తించగలవు.

166 తనకుఁగల్గు పెక్కుతప్పులటుండఁగా, నోరుల నేరమొంచు నోరెప్పుడును
చక్కిలంబుఁజూచి జుతిక నగిఁట్లు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వేమ! స్విదోషబాపసుశ్య పరదోషాకా ఖరో జనః ।

గణయేత్ శమ్కులీం దృష్ట్వా యథా హసతి యంత్రికా ॥

తా॥ చక్కిలమును జూచి జుతిక నవ్విచట్లు తనకు సెక్కు తప్పుబుండ
నితరుల నేరములెంచుచు నిడుడు హాసనజేయుచుండును.

- 167 పక్షిజాతిఁబట్టి పరఁగి హింసలఁజెట్టి, గూఁడుఁబట్టి యందుఁ గుడుఁజెట్టి,
ఉంచువారి కట్టివంచనరాదో, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

పక్షిజాతిని గ్రహిత్వాదు హింసయిత్వా చ నిర్వయమ్ ।

నిబధ్య పంజరే వేమ! న్యసతాం చర్గలి రోవేత్ ॥

తా॥ చిలుక గోరువంక మొదలగు పక్షులను తమ విశేషదార్థములందు
రముల బంధించియుంచి హింసలపాలు చేయుదురు అట్టి వారలను మూర్ఖ
మట్టి వాచన రాకుండునా ?

- 168 దేహమూలమందు దేహి దేవుఁడటందు, దోసియున్న మనుషు తీర్థయాత్ర
లరయఁబోయ జాతి నాత్మతాపయన్ని, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

దేహ దేవో దేహమూల మిహ జానంతి సై నిభాః ।

నయాంతి తీర్థయాత్రా అత్మారామా హి వేమ! ॥

తా॥ దేహమందున్న దేహిని దేవుఁడని తిలకించిన మనుషు తీర్థ
యాత్రలు గమనింపరు. జగత్తంతయు నాత్మస్వరూపముగనే ముచెదరు.
ఆత్మయన తాను. వి॥ దేహబుద్ధ్యుడు దాహం, నిద్రబుద్ధ్యుడు శ్మదంశక,
ఆత్మబుద్ధ్యుడు తపఃపాహ మితి మే నిశ్చితా మితి॥

- 169 పుక్కిటికతివాని పూజింపవోవంబు, ఉరమునుపతివాని యూహలన్న
సై యునిదవాని బత్తియే వరమిచ్చు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

పూజా ముఖస్థదారస్య గచ్ఛతీర్థయాత్రమ్ ।

రమ్యోహో వేమ! మూర్ఖస్థదారః క్షిప్యతే ॥

తా॥ నోటిమాట మాత్రము కలవానిని బూజింపరు. హృదయము
మంచిదైనవానిఁ బూజింతురు. అంతకంటె మేధావియగు విజ్ఞానిని
పూజించుటయే మరలయును నుత్తమముగ బూజింతురు.

- 170 పుట్టినజనులెల్లఁ బుకమిని మనియెన్న, పట్టినేకకలఁబా పట్టినెపుడు
యమనిలెక్కితెచ్చు నవలందగ్గు మనుండు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

సంజాతా యదే బీదేయు ర్జనా ధువి జగత్సవమ్ ।

నమము ర్వేమ! కాలస్య స్మనా శ్చాన్యనాధికా ॥

తా॥ పుట్టిన జీవి మరణించకుండ నుండిన లోకములే చాలవు. కాన
సృష్టి యెంత పెరిగిన నంత తలుగునకే కారణము కాగలదు.

171 పక్షిజాతిఁబట్టి పరగహింసలఁబెట్టి, కుక్షినిండఁ గూడు కూరుటకును
వండితి నెడివాఁడు వసుధఁ జండాలుండు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

గృహీత్వా పక్షిణో వేమ! హత్వా స్వీదరపూర్తయే ।

సంపద్య భువి యో భుక్త్యే నూనం చండాల ఏవ సః ॥

తా॥ పొట్టనిండ కూడు కూరుకొనుటకుఁగాను పక్షిజాతిని బట్టి కాళ్లు
ఐక్కులు విడిచి హింసలఁబెట్టి తుదకు పీకి నులిమి చంపి వండుకొని తినెడి
వాఁడు పరమ చండాలుఁడు నీమఁడునుమా !

172 తాను వెలయుభూమి దవరంగఁదిరిగెడు, జనులఁగాంచి పొంచి సరగఁజును
కుక్కబుద్ధియగుట గుణమేలమానునీ, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ ।

స్వనివాసస్థలే వేమ! సంపీడ్య చరతో జనాన్ ।

దశతి శ్వాకథం నీచః గుణా వై సర్గికం త్యజేత్ ? ॥

తా॥ కుక్క తన నీచబుద్ధికొలది తాను గంచరించు ప్రదేశముదలి
జనులనే పొంచియుండి కలుచును. అట్లే నీమఁడు తన కాశ్రయమిచ్చిన
వారికే ద్రోహమొనర్చును.

173 గనులఁబుట్టు లోహగణమునందలైడఁ, బనికెవచ్చు నొక్క యనుమెచాల
వైనఁ జులఁబరకు రదిహెచ్చుగానుంబు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వేమూయ స్సర్వలోహేషు భిన్నేషుంపయుజ్జితే ।

బహుధా వ్యతిహాహుశ్యాత్ క్రియతే తత్ర లాభవమ్ ॥

తా॥ గనులలోఁబుట్టు లోహములన్నిటికన్న నినుమే యుపయుక్త
మైనది. కాని యది యెక్కువగా దొరకుటవలనఁ జులకనఁగఁజూతురు అతి
సరిచయమువలన నవజ్జిత కలుగును.

174 కాంతసిందూరంబుఁ గడుపిత్తరోగికి, నొసర మధువుతోడ నొసఁగినంతఁ
దవరు దేహబలము ధన్యుడై గట్టెక్కు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

మధునా కాంతసిందూరం దత్తం చేత్ పిత్తరోగిణః ।

దేహదార్ద్యం భవేత్తేన ధన్యో వేమ! సుఖ భవేత్ ॥

తా॥ కాంతసిందూరము పైత్యరోగికి తనెతో నేవింపనిచ్చిన దేహ దార్ద్రము కలిగి రోగవిముక్తుడగును. శాస్త్రాధ్యయనము మానవులకు మేలు చేకూర్చుగలదు.

175 . ఋతమస్తమమేఱుంగ నెవ్వరితరచును?, స్థితియు గతియుఁదెలియుఁ దేకుపడును
విన్నమాత్రముననె వివరింపఁగరాదు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ.

సత్యాసత్యగతిం జ్ఞాతుం శక్తాః కే వేమ! చింతయ ।

క్రమాత్ స్థితి గతి ర్వ్యక్తా న తథా శ్రుతిమాత్రయా ॥

తా॥ సత్యాసత్యములు నాకస్మికముగఁ దెలిసికొనుట కెవ్వరికిని శక్యముకాదు నిజము నిలకడమీదఁనే తేలియఁగలదు. అందువలన విన్నంత మాత్రమున వివరింపఁగూడదు.

176 అనిసమ్మి భువిని నాచారహీనుడై, పా్రిలుమాలె నొక్కప్రతిసకొలుకు
ఆడితప్పుకుండఁ గాఁడుగాచినవాఁడు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

ఏక స్సత్యప్రతిజ్ఞాయై వేమ! విక్రీయ చాంగనామ్ ।

హీనాచారః శ్మశానోర్ధ్వ పాలక స్స న్నవర్తత ॥

తా॥ సత్యప్రతిజ్ఞకొలుకు హరిశ్చంద్రుఁడు భార్యను విక్రయించి ఆచారము విడిచి చండాలదాసుడై కాఁడు కాచెను. అందువలననే సత్య హరిశ్చంద్రుఁడని నేటివరకు యశఃకాయముచే నిలిచియుండెను.

177 వేడుచున్నయట్లె వినయంబుజూపును, గోతరింపునుమ్మ కొండెగాఁడు
తేన్నరానువాని జెఱచును దుడికెట్లొ, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

విచయం దర్శయన్ వేమ! స్నేహభృగ్ధీన సూచకః ।

గర్తే ఊపతి దాతవ్యో నాశ్రయ స్తస్య దుర్మతేః॥

తా॥ కొండెగాఁడు వినయము చూపించుచునే వేడుచునే గోతిలో పడఁద్రోయును. అట్టివానిని దరిఁ జేరనియకూడదు. చేరనిచ్చిన తుదకెట్లు లై న యా చేరనిచ్చినవానిని పాడుచేయును.

178 శిరవిడిచి తిరుగు చెడినరుండు
పరులతీరువెనుక పాతలుఁబట్టును, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

మద్యం పీత్వా సజ్జనేషు త్యక్తవస్త్ర శృరే న్నరః ।

సర్వనాశే జీర్ణవస్త్రధారి స్యా ద్వేమ! నిర్దనః ॥

12+

తా॥ కల్లు త్రాగి కట్టు బట్టనై నఁగానక పెద్దపెద్దవారిలో నిగ్గువిడిచి
త్రాగునోతు తిరుగును. నుదిగు కట్టుబట్టయెన లెక చినిగిన పాతలుకట్టి
ప్రాన్యముగ వీలొందును.

179 ఓపగ్గలుదువని యొక్కింతమినికిన, నున్నవాసికూడ నున్నజుట్టి

మూలములొగి కేళిసేయుదురనూ, విశ్వవాళిరాను విసురవేయ॥

కక్తోఽహమితి వేమేహ యది మన్యేగ లిద్రృథా ।

కూన్యా భవతి ప్రాగ్దుష్టకర్తోద్ధాట్య హంఠి హి ॥

తా॥ నేనే సమర్థుడనని కొంచెము మిడిపిడిన నున్న యాకొంచెము
గౌరవముకూడ నొక సమాలంకారోచ్ఛిన్న మారములనున్న అంతు
లాగి లోకులు గెలిచేయుటచే చూడగు.

180 వానకురియకున్న వచ్చును క్షామంబు, వానకురి వెనేని వనదపాలు

వరదః పుకంతు వరుష నా నాగుంకి, విశ్వవాళిరాను విసురవేయ॥

పర్ణాధావా న నే తామో నర్హాధి నో సన్దిహి ।

నానం చింతింతు వెను! క్రమా నానం నిర్వహ ॥

తా॥ అనావృష్టి కలక కలక, అనిష్టకలక వ వచ్చును కాగ
వానివిధమున నున్నది, వాచ్చునన్ను గాక నిర్వహింప వచ్చున
నడుము.

అర్థిక విభాగము

181 కలిమినాడునగుడు కానందు నుదమున, లేనినాడు మందలె లేనిపెట్టె

కలిమిలేమిలేని కాలముననునా, విశ్వవాళిరాను విసురవేయ॥

నానం చింతింతు వెను! క్రమా నానం నిర్వహ ॥

నానం చింతింతు వెను! క్రమా నానం నిర్వహ ॥

తా॥ నూనవుడు కలిమిరలుగునాదు కలిమిసం బెట్టలేదు లేమి
నాడు లేక యీలేదు. కలిమి లేమి లేమిలేని కాలముండగలదా?
వి॥ దానం పరం కిం కల సుఖాభిదానం । శంకరాచార్య॥

182 అగమ్యతాపమునకు వారిండ్ల, పెదలకల లక్ష్మివిశ్రమించు?

విన్నపమునుచేసి చిన్న చందమున, విశ్వదాభిరామ విమరశేషము॥

అనిగమ్యతాపము వేమ! ప్రాయశఃకృతభాగము॥

గృహము విశ్రమిల్లగిల్ల? భిన్నకుంభే జలం యథా ॥

తా॥ పిగిలిన పండులలోని నీరు క్రమమున కారిచోయినట్లు తలచు కల్లలాడి చెడుపనులచేయు వారింట లక్ష్మి జారిపోయెట్లు విశ్రమించి యుండగలదు?

183 ధనముగూడఁజెప్పి ధర్మమునకు, తానుగూడ లెస్సదామగక

తేనె నీగగూర్చి తెనుకకిక్కుదా? విశ్వదాభిరామ విమరశేషము॥

నయం న భుక్తుం పదార్థం సంపదో నృకృతీ ధనమ్ ।

మను సంచితం కరణం న దత్తు పాపాయ కీమ? ॥

తా॥ తేనెను పండులలోని నీరు సారి క్రమమునకుఁ జేసినట్లు లోభి తాను దిగిన ధర్మమునుచు ధనము మాడవెట్టి పదకెవరికో నున్నాచును.

184 కనులలేనివాడు గాన, పోగునవాడు, కుభనులకనుగూడి యుండునట్లు

జేకజేకయూరి పెనగనిననుకును, విశ్వదాభిరామ విమరశేషము॥

అగ్నిసాంప్రదించి నయథా, న సహచారిగా ।

గంగా దర్శిద్రావ్యం శ్రీయం వేమ! తిష్ఠంతి సాగతాః ॥

తా॥ సుద్ధివాడు సుదీవాడు కలిసి స్రయ్యాగము సాగించునట్లు వేదవేదకలిని నీరయంత్ర సాగించనలెను.

185 పాపవృద్ధులు పైకూసంగును, పోగు లుగములు బొజ్జకడుపు

కలిగినద్రావని గంగునద్రావని, విశ్వదాభిరామ విమరశేషము॥

కామ్యులైన కంచుకం న తాటంకే పాంగులయకమ్ ।

య్యం సంపదం సంపదం వేమ! కాండంతి బాంధవాః ॥

తా॥ ఉంగరములు, మురుగులు మొదలగు వానరణములు, తలపాగ మొదలగు సుందర వస్తువులు బొజ్జకడుగు మొదలగు కాయపుష్టి

కలిగిన యాడంబర వ్యక్తి నే బంధువు లాదరి తురు. వి॥ సర్వగుణాః
కాంచన మాశ్రయంతి॥ (భర్తృ)

186 కలిగిన మనుజుండు కాముండు సోముండు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥
విత్తహీనుడైన రిత్తయైపోవును, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

కామస్సోమో ధనీ మర్త్యః భృశం రాజరి తేజసా ।

విత్తహీనో నరో నూనం రిక్తో వేమ! ప్రవర్తతే ॥

తా॥ ధనముకలవాడే కాముండు సోముండు ఇంద్రుడుగ నెన్నబడి
పొగడబడును. ధనములేనివాఁ డెంతటివాఁడై నను వ్యర్థుడే.

187 విడువముడువలేః మిడువఁబట్టఁలేక, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥
వెడలలేనివాని నడుపింతుఁడును, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

దాసుం గోపయితుం వేమ! శోక్తుం ధర్మ మగర్ను ॥

అవిద్యో నిరుపాయ శ్చ గర్హ్యచ న శతీర్హరే ॥

తా॥ విడువలేక ముడువలేక ముడువలేక గుడ్డలేక వాడిను విడువలేక
విధానములేక నలుగురిలో గిరుగలేక వ్యర్థుడై తిరుగువానిని విడిచే
పీనుఁగందురు.

188 లేనికాలమునకు లేనివానమునొందు, నీనినపులిరీతి ముఁగఁకుండు
ఃశివబుద్ధిఁబుఁగఁగలిమెట్లుఁబుగురా? విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

దారిద్ర్యే లభయచిత్తస్సాస్త్వో సూతా వ్యాప్తివ వర్త ॥

వేమ! కర్మశచిత్తస్య కదా సంపద వే దిహ? ॥

తా॥ లేని కలుగుచుండు లేనివానము కలుగును. ఈనిన పులివలె సంచి
చెడ్డలు గుర్తించలేకొందును. అట్టివేళ నిట్టి చెడుబుద్ధి కలుగ కలిమెట్లు
వచ్చును? ఎట్లు నిలుచును?

189 ప్రియములేనివిందు పిండివంటలచేటు, భక్తిలేనిపూః పుత్రిచేటు
పాత్ర మెఱుఁగని బంగారుచేటురా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

భోజనా దప్రియా ద్వేమ! భక్ష్యసప్తి రభక్తిశః ॥

పూజనాన్ పిత్రసప్తి శ్చాపాత్రదానా ద్దవన్యయః ॥

తా॥ అదరణలేని విందు పిండిపంటలనష్టమే. శక్తి లేనిపూజ పత్రములు పుష్పములు నష్టమే. అపాత్రులకిచ్చు దానము ధననష్టమే వి॥ వైక గ్రామీణ మతిభం, సంగృహ్ణిత రదాచన, అనిత్యమాగతో యస్మా త్తస్మా దతిథి రుచ్యతే, శాస్త్రాచార్యోహ్యసధీయాన స్త్యుగాగ్నిరివనశ్యతి, తస్మై హవ్యం న దాతవ్యం న హి శస్త్రం హి హూయతే॥

190 తూనపోగుడైన పుట్టంబు విశిష్యంబు, గాయపుష్ప మిగులఁగలియున్న హీనబాతివైన నిండురమ్మండును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఉమాంబరాణి తాటు కే కాయస్త్రి పీటికా ।

యస్య సతీహ రం హీనమపి వేమాహ్వానయతి హి ॥

తా॥ ఎంత హీనుడైనను కాయస్త్రి, మంచి మంచి దుస్తులు అ; రణములు ధరించి హంగుగా నున్నవానిని దరికి రమ్మని యాడరించును.

191 మాసివలతోడ మలినవస్త్రముతోడ, నొడలజిడ్డుతోడ నుండెనేని

అగ్రాస్మ్యులైన స్వపామ్మండును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

శిరో వస్త్రం శరం న మాలిన్యకలితం యది ।

వేమాంజన్మామిష వడిం త్రపత్య త్యుర ॥

తా॥ మాసివలతో మలినవస్త్రములతో మురికిశరముతో నున్నవాని ఎంత మంచివానినైనను, అరముగా పామ్మని తిరస్కరించును.

192 అప్పులయతోత హరిహరానులైన, మొప్పతోడనైతి మొదలతోత

తప్పుబలుతోత తాజ్జీదుటతోత, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ ।

మదాదారం మూఢమైతీరి పోక్తి ర్నాన్యవచ ।

పవత్య హరిహరాదీనా వేమ! వై చాత్రసంయః ॥

తా ముముచేయుట, మూఢునితో చెలిమిచేయుట, అబద్ధమాడుట, తాజ్జీ దుట హరిహరాదులకైన అపప్రబంధమనవియు.

193 తనదుభాగితల్లు దానంబుకేయంగ, దనకుఁగలదటంచు మనఁగరాదు

తనదుకలఁగోయ దనతిమ్ముడేడ్చువా? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఉత్తమప్రభాత్యుత్తమ! మమేత్యమం చింత సీత్

ప్రేమంబుచేసి దుఃఖం దాత్రుభాతా ప్రలోదిలి ।

తా॥ రస కాలుకోసిన తానే యేడ్చుచు కాని దడ డేడ్చుడు అట్లు
సోదరుడిచ్చు దానభలితమును రసదగా ఘోరించుట పొలొపెటు.

194 దాతకానివాని కలదుగావేడిన వాడు దాతయేనె వసుధలోన?

అవును దక్కయేనా? యధోగోముచిన, పశ్యే భిక్షామి పనునవేన॥

యద యోగి పదానానం దాతా నగరి డల పునె? ।

సింహం పేను! వా పర శ్లాఘ్య స్త్రీనాం పీరణిమి? ॥

తా॥ అయ్యున్న ముగ్ధునిముప్పిము ముంచిన పిల్లనెరుగు దరి
కానీరదు. అట్లే యధోగముచాడని పిల్లని పిదాన కావలెను.

195 కొడ్డవారయిన మోక్షకోపకముక్తి, అన్యస్తావశయల నెరుగెట్టి

కోమలాన్ని పట్టకోపమిటు తోవు? పశ్యే భిక్షామి పనునవేన ।

అయ్యున్న ముగ్ధునిముప్పిము ముంచిన పిల్లనెరుగు దరి

కానీరదు. అట్లే యధోగముచాడని పిల్లని పిదాన కావలెను.

తా॥ కొడ్డవారిని పట్టకోపమిటు తోవు? పశ్యే భిక్షామి పనునవేన
కోమలము పట్టకోపమిటు తోవు? పశ్యే భిక్షామి పనునవేన ।

196 ఎంత సేవ తీసి సేపాయి బడినా, కాదయినా వాగ్దానమున్న!

పాముతో పొందు పుకారు పుకారుగా వాగ్దానమునేక

వాగ్దానమునైనా వాగ్దానమునైనా వాగ్దానమునైనా

వాగ్దానమునైనా వాగ్దానమునైనా వాగ్దానమునైనా

తా॥ ఎంత సేవ తీసి సేపాయి బడినా, కాదయినా వాగ్దానమున్న!
కారినె సేవను ముగించుకొని పొందు పుకారుగా వాగ్దానమునేక
పొందు పుకారుగా వాగ్దానమునేక వాగ్దానమునేక వాగ్దానమునేక
పొందు పుకారుగా వాగ్దానమునేక వాగ్దానమునేక వాగ్దానమునేక

197 జెడ్డి మొద్ద కేల జేక శాస్త్ర గాఢు, ముద్దగా మునలిగెను!

చలిమిగులనింట పూజాగమల ? పశ్యే భిక్షామి పనునవేన ।

జుమ్మి మొద్ద కేల ? జుమ్మి మొద్ద కేల జుమ్మి మొద్ద కేల

యద్ధుని వాగ్దానమునైనా వాగ్దానమునైనా వాగ్దానమునైనా

తా॥ పేద శాస్త్రములు వెల్లిమొద్దుల కెట్లు గుర్చుపైని కలిగించలేవో, ముద్దరాలికి ముసలిమగడెట్లు సంతృప్తిని కలిగించలేవో అట్లే చలిది యన్నము మిగులని తేమ సంసారమును నింపాటి తృప్తిని కలిగించలేదు; కాని సంతృప్తిని భాగ్యముగా తలపోయువానినైన భాగ్యముతో సంతృప్తినిపొందజాలవినవాడు గుభపడలేడు.

196 మొవటనాన బెట్టి తుదలేచుపొమ్మను, పరమశోభులైన హపురిలను వారియగురువానికి వగఁజెప్పిపోదురు, ఏశ్వరాభిరామ విమలనేమ॥

కృత్వా శాంతిలా నాదావంశీ వాల్మీకి వాదినః ।

లుక్మాన్ దుస్కృతీః తేమ! తేహం నామయతి వ్యభా ॥

తా॥ మొవటనాన బెట్టి తుదలేచుపొమ్మను, పరమశోభులు, లబ్ధ యర్థుల యునురుదాకి సమూలముగ నానముకారాః ।

199 బడుగునెఱుఁగలేని ప్రాధికంబుగియేల?, ప్రాధికంబున బంధుభూతియేల? వ్యాధివెలియలేని పైబుడ్డు చుశియేల, ఏశ్వరామ విమలనేమ॥

వినానభిక్షుని చార్వాణిని నామయంతి నా? ।

తేమ! వాగ్దత్తంబున వైత్రానామ వంశం భలముః ॥

తా॥ వ్యాధి నెఱుఁగి లియింపైబుడ్డు బంధుల? కావలసినవాని కష్టము గుర్తుని యంభుల? బంధువుల అట్లే తేమని యవస్థ గుర్తించనేరని గొప్పచనమెందు? ।

200 తినదుదాననుకనిఁ కనకూతురుసరుంబు, తండ్రివానమ్మల్ల దనమహోడు అన్యనిబ్బదాన సుతికల్లివంటి, ఏశ్వరాభిరామ విమలనేమ॥

నిన్ను చనింపరావలంబును గానీనము ।

తేమ! తేమ! యంభులవాగ్దత్తంబు వేత్ ॥

తా॥ తానుచియుదానము తనకూతురుసరుంబు, తండ్రివానమ్మల దనమహోడు తనతోబుట్టినదానిని, తనరులమ్మ దానమునిచ్చిన సమూహము.

201 ఒడ్డుపొడుగున కష్టంబునోడున్న, కానకూతులేక వాతకునె? ఎరుము నొప్పవైన వేరుగులవా? ఏశ్వరాభిరామ విమలనేమ॥

వైరమృతస్థాల్య యుతాంగోఽపి వేమోఽప్రకృతః పానపి
న దాతా దాతృతాపీఽపి శ్చోహే ఘనకాసరిః॥

తా॥ ఎడ్డు, పొడుగు, గడ్డము, మెనిము కలిగి యాపంబు ముగ
నెన్నెంఱమాటమున దానికూము. క దాత కావించెడు. మన్నినీరు
ఎంత గొప్పదై నను ననుకర సహనము కా గలదా?

202 కులముగలుగువాని గోత్రంబుగలవాడు, విద్యచేరి విజ్ఞప్తువాడు
పసిడికలుగువాని బానిసకొడుకులు, విశ్వదాభిరామ విసుకవేమ॥

కులమంతో గోత్రమంతో పిదపానంబు కలుగును॥

సమూహ కాంక్షనం యస్మిన్ గోత్ర దాసునాః ॥

తా॥ మంచి కులము కలిగిన, మంచి గోత్రము కలిగిన మంచి పద్య
కత్తిగన విద్వంసుడుకలెను యింట్ల నుండు సమూహంబువాని దాసులైతె.

203 కులములేనివాడు కశమిచీ నామున, కశమిలేనివాని కలముగినును
కులమున్నమిగుల గనిమిప్రధానంబు, విశ్వదాభిరామ విసుకవేమ॥

కశమి లేనివాడో భావించుకొనునది గలమున కులము

సమానులైన వారెవ్వరైనా కలమునకు పాదము

తా॥ కులము లేనివాడు కలిగిన కలిగిన కలమునకు కలమునకు
కగ్గన, కలదున ముదానమున కలమునకు కలమునకు కలదున
చింప కులమున్నవాడు కలిగిన కలమునకు కలమునకు కలదున

204 కల్యూలేనికూడు నీకూడ కలదు, కలలేనికొండి కుక్కుతండి

ప్రేమములేనికూడు పిండుంపుకూడురా, విశ్వదాభిరామ విసుకవేమ॥

కలదు నన్ను కలదునీకూడునొండు కలదునొండు కలదునొండు

తా॥ విశ్వదాభిరామ విసుకవేమ విసుకవేమ విసుకవేమ

తా॥ కల్యూలేని కలదునొండు కలదునొండు కలదునొండు కలదునొండు
కలదునొండు కలదునొండు కలదునొండు కలదునొండు కలదునొండు

205 అల్పవైషవాని కశికాకమచ్చవా, గొడ్డకొంఠమనకి కూలబుల్కు
పెద్దకూలుకుమ్మి పోలితీ పానిగునా?, విశ్వదాభిరామ విసుకవేమ॥

స్వాచ్ఛే దల్పస్యాధికారః సాధ్యసాధ్యసి నిందతి ।

కిమి? స్వాధునిం వేత్తి? నేమ! శ్వా చర్మధతుకః ॥

తా॥ చెప్పును కొలునుచుండు చర్మ చెలునునీని నెలుగగట్లు అల్లున కధికార మబ్బు, గొప్ప కొలది యకర యంబోని నూలబుల్కును.

206 గాననుడుగువాడు ధనముండు, గాననుడుగదేని దైవముడు
గాననివాడు ధన్యుడు కాడయా, విశ్వదాభిరామ విసురనేమి॥

యాచమానోఽథ మో భూవనౌ దైవతుల్యోహ్యయాచకః॥

యో యచ్చ యాచనోఽసి సేమాఽథన్య స్స పవ హి॥

తా॥ దానముడుగు పర్షిదు ధన్యుడు. దానముడుగనివాడు దైవ ముతో మానుడు. దానముడినను దిగతిగి యుంజియు నీజా తనివాడు సరసు డగుడుడు. వి. మనననగిని క్కోర్కవార్ కోదరిద్రః?

207 పెక్కునలంబి పేనలపడించి, పొక్కుకొలున నూళ్ళు వొంగినించి
ఎక్కుడికిరినను నెడిగి యముడుంపు, విశ్వదాభిరామ విసురనేమి॥

హత్యాం విహతాం జనాం నీనాం చోరయత్నా పురాణ్యపి॥

యక్ర సుగ్రహం స్థిత్యా వేమ! హంర్యంకో ప్రవహి॥

తా॥ పేనల హంబి, పెక్కుకొలు నూళ్ళు వొంగినించి నట్టివా రెక్కడకగి నను యముడు నట్టి హంబించుచుండునా?

208 ధనములేకయున్న వైర్యము నిలువను, వైర్యములేకనేని ధనములేదు
ధనమువైర్యముండు నగు భూమిపతులకు, విశ్వదాభిరామ విసురనేమి॥

యది నాత్తి ధనం నేమ! వైర్యం కించి న్న తిష్ఠతి॥

యవ్యచ్చై ర్మం న ధనం ధర్మస్య స్వరోచిత్ ॥

తా॥ ధనము లేకయున్న వైర్యము నిలువదు. వైర్యము లేనియెడల ధనముండుదు. ప్రియసమ ధనమును, వైర్యమును కూడ నవసరములే

209 కినిగర్గ నేమి? కనగలేకుండేనా? కినియేలనిల్పు కర్మలకును?

తే నెనూర్పి యాఁ తెరువునఁబోవదా? విశ్వదాభిరామ విసురనేమి॥

సంసదా పి నిష్క్రపస్య? కథం శ్రీ రాధా కర్మణామ్ ? ।

మధు సంచిర్య సరగూ వేమ! యాతి స్వవర్తనా ॥

తా॥ కలిమి కలిగినను కరుణలేని కఠినాత్ములకు కలిమెట్లు నిలువగలదు? నీనెట్టిగ తేనెనుగూర్చి గడదారిని తాను పోయినట్లే కాగలదు.

210/ కుక్కచోవుకాదు కుంగేలుపులికాదు, శోషగజముకాదు దొడ్డదైన
లోలికాతకాదు లోకింబులోనల, విశ్వకాశిరామ విమరసేమ॥

మహాసేన న గోగ్భ్యా స్యాత్ న వ్యాఘ్రో శశకస్తథా॥
న గతో ముకో వేమ! న చాతా లుచ్చపస చ॥

తా॥ దొడ్డదైనమాత్రమున కుక్కగోసి, కాదు, దోపి చెనుగుకాదు. అట్లే లోలిభియు చార కానేరదు.

211 తన్నుఁబొచ్చియెరులు తగ మెచ్చవలెనని, సొమ్ములెమిఁగట్టు నెమ్మెమిఁ
ఒరులకొక తాను నుబ్బుచునుండును, విశ్వదాశిరామ విమరసేమ॥

స్వప్నాత్మానం ఏ వేమ! స్థా సేరన్నితి పింగయన్.
సామనాని స్వయం ధర్మ పరిభోగిహి విస్మయతే॥

తా॥ లోలి తన్నుఁ బొచ్చి యెరులుమెచ్చుకొనవలసియు సొమ్ములు
ధరించి యిగరుల కొరతే తా నుబ్బుచుండును.

212 అన్నచురుగనని కన్నంబుఁబ్రేస, బాసేయు దానభిశమేమి?
భవిషకు నోనంగు కానము లజ్జయు, విశ్వదాశిరామ విమరసేమ॥
అబద్ధపుష్ప భూగర్భం వర్షానాం ప్లవన! కింకరం?
ధనిదాయ ప్రపరాస దానా శ్లేఢాద్యలాని హి॥

తా॥ అన్న చురుగనని కన్నంబుఁ బ్రేసించువానివేయును. దానిశలన
గలిగివేమి? అబద్ధ భవిషకు నోనంగుదానములు నిష్ఫలమొనగవ్రేసినవి.

213 అలన్నవాని కన్నంబుఁబ్రేస, హునికన్నితమున నాగింను
ధనపీఠాన కిదు గానము కట్టండు, విశ్వదాశిరామ విమరసేమ॥

పిన్నంబుల ముఖాంతి సో హస్తకర్త వార్హిగం యథా॥
పిన్దూనాయ దర్శనాని హి॥ దానాన్యపశో తథా॥

తా॥ అలన్నవాని కన్నంబుఁ బ్రేసించి పరమార్థరార్థమునై, అని
సంస్కృతగ నుజించును. దర్శనము కిన్దూదానంబు ప్రయోజనకరము.

214 తిరిగిపెట్టలేని కర్మజీవులకెల్లా, తిరిపెమును దొరకడు దీనులార!
తెలియజూచుకొనుడు దృష్టాంతమిది చూచు, విశ్వవాభిరామ విసురవేచు॥

వేమ ! స్వయం దాతగారాం ధనినాం కర్మజీవినామ్।
భిక్షాపి న భవే నాః ! దృష్టాంతం సాధు పశ్యత॥

తా॥ కలిగియుంజెట్టలేని కఠినాత్ముల కొకవేళ దారిద్ర్యము వచ్చిన
బిచ్చమెత్తుకొన్నను బిచ్చముకూడ దొరుకదు. దృష్టాంతముజూడుడు.

215 తిరిపెగాడయినను తిరిపెమెత్తినయట్టి, తిరిపెకుండు నాను తిరిపెమిడినఁ
తిరిపెము తిరిపెమున దిగబడిపోవుగా, విశ్వవాభిరామ విసురవేచు॥

గిడు రిషాం సమాహృత్య తస్యాం భిక్షాం దదాతిచేత్ ।
భిక్షాదోషం హా ర్ష్యసు ! భిక్షాదానం సమంతతః॥

తా॥ బిచ్చమెత్తుకొనువాడైనను తనకు దొరికిన బిచ్చమున గొంత
బిచ్చమిడిన తాను బిచ్చమెత్తుకొను దోషము రక్షింపఁగలడు

216 తాముబలిమిఁజెట్టఁ దరుకుఁదామేకల్లు, నడుగునిడినఁ దాము నడుగుఁగల్గు
ఇంటినివాని కెందుకుగల్గుదు, విశ్వవాభిరామ విసురవేచు॥

నేను ! విత్తుబాద్ధ్యో స్వయమేతి కదార్థిసే।
దత్తైర్థినీ వేన్నైర్థి నేపదాతు క్కుతచిత్ ॥

తా॥ తామిశరులను బూర్వాగముగఁజెట్టినఁ దరుగు నద్దనుకొన్నను
లగ్యముకాఁగలను. అడిగినఁ జెట్టినఁ దా మడిగినే లగ్యమగును. ఇత
నింటినివాని కె దును లగ్యముకాదు.

217 తాముగడనఁజేయు ధనము తరుదినుండు నమ్మియుండు జెట్టినరులు భువిని
తామొకరికినిచ్చు గానంబె తనదియో, విశ్వవాభిరామ విసురవేచు॥

వే మేహ స్సార్థిభం విత్తం లగ్నియమితి చాలికాః।
మన్యోనీ సూన మన్యేభ్యో చిత్తం విత్తం స్వకం భవేత్ ॥

తా॥ తాము సంపాదించుకొనిన ధన మే తమదియని మూఢులు నమ్మి
యుందును. కాని నాస్తవమునకు తా మొకరికిచ్చు దానమే తమది.

218 అశ్వపంతుసామ్మ నాసింతు రథంబు, య్యోధికినిసామ్మ వ్యక్తమే నుచు
వ్యక్తమైసామ్మ వ్యర్థంబుజేరురా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమి.

అర్థాశ్రిత్య ధనం వేమ! కాంక్షంతే భృక మర్థినః.

అ దత్త మర్థినే వ్యర్థం వ్యర్థానేతి వృథా ధనమ్.

తా॥ ధనము గలవాని ధనము నర్దులాశించుట సహజము. అట్టి
యర్దులకిని ధనము వ్యర్థము. అట్టి వ్యర్థమైన ధనమెవరినోవ్యర్థులగును.

219 కలిగి ధర్మమాయగఁగానివారు, కలిగినకవాలగ్రాగువారు
కలిమిచెడుటఁజూడఁ గానక చెడుచును, విశ్వదాభిరామ విసురజేమి॥

న దాన్యంతి న ఘంజంతి ప్రైశువ్యా దనినో యది॥

అపశ్యం త శ్చియం వేమ! నశ్చ స్మృత్తరశ్చయమ్॥

తా॥ కలిగియు ధర్మము చేయనివారును, తాము కలిగినవివారము
నుడను కలిమి చెడుటను గాంగలేక పోవుచును.

220 కనమలేమిచునెడు నావానలంబు, దన్నునెలగును దరినాపుఁజుచు
ధనమలేమిఁ జూడఁ దుఁచునే పాపంబు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమి॥

కేవల ! దారిద్ర్యదాహాన్ని నాన్త్రునియనానాః

నిరసన్తే సర్వద్వష్టే స్త్రుతా చాన్త్రునివాదాః॥

తా॥ దారిద్ర్యము నావానలము దన్నును నా దరివాళును నుడ
పాడుచేయును. అట్టి దారిద్ర్యమును దలచినకొనిననే వానిముంగిలిచును.

221 మాటలాడనేర్చి పాపముఁగలఁజేసి, పఁగఁగఁ బ్రతుముఁబట్టి బానిసకున్న
నొకరిచేరిసామ్మ బూరకపచ్చువా? విశ్వదాభిరామ విసురజేమి॥

అపాపతురో వేమ! ద్రవ్యశ్రయం మః॥

యది ప్రతి సజనయేత్ పరద్రవ్యం లభిషితి?॥

తా॥ మాటలాడుటనేర్చి, మనస్సుకరుగులాగునఁజేసి, పొనిట్టులాగున
బలుకుచున్న నొకరిచేరిలోనిసామ్మలు మఱియొకరి ట్టురా? అవు.

222 అరుదుగానడిగిన నతఁడొకఁజోడు, తలచుగానొకఁగఁ గాతకఁడు
గాతకొకింత తారతమ్యముఁగల్గు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమి॥

సకృద్ధ్యో పేన్నార్థీ న దాతా స్యా దనేకదః॥

వేమార్థిశ్చ దాసు శ్చ తారతామ్యమపిద్యతమ్॥

తా॥ మించిగింపఁ జేయుట నాము మట్టునొచ్చెట్టు దానముచేయు
దాతఁడగుట నీ ర మూలము మనకమటలఁ బాపముచేయుండును.

235 వైరునిడినవాని ఫలమునఫలము, వైరునిడినవాఁడు ఫలముఁగనునా?

వైరునిడినవాఁడె బహుసాధ్యుఁడుఁడో, విశ్వవాక్య రామ విమలశేఖ॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

తా॥ వైరునిడినవాని ఫలము లగునదిను కాని వైరునిడినవాని
ఫలము లగునదిను కాని వైరునిడినవాని ఫలము లగునదిను

236 కనకమృగము పులిని కలఁగఁగనకు, తరునిడిచివీక్షయ - శకము

వైరునిడిన ఫలములగునదిను కాని, విశ్వవాక్య రామ విమలశేఖ॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

తా॥ వైరునిడినవాని ఫలము లగునదిను కాని వైరునిడినవాని
ఫలము లగునదిను కాని వైరునిడినవాని ఫలము లగునదిను

237 కనకమృగము పులిని కలఁగఁగనకు, తరునిడిచివీక్షయ - శకము

వైరునిడిన ఫలములగునదిను కాని, విశ్వవాక్య రామ విమలశేఖ॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

తా॥ వైరునిడినవాని ఫలము లగునదిను కాని వైరునిడినవాని
ఫలము లగునదిను కాని వైరునిడినవాని ఫలము లగునదిను

238 కనకమృగము పులిని కలఁగఁగనకు, తరునిడిచివీక్షయ - శకము

వైరునిడిన ఫలములగునదిను కాని, విశ్వవాక్య రామ విమలశేఖ॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

నీ ప్రశ్నకు నీల నిర్మలము నామమి నేరని॥

తా॥ బంగారపు పక్కరకును పేరుకును నమున గానముండినను
దేవేంద్రునకు బంగారముపై నాకపోలేదుగాని! బంగారముపై నాక
పోయిన కర్ణుని కలవకుండులముల ఎందుకయ్యాయనుచును?

239 కన్యకాశోకాదేశాని ఘనశైవ్యుడునులేడె? గానశిరువుడు దలపబడఁగఁ
దలప ధనము కన్యకాతః గానేనాను, విశ్వవాధిరామ విమరశేమ॥

కడవహి కర్ణస్యాధి ధనం నేమనెవరః ।

దా శీలశిలి కన్యతో దాతారా నరుతే ధనమ్ ॥

తా॥ దానకన్యకను కన్య కొమ్మనికి గూత్రము యెందులకు
నచ్చెను? అట్టి ఘనములు కలవేరాని నరకానుమునామి? ధనముచేతికి
కావలసినది చిక్కుట నీ కర్ణుడు దానయనుచును గారణము.

240 కలిమికలు సలహానుకూలము, కలిమి భోజనములకు నెలవు

కలిమిలేనివాని కులమేమికులమునా, విశ్వవాధిరామ విమరశేమ॥

కలి ధనవాసిన ధనం నిరాకరసాధనమ్

యన్ గాన్తా ధనం ను ! కులం తస్మిన్ ను నిష్కలమ్ ।

తా॥ కలిమి కలుగు కలిమి కలదులములను కల్గున, కలిమి కలిగల
సాక్షాత్తులములను కలిమి కలిగిలేనివాని కలదును విలువలేదు.

241 తనకుబంధులను చానెతోక్కొనివచ్చి, కలిమిలకులమునాని కాంక్షబడుచు
దక్షిణానాసంగి తనకు నీకులమునా, విశ్వవాధిరామ విమరశేమ॥

అనుబంధ కలిమి కలిగియు ధనం నిష్కలమ్ ।

కడవహి కర్ణస్యాధి ధనం నేమనెవరః ।

తా॥ ధనము నిలవామి కలిమి కలిగియు కలిమి కాంక్షచు
చుమాన్తాను విడిచివేలి గొనిగి చానెతోక్కొనివచ్చి కలిమి కలిగియు
కన్య దానము గానిండును.

242 తల్లికొడుకులను కలవుక కలిమి, కలిమి కలిగియు కలిమి కలిగియు
కలిమి కలిగియు కలిమి కలిగియు, విశ్వవాధిరామ విమరశేమ॥

సంభాషణ కలిమి కలిగియు కలిమి కలిగియు, విశ్వవాధిరామ విమరశేమ॥

కన్య దానము గానిండును, విశ్వవాధిరామ విమరశేమ॥

246 గండికోటలోన గత్తి పట్టినయంత, రాజుగారి దొడ్డరాసుకాదు
ఎంతవారివైన నెత్తినగొట్టునా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ,
గండికోటే నగోదేమ! ఖడ్గధారణమాత్రయా ।

స స్కాందరాజుగట్టినూన్ కి, హం తృభిముఖాన్ యుధి ? ॥

తా॥ గండికోటలో గత్తి సట్టుకొన్న మాత్రమున రాజు ప్రాపకము
గలుగుటచే దొడ్డయోసుడు కాగలడా? ఎంతవారివైన నెత్తినిగొట్టునా?

247 పెట్టెనుపతివెంట పెట్టెనిగోళున్న, స్త్రీశిష్టి తిరుగొట్టుచుండు
పండ్లచెట్టుకింద ముండ్లఃంపయికోతె, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ,
దారుః పశ్య స్మిం ! పార్శ్వే య ద్రదాతా వసే త్థలః ।
నివర్త మన్తే యతా పలంబి కంటకా ఇవ ॥

తా॥ పండ్లచెట్టుకింద ముండ్లఃంపయిన్నట్టు పైడు పేరున దగ్గట
పెట్టెని పోలియున్న స్త్రీ శిష్టి తిరుగొట్టింపచునే యుండును.

248 లక్ష్మియేనన్త లంకాధిపతిపురి, స్థిరచిహ్నా కొల్లగొట్టె
కాసివచ్చునేళ ఘనాదు యువ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
లంకాః కం క్రియో నామ విధ త్తం నిల్పవాసరైః ।
అనుసూం నేమ! చారః ఘనాదుర్వృ కథమా ణి ॥

తా॥ లక్ష్మి నివాసము లంకాధిపతి పట్టణము పిల్లకోతిహాస చుట్టు
ముట్టి కొల్ల గొట్టెను. కలిగినచు కాలము చుట్టును ఘనలేయగుదురు.

249 పతకచంద్రావళి బహుత్వముల సెంపు, బంకంచంద్రావళి బహుత్వమున
కాని యితరలోహముల సేనముల, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ,
పరకస్థముత్తే, స్థితితా నాన్ని యేత ।
గత పరలోహేషా వేమ! స్థితిమృతి యేత ॥

తా॥ పరమంబు రిన్నములు బంకంచంద్రావళి సేనములతో నిల్లుచుకాని
యితర లోహముల పరమంబుల రత్నములు స్థితిమైనవి. సుచిహ్నాని
పరిచయమునకు పుంచివాడైన పరిచయమునకు.

250 దళముకొనియున్న గారివ్యక్తి మేపున, హింసార్యములు సహించివేయఁ
బహుమానునంతే ఫలమంతచిక్కిన, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

పాప్రే ప్రగాఢదారిద్ర్యే యది కుర్యా దసత్క్రియాః ।
తతో నన్యో స్ఫిప్రతిష్ఠాః కలం వేమ ! న లభ్యతే ॥

తా॥ చట్టమగు దారిద్ర్యావస్త కలిగినప్పుడు సహించి చెడు కార్యముల చేయ గొరవము సోవునేకాని ఫలితము మాత్రము లభింపజాలదు.

251 ఋణముచెంచి సుకునిహీనుఁ గావొనరించి, విడుచుశుండి వైరివరుడనయ
నలవికానియట్టి యాలునుఁబట్టలే, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

ఋణాధిర్యరహ స్త్రం హిం యః పురుషో పితా ।

న వైరీ వేమ ! కార్యా న తైవ హ్యవశంతా ।

తా॥ ఋణముచెంచి సుకునిహీనుఁ యగుచున్నప్పుడు చెడు కార్యముల చేయ గొరవము సోవునేకాని ఫలితము మాత్రము లభింపజాలదు.

252 ఈ తేనెనుచికి నింపుగాఁగప్పును, ఒకకొడుగుచికి నొగిచిచు

త్యాగి కానివాని ధర్మమడుగఁబట్టు, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

మిథ్యం ప్రాప్తం పురుషే తాపే కామం వీర్యవై

త్యాగి కానివాని ధర్మం ! పురుషే తాపే కామం వీర్యవై

తా॥ తేనెనుచికి నింపుగాఁగప్పును, ఒకకొడుగుచికి నొగిచిచు
త్యాగి కానివాని ధర్మమడుగఁబట్టును.

253 స్నాన సంధ్య సవముఁ జరియించు భుజియించు, నికలన్నియైన నెరఘఁగాని
ఒకనికీయఁ జెపుడు శుక్కుతలము నెఱిఁగియు, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

స్నానం ధ్యాజనాహార నిద్రా వర్జితమారతం ।

నైవైవ వేమ ! శుక్కుతలం నెఱిఁగియు, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

తా॥ స్నానము, సంధ్య, సవము, భుజియించు, నికలన్నియైన నెరఘఁగాని
పాపములఁ జెలిసియు నొకనికీమాత్ర మజ్ఞాని నీమియు నీయజాలఁడు.
వి॥ చత్వాగో ధనదాయాదాః ధర్మాగ్నిస్త్వతస్కరః, నీమం క్రిష్టావ
మానేన త్రయః కుష్టంలి నోదరాః ॥

254 స్నాన మొనరఁజేసి సంధ్యమీయాఁ, నీళ్లమునఁగఁగున? నేర్పులే
నీకుండీ నీళ్ళ నెలవుగా మునుఁగఁగ? విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

స్నాతా స దత్త చేద్దర్శం వృథాకిం జలమజ్జనైః? ।

స మజ్జ త్యస్యకిం పశు? ! తత్రతో జలకుక్కుటః ॥

తా॥ స్నానముల మాత్రముఁ దేయుచు భర్తృముఁజేయనేరని ఛాంద
సంబు నీటిలో మునుగు నీరుఁ ది పంటవాఁడే యగును.

255 సత్యపథులతోడ సగళమాడఁగరాదు, పేదవారితోడఁ బెనఁగరాదు

కలిమి కలుగువారి గతియనే రావయ్య, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

స పోత ము త్వత్సంధాన్ దరిత్రై ర్న వివాదయేత్ ।

తదాచిదమ సమ్మేక్షి వేమ! కుర్వాన్ సంగతిమ్ ।

తా॥ సర్వవాదులతో సరసము, పేదవారితో పెనుగులాట, పనికి
రాదు. ఇత ధనవంతులఁ జరచుదు తదియుట నేమి కావదు.

256 వ్యవైపులే వాస్తవికులనేసి, యదిగో యిదిగో యనుచు నానాబట్టి

గడుపుచుట్టి కేపుడుప గాఁజొమ్మను, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

పశ్యంతి రసాన్ తత్తాన్ తస్మాత్తత్తలి మోహయన్ ।

తస్మాత్ వేమ! సతేతి నిష్కాసయతి నిర్వృణః ॥

తా॥ పశ్యంతి య సాంతు లేదు ద వాగ్దానముల చేసి “అదగో
దగో” అని యానాబట్టి గడుపుచు, తేని మాపని తిప్పి తిప్పి
చేయు తరువాయి చేయ

257 పట్టకుండి యుక్తి భాగ్యంబుబుగ నా, కొడవారిదిట్టి త్రుళ్ళిపడును

అప్పుడు కుక్కు యధకులనే నుగునా? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

కీంపి వైద భాగ్యం స్యాత్ సాన్ నిరంపెన్దదాన్వితః ।

వేహాధికా నిల్వజాతిః కిం విజానాతి కుమృరః? ।

తా॥ అల్పజాతియైన యధికంబు లెయ నలదా . అట్లే పట్టకుండి
యధికం బాగ్యము న్నొక నిల్పుదు దొడ్డవారని దట్టి త్రుళ్ళిపడుచుండును.

258 అతికాశంబుచి యదించి పడవైచి, కింశచిస్తులగుమఁ గానలేదు

కొమ్మనకుమందు భర్తృముఁ గానరు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వేమాంశి త్వంకిం ద్విష్టా వస్త్వియంలః శిశోశయాః ।

సర్వభర్తృం న పశ్యతి భంజితైః ఖలు సర్వదా ।

తా॥ అతిథియొక్క రాకనుంచి పరితాపములే యుపరిచి పడవై
చును. అంటియకాని సుస్కన్నులు సుధాము ధర్మముని గ్రహించి పరిచు.
వి॥ అలిగి లిప్తుల వారి అపొక్కువలన యోనిన, విశిష్ట సురావస
మన్నం గొమాంసపిణి.

259 ప్రభువస్తువులను గాంక్షించి నేమింప, కానిపహునను మేనెనెనె

అట్లవునువారి నభము లటంచును, వశ్యురాను వినువేరు

మహా కులంబు కులరాణి మోహవచ్చియు

అకాంక్షకాలంబు ర్హస్తిని నివరించుచును ॥

తా॥ క్షుణ్ణవస్తుల వింశవాదుల లక్షణకానిపహునను
ర్హులు లోకులకే నభము వనెంచుకొనును.

260 అండలేనిపహుడొ ధార్మకునియిట్లనేవలయు, బ్రహ్మలేమునతియు

అపీఠము కొరగారానువిభువోల, వశ్యురాను వినువేరు॥

అన్యాయోనినె పిరికిని పుట్టించుచును

నరహరి రా రా నా పిరికిని పుట్టించుచును ॥

తా॥ అండలేనిపాదులకు గాదు శ్రీరామకృష్ణులకు పుట్టించుచును
నట్లు మిగుల ధార్మికమైనవాని యాచారములు పుట్టించుచును
నరహరి కడితము నేమింపించుడు.

261 కోమటికి దురాశ నొండొ నామును, పరివంపునాముని వశ్యురాను

అశమునకే గాంక్షింపకతేను, వశ్యురాను వినువేరు

నరయో రామయ పుట్టించుచును

దురాశానిమిత్తమున తాను పుట్టించుచును ॥

తా॥ ధనహ్యాసమును స్వర్గహాసమును వినుచును పుట్టించుచును
యొకటియు. పుట్టించుచును పుట్టించుచును పుట్టించుచును
నరు దురాశానిమిత్తమున తాను పుట్టించుచును పుట్టించుచును
అన్నపిల్లవగును. పుట్టించుచును పుట్టించుచును పుట్టించుచును
రమున గలియును.

266 దాతయైనవాడు తాను మున్నీచ్చెడు, గానివాడొకడునె? కానునైన
మలముదప్పిడియ్య మలమిట్లుడియ్యను?, విశ్వదాధికారు వినురవేమ॥

ప్రాద్ధిదాని స్వయం దాతా నాదాతా కాకటిమపి ।

ప్రహారం ఎలం ఏమి! న చదా దుర్రచిస్మలమ్ ॥

తా॥ జలముదప్పిడియ్య పాని మలము తీర్చలేదు. అట్లే దాతయైన
వాడే యక్ష్మకోరిక నెరవేర్చగలడు కాని దాతకానివాడు కాస్తైనను
నీయగలడా?

267 కలిమిగలమతనికిగెవ్వరినిచ్చియు, మురియుచుండుకాదె? మూఢజనులు

పూజింపమకాని పూనికల్ నిలుపనా?, విశ్వదాధికారు వినురవేమ॥

కన్యాం ధనము దహం మోపంకే కుంజింజనాః ।

స జాఫలం కరం ఏమి!యత్నా ద్దేవ సర్వైరదా ॥

తా॥ ధనమిచ్చుచు అల్లసవివాహము చేసెదనుని యల్లులు మురియు
చుండురు కాని వాంఛ (నింజనల) సజాఫలము; తిరుమల గాని మన
ప్రియన్నములు పరికించునా?

268 కోవటి పువ్వుల పూవు మేముద, వేద్యుల పువ్వుల కప్పుకు వ్యాధిగోరు
నూకేవ కలిమికిగలదు, విశ్వదాధికారు వినురవేమ॥

కైవల్యం పువ్వుల పూవులకు సంపాదించుటం ధిక్ ।

వేద్యుల పువ్వుల కప్పుకు వ్యాధిగోరు ॥

తా॥ పువ్వుల పూవులకు సంపాదించుటం ధిక్ (పాపము) డెప్పుడును
పూవు కోవటి పువ్వుల పూవులకు సంపాదించుటం ధిక్ (పాపము) డెప్పుడును
వ్యాధిగోరు.

269 మురిమిదిగలవాడెవ్వరొకడు? కలిమిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు
అన్యకోరిక నెరవేర్చగలడు, విశ్వదాధికారు వినురవేమ॥

కలిమిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు ॥

అన్యకోరిక నెరవేర్చగలడు మురిమిదిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు ॥

తా॥ కలిమిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు
అన్యకోరిక నెరవేర్చగలడు మురిమిదిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు
మురిమిదిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు మురిమిదిగలవాడు

270 చమురుగల్గితివ్వె చక్కగావెన్నెన, ధనములుగలుగువాని తలఁపుఁజిలఁగు
ధనములేనివాని తలఁపుఁబోవువాని, విశ్వకర్మకామ విమరసేను॥

శ్రీహయశర్మ వేదాంతాదులవద్దనున్న నిత్యం
సిద్ధులని ధని వాఁడని నిర్వచ్యమైన తథా ॥

తా॥ చమురుగల్గినదీపము చక్కగా వెలుగును. ధనముగలవాని
తలఁపులును నీచేరును. ఇక ధనములేనివాని తలం లాగిపోవలసినవే
కాని యెట్లు గెరవేర నలయు॥

271 అడుగిక్కిమిచ్చు నలఁగుబల్లిహుగ్గాని, అడుగిక్కిమిచ్చు వతఁడుత్వాగి
అడుగిక్కిలేనివాడెను పెనుబల్లి, విశ్వకర్మకామ విమరసేను॥

అయాపిరికి యెన్నఁడు నొక్కొక్కటి నొక్కొక్కటి
యూచివారప్పించి నొకటి నొకటిగాదాతాహి లోకవా॥

తా॥ అడుగకుండ పోయిన వాడు అడుగిక్కినాని. అపిరికిగోరిక
గెరవేర్చు వాడు తా॥ అడుగిక్కిలేని వాడు అడుగిక్కిలేనివాడు యుండు.

272 లోకకూర్మకాని గొప్పవైకను, లోకకూర్మకమునకు దళుకుచేన
కావ్యములనుశ్చేష్టు కనులకుఁ జూడకున్, విశ్వకర్మకామ విమరసేను॥

కంఠంబునఁ గొనిన విష్ణుని కాయ లనుకాయ వా॥
కరంబునఁ గావచ్చు నిష్కంఠంబునఁ గావచ్చు ॥

తా॥ లోకకూర్మకానిగాని యుండును. లోకకూర్మకమునకుఁ దళుకుచేన
గనియిడుడుమునుగాని గని యుండును. కావ్యములను శ్చేష్టు
కనులు ధనముగలుగులు యుండును దరిమిలులేదు॥

273 లోకకూర్మకానిగల దండులగులగంప, కావ్యమాక్రిమిండు సామ్యమునకు
వైశ్యకరమనిసామ్యు కనుభవము సామ్య, విశ్వకర్మకామ విమరసేను॥

లోకకూర్మకానిగల దండులగులగంప
కావ్యమాక్రిమిండు సామ్యమాక్రిమిండు ॥

తా॥ లోకకూర్మకానిగల దండులగులగంప
కావ్యమాక్రిమిండు సామ్యమాక్రిమిండు సామ్యమాక్రిమిండు
అభిప్రాయమున సంపాదించిన వైకరమనఁగలదు॥

- 273 పెంటిమేళమునకుఁ ద్విగూనిస్తురు, పోతుమేళమునకుఁ బోకనీకు
పుండుముసుకునీకు పున్నవైవానినాకి, విశ్వదాళిరామ విమరవేమ॥
ప్రేమగాయ దగళ్ళర్థం పుంమేళాయ న కించన ।
వర్జిస్తా ముదాకా పో! పేష్ట కిం జాతు వర్తలే? ॥
తా॥ పెంటిమేళమున కింకలుచ నిస్తురుకాని పోతుమేళమునకు
పోకనై న నీయరు. పుండును నిష్టాది వ్రాలునీగ దుష్టవైవ్రాలునా ?
279 శ్రీరఘవకర్తవీలుఁడౌ నేమన, సక్తివట్టి వేలపద్యములకు
లోక మందుఁగిది పోవలెబాముఁకీ, విశ్వదాళిరామ విమరవేమ॥
దగర్త విదాఁగి ప్రసక్తిం పద్యనమాద్రమ ।
లోక వితా న్మనః పేమంగళ బహి స్తమః ।
తా॥ మోగలన్మోస్తామగు పద్యార్థముం దాగర్తకల యీ వేమన
వలిగిల యీవేయి పద్యములపైఁ బడిన పద్యాల వెల నలంకృత ల్పద్యముల
ద్రోసిండు. పో మోదదా దా గలలా న్మత్వారః పరిరీతాః,
కమో విమరః పోలోక నిస్తురు స్థానికము॥
280 పయిపద్యములు వివేకిత భక్తితో, బరనజేయునట్టి భక్తునకును
బాముకును హృదయ ముదాకా, విశ్వదాళిరామ విమరవేమ॥
పయిపద్యముల పద్య నాం వివేకిత భక్తితో ।
నిర్మల ! నిర్మల ముక్తిః పరనల్పితా ।
తా॥ వివేకితముల నా వేయిపద్యములపైఁ పద్యభక్తితో బరించు
భక్తులను మోదపద పద్యాలలోనిట్లు విమరనమును.

సా మా జి క వి భా గ ము

- 281 సత్య మరుగియును భావ మరుగియును, భావమపరియుండ సత్యముండు
భావసత్యమును స పక్షానన్విజాడగు, విశ్వదాళిరామ విమరవేమ॥
సత్యం నన్విజాడలై లక్ష్యనే మురస్థితిః ।
ద్విజా, భావ్యభావే వేమ! భావసత్యసమన్వితః ॥

తా॥ ఎట్టి యిత్తడియైన బంగారమునకు దీటుకాదు. అట్లే “నాకు శూద్రత్వము బోయినది, నేను ద్విజుడను” అని సామాన్య మానవుడను కొనుట తెలిపి తక్కువయేకాని మిటియొకటికాదు.

286 వచ్చువొచ్చేతఁ గల్గిచ్చుజనులెల్లఁ, దగ్గిచ్చునాడఁబడిరి ధరణిలోనఁ,
గులబాఁ డెవ్వఁడిందుఁ గులహీనుఁ డెవ్వఁడు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఏమేడుదన్ననా న ర్భేజనా శృ మథతా భువి ।

కోర్త్రహమా కులీర స్సాస్త్రి కులహీనో జన శృ కః ॥

తా॥ మస్యగ్ నిచీఁ యలచఁడెదుటవలన నే జనులందఱుఁబుట్టుచున్నారు.
భార కులధర్మమెక్కడిది ? సంస్కారమున నే విశిష్టుఁడుకావలెను.

287 బాతులందు మిగులబాతయేవెక్కువో, యెఱుకలేక తిరుగ నేమిఫలము?

ఎఱుకగలుగువాఁడె హెచ్చినకులజుండు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కులవ్యస్త్యై కులం వేమ! న జానన్ కిం ఫలం భ్రమో? ।

యస్మాన్ నిర్మలా హ్లాదు న ఏవాగ్రకులోద్భవః ॥

తా॥ ఏ జాతి యెక్కువయిందో తిరుగ యెందులరు: దిరిగెదరు ?
ఎఱుక చరిగినవాఁడే హెచ్చు, కులములవాఁడు.

288 మాలమాలకాఁడు మహిమిందనేప్రాప్త, మాటఁగరుగువాఁడె మాలగాః

వానిమాలయన్న వాఁడెసో నెరుమాల, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మదానో న హ చండాలః చండాలో వేమ! నష్టవాక్ ।

చిం చండాల ఇతి హ్రీనాం య క్షండాల స్స నైవ హి ॥

తా॥ మాట నిలుపని యుగ్రవాద మాలకాని సాధారణముగ
‘మాల, యని యెఱుగువాఁడు మాలకాదు. అట్టి వానిని మాలయన్న
వాఁడే ద్రమాల.

289 ఎన్నికలముననే నేనుగ్రహింపను, సత్యమింతలే బాడవిడఁడు

సత్యమున గలిగిన జగతిలో ద్విజుడగు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సంతాధిక్యే స తాధిక్యే వేమ! సత్యసి ధారికః ।

ఎవరాప్య నైవ సాస్త్రి సత్యవాః పరైరే ద్విజః ॥

తా! ఎన్ని మతములుకాని యేమం ప్రములుకాని ఋజుత్వము, సత్య వర్తనలేనిదే తరింపజేయజాలవు అట్టి ఋజుత్వము కలవాడే ద్విజుడు.

290 రామ నామపఠనచే మహి వాత్మ్యికి, పరఁ బోయఁజయ్యు తాపదయ్యు
కులముఘనముకాదు గుణమె ఘనంబురా, విశ్వవాభిరామ విసురచేమ॥

రామనామజప్తే సేవ కిరాత్రోఽపి ద్విజోఽపి భవత్ ।

వాల్మీకి ివ్యము! స మలం ఘనం కి, తు గురొ ఘనః ॥

తా. రామనామ జపముచేసిగలుగు మడగి పోయడయ్యు వాల్మీకి
బ్రాహ్మణులలో సత్తనయ్య డైర మహర్షియయ్యెను అక్కడ కులమా
ఘనతఁదచ్చినది ? గుణమా :

291 కలియుగమునకున్న కాపురులమునకు, పోత తగ్గి విక్రయించు

ఉన్న ధర్మమై మర్మమై వేదము, విశ్వదాభిరామ విమలనేమి॥

కావ్యవంశి న పేరు! యశస్సు మం ప్రియం ।

చిహ్నము నకలనా ధర్మం లోకమున విసుధిమలం ॥

తా॥ చిరకవ్యర్థి కలి ప్రబాషి విశమున కా, నిగు నాహుకృష్ణత్వి
గలిగించి మోసములేక యుజుర్వము సుకరిండు పాలక ప్లమగు (కాపు)
కర్షకుల తెగకే వీరం చని శీర్తని ప్రియ పెను. సమస్త ధర్మముల
మాసవులకొడుగు వివజ్జల్లు.

292 పరధనములకుఁ జేయివచ్చును మిక్కిలి, సత్యమంతలేక బాగుఁడగును

ద్విజ్ఞానమతానుఁ డాను దేవమంతి ను లీక, విశ్వదాశీరామ వియగవేను॥

పిర్ర పిఠా సుల్తాన్ చ జూరి గాన వాడ(మ)

వేడు! నిన్ను; పులకమున ద్విజ మల్పభిః

తా. పరధనమును దేవుని సానును. . . ముడు, నిబద్ధముగాడు
వాడుగ నుండును. నను ద్విజునిచతురము పోయియుండెనిరుగును.
వి. కమో వమ స్తప శ్శృచం బుంది రాధవసుచ చ, జ్ఞానం విజ్ఞాన
మాస్త్వం బ్రహ్మచర్య స్తథావజిం॥ (జన్మాచర్యసంసౌకర్య ప్రాణి
నాన ర్తమానచర్యని స్వకార్యాభిముఖ్యైవాభివ్యక్తస్సౌభాష.)

293 విప్రీకరులనును వేదంబుజదువుచు, బాగ్యకులనుబాచి పరిహసించు
ధరణినురులకున్న దాసరియతమెచ్చు, విశ్వదాళిరామ విమరసేను॥

విప్రోత్తమా వయమిలి వేదాధ్యయనతత్పరాః ।

హసంతి బ్రాహ్మతా శ్రేణు! తస్మాద్దాసరియతమమ్ ॥

తా॥ “మేము విప్రవరులము” అని వేదపారాయణము ముగియు
చేయుచు సామాన్యమానవుల పెక్కిరింపచుండు దాసరియతను సమీయు
జదుకొనకున్నను నిశ్యము హసంతుని; జించి కిర్తింపదాన్యులధికులు.
వి॥ సత్య దాన తపా శీల మాన్యకర్తవ్యం తపో ఘృణా, ద్యుష్టానాం
యత్ర నాగేంద్ర! సబాహ్మణ తి స్మృతః, గాత్రదేతు యదంల్లభ్యం
ద్విజేతవ్య స విద్యకీ, నైవశూద్రో వపిచూద్రో బ్రాహ్మణ, తత
బ్రాహ్మణః, యత్త్రశల్లత్యతే సర్పస్పతం సబ్రాహ్మణస్త్రియః, (గౌరవం)

294 సోమయాజికను సాంఘ్యో వేషంబు, గట్టిమంసమెల్లఁ గాల్గితినను

గ్విజాడ నేననఁ నథి మేమిదివల్లీ, మశ్వో గిహాం విమరసేను,

యజ్ఞాద్భు కుంభానాం పానో నైవో నైవో నైవో నైవో ॥

వ్యాసమునిని విప్రవరులము అని వేదపారాయణము ముగియు

తా॥ సోమయాజికను సాంఘ్యో వేషంబు, గట్టిమంసమెల్లఁ గాల్గితినను
వేషముతో మగను యజ్ఞాద్భు కుంభానాం పానో నైవో నైవో నైవో నైవో
(విప్రము తా) గిహాం విమరసేను, మశ్వో గిహాం విమరసేను, మశ్వో
సతని విద్యకీ, నైవశూద్రో వపిచూద్రో బ్రాహ్మణ, తత బ్రాహ్మణః,
సారా రియువారు, మశ్వ, గట్టిమంసమెల్లఁ గాల్గితినను, మశ్వో

295 కల్లటికపిబాగ గట్టిగా నున్న పంతుని కెందు కుమిదివల్లీ

మెడను గ్రామవేషు నాంతు క్షుణ్ణం, మశ్వో గిహాం విమరసేను

విద్యకీ, నైవశూద్రో వపిచూద్రో బ్రాహ్మణ, తత బ్రాహ్మణః, (గౌరవం)

ఉపాసక భక్తియొక్క ముఖ్య లక్షణము ఏమిట? ॥

తా॥ రక్తమునకున్న పిండాని క్షుణ్ణము అయి చివరికి కండ్ల
పోషనా? అట్లు మెడను గ్రామవేషు నాంతు క్షుణ్ణం, మశ్వో గిహాం
విమరసేను, మశ్వో గిహాం విమరసేను, మశ్వో గిహాం విమరసేను,
కాగలఁడు? ఎట్లు బోధకవర్గమును ముగియ దల వలెను అందు?

296 లిందురక్తములను దెరసినదేహంబు, చంద మెటుగఁగి ద్విజశబ్దమిడుక
నడచినను విడుచునో నరకంబు మృత్యువు, విశ్వదాశిరామ విమరశేమ॥

లిందురక్తభవ దేహ మజాన ద్విజశబ్దభాగ్ :

యది స్యాద్ద్విమ! నిర్యం నిధనం చ కథం ర్యపేత॥

తా॥ సుప్త శిశితములఁ గూడిన దేహముతోఁ బుట్టి యాత్మసంస్కార
గహిరుండై నేను ద్విజుడనని యనుకొన్నంత మూర్ఛిమున మృత్యువు,
నరకము వీగిని విడువఁగలవా?

297 శివుడుగలడటంచు శిలకు మొక్కిక్కెను, శక్తిశీవులార! నరకపడుడి
శీవులందఱఁగి శిలనేనున్నది? విశ్వదాశిరామ విమరశేమ॥

శివోఽత్తతి లిం పమ నమస్త్వంతో ఏడాదనాం !

లివో విశేషస్త వాక్తి న పరాసు కదాచన ॥

తా నిన్నునీవు పరమేశ్వర! రాలిలో మూర్ఛిమ దేవుడు
న్నాడని యెంచుచు నున్నాడను? ప్రకృతిదామన్నను పో
లందేకదా యున్నది? ఏ కృపతో యీ జానాం మునిగం హృద
యైవతమ్, ప్రతిమాఁ బుట్టించి నడచుచున్నాం, పరమేశ్వరయ
రూపి యివా మునిగం మునిగం యుగం ప్రపంచం ను
ధ్యానించరాదుగా (పాద్యం)

298 ఎంచుచుతనంచు నెఱఁగిమాంసముదిని, మాంసపేదలలో చునువుగ్రావి
వాడివనునదప్పి వరితపాపి పడు, విశ్వదాశిరామ విమరశేమ॥

మాంసం మునిగం పేదలలో చునువుగ్రావి నామహిః ।

మాంసం పేదలలో చునువుగ్రావి నామహిః పేమ! నర్మలి ॥

తా మాంసము మునిగం పేదలలో చునువుగ్రావి మహిమముగ్రావి
మాంసము మునిగం పేదలలో చునువుగ్రావి మహిమముగ్రావి పాలగును.

299 చాతముబట్టి చని యాగిగా పోవు, చాతతో నెయున్న నీతులేల?

చతముబట్టి చాతమానకుంటుంటింతరి, విశ్వదాశిరామ విమరశేమ॥

ర్యక్ష్య జాలిమతే గతా యద యోగి భవే మధమ ।

ర్షజాలిమరద్యధ్య పేమ! నిలి ర్విలుప్యలి ॥

తా॥ జాలిమతముల కత్తిగుడ్డై యోగి యగుట మేలు. లేకున్న జాలి మరముల నియమములకు బద్ధుడై నీగుల స్పృహ లాభ సమి ?

300 జననపరణములకు సుఖ్యతాగ్రహులీకు, సంఖ్యతాగ్రాదులీకు జనని కపుడు తల్లిసూక్ష్మరాలు తా న్జ్ఞుద్విజ్ఞానము, విశ్వ గాఢిరాని విమగతము॥

యజ్ఞోపవీతం నాస్త్యేవ జగనే గుహ్యైపి చ ।

మాయ గున్నాన్తి సా శక్తారా స్వయం వేమ! కథం ద్విజా? ॥

తా॥ ఓట్టిన దు జండుకతాడులేదు. చనిపోయినపుడును ఆ తాగి డుచదు. తల్లి కెగుడుకు జుచ్చతాడులేదు. తల్లి గూర్చురాలా ? తాను ద్విజాడా? గోనిచేసనా ద్విజర్జము?

301 పెరుగున్న చుచును గ్రీణిత్తోదిగిపించి, కాకులకు బెట్టు కట్టులా?

కాకులకు నేమి? ఘనలకు బెట్టుడీ, విశ్వగాఢిరామ విమగతము॥

పితృన్నమితి సంప్రత్యా కాకానాహూయ కర్మతాః ।

దత్తో కి మన్తి కాశేషు? పహద్యోర్ వేమ! దీయతామ్ ॥

తా॥ శ్రద్ధతో బెట్టునదికాన నాగ్రహము. అట్టి పితృ దేవతలకు బెట్టు ధోజనము ఘనలకా ? కాకులకా ? ఏ. అక్రీధనై ప్రాచవరైః సతతా బ్రహ్మవాదిభిః, ఉచితవ్యం శవద్వి. మయా శ్రాద్ధార్జుణ ।

302 పిండమును నేసి పితరులదలపోసి, కాకులకు బెట్టు కట్టులా?

పెంటుడినెడి కాకి పెతగయెట్లానురా? విశ్వగాఢిరామ విమగతము॥

పిండాన్ కృత్యా పితౄణా మత్నా కాశేషో వదరః ఖలాః! ।

కథం పితా భవే ద్యేమ! వాయవో మలఘగుభి? ॥

తా॥ పిండముల పేరిట పిండముల గాకులకు బెట్టు మూడులారా! అట్లు చేయుటమాని ఘనలకు బెట్టుదు. పెంటుడి పిండాలు పెగులులా?

303 పలుగురాళ్ల వెచ్చి పలుగుకులగడ్డి, పెండ్లిల సేవ చేయనేల?

శిలసేవ చేయ ఫలమేమిల్లురా? విశ్వగాఢిరామ విమగతము॥

వేమ! కర్మశాస్త్రాని నానీయాలయనిర్మితే ।

కృత్యా శిలా స్వమర్తంతి తిం స్యా దుల సయా? ॥

బుద్ధిప్రసాదా సూజాభ్యో వచవేసో మనోదృఢమ్ ।

కులాదపి చ వేమేహ ప్రధానో విమలోగుణః ॥

తా॥ పూజకన్నను బుద్ధిముఖ్యము. మాటకన్నను మనస్సుముఖ్యము. కులముకన్నను గుణము ముఖ్యము.

308 కులము హెచ్చుతగ్గు గొడవలబనిలేదు, సానుజాతమయ్యె సకలకులము

హెచ్చుతగ్గుమాట తెల్లెఱుంగఁగనగు?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

శృణు వేమ! కులస్యాత కి న్యూనాధికగానయా? ।

సానుజాతం కులం సర్వం కథం త్థయోచ్చ నీచతా ॥

తా॥ కులముల హెచ్చుతగ్గుల గొడవ లటుండనిండు. అన్ని కులములు నొకమాదిరిగ నే నట్టుచున్నవి. హెచ్చుతగ్గు తెల్లెఱుంగుటకు నాధ్యక్షుడును?

309 మాలవానినేల మహిమీడనింపింప?, నొడలిక్కమాంస మొకటికాదె?

వానిలోన మెలగు వానికులంజేసి?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

చండాలనిందయా కి హా! రక్తమాంసం సమం తనౌ ।

కులం కిం? వేమ! సత్త్వేన శాంతర్థోహంచవర్తినః ॥

తా॥ రక్తమాంసములలో గూడిన సగిరముదలిది యొకటే. శరీర మండలి యాచ్యుతదార్భమును నొకటే. సత్త్వశ్చ సమసరించియే యంత రము లేర్పడఁగలను.

310 మాలవానినంటి మఱిమున్నుదురునీట, మనుజుకగ్మవేత మాలడయ్యె

ఏలఁజెనియఁజాలలే సకపకువును?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

చండాలం వేమ! సంస్కృత్య జలే మజ్జతి పామరాః ।

స్వకర్మజైవ చండాలో న విడింతి కంఠం బ్విదమ్ ॥

తా॥ మాల తాను నీకు దుష్కర్మచేతనేకదా (అస్పృశ్యుడు) లుట రానివాఁడాయెను? తాను కకన్నను చిదుకర్మ జేయుచు మాలయై యస్పృశ్యుడై స్పృశ్య నేలప్పునిచి నీళ్ళమునుగును?

311 మూడి, యననస్థు చుటిగుణమొనరిన, మూడిమనస్థుకూనితేడె?

మూడి గుణమున్న చుటినిజుండగునయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

“గుణీస్యాద్యది మాతంగ ఇతి వేమ! న రం వదేత్ ।

మేనే వసిష్ఠో మాతంగీ మాతంగోఽసి గుణి ద్భజః ॥

తా॥ మతంగమహర్షి మాదిగయందురు. వాని కుమార్తె యరుంధతి మహాపతివ్రత. వసిష్ఠమహర్షి భార్య. (కులమింటికోతిని పెండ్లాడుటకంటె స్త్రీరత్నం దుష్కులాదపి అని ప కులమూదలి ప్రియైనను గుణవతియగు కన్యను పెండ్లాడుట మంచివందురు) మహర్షిని మాదిగయననర్హు.

812 శిలమబ్రతిమఁజేసి చీఁటింటుచుబెట్టి, మ్రొక్క పలదు వట్టిమాఘులూ!

ఉల్లమందు బ్రహ్మముండుటఁజెగియున్న, విశ్వభాగిరామ విమరణేమ॥

శిలాంతు ప్రతిమాం కృత్వా సంస్థాప్య చ తమోగృహే ।

న భజద్వం బడోన్మయాః! హ్నా జానీత హ్యన్మోతసే ॥

తా॥ గిహృదయ మంచలి పర స్కేతుని సంతోషమునఁ గాచి ధ్యానించి శరించును. అంతియకాని రాతిని బ్రలిగు జేసి చీఁటి ట్టి బెట్టి మ్రొక్కినంగ మాత్రమున ముక్తి బడయ నును.

813 మాలవాదయినను మఱి మాన్యమొదలు, చనసునిప్పజేసి మాలకాడు

చనసునిల్పకున్న మహిమొదలు, విశ్వభాగిరామ విమరణేమ॥

చండాలోఽసి న చండాలో యద్భాస్కరి మన్మథరసే ।

యస్మాత్పరంధం న మనః సంతాలః ఖలు వేమ! గః ॥

తా॥ పరిశుద్ధ మనస్సు కలవాడు మాలకాడు. అపరిశుద్ధ మనస్సు కలవాడే మాల.

814 తాళగన్నతల్లి తన తండ్రిగన్నతల్లి, తన్నుగన్నతల్లి తల్లితల్లి

తల్లికూడుగిరాలు తానెట్లుబాపడు?, విశ్వభాగిరామ విమరణేమ॥

పితామహస్య మాతా చ వేమ! హతాపిను స్తథా ।

స్వమాతా మాతృమాతా స్మః శూద్రా విప్రీ కథం స్వయమ్? ॥

తా॥ తన్నుగన్నతల్లి, తల్లి తల్లి, తండ్రినిగన్నతల్లి, తాళనుగన్నతల్లి, తల్లి అండలును శూద్రులేనా? (ఒండెన్నతాడులేనివా) తానెట్లుబాపడు? (సాస్కారమన యజ్ఞోపవీతధారణకాదు. అంతస్కర్మ హూనవత్సముల నుండి దానవత్సమునకు దిగజారక దేవత్వమునకు నర్హుడగుట)

315 తనదుత్పత్తివేళ్ళ తనయాలుమాదిగ, శ్రీపతికిగురువు వసిష్ఠుడరయఁ
దశముచేత ద్విజుఁడు తక్కింపఁగులమెట్లు?, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥
ఒననీగణికా వేమ! మాతంగీ చాత్మనస్సనీ ।

గురురహస్య శ్రిజానేః ద్విజశ్చక్త్యా కులేన కిమ్?॥

తా॥ ఉల్లివేళ్ళ (హార్య) భార్య మాదిగ (అరుంధతి) ట్టి వసిష్ఠ
మహర్షి శ్రీరామచంద్ర ప్రభునకు కులగురువు, జ్ఞానగురువు. ఎంత
తక్కించినను దపోమహిమచే ద్విజత్వముకాని కులముచేమాత్రముకాదు.

316 బాతివేయలేః జన్మక్రియంబున, సెమ్మగిని నభవుని నిల్పినేని
సఖిలజులకెల్ల నాతం దేవునుడఁచు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

అగ్రక్రమే హృదయ వినా జాతివ్యవస్థయా ।

యది సామయో దేశం వేమ! సత్త్వగుణభేదః ॥

తా॥ జాతి, మతము, గొడవచాడ వట్టినది మొదలు సత్కుర్మలచే
మొనరింపకును. ముందు యిన్నియును ట్టి పరపద్ధ మనమునఁ జరమే
ననుని ధానించును. క్లిష్టమునఁ జిత్తవశము గుర్తించినివాడే జను
లమనునోను మునుము మా.

317 ఉగ్విశాలికెల్ల నొక్క కందముఁబెట్టి, పొన్నగుడిసి కులముఁజాలిముఁజేసి
తిలకుశీమివట్టి తననయ్యుచ్చగా, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

మలవద మధస్పర్శి పైకపాతాన్నభోజిరః ।

కృత్వా స్తనాచరం శ్చ వేమ! పిస్తంభయ వ్రజాం ॥

తా॥ ప్రజలనుండి పిస్తంభమునచి యుక్త యెయ్య కందమునఁ దిను
వరభావము నల్పించి కులములయందరములు సమూలనాశముఁ
గావించి పెన్నెనఁ బియ్యించి సమానముఁగావించి తత్త్వజ్ఞానమున
సమ్మరము కుదురువాగునఁ బియ్యము.

318 గట్టరాశ్శవచ్చి కాశ్శవేళ్ళనుక్రొక్కి, కా సెయులులచేత గానిఁజేసి
మొఱపరాశ్శకలుగు మొప్పెలనేచందు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

అనియ పర్వతతెలాః పాపై రాక్రమ్య సర్వహః

టూకై స్సంతత్య యీ వేమ! భజంతి తే జడాః ఖలు ॥

అంతః పరివర్తనం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం
 సమయోగం పరివర్తనం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం
 దానిం పరివర్తనం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం

819 రాతిబలవనిని రంకుగా ముక్కులు, మానవబలవనిని ప్రేమ్యునియైన
 బసవభక్తశ్రీహితుల! తలపోయి, విశ్వదాభిరామ విమలవేదము

లోదానాప్రేమ్యుని! సమయోగం కర్తవ్యం కర్తవ్యం

సమయోగం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం కర్తవ్యం

తా॥ మేము బసవభక్తలమని కొందఱు అజ్ఞానులు : వీరమగు వ్యవధ
 మును గాళ్ళను దన్ని, చేతులెక్కుము బాధ గల నర్థి రారినదికి పూజలు
 చేయుదురు. ఇట్టి భక్తు లట్టి హితులొకరియొచ్చించుము. మూల ని బసవసామ్య
 మందలి యసూయయె యిట్లు గావించుచున్నది కానియి !

320 చున్న పాత్రికాని చుకొనావు గావించి, గుంటనింటబూర్చి గుంటునింట
 చునుటెల్లగూడి మనీషేవుడందును, విశ్వదాభిరామ విమలవేదము

మృదా లోహోదనా వేద! కృత్వా చ ప్రతిమాం నరైః ।

గర్త గృహే చ సంస్థాప్య ద్మోయమిది కథ్యతే ॥

తా॥ త్రొక్కిన మన్ననలొకటిగన లోహమున యొక రూప
 మేర్పటచి ఆలయమున గుంటలొకటి యొక గుంటునుండి దేవదని
 పూజింపగడంగుదురు. భగవంత యపవేకమో యొచ్చించుడు.

321 తిరువలకుమబోవఁ దురక గొనరికాదు, కాకికేగ లంకె గనెరికాదు

కుక్కురింగమానె గోదావరికిఁబోవ? విశ్వదాభిరామ విమలవేదము

గర త్తరుపతిం స్థాప్య న దానః కారణం గతా ।

రండా న సాధ్యే వేద! స్థాన సంపదో గౌరవంగతా ॥

తా॥ కాకికేగ లోయినంత మాత్రమునఁ గుంట పలివ్రత కానేరదు.
 గోదావరికిఁ బోయినంత మార్గమునఁ గుర్కు సంహమగునా ? అట్లే
 మతనియమముల బద్ధుడగువాడును నెక్కడకుఁబోయినను మఱియొక
 మతస్థుఁడు కానేరడు. తిరుపతి వెళ్ళినంతమాత్రమున తురక వైష్ణవ
 మతస్థుఁడును మక్కా వెళ్ళినంతమాత్రమున దాసరి తురకయుఁగానేరడు.

322 కాశికాశిమరుదుఁ గడువేక్కఁగ నును, అందుఁగలుగుదేవుఁ డెందురేడే?
ఇందువందుఁగలఁడు హృదయములవైన, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

తా॥ కాశికాశిమరుదుఁ గడువేక్కఁగ నును, అందుఁగలుగుదేవుఁ డెందురేడే?

ఇందువందుఁగలఁడు హృదయములవైన, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

తా॥ కాశికాశిమరుదుఁ గడువేక్కఁగ నును, అందుఁగలుగుదేవుఁ డెందురేడే?

అందున్న దేవుఁ డెందుమామము లెదా ముసమ్మవయము బాగుపడిన
నిందును గందును గూడఁగలఁడు. పిఁదనంతకన్న వచన, జపయజ్ఞస్త
ప్తవచన, ద్వియూతాః గమయయాదత్తర్థం ననిరతి (ఉ॥ గత)

323 నీశ్వమునుఁగ నేల? నిమలమెచ్చఁగ నేల? మొనసి పల్కుటను మొగ్గిక్కనేల?
కపటకల్మషములు కడుపుఁగొనుచుఁ గా, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

మొగ్గిక్కనేల? నిమలమెచ్చఁగ నేల? మొనసి పల్కుటను మొగ్గిక్కనేల?

కపటకల్మషములు కడుపుఁగొనుచుఁ గా, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

తా॥ కపటము మొనలగు కల్మషములు లోప, పట్టుకొని నీటలో
మునిగిననేమి? నిధులుఁ బ్రోక్కిననేమి? ఎంత దేవతలను మ్రొక్కిన
నేమి? కపటముఁగ నేల? నిమలమెచ్చఁగ నేల? మొనసి పల్కుటను మొగ్గిక్కనేల?
వి॥ న దేవో విద్యుఁ కాశికాశిమరుదుఁ గడువేక్కఁగ నును, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

324 పరఁగజలముడి పట్టెనాచుముఁగీర్చి, నీరుకావిపాద నెరయఁగట్టి

వారకాంబులఁచి వ్రతమెల్లములుగ, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

పాదాంబులఁచి వ్రతమెల్లములుగ, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

పాదాంబులఁచి వ్రతమెల్లములుగ, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

తా॥ ఒక్కొక్కడు స్నానము చేసి మోక్షముల ధరించి నీరు
కావి పంచెలఁ గట్టి నుడుగు భోగములను బావి వ్రతమును ముఱచి
నీచాతినీచుఁడగును. వి॥ తావద్వివేకవివేక స్తావగృహ్యార్థవర్తనమ్ పుంసామ్,
నివతంతి దృష్టివినిఖా యావ స్సేంద్రవరా నరామ॥

325 సుకలతీర్థములను సకలత్తులముల, దలలుకొలుగవన్న ఫలముకలదే?

మంత్రాజలముకంటె మంత్రాజలమెచ్చి, విశ్వవాధిరామ విమరవేమ॥

సర్వతీర్థేషు యజ్ఞేషు శిరస్సంవపనాప్యతే ।

న ఫలం చన్మంత్రజలాత్ వేమాంబష్టజలం ఘనమ్ ॥

తా॥ అన్ని తీర్థయాత్రాగ్రలములందును అన్ని యజ్ఞప్రదేశములందును మంగలిచే తలలు గరిగించుకొన్న గాని ఫలితము లేదందురు. మంత్రజలముకంటె మంగలి జలమునకే పవిత్రత కలదా యీమి ?

826 పట్టుబట్టలగట్టి పట్టనామములగట్టి, వట్టి భ్రాంతిజెంది వైష్ణవుడయి లాటైతాగినుతడు లోతులజెతురా, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

వేమ! డేమాంబరంధృత్వా చిర్ధృఘండం నిధాయ చ ।

వైష్ణవోహమిత్రిభ్రాంతో జనాన్మందతి మధ్యమ్ ॥

తా॥ పట్టుబట్టలగట్టి పట్టనామములగట్టి లాటైతాగి నేను వైష్ణవుడనను భ్రాంతిగొంది లోతులను వాడుచునున్నాడు.

827 బాపలన్నమాత్రం బరువుజూడదు, కానిపనులజేయగడలుకొనరు కులములెక్కయేమి? గుణమి పృథానంబు, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

న సహంతుం దృఢం సంధ్రయం ది, జాగతి ।

గణనా కా? కులగోత్రం! వసు! ముగ్య గుణి భుజు ।

తా॥ న సహించు నదయుచు మిము బ్రాహ్మణుల మధ్యంబు మాత్రమున నవచును గలచుండు. గుణము ప్రధానముకాని కులముగొప్ప యెవరికాదలను ?

828 బ్రాహ్మణులకు సకలభాగ్యంబువచ్చు, గౌరవింపవచ్చు గలితువచ్చు భూన మోసగి జనులగడలేరునటులైన, కేశ్వరగోమ విసురవేమ॥

స్థానం దత్తా యదా జలం స్థారయ్యంతి బాదబాః ।

తేమాం బ్రహ్మణాం విసురవేమం కథం బ్రహ్మణి గౌరవమ్ ॥

తా॥ భూనమోసగి జనులగడలేరునటులైన బ్రాహ్మణులకే బోధవర్గమనియెంచి సకల భాగ్యముల నీయవచ్చు. గౌరవింపవచ్చు, కలియవచ్చు. లేకున్న వారివలన బ్రయోజనమేమి ?

829 ఒకలకొక భూమి నొదిగించువారు, అవనిపతికి పశ్చులైనవారు పాంశంబికులనువారు కాపులెఱుంగ, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

వేమ! సూమిపటి ర్మశ్యా అస్యేభ్యో సూమికర్ష కాః ।

ఓరోపమకులోర్పన్నా ధన్యా సాపాలకా భువి ॥

తా॥ కృషిచేయు వారు, సూమిగించి యావర పదార్థములనుత్పత్తిగావించి ప్రజలఁగాపాడువారు, ప్రసవమున బ్రసవమునకు నండగా వశ్యులై నుండువారునగు కర్షకవర్గమే సాపాలక పరిచ్ఛిన్నము స్వచ్ఛమునగు తెగసుమా.

880 కనువునేరితి నెడు పసరముఁగినువాని, మాలకుండుకాదె? మహిని నయలు పట్టికోడిఁదిన్న బాపలటందురా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

తృణాభి పశుఖాదీ య స్వచ్ఛంపాల' ఇహీర్యశే ।

వేమ! కుక్కుట సోదైరః కిం కర్ష్యాశి 'ద్విజా, ఇతి? ॥

తా॥ గడ్డితిను పశువు దినుటచే మాలయని బహిష్కరింతురు. కోడిని 'దినిన ప్రాప్యఁబునిగా పరిమింతురు కాబోలు !

881 పాలపిట్ట శకునఫలమిచ్చునందురు, పాలపిట్టకేమి ఫలముఁదెలియుఁ?

దనదు మేలుకీళ్ళు తనతోడనుండంగ, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

శాకునం గు ఫలం పిట్టై రహసితి కర్మశే ।

కిం పిట్ట వేత్తి? వేమావరో! అస్మిన్వేన శుభాశుభే ॥

తా॥ తన మేలుకీడులు తనతోనుండునుండ పాలపిట్ట శకునమిచ్చె నందురు. పాలపిట్ట తెలుల ఫలము లియ నెలదు ?

882 పాడికాడుజగతి పంచాంగములు సిప్పి, కొంచెమైన బుద్ధివొంచలేక

బ్రహ్మమోక్షముఁకిట్లు పొరోహితముఁజేసు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

వేమాజితాత్మానాన్మర్షః పృథా పంచాంగజల్పవైః ।

పారోహిత్య కర్మశ్చైవ ధవే దనుచిరం భువి ॥

తా॥ కొంచెమైనను బుద్ధిని సమగ్రం నెట్టలేక బ్రహ్మపదార్థముఁ దెలియఁజాలక ఎవ్వరో పంచాంగములఁ బుచ్చుచు నిట్లు పారోహిత్యముఁ జేయుచుండుట తగనిపని.

883 ద్విజవలంబువందుఁ దేజస్వినుఁబుట్టి, తొందరించి యెరుల గాటఁజేయ

లేనియాతఁడున్న లేకున్ననొక్కచే, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

సూత్రా ద్విజకులే లీగ్నః స్వయం నాన్యాం శృణూయేత్ ।
యచ్ఛేన వేమ! కో రాగో జీవినే? వ్యతేన వా? ॥

తా॥ ద్విజకులమునఁ బట్టి గ్రాహ్యుఁడనని చెప్పికొనుచుఁ దాను
దరించలేక యొకఁడని యెఱుఁగి యుండువాఁడున్నను లేకున్నను
నొక్కటే. వివేదవేదాంగతత్త్వజ్ఞో విప్రస్సర్వస్యస్మాద్రాగ్, అనధీత
శ్రుతి ర్విప్రః సభామన్యో న నోభవే ॥

384 బ్రహ్మేశ్వరబలిమి హస్తంబుపనిశేయు, నంగోఃటియుపివఁ బొందిఁ చెడు
స్వీయుఁడొకఁడువిడినఁ జేడుఁగదా తనబల్లి? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పంచాంగులిబలా ద్వేమ! శ్రాణి కరుణి కరః ।

వైకోనోపి త్తేన విన్యాసేతి స్వరం బలమ్ ॥

తా॥ అయిదువ్రేళ్ళ బలిమిచేతనే హస్తము ననియుఁకాని యం
దొకటి విడిపోయిన పూర్వం పొందిక నుడువదు. అట్లే కావలసినవారిలో
నొకఁడు విడిపోయిన సాంఘికబలము చెడునుకదా?

385 సోమలకలకము సోమలకొలని, గ్రావి మగుల దాను చేకటంబు

శ్రీకుఫలంబు కింతకతంబుగానోలు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

చేత! స్వస్థమిదం సుఖ చాను మలతానసమ్ ।

ధస్తంమన్తా శ్చరంత్యాహో! కశ్యపిము చక్ఫలమ్? ॥

తా॥ సోమలకల కము (నిష్కరీగల సారా) లలకొలది త్రాగి
నేనుసోమయాజిని నేనేక ముడగము. యష్టలికము సుద్యహనమున నీ
కంతగతమయినది కాదు? వి. లోకీ వ్యవాయామిషమద్యంవా
నిత్యాస్తు జంతో ర్నహి శత్రుః కషణా, వాన్మని స్తాను వివాహాయజ్ఞ
సురాగ్రహై రాసనివృత్తిః శ్రావ్య (భాగవతము) శ్లవాహ్యోఽదృఢా
యజ్ఞరూపః, అప్రాదర్శ్య మిదం సమిగు శ్చ (ముందకోపనిషత్)

386 సముదయంగునందు సవ్య మొక్కటిమీన, వైర మొకక వైరవారైన

హెచ్చుతల్లలంగు నేర్పమరా హని, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సర్వస్మిన్ ప్రాపం ప్రకృం సంఘాతే నాస్తి శాత్రవమ్ ।

సూనాధికద్రమే వేమ! వైరం హని శ్చ జాయతే ॥

తా॥ అందలు నొకటేయను సాముదాయిక భావమున విరోధమంత రించును. ఇద హెచ్చు తగ్గుల యంతరముననే హాని యేర్పడును. వి॥ యస్మిన్ సర్వాణి భూతాని అత్యైవాభూ ద్విజానతః, కో మోహ స్తత్ర క శ్చోక ఏకత్వ మనువ్యసః (ఈశావాస్యోపనిషత్తు)

387 వేషధారి నెపుడు విశ్వసింపఁగరాదు, వేషవోషములొకవిధమే యగును

రట్టకాదె మున్ను రావణవేషంబు?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

న విశ్వసే ద్వేషధరం వేషదో నా నమా ఖలు ।

పురావేషో రావణస్య వేమ! హానిప్రదోనను ॥

తా॥ వేషధారిని సమ్మరూడదు. వేషము, దోషము, రెండును నమా నమైనవే స్వార్థము రాకగానురుని వేషమునమ్ముటచే నీతామహాసాధ్వి కెట్టి కష్టములు సంభవించినవి ?

388 ఊపిరున్నయపుడె యుపదేశమందుము, రూపుమాయు నెపుడొ రూఢిగాను

బాపఁడైన నేమి? బడబాన్ని మ్రింగునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ప్రాసక్తితే పదేనో భవ ప్రాణః కదాచన ।

స గ్యే ద్యేమ! బ్రాహ్మణ్యోఽసి కిం గ్రహేత్ బడబానలమ్? ॥

తా॥ ఊపిరియున్నయనుడే తరువాత మాయలోచించుము. లేకున్న నెపుడో యీ రూపుమాయలందు. ఎవడైన నేమి? బ్రాహ్మణుల డై నంత మాత్రమున బడబాన్ని మ్రింగింఁగలఁడా?

389 శూద్రమునతికొడుకు శుద్ధాంతరంగుడై, వేషవేద్యమైన పాదుఁదెలిసి

బ్రహ్మపదవిఁగన్న బ్రాహ్మణుడేదా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ! శుద్ధాంతరంగస్యై శూద్రదాస్యతోఽసి మర్మబిత్ ।

యది బ్రహ్మపదం వేన్తి స బ్రాహ్మణ ఇతిర్వతే ॥

తా॥ శూద్రస్త్రికి జనించి పరిశుద్ధాంతర గుఁడై వేషవేద్యునిగు పర బ్రహ్మము గురైటింగి బ్రహ్మపదవిఁగన్న బ్రాహ్మణుడే సుమా:

340 బ్రాహ్మణునకు మొక్కిల్ బలుచీ వెనలొసంగు, నాత్మశుద్ధికలుగు నాశఁదైనఁ

గలుగునన్ని కామి కంతశోషయనుమి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నమస్కృతో వేమ! విప్రో దదాతి భృశ మాశిషః ।

యద్యాత్మశుద్ధ స్తా స్పర్షా నోచేత్స్యాన్ కంతశోషణమ్॥

తా॥ అత్తకుద్ది కలుగు బొగ్గెమ్మనునకు ననుస్కరింప నరఁ దొసంగిన
యాశీస్సులును వృథాకాదు. లేకున్న కంత యిహికాని ముఱిందు కాదు.

341 బాపడైనశేమి? భక్తుడైనశేమి? యతియునైన నమ్యుడైనశేమి?

ఇన్నియైనవెనుక నిసజాంకుపనిచీట్లు, విశ్వదాభిరామ విసురవేను॥

భవతు బ్రాహ్మణ్యో న క్షత్రియోగీ వా చేశనోఽపివా ।

సర్వేఽప్యేకే నితో వేమ ! హస్యం నీ నమనర్తినా ॥

తా॥ బాపడగుఁగార భక్తుఁగుఁగార యతియగుఁగార మఱి
యొకడగుఁ గార కాదు. తనపనికి గనిపట్టుకొనియే యుండును.

342 జ్ఞాతాగువాని జ్ఞాతృమృత్యవరాదు, జ్ఞాతాదువాఁడె జ్ఞాతృమృత్యు

నిజముఁబలుకునన్న నీవివంశాలుండు, విశ్వదాభిరామ విసురవేను॥

నాథమో మద్భక్తియూ సార్వభౌమోఽపి తథాపి ॥

నస్తూతే వేమ ! యస్మాద్భక్తిరేవ నాథా నరకే ॥

తా॥ కల్పలాంకువాఁడు త్రాగు నుగాని జ్ఞాతాగువాఁడు కాదు.
నిజముఁబలుకనియడఁడే నిజుగు నుఁడాయుడు.

343 బాపడనగతమృతేనాపడైనను, బాపడనగతమృతంజమున్న

బాపడవనగరాదు పదిసొరైనను, విశ్వదాభిరామ విసురవేను॥

బహుధా దానతాపాదుఁడె లింగవాస వేమ ! లింగముః ।

న వాచ్యో బ్రాహ్మణ్యని తథా నా హాసగ్రాహి ॥

తా॥ లింగమున్న బంగమము. డిక్కల్లండుములన్న దాసరనుము,
పదివేలఁబెప్పనిము. సాహాయ్యుని బ్రాహ్మణ్యుడనటమాత్రము గుఱదు.

344 దర్శనములయగు భవవజ్రములందు, వజ్రమృతముల వదలకెప్పుడు

అనుగుమన్నవాఁడు భవలోప న్నాని, విశ్వదాభిరామ విసురవేను॥

దర్శనేమ మతేన్ద్రేన వేమ ! వజ్రాశ్రయేన ॥

నిర్భయస్తోయ స్మరతి న స్యా దజ్ఞానవాన్ భువి ॥

తా॥ ఆలుమతములని, ఆలుదర్శనములని, నాలుగు వర్ణములని
నాలుగ్రామములని వదల నందఁడ మూఁదర్శనమున దిరుగువాఁడజ్ఞాని.

345 టీకవ్యాసిన ప్లవేనులు పెద్దలు, లోకమంతిచప్పి లేకమనుచుఁ

గాతులట్టి నులు కానరీమగ్నము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

లోకేంద్రనేకే బుధా వేమ ! అకార్యత ఇవాబ్రువం ।

వరంబ్రహ్మగి గన్మర్మ కాంక్షా స విదుర్జనాః ।

తా॥ పెద్దలు లోకమంతయు నెకమేయని స్పష్టముగా నొక్కి
వక్కాదింప కాదులనంద యశ్శాసన ల మగ్న సేలకాననో తెలియకున్నది.

346 బాతిగుతిములగు నుత్పలబద్ధజ, భావహమునందుఁ బాల్గుమాని

చచ్చిపుట్టుమందుఁ బడవకుల్ల భువి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! జాతిని తర్కద్ధా జాలసా భావంబ్రగహే ।

బాయం నీని ప్రయం నీ చ మాసవా జడుబుద్ధయః ॥

తా॥ జాతియని నున్నది నులంపముఁ గొండగొండ యావరణ
మున యధార్థము అయ్యింప జాలవ నులగుచున్నారు అట్టి యజ్ఞాను
లిట్లే చచ్చుచు పుట్టుచు పడ్డవచ్చు నట్ల పాల పొడుచుదురు.

347 గునులుదేవతలని గుత్తులుగావింపు, ముక్తిబాపలకుచు మూర్ఖునే?

మిప్పలననుదారి మురియంగఁజూపి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దైవతాన్యాలయానీని విహ్వం కుర్వంతి వేమ ! యే ।

తద్ధి ప్రనివహంతుం తైః మూర్ఖైః స చర్మతాగతిః ॥

తా॥ ముష్టువాపలు గుడులని దేవతలని మిప్పలయో గుత్తులుగాపిం
తురని యెంచుచు మూర్ఖు చరు ! మూర్ఖులకు మోపిట అత్తిమార్గమల
వదుటకే వా రట్లుగాపఁచిరి.

348 బిట్టిలట్టు లరవ ఫలమేమికలవయా, అందుస్సాకంబుఁ గొదకున్న

విన్నవారు వారి వేసులుగానెత్తు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అంబు నానీతా నా నానీతా నిర్మహిరవై ॥

వాగ్ధానం ? వేమ ! ముక్త తా సుస్మర్తం న బనామసి ॥

తా॥ పెద్దలని యధార్థము లియని చదు పలచినంత మాత్రమున
నేమి ఫలము ? బిట్ట వారు వారి స్సాకంబులని, యింగరజ్ఞాన బాస్య
లని, వెక్కివారని భావించుటకే యుపయుక్తుమగును.

న్యాయోద్ఘాటనవేళాయాం యది ధర్మం త్యజేన్నరః।
పాపీ స్యా ద్దేహి ! తద్దైవం సావోయ్యం ధర్మవాదినః॥

తా॥ తగవుఁ దీర్చునెప్పుడు చాల ధర్మముగఁ బ్రపత్తింపవలయు. ధర్మముఁ దప్పి చరించిన పాపి యగును. ధర్మమార్గము వదలరున్న దైవముకూడ సహాయకారి కాగలఁడు.

357 భాషలాడకున్నఁ బరులు మెచ్చరుకాన, భాషలాడవలయుఁ బరువుఁజూచి
భాషపరువు తెఱంగుఁ బరమాత్ముఁ జూచును, విశ్వకాభిరామ వినుకనేమ॥
అబ్రువంతం నీ మమ ! న త్యజామి నీ తతోచిగః ।

ప్రతిష్ఠా వదేన్నిర్భం భాస్మాత్ ముచ్చి చివః ॥

తా॥ మూఢుఁడగుచున్న పురుషును మెచ్చరుకాన మూచిమాటలని తోచినవే పరుకవలెను. పరువార మొదల యుక్త రవాగౌరవము లొసరమార్చుకె త్రియఁగలఁడు.

358 వావివర్తనలును వరుసలు సూక్ష్మ, కష్టపడిచినవి పగులు గీడు
వదలవపుడు చాతు రంగుఁ జెప్పగు, విశ్వకాభిరామ వినుకనేమ॥
మర్యాదార్పమ ముల్లంఘ్యే న గేహేతి మిమివేత ।
సదా నాత్తులి సా మమ ! సుధా ర స నివాచ్యత ॥

తా॥ వావిలు వరుసలు నిందుమును సూక్ష్మములు సుచరించినఁ గడు గగులు మారగు. సదా వార సదా సుధా ర స నివాచ్యముండదు.

359 హింసఁజేయకుంట మీ ముగ్ధులైతి, ప్రాణజంపితినెడువారికిన్న
చావుపరువు నెడి చరాణుఁజేమీయ, విశ్వకాభిరామ వినుకనేమ॥
సా గతాభిరేకైః సత్తా సత్తా సత్తా సత్తా సత్తా సత్తా ।
భావైవ సత్తా సత్తా సత్తా సత్తా సత్తా సత్తా సత్తా ॥

తా॥ హింసఁ జేయకుంట మీ ముగ్ధులైతి, ప్రాణజంపితినెడువారికిన్న చావుపరువు నెడి చరాణుఁజేమీయ, విశ్వకాభిరామ వినుకనేమ॥

360 వేముడిట్లు నెప్పు వేదద్యంబులఁ దప్ప నెన్నియున్న నో పుయ్యంగు
తర్కరవడకంబు విశ్వకాభిరామ, విశ్వకాభిరామ వినుకనేమ॥

వేమ ప్రోక్షేమ వద్యము నును దోహ స్వహస్యశః ।

తథాపి గుణసంపాద్త వేమ ! ప్రాప్నుహి ధీరతామ్ ॥

తా॥ కుంగారు పడక వైరమువహించి స్థిరబుద్ధితో నాలోచించిన
వేమనయోగి చెప్పిన పేలకొలది పద్యములయందును నేనైన దవ్వగాఁ
దోచినను తుడ కందుండురది యొప్పుకాని తప్పయి యుండదు.

సాంసారికవిభాగము

361. కూటికి నెడబాసి మామృన్న మనుజుఁడున్, కలదులఁగనుఁగొన్న కెలఁజిక్కు
చెలఁగి యగ్నిజామ కలభంబుఁగాడువక, విశ్వగాధిరామ విమరశేమ॥

అన్నచింతాబ్ధిరాత్నంబు వేమాన్మోక్షంబు సమాన్త్రయః ।

జ్వలంబు జ్వలనంబు దృష్టాః సతంగవ ముహ్యతీ॥

తా॥ అగ్నినిబూచి ప్రమించి యందుపడి తగులఁజడుమిడతనలె కూటికి
గతిలేని యసమర్థుఁడును మోహమునఁ జిక్కి పలుబాధ లనుభవించు
చున్నాఁడు, వి॥ అహహా ! : హా ! మోహమహిమా॥ (సర్వ)

362. ఎవ్వరిగుణములు నేమన్నమానవు, చక్కిఁజేయరాదు మిక్కితోఁక

గడుసుంబలు చుగవింపఁ బట్టియు నమ్ము, విశ్వగాధిరామ విమరశేమ॥

: గుణాః నివర్తంత్యుః సర్వం యాలి నార్థవత్ ।

స్వీకృతా వేమ ! నిషిష్య విక్రచారి సర్వే పతిమ్ ॥

తా॥ కుక్కతోక నరిచేయుట కెట్లుసాధ్యమో యట్లే యెవరెవరి
గుణానిచగుణములును గరిచేయ నసాధ్యమైవే. ఎన్ని పతివ్రతానియ
మములు విన్నవించుకొన్న గడగరిది శర్తను : ఇంతోబెట్టి యమ్ము
టకే ప్రయత్నించుచు కదా ?

363. అంగమెల్లవనలి యటువంతములునూడి, తొలగుముమితేఁ దఱచు వణక
ముప్పుతిప్పలఁబడి మోహంబువిమరశేమ, విశ్వగాధిరామ విమరశేమ॥

చిహ్నంబు జర్జరిత వేమ ! ముగియు గరితేక్కుపి ।

జరయాంగే వేషమానెఁపాల్చి మోహం న ముంచతి ॥

తా॥ ఇదివలె నట్లువదిలివదలము. అట్లేలు, ముగియకమున నోరే
మెంపగా నుండినదిం దింతి నట్లునల సేలనున్నోరు మాకునుదు
మోహము మానవల విడువబాలసన్నాదు.

364 ఆదువారిని నశ్వములొనెన్ను, వాక్మోహముల వపులుగన్న
అశ్వగార్హిణి వాశోపుష్టవా? విశ్వగాధిరామ విసురవేమ॥

కాంతాం చిరకం దృష్ట్వా శ్రీమ! సారాన్వితాన్ రసాన్ ।

గురుగా వా రాజ్యము ద్రాగా వాక పవలి కిమ్? ॥

తా॥ ఆదువారిని ధోమములు చిమింగి గుచులుగల పదార్థములను
జూచిన కెట్టిప్రయత్నమున నాట్లమానుచి॥ త్వామోహమయీం
ప్రమాదపదిగా ముద్భుతములగుచున్నది నీమోహ మృగవాశాద్య
తమోహుల మిదం జనునట్లు ॥

365 శ్రీలగుభయజూచి చిత్తింబు నిలుడనేయనిమజుబుడు చెకునింబు
ఏటికట్టమ్రాను కెవ్వమజలనంకి, విశ్వగాధిరామ విసురవేమ॥

అని ప్రశ్నయెడ ననిగమింప విశ్వకి ।

నమోహం విశేష! న సప్రమా యథా ॥

తా॥ ఏటికట్టమునను పట్టుకొన్నట్లుననుటకు ప్రమాదము
కలుగకమాను॥ అట్లుననుటగా మది ముగిసిన నిలువకొనలేని
మానవదెన్నట్లెన్నె నట్లుననుటకు॥

366 కూలిసావేసి గుహాపనుకీసి, నచి నెట్టి నాలు పెచ్చనేర్చు
శేమిజక్రుధిభువి వేమాలుట్టును, విశ్వ గాధిరామ విసురవేమ॥

అట్లుతా మి చరూనికం దముఖ్యా భర్తీ చేసి ।

అని ప్రశ్నయెడ ననిగమింప విశ్వకి ॥

వాగులిసినట్లుననుటకు గుహాపనుకీసి నెట్టి నాలు పెచ్చనేర్చు
మన్న భార్య నెట్లుననుటకు॥ అట్లుననుటగా మది ముగిసిన నిలువకొనలేని
మానవదెన్నట్లెన్నె నట్లుననుటకు॥

367 నెట్టివానిని నెట్లుననుటకు, నెట్లుననుటకు నెట్లుననుటకు

శ్రీలగుభయజూచి చిత్తింబు నిలుడనేయనిమజుబుడు చెకునింబు

ఉన్నట్లు సాక్షాత్తు పోయి రోగియై యోగియైపివా ।

యోగతా శక్తితో మనః ద్రవీభవతి మానసమ్ ॥

తా॥ వైశ్ణవాచార్యుగార వేదధారియగుగార రోగియగుగార
యోగియగుగార యెట్టివాడైన స్త్రీలజ్జాచిరస్సుడు చిత్తము
చలించకమానడు. వి॥ గంగ వనదు గోకులి రామా (భక్త్య)

368 గుణవతియగుమువతి గురుముచక్కినగురుకు, జీకటింతు దివ్యచలగురీతి
దేవియున్నయిల్లు దేవార్చన స్వహంబు, విశ్వదాధిరామ విసురవేను॥
యువతీ యా గుణవతి వేమ! రక్షణార్థం రాజతే ।

సాంసారికాగమో గర్భ దేవార్చనాలయమ్ ॥

తా॥ గుణవతి రాలగుభార్య యున్నయిల్లు చీకటింటిలో దీపము
వలె ప్రకాశించును. అట్లేయుల్లు వేదతాత శక్తి గురుమునె వనితమైరది.

369 మగనికాలమందు మగువపట్టించిన, మగులకాలమందు మగము నొందు
కలిమిలేదు రెండుగల పెంతవాకిన్, విశ్వదాధిరామ విసురవేను॥

రక్షణార్థం వేమ! రక్షణం యగి ప్రాదర్శితి మానసి ।

ప్రకాశి మగు ముక్తు పతిలం పాపపుంసం॥

తా॥ కలిమి లేదు మగని యెంత వార్యులలో, కాన మగనికాల
మందు భార్య పట్టించి మగులకాల మందు మగము మొందుగలదు.

370 గొంగరికము నందు గొంగరిముందు కలి, అందుండి కింట శంక పుట్టు
గొంగరికన్న శంకలు గొంగరికాకట్టి, విశ్వదాధిరామ విసురవేను॥

రక్షణం వేమ! భార్యం వార్ధక్యే సేవ్యయం నృసి ।

జారామా పుష్ప గోంకా వ్రతాన్ని చారస్య సేవ్యం ॥

తా॥ గొంగరికము నందు గొంగరిముందు కలింపి గొంగరి మొంచుమించు
సమానములైనవే. మంచి తిని నివారిరాను. అందు గొంగరికమున గల్గించు
పెన్నెల బొంగివెట్టునున్నది గొంగరికమున గల్గించు నివారిల్లును అంకులాడి
కిష్టముకాదు.

371 / ఆపదందుకాదు మానసిబంధుల, భయమునేలేకాదు బంటుగుణము
పేదవడిన వెక్క పెండ్లాముగలిజాదు, విశ్వదాధిరామ విసురవేను॥

బంగూన్ వివది వీడస్వ భటస్రామి గుణం భయే ।

సంసౌప్తి వేమ! చారీద్యే గతిం పత్న్య విలోకయ ॥

తా॥ బంధువుల యాదరణయెట్టిదో యాపదసమయమునఁ గూడుము. సేవకునిగుణయెట్టిదో సయసమయమునఁ గూడుము. పెండ్లాముప్రేమ యెట్టిదో వేదటికమునఁగూడుము.

872 మగడుచుకనుచైన మంచికాపుగ మైన, సహజ మేలమాను? జారకాంత పాలుద్రావుముగ్గ పడిపడిపోవరా? విశ్వదాధిరామ విమరవేచు॥

పతి ర్మస్పృధనుల్యోఽన సౌఖ్యముః జీవిష్యే ।

నాగ స్మృతి మైగ్యం యథా బిభౌషే! దుర్మహే ॥

తా॥ పాలుద్రావించుచున్నకున్నయైనను వేదో మునిగి పోయిపట్టు పెంటతో పడిపోవచ్చు. అట్లే పతి స్పృధను నింపించు చొరము మంచివానినైనను జారిణి ద్రవ్యహంతులనూనూనము పిడిబోవచ్చు.

873 పురుషులెందులందు భూపతిఃసతేజు, అభిలషించలకును నాలయంబు పశురుషకవశము పశ్యక్షిణకంబు, షక్వేనానామ విమరవేచు॥

యది హ్నింశ్చింత్యం విజయిష్యే సావరా ॥

గర్జనిండాన్మదం వేమ! కాలక్రం నిరయం భయ ॥

తా॥ ఘర్జనమెరిపించి జంతువులను గ్రహించి షక్వేనానామము. అన్ని నిండలకుష్టము. అక్షిణక రుషకంబు పశ్యక్షిణక రుషకమునుమా.

874 ఆలిపంచశేః యథావత్వమునగుండి, వెలుపంతుననుట చెట్టెనను చెట్టుమడుకనిచ్చి చిమినబోవునా? షక్వేనానామ విమరవేచు॥

శత్రుత్వ మశక్యం ప్రపశ్యే ద్విష్యే శత్రుతా ।

వృక్షః ప్రవృత్తో హి రక్ష్యే త్తేషుం కిం కేమ! శత్రువే? ॥

తా॥ చెట్టుగుముడకనిచ్చి శత్రుగుడుకనిమిచ్చునా? అల్పభార్యను నడువ చెట్టెనను యథావత్వమై వెలుపంతుననుట చెట్టుమడుకనుట చెట్టెననుమునుమా.

875 ఆలుగుగనిమాట కష్టంబుకచ్చెనా, ఆలుకాదు నాని వ్రాసుకాని అట్టియానిదిచి యడవినుండుటమేలు, విశ్వదాధిరామ విమరవేచు॥

తా॥ అందగానిని కుమారునివరుసవానిని గాంచినను, యువతికి మన్మథావస్థకలిగి మనస్సు ధ్రుమించును. మనస్సుచాల పాపిష్టిది. దానిని జూరకుండ నిలుపుట చాల కష్టము. కాన జాగ్రత్త వహించుట మంచిది.

388 తేనె పంచదార తియ్యమామిడిపండుఁ దిన్నఁగాని తీసి తెలియరాదు,

కన్ననింపువుట్టుఁ గామిని. అధరంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పర్యాయా మధో ర్వేమ! రసాలస్మి చ మాధురీ ।

జ్ఞేయా నాథుంజ్యో త్తేయా ప్యతో యోషిదోష్టయోః॥

తా॥ తేనె, పంచదార, తియ్యమామిడిపండు దిన్ననుగాని తీసి తెలియబడదు. కాని స్త్రీ యధరముతీసి చూచిన మాత్రముననే తెలియబడును. వి॥ క శ్చంఙ్ఞతి కులపరుడో వేశ్యాధరపల్లవం మనోజ్ఞ మపి । చారఫట చోరచేటకనటవిటన్మోవశరావమ్ । (పర్వం)

389 సుతులపలన బుణ్యసుఖమునొందుదమని, సుతులపలన సుఖముదలలి

ఏనుఁగుపడియున్న నెత్తునా మళకంబు? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ధవేల స్వస్థుఁడు త్రాడితికన్మీహ చి.రలి ।

వారము పరిరంబు! మరల కళ ముద్దరే? ।

తా॥ ఏనుఁగు పడిపోయిన నేను గేయై ప్తపలమగాని దోమ యెత్తుకలదా! అట్లే మానవుడు తన శిథిలావస్థలో సుతులపలన సుఖమును పొందవచ్చునని భ్రమించి పలువెలల బడుచుండును.

390 వాడపటికితిట్ట పరిదన్న మెఱుఁబెట్టి, ముందును నిదిట్ట మునుఁగుఁబెట్టు

గడుసుంబు మగని గంపఁబెట్టియు నమ్ము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పథ్యాం నిందే ద్వేమ! రుద్ధా కోఁ త్తగ్గ పతిం శ పతే ।

స్యాత్సాచలుఁడౌ పటగం విక్రీణౌ న్యతీ పతిమ్ ॥

తా॥ ౧. ర్త, వాడపటిక కుడికి తిట్టును. వద్ద లే పెద్దపెట్టున నేడ్చును. మగనిని ముందు తానేతిట్టి మగఁడెదియో యన్నట్టు మూతి గిగంపి మునుఁగుపెట్టి పరుండును. ఇంకను మగనిని నేమైనఁజేయఁగలదు.

391 అను రంభయైన నతిశీలవతియైన వారపురుషుఁడే నాదమాను ?

మాలవాడఁగుక్కు చుగినచందంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

స్వభార్యా సాధుశీలాపి రంభాభాపి స్వవైఖరీమ్ ।

జారో నోష్టుతి వేమ ! శ్వా యథా చండాలవాటికామ్॥

తా॥ మూలవాడలో మాంఁము తినమోగిన మక్కవలె భార్య రంభ
వంటి రూపముకలదియైనను పతివ్రతయైనను జారపురుషుఁడు నన పద్ధతిని
మాత్రము మానఁజాలఁడు.

392 కలిమినాఁడు మగనిఁ గామించిచూచును, లేమిఁజిక్కునాఁడు లేవకుండు
మనినమగనినైన మడిసినట్లుగఁజూచు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సకామా విభవే పత్యో దారిద్ర్యే నాభిమన్యతే ।

జీవంతమపి రం వేమ ! పత్యే స్మృతమి వాంగనా ॥

తా॥ కలిమి కలిగిననాఁడు మగనిఁగెంతగో కామించి ప్రేమించును.
లేమిచేఁ బిక్కియున్ననాఁడు లేచి గౌరవించుటకుఁగూడ నిష్టపడదు.
సరికదా బ్రతికియున్న మగనినైనను జనిపోయిన వానినిగనే చూచును.

393 కడు విచిత్ర మరయఁ గామనియంత్రంబు, పువ్వుబోడిచుకఁబొట్టుఁగన్నఁ
గాంచిబెళుకుఁగన్నఁ గడు సొక్కుపుట్టరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అహో ! చిత్రం కామయంత్రం స్త్రీ బిందుతిలకం యమాన్ !

ధాశధశ్యం మేఖాయా దృష్టా వేమ ! విముహ్యతి॥

తా॥ ఆ మన్మథయంత్రము చాల విచిత్రమైనది. స్త్రీని జూచిన
మోహము కలుగుటగొప్పకాదు. పువ్వుబోడి చుక్కబొట్టులూ వినును నడు
మునకుఁ బెట్టుకొను వడ్డాణము సొగసుఁ గాంచిసనుగూడ మోహమును
గొల్పును. వి॥ స్త్రీదా మేతదృభాషణా చాయుధం చ (పర్వ)

394 కనకమెడల మంచికాంతలయెడలను, వలచియుండు రెంతవారలైన,
దోయజాక్షిఁబాయు దొరతెవ్వరునులేరు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కాంతాసు కనకే చైవ ముహ్యంతి భలు పండితాః ।

యోషి ద్విమోచితాత్మానః కేఽపి వేమ ! స సంభిహి ॥

తా॥ ధనముఁజూచినను సుందరాంగులఁజూచినను గెంతవారలైనను
ప్రభాంతిని గలిగియుండురు. అందునను స్త్రీ ప్రభాంతికిఁజిక్కుని మోహనీయు

తా॥ మన్నన గలముల తాడిది డట్టుకొని సూర్యకాశ మధ్యప్ర
దేశముల స్థిర శరణు మెలగుట వెట్లొని సాధ్యముకాదు. కనుక
యింటియాలిని విడిచి యెట్లుండునను?

399 తగినవిజ్ఞానమున విలయిస్తుండవలెన, తాదృశమును నేలపట్టవెను?

మనసాధిచేసే బలవంతును నుని, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

నీతిని భవించు నానంద భాగ్యవంతుని పూరుము॥

సాధించు వరమా వేమ! ప్రాణము కద మిచ్చతి?॥

తా॥ విద్యన నొకకూము నలవాడైనను, తలయెత్తు ధనము
జోడను, భాగ్యముగల నును నును నును నును నేలప్రేమించును?

400 కూటికరిలేకకూర్చున్నవారి నాదుదానిమీద నానయన్నె?

అన్నిదముచేత నన్ని నుండునా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అన్నాదావా విద్యన నొక వాని భవించు నానంద భాగ్యవంతుని పూరుము॥

సాధించు వరమా వేమ! ప్రాణము కద మిచ్చతి?॥

తా॥ కూటికరిలేకకూర్చున్నవారి నాదుదానిమీద నానయన్నె
నాకలుగుదు. అన్నిదముచేత నన్ని నుండుమును గలుగుచున్నవి.
వి॥ తేమ మింద్రయనిగ్రహించును ; ఏ డంధ్యుల స్థితి త్యాగ (సర్వ)

401 సతులయొచ్చి ననుచు సౌఖ్యముగోరును, సతులగానశేమ కర్మవంతు,

సతులు సతులవలన గావంగలేరనా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ఈ స్థితిత్వ సగిసౌఖ్యం గతి కర్మ, నేక్షలే॥

సతిభక్తి సతి ర్మత్తే వేమ! సూర్య పర్యతి॥

తా॥ స్త్రీలవలననే సుఖముకలుగునని యజ్ఞాని భ్రమించి సత్కర్మల
జేయజాలడు. స్త్రీలవలన దుర్గతికలుగఁగలదుకాని దుర్గతిగలుగఁగలదా?
వి॥ బలవానింద్రయగ్రామో విద్యాంసమపి కర్మలి॥

402 అనిదూటలువిని నున్నదమ్మలతోసి, మేలుబడెడువాడు పెట్టివాడు

కుక్కతోఁబట్టి గోదావరీడునా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

విభక్తి దారవచనా వేమ! యో భ్రాతృవంచక॥

స ఉన్నత శ్వాసచ్చేన కిం వా తరతి గాతమిమ్?॥

తా॥ అలిమాటలు విని యన్నదమ్ముల నిరసించి వేలుపడఁజూచు
వెట్టివాఁడు కుక్కతోకఁ బట్టుకొని గోదావరినది యీదదలచినవానితో
సమానుఁడు కాదా. (వేటింట ముటుపు - గోరింట యెటుపు ఎంతో
కాలము నిల్వదు)

403 స్త్రీలుగల్గిచోటఁ జెల్లాటములుగల్గు, స్త్రీలులేనిచోట చిన్నబోవు
స్త్రీలచేత నరులు చిక్కుచున్నారయా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

యత్రస్త్రీయ స్తత్ర కేశ్యః రిక్తం స్త్రీరహితమ్ స్థలమ్ ।

వశా భవంతి వేమ ! స్త్రీమాయాకృష్టధి యో నరాః ॥

తా॥ స్త్రీలున్నచోటఁ జెల్లాటములుగలుగును. స్త్రీలులేనిచోట
చిన్నబోవను. ఏమన్నను స్త్రీలచేతనే మానవుఁ డజ్ఞానాంధకారమునఁ
బడుచున్నాఁడు. వి. న విషయాన్ భోక్తుం న మోక్షుం డమః (భర్తృ)

404 కరుగఁగరుగఁబుట్టు గవఃంబునకుకన్న, వెనఁగఁగఁగఁబట్ట ప్రేమనతికి,
ముగియునుదియఁబడు మోహంబు బోధంబు, శ్వేతదాభిరామ విమరచేమ॥

త త్తతప్తే హేమినిచర్త్య ముహుస్సంగీ స్త్రీయారతిః ।

జరావరిణతౌ వేమ ! మోహో తోభ శ్చ జాయతీ ॥

తా॥ కరిగినకొలదియు బంగారమునకు వన్నెవచ్చును. స్త్రీ పురుషులు
కలిసిమెలసి సంపదించినకొలదియుఁ గామ పుధికమగును. ముసలితనము
వచ్చినకొలదియు మోహమును లుబ్ధిత్వము సధికమగును. వి॥ సుతాం
గనాబంధుషు చిదచిమ, నృపేషు భృగ్యేషు చ జారమోహః, ప్రవా
సమాతేణ హి నశ్యతేఽఖిలం, చిరంప్రవాసేన హర త్యశేషమ్॥

405 అన్నమదమువలన నతివలుఁబరుషులు, శేపురేగి మదమఁ జేసెనందు॥

అన్నముడుగువెక్క నతఁడెందుఁబోవురా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

స్త్రీయః సమాంబోఽన్నమదా దుద్రిక్తభ్రష్టబుద్ధయః ।

వవృ సృరశత్యాహుః గతేఽన్నే వేమ ! కుత సః ? ॥

తా॥ తినుటకుఁబండి మస్తుగ నున్నకొలది స్త్రీ పురుషుల మస్మగుఁడు
చెలఁగి గాఢించుచునే యుండును లిండిలేక పస్తులతోనున్నప్పు డా
మస్మగుఁడు దరిదాపులకై నరాఁడు.

406 ఎఱ్ఱదానిఁ బురుషుఁ డేపారఁబాచిని వేకిపుట్టి చాలవేష్టిపట్ట,
వల్లుఁదెలిచి నగినఁ బట్టఁ బెన్నుతంబు, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

స్వర్ణాంగిం నా యదీ కీత జ్ఞానోన్మాదయుతో భవేత్ ।
మాతావిష్టా భవే దేమ ! వివృతే దంతకుట్టరే ॥

తా॥ అందగత్తరు గాంచిరిగ మాత్రముగ బురుషురకు సుస్మృత
జ్వరము తగిలి, వెట్టిచేష్టి లధికమగును. ఇద నా యందగత్తై పట్టుకనబడు
నట్లు నవ్విరఁ బద్ధదయ్యము పట్టినట్లు వికారగుఁములు కలవాడగును.

407 ఎఱ్ఱస్త్రీలఁగినిని నింతింతయనరాదు, కాలవహ్నిలక్క కగినట్లు,
ఇట్టిగాఢమాహ మునైనఁజేయురా, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

స్త్రీసాన్నిధ్యాఽన్యవేచి త్త యథా లాఘాగ్నిరంగరః ।
వేమైతాన్య గ్గాడ మాహః సుర్యా త్కియవపి ప్రవహే ॥

తా॥ ఎట్టి హావలగు స్త్రీలు మాహును గాఢగ్నికిలక్కబుగిల్లెట్లే
రుసుని చిత్తము బుగును. ఇట్టివెట్టవగు మోగా మెట్టెడు కార్యములు
చేయించలేదు ! వి॥ అంగారిన్మోనాతీ స్ఫురంపంకముఁ బ్రమాద,
అస్మాన్నారీం సునిర్గం రనః పరివర్తయేత్ కావచము॥

408 కాంత కుంజరైన కానికులంబైన, నామలేఁ బలుఁడు బ్రతుపసియుండు
మరిగి గుర్జిక్కుకుఁ మాంసంబుఁ దిన్నట్లు, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

నీహం చ నిమగ్నంబా వా త్కీరవిట ప్తక్తి మున్నెకః ।
ప్రభావ స్తమితి వేపిగాంధీ స్తవ సుంద్రానినిహతిః ॥

తా॥ గుడ్డమిక్క మోసమునగుచుజేసి తిన్నచే తెనుగు దానిని పవల
తేకయున్నట్లు వినుడు ప్రభుం యైన, కలవిహిన గుంబహావ మహాప
య్యురను పిడువలేగ ప్రచుచే గోకముగచుటచి దానితో నేయుండును.

409 వారకాంతిల్ల ముదియేతెంతగా ? పాఁడుఁజేసి ఘనము పుష్పకొఱక
మరిసాచ్చి యుల్ల పటియూరకేగునా, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

మోహంగతా వేమ ! వేద్య ఆగ్రహంబి కిమిరకమే ?
భంంంగంకరర్థంతి వృధా మారీ న గమాగా ॥

తా॥ అమ్మవారు (వివాచి, మసూచి) ఆ టిలో బ్రవేశించి యెవనితో బలిగొనక యూరకపోయినా? అట్లే వేశ్య ఉన్నవలచి యూరకవచ్చునా? కపటప్రేమ గనబరచి ధనమపహరించి సర్వభ్రష్టునిగా విచుటలేచేరును.

410 కులమువలనఁగొంత బలమువలనఁగొంత కలిమివలనఁగొంత కర్మమునను,
అనుచుచుచుచుచుచు అ పినఁబడుదురు, విశ్వదాభిరామ విచారవేమ॥

పిలాన్యతాత్పర బలాన్యతాత్పర ధనాన్యతాత్పర పు గర్వకః।
వృద్ధిచారపరాం విద్యాం వేమాధీనం విసంగతి ॥

తా॥ మించిచులములవాడనని (చలముదము) చలముగలవాడనని (చీరముదము) ధనముగలవాడనని (ధనముదము) ఇట్టియష్టమిదిముల గల్గించి పోరబుచి చలముచుచు (శృంగార గ్రంథముల) చదివి అందుకు లోనై మూలగుడు ప్రస్థించుచున్నాడు. ఏ॥ చిరమరం ధనముపై ట్లి ప్రసంగమువేకితా, పైర ముద్రాధూమ కిము యర్రచతుష్టయమ్?॥

411 ఇచ్చిపుచ్చుకొన్న హితవైకమును, తిక్కలేః ముగ్ధులమరకళ,
కాచిభాచిపండి కడుగున్యమైయుండు, విశ్వదాభిరామ విచారవేమ॥

దానప్రతిగ్రహభీష్టసంపంధాః పద్మినీసమాః ।

అసల్ప స్వగంధంతే పేమ ! రమ్యం హి ఉచ్ఛలమ్ ॥

తా॥ కార్యాశక్తుల పెద్దలు నిష్టపడి కావించుకొన్న పండ్లసంఘ ధము లేవిధమగు లోపములేక తామరతంపగు నల్లకొని కాచి పూచి చాల శోభాయమానముగ శోభిల్లుచుండును.

412 కూడుఁగుడిచి లస్సకూర్పున్నవాడైన నాడుదానికన్న నట్టతగులు,
అన్నరసను యెవలి కతిపదంబగుఁజుమీ, విశ్వదాభిరామ విచారవేమ॥

భుక్తాన్నం సమ్యగాసీనః స్త్రియం దృష్ట్వా విముహ్యతి ।
వేమాన్నరసపవాశు తపోర్హస్తి ఘరం మదమ్ ॥

తా॥ సంతృప్తికరముగఁ దిని సావధానముగఁ గుర్చున్నవాని కాడు దానిమీఁద మనస్సట్టే తగులును. అన్నరసమే శరీరమున కధికతమమగు మదమును గల్గించును.

413 తల్లికడుగుకొనుట తండ్రికడుగుకొంటు, అన్నకడుగుకొనుట అరయ మూడు
పాతకముల నెఱిగి వర్తింపఁగావలె, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ!

పేమేహ మాతృధిక్కారః పితృధిక్కార పప చ ।

భాృతృధిక్కార ఓత్యేతాన్ జ్ఞాతాన్ సూం స్త్రిం పృతే న్నరః॥

తా॥ తల్లికి, తండ్రికి, అన్నకు కడుగుకొనుట యను నీ మూడు పాత
కములఁ బడకుండు పద్ధతి యెఱింగి సంసారి ప్రవర్తించవలెను. వి. కే. కే.
హృదయసాక్షి? గురుదేవవృద్ధాః (సం. మణి)

414 ఇంతి తనదు పేరు నెల్లకాలమును, బ్రజలుకలఁచునట్లు ప్రతిభఁగాంచు,
ఇంతికిఁ బతిభక్తి యంతనవచ్చును?, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

పేరు! ప్రియతమో న ప్రతిభా యాది సర్వశః

సస్మాన్ తస్మై భక్తిరతా సదిపత్తిః ప్రయోధనమ్॥

తా॥ ప్రేమగ్రాహిణుడనైతఁడని యెల్లకాలము ప్రజలు తలంచు
లాగున ప్రతిభఁగాంచుట, అంతయు ప్రతిభా యాది సర్వము లన్నియును.

415 ఇంకలంబుతోడ నిలనన్నులతోడను, ఎనిమూలతోడఁ బతికుతోడ,
సరసమాను నుండఁ పునఁ బాటలంబు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

అంబులంబున నిలనన్నులంబున నిలనన్నులంబున

సరసమాను నుండఁ పునఁ పాటలంబున నిలనన్నులంబున

తా॥ అంబులంబున నిలనన్నులంబున నిలనన్నులంబున నిలనన్నులంబున
చాపుకుమూలమునుచూ.

416 పరమవతివలెను కాఁచుచు, నొకటి అట్లొకటితోపు,
నిగతుఁజూత నెన్ని వేదములనుచేత, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

కొంతొకటి వినియింపి సర్వమున కంబులంబున

స సస్త్రి త్కిం పేమ! తాపాన సవనీశం శిఖాంతికే॥

తా॥ నిష్పృగగు వెన్న రూ మాయులట్లు సర్వప్రసంగమును కోరు
చుండెడి వ్యక్తికి కొటిపూర్వత నను పుధాయగుచుజుమా.

417 మంచితనమలని యెంచిపెంచుకొను పానలిక దులేరు వసుధాన,
జనులకర్మములను శకునముల్ నిల్పునా?, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

అన్విత్య శకునం సమ్యగ్ గూఢావపి చ దంపతీ ।

మిర్యేతే వేమ ! నేహ హస్తః శకునైః కర్మ కిం హృతమ్ ? ॥

తా॥ మంచిశకునములు ముహూర్తములుచూచియు పెండ్లిచేయుదురు.

కాని యట్టివారొకరై ననుండఁగలిగిరా? బ్రతుకుల శకునములు నిల్పునా?

418 వాడవదినకేల వావివర్తమునలు? చాడిగానికేల బాడబుద్ధి?

మూఢమతులకేల ముదముతో జ్ఞానంబు? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వాటివధూనికాయాస్తు, కిం వేమ ! క్రమవర్తనైః ?

కిం సూచకస్య సద్బుద్ధ్యా? కిం జ్ఞానేన జడాత్మనామ్ ? ॥

తా॥ వాడకెల్ల వదిసెవరుసగుదాని కిర వావివరునలతో బని యేమి?

వాడిలుచెప్పవానికి మంచిచెడ్డలతో నిమిత్తమేమి? అల్ల మూఢులకు జ్ఞానానందముతోను పనియుండదు.

419 తొత్తుతొత్తకాని దొరవానికొబోడు, హస్తకెపుడు దాని కైనగుణము

మిక్కికూళ్ళదొంగ మేలన్న నేర్పునా? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

దానీదానీ వ వేమావళా ! న స్వాత్మా స్వామిసీ క్వచిత్ ?

చౌచిర్యం చ సత్యస్యాస్యైవ భాగ్య కిం మ తాన్ననుక్ ? ॥

తా॥ మిత్తిహుళ్లు / నున్నగుదు. నుండుమవానికి బంగుంగతి పరియడఁగలదా? అట్లు దాని దాని గుణముకల్లు. కాని సాధ్వియగు యబమానురాలిసద్గుణము పట్టినదానా?

(వృత్తి వర్తన భావం లో నుండును మంచివడుగుణములవడును)

420 నాకమైన విడిచ నకుమింగిమెలంగు, విటునిగుత్తరించు వివరమెఱుంగు

కానికైనతొత్తు పాటించలేనయా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

శ్రీహేతు కులతా వమ ! నయజ్ఞా సరసం విటమ్ ।

వేత్తిమర్కాత్మ హత్కర్తు న దానీ జారిణి రథం ॥

తా॥ జారిణియైనను మంచిదైన విటుని స్వాధీనము వేకొను వినయాద మంచిగుణముల మెలంగును. కాని బానిసయైనది యట్లు మెలంగ నేరదు.

421 కులుకుగుబ్బఁబి గొబ్బనఁగగించి, వేతికానులల్ల జేర్చుకొందు,

రతనుచేతికత్తు లరయంగఁగాంతలు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

పనస్తనో దర్శయిత్వా ద్రవీకృత్య పృథం మనః ।

హరంతి విష్ణు కాంతాస్తాః వేమానంగకరాసయః ।

తా॥ కులుకుగుబ్బలఁబడి వెంటనే విటుని నరగించి ధనమెల్ల సూజు కొందురు. స్త్రీలన్నసామాన్యలుకారు. మస్కనునిచేతిలోని సూరకస్తులు.

422 ఆచుకూల్యముగల యంగవశిషిఁ, సతికిఁబతికిఁబరవ సౌఖ్యమమడుఁ

ప్రతికూల్యమైనఁ బరిహరింప నుబంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అనుకూలసతీప్రాప్తా సతీపత్యో స్సృఖం మహత్ ।

యది స్యాత్ ప్రతిగూఢా సా వేమ ! తద్వర్జనా త్సృఖమ్॥

తా॥ అనుకూలదాంపత్యమైన సతికిఁబతికిఁగూడ సౌఖ్యములభించును. ప్రతికూలదాంపత్యమైన విడిపోకటంబు సౌఖ్యమీయఁగలదు.

423 గొప్పపిరుగుగన్న గుఱకుంభములగన్న, శిష్యురనిహోటు చెలమగన్న

ముప్పిరిగొనునయ్య మునిచైన మోహంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నితంబ మున్నతం ప్రేత్య కుశకుంభౌ చ పివగౌ ।

అవాచ్యస్థిలగర్తం చ వేమ ! హాన్యసి ముహ్యతి ॥

తా॥ స్త్రీ పెద్దపెద్దపిరుదులు కుంభములవంటికుచములు ఇంక చెప్పరాని మర్మస్థలముగఁగంచిన మునిచైన మోహము ముప్పేటఁ బడును. వి॥ నివృత్త స్వరూపత్వజ్ఞః కామ్యకోధవిచక్షణః, ధ్యానస్థో నిష్క్రియో దాత స్తల్పమృతాగ్నిశ్చో మునిః ।

424 వతముగారిచుట మధురాధరముజూచి, మగువరూపుఁజూచి మనసుమఱచు

ఉత్త లాలకించి యోగంబుచుటచూచి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ప్రేత్య కాంతాధరం రమ్యం విస్మరేత్ స్వమతం సరః ।

రూపం వీత్య మనో వేమ ! వచస్పృత్యా తప స్తథా ॥

తా॥ మధురమగు స్త్రీ యధరముఁ బరిచించి మతనియమములే నుటచును, అదమగురూపుఁజూచి మనసు మఱచిపోవును. ప్రేమా లాపముల యోగమే మఱచును.

425 తోడలమెనుపుఁజూచి తోరంపుకుచములు, వారకొప్పగలుగు పనితఁజూచి,

విటుడునిల్చుటెట్లు పరహగ్నిజొరఁగు ? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కామ మూర్తి రాకడ స్థలం పరస్పరనిభ్రమమ్ ।

కవం దిచ్చుచు యో పేమ ! వైతి కిం వికహం విటః ?॥

తా॥ తొడలమెలుగు పుష్పగము ముగిసిన గువారకొప్పుగలస్త్రీనిఁ
బాచి మునిగిన మోహముపొందుచు నున్న విటుడు విరహగ్నిబడకుండ
నెట్లు నిలువగలడు ?

426 చదువు తెల్లజరివి సర్వజ్ఞుడైయుండి, బ్రహ్మవిద్యతెల్ల బడటఁగలిపి,
యువతిఁబాచి పొంగి యోగంబు మఱచరా, విశ్వకాభిరామ విసురవేమ॥

అధీత్య సర్వశాస్త్రాణి సర్వజ్ఞః పి ముని స్వయమ్ ।

యోషాం వీర్యోత్సుకో వేమ ! యోగం విస్మరతీహ చ॥

తా॥ అన్ని చదువులుఁజదివి సర్వజ్ఞుడయ్యు బ్రహ్మవిద్యయందుఁ బరి
పూర్ణుడయ్యు యువతినిబాడఁగనే యోగముమఱచి భ్రష్టుడగును.

427 ఊరపంచెలుంగ దుత్తవగంధంబు, చెడ్డవరక మెల్ల జెందుఁగాని,
సాధ్యమహిమ మెట్లు వైరిజియెలుంగురా?, విశ్వకాభిరామ విసురవేమ॥

గ్రామక్రోధో న జానాతి సుగంధద్రవ్యసౌరభమ్ ।

అమేధ్య మత్తి సాక్షోర్జ్వం వేమ ! కిం వేత్తి హంశ్చరీ?॥

తా॥ బురదగుంటలోఁ బడి సంతసించుచుగాని యూరపంది పరిమళవస్తు
వులకు నానందించునా? అట్లే జూరిణి నాల్గి వ్యభిచార మెలుంగఁజాలదు.

428 కలిమిఁబాచి యాయఁగాయమిచ్చినయట్లు, సమునకీయ వదియు సరసతయగు
పేదకిచ్చువసువు వెనవేసినట్లుండు, విశ్వకాభిరామ విసురవేమ॥

దత్తదేహసమా వేమ ! దత్తా ధనవతీ సుతా ।

సమాయ సరసత్వాత్ నిర్దనాయాలిబంధురా ॥

తా॥ కలిమిఁ బాచిచేసిదిర న్యాదానము పరముకోసియిచ్చినట్లే (శరీర
మమ్ముకొన్నట్లే) సమాధిమోచనికీ వేయక న్యాదానము సరసమైనదే.
ఇక కన్యప్రేమించి వివాహమునకు వచ్చి పొన్నట్లుండగలదు.

429 పలికిబొంకలేః బహుశాటు పదఁటిగూడనిచ్చె బడన కపుడు,
కాళిమీఱ నలిడు బాటుపై పడి మూచి విశ్వకాభిరామ విసురవేమ॥

అసత్యభీతః పార్శ్వేమ ! బల్వాణ స్పృష్టియాం నృపః।

దశా వరస్మై సంగంతుం బాతోఽభూత్ విరహీ చ సః॥

తా॥ పూర్వము బల్వాణచక్రవర్తి గోరిన దిచ్చెదనని వాగ్దానముఁజేసి శివభక్తునకు భార్యనుగూడుట కిచ్చెను. విరహికాఁగ నామె పాతివ్రత్య ప్రభావమున నతఁడు వెంటనే బాలుడై పడియుండెను.

480 మగనికలిమిబలిమి మగువకునుబలము, కలిమిలేనిమగఁడు కాకుఁగాఁడు,
పనికిరానిమగని బాటించి చూడదు, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

పత్య స్సంపద్బలం పత్యై నిసోస్విభక్తా నిరర్థకః ।

నిరర్థకం పతిం వేమ ! నాద్యంతే హి యోషితః ॥

తా॥ మగనికలిమి, బలిమి మగువకును బలమిచ్చును. కలిమిలేనిమగఁడు గుడ్డిగవృకుఁబనికిరాఁడు. అట్టిపనిఁరానిమగని నెట్లాచరింతురు ?

481 విటుఁడు స్త్రీనిగోసి విడిచిపెట్టిపడప, వేదనున్న సిగ్గు నెంచవేల?
కుడిచివేయుపుట్ల గోతుల దొడ్లదా ? , విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

కాంతాం విరజ్య సంశ్యజ్య విటః పశ్యాత్తు తస్మిత్త్విమ్ ।

కిం స్మరే ద్దేమ ! నోచ్ఛిష్టపత్రం కిం భువి లుంఠతి ? ॥

తా॥ తినిపారవేయు వెంగిలియా కేగోలితోదొర్లిన నెవరికికావలెను ? అట్లే విటుఁడు స్త్రీయందలిరోతవే విడిచిపెట్టిపడప నాఁచి యే నికృష్ట కార్యముఁజేసిన నెవరికిసిగ్గు ?

482 విటుఁడుచెఱచిపడప విడిచిపెట్టినది, వేదపెనిమిడిఁగని ప్రియముఁజేయు,
పప్పలానిచెప్పు కుక్కురిన్నట్లయో, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

విటోఽభూత్ పత్రాన్ నిస్సరి మాద్రీయతే పతిమ్ ।

ఉపాసహం రాశిగతాం వేమ ! శ్వా ఖలు భతులి ? ॥

తా॥ చెత్తరువ్వుతో నివిడిచి వాతచెప్పునే మర్కటిన్నట్లు విటుఁడు చెఱచివిడిచిపెట్టినయది పప్పల నా పిదఁగినిమిడి ప్రియముగఁజూచును.

483 దున్నపోతుమడఁ దురుసుగాసాగదు, ఎల్లమడఁకింబై హెచ్చుకాదు,
ముద్దలొలుకుఁడు ముగుసలిమెచ్చునా ? , విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

మందం స్యాత్సైరిభహలం న్యూనం వృషభలాంగలాత్ ॥

ముద్గాయా వల్లభో వేమ ! స్వామీత జరతం కథమ్ ?

తా॥ చుటుకగునెడనాగలి దున్నువాడు మడ్డిదున్నపోతుల నాగలి
దున్నుటకీష్టపడడు. ముద్దరాలిమగడు ముసలదానినిమెచ్చుకొనునా ?

484 కావుకావుమమఁ గరుణఁజేయఁజెప్పి, శిశువుఁజేరదీసి చిత్తమలగఁ

బాలనిచ్చునట్టి పడఁతిపువ్వుకృపా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

రమరవేతి కృపంబు యో లోసితి విశు ర్భృశమ్ ।

తన్నై దదాతి యా త్తనన్యం వేమ ! సా నన్యదాగిని ॥

తా॥ 'కావు కావు, మనియేడ్చునెడ యెవరినెడయైనను ప్రేమచేత
దీసి మనసారపాలనిచ్చి సంతరింపజేయురల్లిని' గానన్యరాలునునా.

485 ముండమోపింప ముత్యాలపాపట ? తన్నై ల్లుబ్ధులపాపటిగాక,

కుక్కలంతలపఁ గుచ్చులపాలకీ ?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

కిం వా వాస్తవోమంతు ర్విరంతః ? గృయోషిణః ।

నన్యవృత్తితా వేమ ! నన్యదాగిని నన్యచిత్తా ? ॥

తా॥ 'నన్యవృత్తి' (ముద్దురుపెరు) ముత్యాల పాపట గుచ్చులపాలని
ముండమోపి కెందులకు ? కుచ్చులపాలకీ కుక్కలపాపట ?

486 మగనిమీద భక్తిమానసందేవకాంత, మూడుగోఁ ములను ముక్తికనున,

మగువలంకలకును మగతే దేవతలయా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

పర్యో భక్తిం వేమ ! యా స్త్రి సన్యతే తా జగత్త్రయం ।

ముక్తిం ప్రాప్నోతి నగయో దేవతా నన్యయోషితామ్ ॥

తా॥ మగువను మగఁడే దేవుడు. అట్టిమగనిమీదనెల్ల ముక్తికలిగి
యుండుభార్య ముగ్ధోదములఁ గీర్తిని ముక్తిని గూడఁబొందును.

487 భావ మరసి తన్ను భార్యసేవించిన నిత్యవై నగును నీశ్వరుండు,

అదియంతే బ్రతుకు టధనంబు భువిలోన, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

భావజ్ఞా యది వేత భార్యాత్మానం పృథు ర్భవేత్ ।

గృహస్యాపి వృథా వేమ ! తదభావేను జీవశమ్ ॥

తా॥ మనసార తన్ను పీమించి భార్య పీమించినయజమాని తనయింటి కై నను ప్రభువగును. ఆ భాగ్యముకూడలేకుండ బ్రతుకుట నీచాతినీచము.

486 పడుచునిచ్చినతని బత్తెమిచ్చినవాని, కడుపువల్లజేసి ఘనత నిడుచు, నడువనేరనతఁడు నాలిముచ్చేకదా?, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

కృత్యా ప్రశాంతం యః కన్యాదాతారం భృతిదాయకమ్ ।
నాద్రింపిర స వై వేమ ! కథ్యతే కూటమానసః ॥

తా॥ తనకుఁ గన్యాదానముచేసినమామను బత్తెమిచ్చిపోషించిన ప్రభు ఘను సంతసింపఁజే, గౌరవమర్యాదలతోఁ బాడనేరనివాఁడునాలిముచ్చు.

489 తరుణి పుణ్యవతిఁ వరునిబట్టియెడుగు, పాపినియును మగనిప్రాపువలన. భర్తవర్తనంబు పడఁతులయందుండు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

పితృభిః పితౄణాం పాపినిః పాపినిః పాపినిః ।
భర్తవర్తనంబు పడఁతులయందుండు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

తా॥ భర్తవర్తనంబు పడఁతులయందుండు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

490 తన్నుఁగన్నయట్టి తిక్తవంటినిసుమ్మ, అన్యకాంతి న్యాయ మరసిమాడఁ గన్నదానిసము కానంగలేకదా, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

అన్యకాంతి న్యాయ మరసిమాడఁ గన్నదానిసము కానంగలేకదా, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

తా॥ మరలఁ దన కన్నులల్లివంటినిసుమ్మ, అన్యకాంతి న్యాయ మరసిమాడఁ గన్నదానిసము కానంగలేకదా, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

491 విమరణేమన్న నాల్కలకువాసి. మగనిబుద్ధులకు మగువనేర్పు వానిరక్షణంబు వానిరక్షణమగు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

విమరణేమన్న నాల్కలకువాసి. మగనిబుద్ధులకు మగువనేర్పు వానిరక్షణంబు వానిరక్షణమగు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

తా॥ అల్పాలగు కైరముద్దమే కథ. మగనిబుద్ధులకు మగువకును వచ్చును, దానిరక్షణంబు వానిరక్షణంబు.

442 వాదమాడిట్టు వరున నెవ్వరినైన జేరరాదటన్న జేటుదెచ్చు,
గడుసురాలు తెలియ వడినెల రాయిరా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నిందే త్వర్ధానపి నదా వేమ ! వాదపరాయణా ।

దత్త వాని మకామానాం ఘోరైః ప్రీ ఓషణీశిలా ॥

తా॥ ఘోరైః, వాదమాడి యెవ్వరినైన నాడిట్టును. పలదన్నప్రమాదము
దెచ్చును. అది వడినెలలో రాయివంటిది సుమా.

443 నావసత్వమెల్ల నడిసముద్రముగాన, బండిసత్వమెల్ల బట్టబయల
నాడుదానిసత్వ మేడనులేదురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నావసత్వం వార్తిమ్యం పటస్య బహిష్కరణే

వ్యక్తం భవతి వేమాహో ! సర్వం నాస్తి దుత్రచిత్ ॥

తా॥ నావయెట్టిదో దానిసంగతి నడిసముద్రమున నగు పగున. బండి
సంగతి యెడారిలో పలియును. గాని యాడుదాని సంగతి యెక్కడను
బుటవు కానేరదు.

444 వశముకానియాని పైకమేచునవచ్చు ? మశముగలమగని యువుపడదు
కొసరుమెల్ల దానికోర్కెచీర్చుటయె యో, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అవశ్యాయాః ప్రయాపరం కిం వాప్యం శక్త్యానాం మి ।

న సంయం వేమ ! ఏస్మాస్మాత్కలం కామితార్పణమ్ ॥

తా॥ స్వాధీనపడని (కొంగని) వాళ్ళను కలంమడుగు పలులేసిది.
కీర్తని వాడుచేయును కాని స్వాధీనముమాన్యుకాదు దానిని ప్రతి
మాని కొంగరుట దానికోర్కెచీర్చుటయె యుపయుక్తిమగును కాని
వాని కేమియు నుపయోగగారి మాత్రము కానేరదు.

445 వరుణుచక్కనైన పుటాలగనినైనదళుకు మెఱపువంటి తవ్వమువ్వ,
అన్యపురుషవాంఛ యాడుగానెకియండు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నిందలైతి భవో వేమ ! యదిస్యాత్ పత్రసేవధి ।

శిలపిఘ్నాడితోఽపి ప్రసమాంసం పర మిచ్ఛతి ॥

తా॥ భర్తచక్రనివాడై సమంచిగుణములకు విజృంభింపనియై రసికత్వమున్న నాదురానికి నన్బుగ్రుహవాంఛ యుండకమానదు.

446 మానధనము విడచి మణి పుణ్యవతిమైకల, బూని పతికిభక్తి పాపగతేయ లోనమెప్పుడును లోగుట్టుకనకల, పితృదానిరామ విసురవేమ॥

పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మానధనాన్నితా॥

అశ్రునిల్లఘు పేమ! పద్మా చంద్రగళం రహః॥

తా॥ పుష్కలవలెయగు పుష్కలై కమల లోలోనమెప్పు కొనుచు చనగౌరవమును గాపాడుకొనుచు పరికింపలిగియుండును. పద్మాదాని లోగుట్టుకనవలయు. బూనిపతి నిచ్చు మాటలు లేవని లోగుట్టరింపఁగూడదు.

447 మాండుతెప్పగనక పశుచ్చిమున్ను, సహజగుణమువిడచి కారకాంత పిండికి కపిపిక్కు పెంటకొశించదా, పితృదానిరామ విసురవేమ॥

అపిష్కలై పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

అపిష్కలై పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

తా॥ పిండికి కపిపిక్కు పెంటకొశించదా, పితృదానిరామ విసురవేమ॥

448 బొమ్మమాటలాడు పోము పోయి, కల్లుగు ను నెరుగుకనే వారమ్మట్టగు నాచును నాచు పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

అపిష్కలై పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

అపిష్కలై పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

తా॥ పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

449 పిచ్చినానికైన నీకవానికి కైన, కుష్మణ్ణికికైన గుంటికైన భాగ్యకాంతి నామూలము, పితృదానిరామ విసురవేమ॥

అపిష్కలై పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

అపిష్కలై పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

తా॥ పుష్కలై కమల పిమ్మి కన్తిం మాండుతెప్పగనక॥

450 దేహభావమెల్లఁ దెలియంగఁజూచిన, నఖింహేయములకు నాలయంబు
పరసతిగమనంబు ప్రత్యక్షనరకంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యది పశ్యే ద్దేహభావం బహుహేయాలయం ఖలు।

పరస్త్రిసంగమో వేమ ! ప్రత్యక్షనరకం ద్రువమ్॥

తా॥ దేహముయొక్క యథార్థస్థితిఁ దెలిసిచూచిన సమస్తమగురోతలకు
నది పుట్టిల్లు. అందుచను పరస్త్రిసంగమము మఱింత ప్రత్యక్షనరకము.

451 జగదమునకుఁబోదు జారిణియెప్పుడు, మాయఁజేసి పురుషు విమతఁబెట్టఁ
గానిమాటలాడు గయ్యాళి సతతంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పశీకరోతి పురుషం జారా న కలహప్రియా।

కుర్యా దవాచ్యవాదాం శ్చ ఘోర్తా వేమ ! నిరంతరమ్॥

తా॥ జారిణి యెల్లప్పుడును మనుకారముఁబాటి మాయఁజేసి మగని
వలలోవేసికొనుటకుఁ బ్రయత్నించును గాని జగదముమూలమాడదు.
గయ్యాళి భార్య యట్లుగానే గానిమాటలాడుచు గట్టి పట్టుచుండును.

452 జాలశాసనమండీ స్త్రీలవీచలవంకి, జూడనిమరారు సుమ్ము వినక
చేతురేనిమట్లు పేటుమూడునుజుమీ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జాలశాసనమండీ స్త్రీలవీచలవంకి స కల్పయేత్।

యదికుర్ము క్త్వా వేమ ! సర నాం ధవ ద్ద్రువమ్॥

తా॥ కిచికోలలోనుండి స్త్రీలను బహులవంకఁబడనియరాదు. అట్లు
జూడనిచ్చిన పేటుమూడును జుమీ.

453 చక్కనైనవాని మక్కువగన్నంతఁ, దక్కువగనుజూచు దనదు విభుని
అడుబుద్ధికిం తె నవరబుద్ధియులేదు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యదిపశ్యేత్ రుషవంతం పురుషం స్త్రీ స్వవల్లభమ్।

పశ్యేన్నూన్యసం వేమ ! నాన్త స్త్రీబుద్ధీ రవరామతిః॥

తా॥ చక్కనైనవాని మక్కువతోఁ జూచినంతమాత్రమునఁ దన
మగనిఁ దక్కువగఁ జూచి యేవగించుకొనుచుండును స్త్రీ బుద్ధిరంతఁ
గామమున రాఘవమైనది మఱియొకటిలేదు.

454 కాంతమేనుజూచి కలవరపడెదరు, ఆడుపులోనిగోతఁ గానలేక

ఇంతగోతగల్గు నీదేహమేలరా?, విశ్వదాభిరామ వినురజేమి॥

అంగనాయూ స్వస్థుం ఏత్త్వ ఏమ! ముహూర్తి హారుషాః॥

కుడో మలం న స్వస్థం చిహ్వా కిం మలయు క్తగూ?॥

తా॥ స్త్రీశరీరముజూచి ఆడుపులోని గోతఁగానలేక కలవరపాటుఁ జెందెదవు. ఏహ్యమగుశరీరమేలరా? (వి) అమేధ్యపూర్ణం కృమిభిస్తు సంకులం స్వభావదుర్గంధ మకౌచ మధ్రువమ్, కశీబచీ మూత్రపురీష భాజనే రమేత మూర్ఖో న రమేత పండితః॥ 2 సమస్తభావైః ఖలు బంధనం స్త్రీయః. (భర్తృ)

455 ఆడుదానిబొంతు గోడఁజెట్టినట్లు, పురుషునదనిబొంతు పూరితడక

స్త్రీలనేర్చు మగలఁ జీకాకుఁబఱచురా, విశ్వదాభిరామ వినురజేమి॥

కుడ్యోపమం నార్యసత్యం సంసస్తు కటనమ్మితమ్॥

స్త్రీణాం తు వేమ! చారుర్యం సంసః శిశోభయనే శృశమ్॥

తా॥ ఆడుది యబద్ధమాడిన గోడఁజెట్టినట్లు. పురుషుఁ డబద్ధమాడిన దడికట్టినట్లులుండును. స్త్రీలనేర్చు మగలఁ జాలఁజీకాకుఁబఱచునుబామా.

456 సుగుణవంతురాలు సుదతియైయుండిన, బుద్ధివంతులగునుఁ బుత్రులొప్పు
స్వస్థమేటికయ్యో సంసారికింను, విశ్వదాభిరామ వినురజేమి॥

యది భార్యా గుణవతి : శ్రకా బుద్ధిశాలినః॥

నదా సంసారిణో వేమ! కిం స్వర్గేణ ఫలం? వద॥

తా॥ భార్యగుణవంతురాలైయుండి సత్పుత్రుబుద్ధిమంతులైన సంసారికింక స్వర్గ మెందులకు?

457 సతియొనర్చుచెడుగు పతి కళ్యాణమువచ్చు, బతియొనర్చుచుంచి పతికిసగము
పతియొనర్చుచెడుగు సతికేలరాదురా?, విశ్వదాభిరామ వినురజేమి॥

సత్యాదోషః పతిం యాలి అర్చం పతిగుణే సరీమ్॥

దోషః పతికృతో వేమ! న సతీం పార్శ్వయాత్ ఖలు॥

తా॥ భార్యచేయుపాపమంతయు భర్తగే భర్తచేయుపణ్యములో సగము భార్యది. భర్తచేయుపాపముమాత్రము భార్యకు రాదు. ఏలనో!

458 విత్తిహీనమైన వేళలందును దల్లి, తనయులునున్నప్పుడు లనకువార
తెల్లకత్తులగును కన్నవైన విత్తిహీని, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యదా దేవ ద్విద్యదానం నామ తాతా చ సత్రకాః॥

భార్యా చ సుహృదః స్నేహితు! స్వర్గై రైరిహోధ్రువమ్॥

తా॥ దరిద్రమందును దల్లి, కొడుకులు, భార్య, మిత్రులు, నందఱును
శత్రువులే యగుదురు.

459 పాపహరితగుడు పరవతిగోరుట, వేప జిహ్వరుచికి జిక్కునట్లే
తీపినంటి యీగ తెగువతో నీల్లగా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నామ పరవతికాంతి నివర్త్యైర్లో యుహో యథా॥

మధుద్రవ్యే వేప! లగ్నాన స కిం సంస్థాంతి మక్షికాః?॥

తా॥ పాపాత్ముడగు మరుజుడు పరవతినిగోరుట నీస జిహ్వరుచికి
జెడినట్లును, వేపటికీ తీపికి జచ్చినట్లును నగును.

(460) తల్లిదండ్రుహితముల దగిన చుట్టములెల్ల, నేకకోరికల నెగుపుజూచి
పడుచునున్నరింటి భాగ్యమీయగలేరు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మాతా పితా వాంఛనా శ్చ సేవితా స్సర్వే సమీక్షయా॥

కన్యాం దివంతి కిం వేద్య! దదతే భాగ్య ముజ్జ్వలమ్?॥

తా॥ తల్లి, తండ్రి, మిత్రులు, బంధువులు, ఇట్లుదావలినవారందరు
పరిస్థితి ననుసరించి పడుచునియుండరుకాని భాగ్యము మాత్రమేయలేదు.

461 సతులమాయఁజెలిసి వైకింపలేకను, పెండ్లిదండ్రువాడు పెండ్లిమానె
పుట్టుకాసెగపై భువి వాంజనేయుడు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యోషిన్మాయాం విద్విగ్నం వేమ! లంబోదరః పురా॥

అనూశవాన్ బద్ధరక్షః జగ్మతై వాంజనాసుతః॥

తా॥ సతులమాయఁజెలిగ విద్విగ్న శ్మరుడు వారలమాయను దట్టుకొన
లేమను భయమునఁ బెద్దిగిరి మామ. వాంజనేయుడు పట్టుకనుంచియే
లంగోటి నిగించి బ్రహ్మచారి యయ్యెను.

462 చదివినతనిన్ను గాంధీయే మేలు, స్వహముచేల్చున్న గేదెమేలు
సరిలగురలన్న బారభామినమేలు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

రజతోత్సవమునకు కుశివిద్యాత్మకము.

స్వహృద్ వాచ్య మహిం మనోహ్యో వేమ ! జారిణి॥

తా॥ ఈ మాయచదువుజరిపింపానికన్నఁ జమగొన కున్నను గుర్తు
కలిగియుండుటకు జాకలి పేరు ఏ న. గృహ శివతనూ గాజించి విపలుడగుట
కన్న గేదెకుమేక గొనుటయైది. ఎరుకములఁదేని నతలమెప్పించి
రంభాసంభోగమున గుప్పియ్యాదుదానికంట నా భవముతో వేళ్ళలతో
స్వేచ్ఛగా నుపరించుటయే మంచిది.

463 జూరమండే నీకు బాగుపడుతున్నానని, వేళ్ళగుండుబుట్టు విభవకాదుకు నీవుపోయినపుడు నీకు బాగున్నావా?, విశ్వదాస్థిగాను నివారణము॥

కాశ్యపా! ఇది చూచి నీ కన్నీళ్ళు పడకుండా ఉండాలి.

‘కులమును మతమును విడిచి మిత్రములుగా మునుపకపో!’

తా॥ నీరన్న కొడుకు నీవు వాడని చదువు కాని నీవు చదువుకోని వేశ్య
కొడుకు నీవు చచ్చి పప్పుకు తిన్నోడనుములనై నీ గొంగు గలగలడా?

464 గుణపతిగలయ్యుని గోమనోరించి మను, చీకటింటిదిప్పు చెలగునట్లు
దేవేయున్నయ్యని నివ్వె నాన్నిననున్, విశ్వగార్థిరారు విరుగువేయి.

అంతా సంతోషంగా ఉన్నారు. భార్య కూడా సంతోషంగా ఉంది.

మా గుర్రానికి 1000 రూపాయల వరకు పరిమితి ఉంటుంది.

తా॥ గుణవంశురాలగు ధాన్యున్నయ్యగు ఏకటిపడిసమున లం
బికావించును. ఇట్లదేజ్యేష్ఠునవారమున్నయ్యగు సమాధిహాయి నయిల్లు
వలె సంతయు నయోమయముననుచుండును.

465 కాకిగూటు నాడుపోకిల లనగుల్లె, ప్రియమపజ్ఞేయు గుప్తాణుగుమ
నాడువారిమోస వపుష్పనల చరియున్, విశ్లేషాభిరామ విమర వేమ॥

కాకనీచే విడిచి ! నిధానమందాని ^{విషయము}

కాగ మేల మర్ల జానీస ప్రమాచూ జ్ఞాయతే శదా॥

తా. అడుకోకిం వారినుండిన కాని గుడ్డనుండ గొట్టి తన గుడ్డను
 బెట్టి పొదిగించును నిల్లలను మించుచును. నినిబట్టి యత సాగరి
 కతాస్థిల మోగెట్టిదయీ గ్రహించుడు.

466 విడుచుదానిపొందు విడువఁజాలనివాఁడు, చచ్చుదనుక మోయుఁ బాప గుడిసె
భాగవతులపటుఁ బడయంగ నోపఁడు, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥

త్యక్తవత్త్యా స్త్రియాస్సంగం వేమ ! త్యక్తు మశక్నువన్ ।
వోధా కటం కుటీం యావత్తీవం నైతి మహద్గతిమ్॥

తా॥ తన్నువిడుచుదానిని దాను విడువఁ జాలనివాఁడు చచ్చువలకు
దానిచాపయు, గుడియు మోయు మండవలసినదేకాని సగవన్నాను
స్మరణ జేసికొనుచు భక్తుఁడుమాత్రము కానేరఁడు.

467 తెలదిసాంపుఁజూచి విజ్ఞప్తీకరఁడగు, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥
చక్రవైవరూపు బాధిణినుండగా?, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥

లావణ్యం యోషితో దృష్ట్వా సముప్యోగ్యేమ ! కారణమ్ ।
గుణవహ హి భామినాం జారిణీ కిం న సిందరీ? ॥

తా॥ స్త్రీ యంశముగనున్నదని గ్రహింపఁగూడదు. స్త్రీ ముంచిగుణమే
ముఖ్యము. గూఢ ప్రభావమున్న బాధిణి నైరూపిని కినిననుండదు.

468 తనకునొప్పిప్పుని తనవెంటెబడవలె, గూళ్లవిటుఁడు యువనిఁగూడఁజూచు
పంక్తుపడినకుక్క పడరంబుఁగలువగా?, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥

సింహస్థానంబునందహోరం దురిటంబునందహోరంబునా... ।
నిర్దంతః కుర్కురో వేమ ! సింహస్థానం దంశతి ॥

తా॥ పనికిమాలిన విటుఁడు సీరమెంతగా వాఁడులచేగ్గులించి తాదల
గల్గించుచున్నను పండ్లుఁడినకుక్క గొడ్డెముకనఁ గొల్లకఁ గూచిట్లు
చడిపె పొందునే కాంచించుచుండున.

469 ముండమోషితోడ మనుఁగుమఁదేలుచు, నుండునపుడే మోహముండుఁగాని
అండబాయువనుఁ నాయ శలేపోవు, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥

రండయా వర్తతే యావ త్తావన్మోహ నిమజ్జతి ।
అపాస్తే వేమ ! తస్మాన్ తా నశ్యంతి తాన్తదా॥

తా॥ ముండమోషితో మనుఁగుమఁదేలుచు నున్నపుడే మోహ
ముండును కాని దానియెడతాటులిగినప్పుడా యావత్తావన్మోహ
కంతరించగలదు.

410 కావలయును గాదు కాంతస్థిష్టుడు, కావలెనివాడు కావలయు
కావులెనివాని కావుగ నుడుగ నా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

రక్ష తాంతాం నదా యై ద్రాస్త్రియేతావనాక్షమః॥
రివివిహీనా యా కాంతా వేమ! తత్సంగృతి ర్హిధా॥

తా॥ మొదలచేసికొన్నందులను భార్యనుగూడ వలసిన బాధ్యత భర్తది.
అట్లు మొదలెనివాడు కావలయును. రక్షణలేని యాడుదానియునికి
శిష్టమైనదినుమా.

471 భక్తిమక్తిగ్గి భాగ్యము గ్గిలును, చిత్తిమెటుగను పడఁతిచెంతఁబతికిఁ
జిత్త మెటుగనిపతిఁ జేరంగనీరాదు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

చిత్తజ్ఞా యా వేమ! యత్నాః ప్రాంతే పత్య ర్భవంతి హి
భక్తి ర్ముక్తి యథా భాగ్య మచిత్తజ్ఞాం శ్రీయం శ్యజీతే॥

తా॥ చరభావమును గుర్తించి మెలగు భార్యచేతనున్న యర్థకు భక్తి,
ముక్తి, ఘక్తి, అన్నియు లభింపను. చరభావమును గుర్తించినదని
భార్యనుపగ్గలకే చేరనియగుపడు.

472 ఏగ్రీతలేనిలంకి భూతలంకి యాజురూ, ఏగ్రీతలేనిపాటు చేశివేటు
కావలెనియూను దయ్యల పేటనూ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అప్రతా కులంకా భూతం కర్మాప్రసం ప్రమావహమ్॥
యప్ర దాతా నాస్తి మేమ! సుఖం మై శాచవాటికా॥

తా॥ దాచలేనియూను కయాల పేట ప్రయలేనికఠినాత్ములుండ నది)
ప్రతిగ్గండనిమి చుచేతకాని లంకములేనిది. అట్లే తానంటి ప్రేమ
లేని భార్య మును (పద్మరాకాన)

473 బిగ్గిలేనిలంకి పలుమాడుబిచ్చిన, బిగ్గికాదు లనవుమిత్తికాని
మిత్తిచొరగ నిగ్గ మింగకపోవునా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అప్రతాయకానా విమర కులంకా భక్తివరతా॥
మిగ్గిలన్విగ్గి నీకుం విష్టం మేమ! గగ్గిలిసాచిమేమ॥

తా॥ భక్తిలేనిలంకెను పలుమారులుబిచ్చి విడిచిపెట్టబడనగు దానికి భక్తి
రానునదిదా సేవయకాల; మిగ్గిలకాదు పయారగును. బిట్టిమిత్తు
వివర మేయింకలగింప నా యింకది మింగక విడిచి పట్టునా!

474 భవుఁడు చిత్రముగను భార్యల మోయును, అట్లుమోయఁగలుగు దిట్టమైన
నతనివలెనే బూది యలఁచిన మోయఁగఁగు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

భార్యావాహీ ఛవస్పితం యది త్వం వహనతుమః॥

తద్దవ తత్సమో వేమ! ఘోశలిప్తతను ర్భవ॥

తా॥ పరమశివుఁడు భార్యల మోయును. శరీరమునకుబూడిదయుఁ
బూయును. అట్లే భార్యల నీవును ; రింప నమర్చుడవగుదేని శరీరమున
బూడిద నలదుము.

475 విటులజూడఁగానె మటుమామఁజేసియు, కిటికియందుఁజేరి నిరించు
పటిమమీర శ్రీల బరికింపలేరయ్య, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

వృష్టో విటాన్ నంపయిత్వా గవాక్షస్థా నితంబినీ॥

విలాసాన్ పిగుతే వేమ! మాయాఽర్చయాహి యోషితామ్॥

తా॥ కిటికినుండి పిథినిఁ బిచిఁజూల విటు డుగన బడఁగనే యింటిలో
నున్న వారల నంపల మటపూయ. పిఁదయటకుఁ బెగలదు. శ్రులనడక
గుర్తించుట చాలఁజ్ఞమైపని మా.

476 ఇంద్రపదవిఁగోరి యింపుగాఁడుముగ్ధ, కలిమిచేతఁ జేసి కాములైరి

పరమయోగమాని పట్టంఁ లేమిని, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

వేమాకాంక్ష్యంద్రపదవిం య్క రట్టస్థా మిహోధనైః॥

కామినస్సు ర్దనా నుంన మడుమా యోగధారణ॥

తా॥ యోగాభ్యాసము నియమింపబడి ధిక్కిఁజ్ఞానములు కుదుర్చుకొన
లేక ధనముకొలఁది నింద్రపదవిలక్షణమగుననియు స్వర్గసఖము లనుభవింప
వచ్చుననియు ప్రమించి కాములై యజ్ఞములఁజేయుట కజ్ఞాను
లగుటదదు, వి॥ శ్రీయోగ ప్రప్రమయాద్భిష్టా జ్ఞానయజ్ఞః పరంతప!
సర్వం కర్మాభిలంబుఁజ్ఞానే పరిమాప్యతే (17)

477 పాలప్రియముచేత బరగనేచ్చడివిత్త, ఘోరపక్షపాతఁ శోకపడఁగ

దల్లి పలులమాని లేనయని ముద్దాడు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

మత్తప్రవాళం వాక్కుతో నొలఁగి పక్ష్యాధి యది గోదితి॥

రృక్టా కర్మాణి వేమాంబం లాలయం త్యాశు మంబతి॥

తా॥ పాలకొబ్బకు నాకలిదప్పలకు, దట్టుకొనలేక విడ్డంబుడ్చుచుండిన, దల్లి యెన్నిపనులున్నను గట్టిపెట్టి తనయునిముద్దాడి పాలనిచ్చును. అట్లే భగవంతుడును నాపదుద్ధారకుడునుమా.

478 పదుచూరణం పారజానెదకొక్కో!, ఎంతవారలైన భ్రాంతిజెంది లోనమీటు కాము లొంగదీయలేదు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

మహాత్మానోఽపి విభ్రాంత్యా హృత్స్పృకామవశంగతాః
కిమర్థం? యువరం వేమ! వ్యంతి భ్రాంతదృష్టయః॥

తా॥ లోనబెటుగుకాముని లొంగదీయనేరక యెంతవారలైన సిగ్గు విడిచి యందగత్తెను వృధాగా కేళిపాటించు రేలనో, లియనున్నది.

479 దాతలేనియూరు చయ్యల పనుపాడ, నీతిలేనిమాట రాతిపేట
నీతిలేనిలంబి ప్రేతవాహనపయా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

పూర్ణాచ్రసానా మ్మిచి వాగసేతి కృలాడతిః
దులటా ప్రతిహంసా చి వేమ! సాస్త్రిశ్చ వాహనమ్॥

తా॥ దాతలేనియూరు చయ్యల పనుపాడి, అట్లే రాతిపేదొద్బవతే నీతిలేనిమాటవృత్తము. ఇదే ప్రతిహంసలంబును భరించుట శవమును మోయు చున్నట్లే.

480 ఫాలసేత్తులైన వంపంగలేడగూ, ఆలిమీఱబెట్టి యాడిమమున
గోలయనుచు నమ్మగూడదు పేట్టిపై, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

కృత్యా ప్రగల్భా విస్తృత్య మూలా త్ర్యంబం వాంగనామ్.
న వశికురుతే వేమ! అమాయేతి న విప్వనేత్॥

తా॥ అలిని 'అలిల, అమాయమరాలు' అని పెట్టిగా నమ్మగూడదు. మొదట నుపేడుచో చదువరానినిమిడిబెట్టిన నాపాలాకుడైనను (మూడవకన్నకలవాడైనను) రయవార చుచలేదు సుమీ.

వి॥ శక్రాదయోఽపి విజితా స్త్వైవలాః కథం తాః? (భర్తృ) ✓

481 ఫలక మెడనుచేతబట్టి ఖడ్గంబూన, బంటుతనమురాదు వృతిభలేమి
వీధిలోనడియగ జెలది పురుషుడో నో, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ఖడ్గం చ ఫలకం వేమ ! కరాభ్యాం ధారయన్నపి
న శూరస్వా దప్రతిభః కిం పుమాన్? విధిగాంగనా?॥

తా॥ వీధిలోఁ దిరిగినంతమాత్రమున స్త్రీ పురుషుఁడుకానేరడు. కుడి
చేతఁగత్తి నెడమచేతఁదాలు 'బట్టినంతమాత్రమున ప్రతిభలేనివాఁడు యుద్ధ
భటుఁడగునా?

482 పురుషభాగ్యమున నె పుణ్యవతిదొరకు, బుభ్యవతికి నట్లై పుట్టుసుఖము
నిరువు రనుభవింప హితులగు పుత్రులు, విశ్వవాభిరామ విసురవేమ॥
భాగ్యున లభ్యతే పుంసః పుణ్యా స్త్రీ యోషితః పుమాన్,
ఉభి యోరపి భాగ్యేన వేమ ! ప్రతా స్తథా హితాః॥

తా॥ పురుషునిభాగ్యమున బుద్ధాత్మురాలగు భార్యయు స్త్రీ
భాగ్యమున బుద్ధాత్మురాలగు పుత్రులు నిరులభింపబడుట బుద్ధాత్ములగు
పుత్రులును లభించురు.

483 పుత్రపంతులేః పురుషాదు రగత్యోః, బుభ్యోః నైస్తు పాండవగలఁడు?
పుశ్రిహీసునకును బుభ్యులు కలదట్లు?, శ్వదా-రామ విసురవేమ॥
పుమాన్ ప్రప్రవీణస్తై పుణ్యోః కసిం ప్రపిత్॥
వేమ ! ప్రప్రవీణ సస్య కసిం పుణ్యం ప్రవర్తరే॥

తా॥ పర్యదేవలల బుటముసండి విముక్తుడగుటకు బుద్ధిగతులతలేని
వాఁడు పుణ్యముఁడుకానేరడు. అద్దవానికే బుద్ధులొకములును
లభింపవు.

484 పుడమిలోన నరులు పుత్రులఁగనఁగోరి, యడలుచుండు కనుపమాశచేతఁ
గొడుకుఁగలిగినంతఁ గుల ముగ్ధులచునా?, విశ్వవాభిరామ విసురవేమ॥
నరాః పౌత్రాన్ధిన్వో నేన చింతంతి సమచారయా॥
ప్రతే నంజాతమాత్రే కిం కుల ముగ్ధున స్వయమ్॥

తా॥ పుత్రుల గనుటకు నరులు చింతించుచుండును. కొమరు గలిగినంత
మాత్రమునఁ గులము ముగ్ధులచునా? ఏ బుజాతమృతమాఘాతాం
వరమాద్యై న చింతయే॥ సన్ధ్యభిరామగోపి బుద్ధులు ప్రవర్తరే॥

485 పిన్నవాండ్ర స్వేచ్ఛ మన్ననఁజేయును, అడువారి స్వేచ్ఛ గోడొనర్చు
పురుషులను స్వేచ్ఛ భూతినిఁగూర్చును, విశ్వగాభిరామ విసురవేమ॥

నిహంతి చాలక స్వేచ్ఛా, గోరచు వేమ ! సర్వశః॥

అ స్వేచ్ఛా తగుతే దుఃఖం చ స స్వేచ్ఛా విఘాతినా॥

తా॥ పిన్నవాండ్ర స్వేచ్ఛ గోరచమును వాడుచేయును. స్త్రీల స్వేచ్ఛ కష్టముఁగల్గించును ఉత్తమమును నిష్పేచ్ఛ హృదయమును సంతోషమును గూర్చును. వి॥ లాలనా, విరూపాక్ష దోషా తాడినా, విరూపాక్ష గుణా, తస్మాత్ సత్రం చ శిష్యుః స తాడినా స సత్రం చాల నిరూపితం॥

486 దొడ్డివాడు పెద్దతోడేలువైనను, మట్టఁ జూచి దానిమర్మమెఱిగి
గొడ్డుగొడ్డునైనఁ గొనిచననీయందు, విశ్వగాభిరామ విసురవేమ॥

అజానీవ స్తు మర్మస్థో జాన్ సర్వగమిం నదా॥

మధ్యాం మే న న ననూసు నీ తాదాగంసుం చ నేచ్ఛతి॥

తా॥ గొట్టెలకాసరి పెద్దతోడేలువైనను దానిరహస్య మెఱిగి చంపఁ జూచునుకాని ననికిమాలిన గొడ్డుగొడ్డునైన తము పట్టుకొనిపోనీయఁడు. అట్లే కుటుంబరక్షణకు యజమాని (సంసారి) శ్రద్ధఁహించవలెను. కాని యుపేదాభావముతోను మద్యభావముతోను ముందుట పనికిరాదు.

487 తల్లి యెడ్డవిసక తనయలుతగచిన, బాలివడనువాడు జడుఁడు సుమ్ము
తారతమ్య మెఱుంగ నేరని పనువగు, విశ్వగాభిరామ విసురవేమ॥

శృంగం మాతృరుషిం య స్వేచ్ఛాభారా సృధారులః॥

దయలేని పిల్ల! పను వగు తారతమ్యవిత్॥

తా॥ తల్లియెడ్డు పినక పడ్లము పడ్లుక మాత్రము జాలిపడెడు జడుఁడు తారతమ్యమెఱుంగి నేరని పను సుమా.

488 ఎంగిలెంతవట్టు హితవు గానెంచక, యొగియుండు రంత మర్విజనులు
కన్న ఎంగిలెంత? కన్నెంగి లభికమా, శక్యదాభిరామ విసురవేమ॥

ఉచ్చిష్ట మహితం మత్మా విముంచంతి నా నివి

వక్త్రోచ్చిష్టం నియద్యేమ? నేతోచ్చిష్ట మిహోధిమే॥

తా॥ నోటియొంగిలిని మాత్రమే నిర్వహించును, అంతకన్నను దూష్యమైనది కన్నయొంగిలినిమా.

489 ఇవి యడవికి ఋషులు వవులగోరుటగోత, వరులు కలిగి తివమి నరయగోత
భార్యలనుచు వారి భరియింపమియు గోత, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఋషిగాం విపినే వేసు ! జుగుప్సా విషయాస్తితా॥

ఋగోగో ధనినాం పైవ ఛార్యాణాం చా వ్యపోషణమ్॥

తా॥ ఋషిగో యియు ఋషులు వరులగోరుటగోత, కలిగి యుం
డియు నరులు లోకచ్ఛమున నగుభవింపకుడుటగోత భార్యలని పెండ్లిచేసి
కొనుటతప్ప వారలజోషింపకుండుట గోత.

490 ఇందుగ్రిడయ్యఁ గామిహీనుడైపోయెను, మునుడయ్యఁ గామి మండిపోయె
బ్రహ్మయ్యయ్యఁ గామి వైసిపోవాడెను, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఇంద్రోఽపి వేసు ! కామీ సర్వ హి నత, మగను త్తథా॥

మోగోఽపి మాశు ధ్వజోఽగ్రతః ప్రళా బ్రహ్మోపి ముక్తవాన్॥

తా॥ కామగుణమునకుగోనై యింద్రుడు హీనుడాయెను. మన్మ
థుడు మండిపోయెను. బ్రహ్మ యగ్రవముసాలాయెను.

491 రాయయై యహల్య రామపాదముసోకి, యాదువయ్యెనందు రకవిజనులు
చేయునుకృతము లిల శిలలైనబొందును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమాహల్యా శిలా హతాః స్పృష్టా రామాస్త్రితా సకృత్॥

కాంతాశాదితి సప్రాహుః శిలా నిలి కృతం ఫలమ్॥

తా. చేసిన హల్యలతము శిలలైనబొందును. శ్రీరామచంద్రుని
పాదరజముదాకి శిల యహలయై నిలిచినామకల్లికారేదా?

492 కొడుకునువరియింపగోరి వచ్చిననాని, దండ్రెండ్లియాడ భర్తచుగునె?
తప్పని తెలిసియును దాక్షిణ్యం గర్హిలు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సుతం వరయితుం వేసు ! కర్వకా మాగతాం పితా॥

యద్మృద్ధహేత్ న కో ధర్మః ? దోషష్టోఽవ్యథ ముచరేత్॥

తా॥ తప్పని తెలిసియును ముగ్ధుడు ఇంద్రియములకు వకుడై
విషయాభిలాషలకుగోనై మనము నరికట్టలేక యంతస్సాక్షిప్రతిఘటించు
చున్నను దానికి సమాధానమియలేక వదులులనే చేయుచున్నాడు.

కొడురును వరించినచి నదాని గొక ప్రియధ్వజగు రాజరాజేంద్రుడు
ఎండ్లియాడెనందున ఇది ధర్మమేనా.

493 ఇంచుంతనుభుమె యీ శేషజగములఁ గంచమునకుఁ బిల్లి కాచినట్లు
పంచబాణుబారిబడియు నాసింతురు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

చతుర్దశమ శోకేచు గణితాన్నిత్రసుఖార్థినః॥

వర్తంతే నీమ ! కామార్తా ఉన్మిష్టాద్ధిదాలవత్॥

తా॥ పదునాలుగుశోకములందలి జీవులును నెరిగింపవలయునట్లు పిల్లి
కని పట్టుకొనియున్నట్లు అల్పసుఖమును ప్రియమునకే మున్నట్లుని పంచ
బాణములఘోరలకుఁ బట్టుకొనలేక యాసింతునున్నాడు. వి. వినారామం
వినాభీష్టం హాసముతం వినాశుః, కురుగభూరమాత్రేణ చర్మణా
మోహితం జగత్ ॥

494 పెరటఁజెట్టుకొని పరికింపకుండిన, వెలుగుదాటి తీగ వెడలఁబాలు
నాడుదానిగుణము నటువలెనుండురా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

యదినేతే శోఃష్టలతా వర్గక్రమ్యావహేలికామ్॥

నిర్గతే ద్విమ ! తస్మాదాచనాస్మాద్ద్యోషితో గుణః॥

తా॥ మనదొడ్డియావరణలో మనము ట్టినపొద్ద నను మనముచూడక
యుపేక్షణోనఁ గూడదాటి యనకలిదొడ్డిలోఁ గాయలుకాసి ప్రక్కదొడ్డి
యజమానికి మేలుచేగూర్చుగలదు. అట్లు యాడుదానివిషయములోఁ
గూడ గుర్తించుకొనుము

495 ఒడలుశిలపై న నోరుపుగలసతి, గుణము మేల్మొలకొటి నేయు
పాతయెనుముపాలు శోతనవచ్చునా?, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

జీర్ణాంగ్యా న్న పమానత్వా త్యాజేమ ! గురోదయైః॥

కోటిలాభః కిం బుగ్ధ్యంత్రం జీర్ణాంగమహిషవయః ?॥

తా॥ శుష్కించినకరీరముగలదియైనను గూడేవివలె నోర్పుగలవార్య
మంచిగుణములున్నట్టియే కోటివరహాల ఖరీదు జేయును. గీడఁజెయ్యక
పాలు మనకుఁగావలసిందేకాని గీడఁజెయ్యదైనను మరకమి !

496 కడుపునిండఁ దవుడు గంపబోఁబెట్టక, చన్నముట్టినీక తన్ను గేదె
వారకాంత లెట్లు వలకునో యూహక, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కండోలే వేమ ! కుబూక మస్తాప్య మహిఁ వయః॥

నదత్త తాడయే త్వచ్ఛాంతం వేశ్యా కాంక్షతి కిం వృథా?॥

తా॥ గేదెస్తతము గంపనిండఁ దవుడుఁబెట్టకుండ వాలకుఁ జన్ను
ముట్టుకొనినఁ దన్నుకుగదా. వెలయూరు నిన్నూరక ప్రేమించినద్యునా ?

497 చాడిగానిమాట చావిడిలో నిక్క, వేటపో శునకము వీటనిక్క
వేశ్యజూచునపుడె విటకాడు నిక్కరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పురి శ్వా మృగయాగామీ చూచికోర్కె ర్గృహంతరే॥

ఉజ్జ్వలం తే వేమ ! వేశ్యా దర్శనే ను విటస్తథా॥

తా॥ చాడికోరువానిమాట చావిడిలో నేళోభించును. వేటనుదీని కొని
పోవుకుక్క యూరిలో నే మిడిసిపడును. అట్లే వేశ్యచూచినచోడె విట
కాడును మిడిసిపడును.

498 కైకపుట్టిచెటిచె గా రాముపట్టుక, సీతపుట్టి లంకఁ జేరిచెగదె?
కొరవులను శిశుచెడ దొడ్డిదేవి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కైకా రామన్యాయం నాశయామూ వై ధరా॥

తా లంకాఽయే వేమ ! శౌరవాన్ ద్రుకదాత్మజా॥

తా॥ కైకపుట్టి శ్రీరామచంద్రుని రాజ్యఁజ్ఞాభిషేకముఁబాడు
జేసినది. సీతపుట్టి లంకను నాశయముఁ జేసినది. దొడ్డిదేవి కొరవ నా
నముఁగావించినది. (వనాశముకలిగిన ప్రీతివలన కలుగఁగలదు)

499 పతికిమారులెల్లు పడఁతియే పందిరా, మోహిపతితోడ మోగుపంది
పంది పంది కూడి పడిదొగ్గవా కొంపి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పతిధిక్కారిణీ జాయా సూకరీ కేవలం తయః॥

చరిష్ణు స్సూకరో వేమ ! లుంగత స్తా హి కర్దమే॥

తా॥ పతికెదురాదుభార్య పంది. అట్టియెదురాదుపందితో గాఁ రము
చేయు వర్త మఱియొక పంది. పందులు బురవలో ఒడి దొర్లినట్లు వారి
సంసారమును నుండఁగలదు.

500 పశ్చిమంపువేళ బద్ధంబుఁబడినది, దప్పఁగలిగియున్న నొప్పెయిండు
వెలఁదిసుగతవేళ కిట్టెనైయుంచునా? విశ్వదాభిరామ విమరణేమి!

ప్రస్తుతే ననుయే వేమ ! యది పద్యం పదే న్నరః!

నదోషమపి నేర్పొండు స కిం ధృష్టా రక్షంగనా?!

తా॥ సమయోచితముగఁ జదివినపద్యము తప్పఁగలిగియున్నను స్త్రీ
సంభోగసమయమున నెంతసేగ్గవిడిచిన సంతగా శోభించునట్లు శోభ
కలిగియే యుండఁగలదు. వి॥ అనవసర యత్పత్రితం సుభాషితమపి భవతి
వోస్యాయ 2 అన్యథా : పాణం సంసాం దమా లక్ష్మప యోషితామ్,
పరాక్రమః పరిపేక్షైయాచ్యం సురతేష్విష్టః ।

ఆ ధ్యాత్రి క వి భా గ ము.

501 వేమనఁగఁగొని వెలసె బోకముబాసె, పాపముండు పుణ్యపురుషులూ!
పూచిడినయంత ధుమ్ముత్తలనిమ్మ, విశ్వదాభిరామ విమరణేమి!

ఏమనూ, సుహృద్భాగ, రో కేటసూత్ పుణ్యపురుషాః॥

పూజాం సురుత మహాలోకాత్తము దదాతి ॥8॥

తా॥ 'వేమన, అనుయో బోకము పవరలంచెను. పుణ్యపురుషులారా!
వాని నాన్తయించి, బింగుడు. అనఁడు : కృ ముక్తి లభించు వార్గ
ముపదేశింపఁబుట్టెను. (ప్ర) వరంబు హృద కామం ప్రాప్తాదా
శివత్ప్రియాః, మాస్మం గ్రామం స్థానం ధామోస్మత్తలింగినః,
కుమారో నారదః, సుగుర రాగో బోకము, పోక పుణ్యదేశా శ్శరంతి
జ్ఞానహింస (కాగ,

502 పురుషులన్న నోరలకుఁ బూర్వం, పురుషులన్నగూర్చి ప్రియలవాక్కు
పలుకుచున్న నోరలకు నెనఁగొని, విశ్వదాభిరామ విమరణేమి!

ప్రసాదోఽస్మై నేరేష్మై నే ప్రాపి మాం ప్రపలంచచః,

సంసృజ్య! కేచ! ప్రిహమి : పదీయ మహం వచః

తా॥ ప్రభూ! మాట్లాడుము. ఎందుకుమాట్లాడవు ? నీ గొప్పమాటల నేను తెలిసికొనఁగలను. (భగవచ్చక్తి చోదనయే ప్రవృత్తసూక్తులు)

503 నిన్నుఁజూచెనేని దన్నుఁదానుఱచును, తన్నుఁజూచెనేని నిన్నుఁమఱచు
నేవిభమునమనుజుఁ డెఱుఁగు నిన్నునుదన్ను, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

త్వద్విస్తృతిస్సాస్య త్వాన్వలోకే త్సదాలోకే స్వవిస్తృతిః॥
కథం వేమ ! విజానాతి ? త్వాం చాత్మానం చ మానవః॥

తా॥ తన్నే చూచుకొనుచున్న ప్రభూ! నీపుకనఁబడవు. నిన్నేచూచు
చుండినఁ దాను కనఁబడఁడు. నిన్నుఁఁడునునోకేసారి యెట్లుచూడఁగలఁడో
చెప్పుము? (వి) ఏక మేవ. అద్వితీయు బ్రహ్మ॥

504 జీవి పోషింతుఁడె జీవవస్తువులన్ని, జీవి నిలుపవలయు జీవనముగ
జీవి తొలఁగువెనుఁ జీవవస్తువులే? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ప్రాప్యతే ద్దవపస్తూని దిత్వా జీవం తు ధారయి॥
గం జీవే తతో వేమ ! కిం కలం జీవవస్తుభిః ?॥

తా॥ జీవమునికముందే తగిన జీవాధారవస్తువులన్ని వీని నిలుప
వలెను. జీవముపోయిన నీడ జీవాధారవస్తువులతోఁ బనియుండునా ?
తరుణము మించకుండ మోషసౌఖ్యము నొందుటకుఁ బ్రయత్నింఁము.

505 కల్లనిజములెందు కఱుంగుఁ డెఱుఁగును, నీరు పల్లమిఱుఁగు నిజముగాను
తనయుని జననంబు తల్లి తా నెఱుఁగును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సత్త్వాసత్త్వ నిలకంఠో వేత్తి వార చ నిమ్నతామ్॥
పుత్రస్య జననం మాతా వేమ ! జానాతి హి స్వయమ్॥

తా॥ నీరుపల్లమును దనయునిపట్టుక పల్లయు నెఱుఁగునట్లు సత్త్వా
స్వయము లాభగవంతుఁడే యెఱుఁగును.

506 మాటల్లెఁగల్గ పంపనుదొంగళో మి , జీవీప్రాణ యంక నేటిబ్రాహ్మకు?
మాటసత్యమైన మఱి కతాయవ్యంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మృచావచాంస సర్వాణి వేమ ! చార్యం తథా మనః॥
కియాన్ ప్రాణః ? కియాన్ జీవః ? శతాయు ర్యచనే ఋత॥

తా॥ అబద్ధపుమాటలు దొంగమనస్సు నీచపుబ్రతుకు. ఎందుకట్లు
జీవించుట? సత్యవాక్కు ఋజువుగల రత్నముగలిగి యెన్నాళ్ళు జీవించినను
ను తేండ్లుని డిన పరిపూర్ణ జీవితముకదా.

507 చమురుగల్గిదివ్వె సరసితోమండును, చమురులేనిదివ్వె సమసిపోవు
తనువుచీరనేని దలపుఁబోడ నె తీరు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ
జ్జులేత న్నిహాయుతో దీపః గత న్నిహా విసత్యతి
వాసనాడయతో వేమ! విస్త్రానాశో భవే ద్ద్రివము॥

తా॥ చమురున్న నే దీపము వెలుగును. లేకున్న దీపమారిపోవును.
అట్లే కోరికలులేకున్న జన్మలేదు. జన్మలేకున్న గోరికలులేవు.

508 పాపచనఁగవేళె పరచేతమునలేదు, తనడుకర్మములకు దగిలియుండు
కర్మతంత్రికాక కనుకనియుంటావ్వు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
ఎవోనామ పుణ్య పుణ్య విదేశో వసు! కర్మ
న్నకర్మనిగ్రహ వాళో న సా, కర్మని సరళ॥

తా॥ పాపముచది పరచామునందు రాదు. తానుచేయు పుష్కలకర్మల
నుండియే వచ్చును. కాని జ్ఞానమునందు లేదు. (సకలము చిదిరిదు
బురదకన్న మురుగునీరు వేరుచేయవలయును.) (వి) అనాత్మకస్త
శత్రుత్వే వత్త తాత్త్విక శత్రుత్వం॥

509 వెళ్ళివచ్చువాఁడు మళ్ళిపోవువాఁడు, ఎటురాని ధనము కొంటుఁబోడు
తాను నేడఁబోనో! ధన మేడఁబోవునో!, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
గృహ నాయకం ను న నయం మున ధనము॥

"కులప్రీతి గచ్చే స్వయం వెమ! కులప్రీతి గచ్చే ఉవో! ధనము॥
తా॥ సుకమితోరమునకు వచ్చు పుణ్యం గూడ ధనము. దెచ్చుకొనఁడు.
పోవునప్పుడు వెంటఁగొని పోవుటయునులేదు. ధనముగడకుఁబోవునో!
తానెక్కడికిఁ బోవు? (వి) యో మే గర్వకసామి వృత్తిం పత్త్యవవా
ప్రభుః శిష్యవృత్తివిధానాయ నుప్తః కిం ను మృతోఽపివా॥

510 బొంది యెవరిసొమ్ము పోషింపఁ బలుమాటలు, ప్రాణ మెవరిసొమ్ము భక్తిసేయ
ధనమెవరిసొమ్ము ధర్మమే తనసొమ్ము, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

కస్య దేహం పోషయితుం కస్య వాగ్దా స్తథావితుమ్।

కస్య విత్తం గోపయితుం వేమ! ధర్మ స్వకం ధనమ్॥

తా॥ ఈబొంది నీదని పోషింతువేకాని నిలుపగలుగుచున్నావా? అట్లే ప్రాణమును గాపాడుకొనగలుగుచున్నావా? ధనమును భద్రముగ వెంటఁ గొనిపోగలవా? కాన ధర్మమే యచుసరింపదగినది (వి)ధర్మమేవ గచ్ఛంత మనుగచ్ఛతి ।

511 ఉనురులేనిదియిది యనుచుండు యూదిసఁ, బంచలోహములును భస్మహాను

పెద్దలునుచున్నఁ బనుచుంటు లగలువా?, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

వేమాప్రాణా ఛర్మఃస్త్రి శ్చ సేచ్యేత్ లోహపంచకమ్।

భస్మభవతి నిశ్చయ్యైః సద్భ్రంశ్యర్థింషి కిం సతామ్?॥

తా॥ ప్రాణములేని దిత్తి యూదిస సే పంచలోహములును భస్మమగు చున్నవి. ప్రాణములున్నదిత్తుల కూది యగ్నినిఁ గుల్ప శీన (పద్దల మునురుఁబెట్టిన) ఎనుచుంటు లగలు వేనిని భస్మమొనరించలే? ?

512 చడ్డవానిమిగులఁ జేయుచు వైకంబు, అక్షుపడఁడు వానికాపడైనఁ

డిసఁజేసుఁజూచి యెడఁడును మిచ్చునా?, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

ప్రప్టౌ భ్రూకం శ్రంశయ తి విధి ర్విషద సోద్ధరేతః।

శష్టం సస్య కిముప్రద్య స్యామి వేమ! ప్రశంసిత?॥

తా॥ పండడచున్నదై యైదు ప్రద్రచేసికల్గు పండనిచేసునరుఁ జేయఁడు. అట్లే భగవంతుఁడు సాస్కరఁగుఁడనిరాని చుష్టుని యాపడనుంచి రక్షించుటకు ప్రద్రదనికొనఁడు.

513 ఎక్కువైనయాశ లినుచుడియుండఁగా, దిక్కువట్టి నరుఁడు తిరుగుచుండు

కుక్కునపలనాశ కూర్పుంచునీడు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

అత్యాశాగ్రస్తహృదయో భ్రమతే విమతి ర్నరః।

ఆశా సుసంపన్నాస్త్వం పుంసో వేమ! నయచ్ఛతి॥

తా॥ కుక్కును లోపలజనించుకోరికలు కుదురుగనుండనిక పరుగెత్తిం చును. అట్లే మూర్ఖుఁడును దురాశకొలది ప్థాయిలేక పరుగులిడుచుండును.

(వి) సజాయకామః కామానా ముపహోగీన శామ్యంతి॥ గీత॥

514 తత్త్వమెఱుంగువాఁడు దైవంబునెఱుంగును, సర్వకామములను జంపఁజేయుఁ
గదళిమింగువాఁడు గరళంబు మింగునా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

యస్తత్త్వజ్ఞ స్సర్వైవజ్ఞః సర్వకామాన్ శృణోదస్యతి॥

యోఽత్తి రంభాఫలం వేమ ! స తు గ్రసతి కిం విషమ్?॥

తా॥ అరటిపండ్లుతినువానికి విషమిష్టమగునా? తత్త్వము తెలిసినవాడే
పైవమును చెలిసికొనును. అట్టి కదళీఫలకోక్త (పైవజ్ఞుఁడు) 'కోరికలను
విషమును ననుభవించుటకును నిచ్చగింపఁడు(వి) నీ. హి సంస్పర్శజాభోగా
దుఃఖయోనయ ఏవ తే, అద్యంతవంశః కౌంశీయ! న తేషు రమతే బుధః॥

515 నీళ్లమీద బుద్ధు నిలిచినయప్పుడు, తక్కువేకవచ్చి తాకుచుండు
విడ్రుకుండ కింత విభ్రాంతిపడుదురు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

యావ స్సవీచయో ఘ్నంతి తావ త్తోయేషు బుద్ధుదః॥

భిద్యమానే మతే మూఢా భ్రమంతే వేమ ! సర్వశః॥

తా॥ నీటిమీదబుడగలు లేచును. ఇరటములు తాకుచు. బుడగలు
చితుకును. మఱల మఱల నల్లేయగుచుండును. అల్లే శరీరములుచు గాల
ప్రవాహమున విడిపోచుండును. మానసబుట్టి సహజసంఘటన కేల
విభ్రాంతిఁజెందెదరో తెలియకున్నది.

516 హేమకారవిద్య నెఱిగినవారెల్ల, పెత్తలబడనియట్లు విద్యచేతఁ
దత్త్వ మెఱుంగువెన్న తనకుఁజింతేలరా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

యో హేమకారవిద్యాం తు వేత్తి న వ్యధితే హి సః॥

జానంతి విద్యయా తత్త్వం యే తేషాం వేమ! కా వ్యథా?॥

తా॥ సువర్ణయోగముఁ చెలిసినవా రిలోకమున నార్థికపాధఁ జెంద
నట్లు జ్ఞానముచేఁ బరమార్థతత్త్వ మెఱుంగు మహనీయు లెల్లయెడల
సౌఖ్యమునే పొందుదురు. చింతనొందరు.

517 జీవభావమెఱుంగఁ జెడచెన్నటికి మతి, దైవమును నెఱుంగఁ దనకు బుద్ధి
తేజ ముదయమొందఁ దిమిరంబు నిలువదు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

జీవభావే తు విజ్ఞాతే వేమ ! న ద్రంశతే మతిః॥

జ్ఞాతే దై వే రమేత్ బుద్ధిః తేజస్యున్ గరం రమః॥

తా॥ జీవభావము నైవపద్ధతి యోగి చుహనీయులబుద్ధికి విజ్ఞాన ప్రభాసమే కాని తమస్సు నిలువదు. ఎందుకంటే జీవజీ నిలచునా? (వి) తమసో మా జ్యోతిర్గమయ॥

518 పరుస మిహముసోకి బంగారమైనట్లు, కప్పురంబు జ్యోతిః గలిసినట్లు పుష్పమందుఁదావి పొసఁగి నట్లుగు ముక్తి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమాయ స్వర్ణతామేతి స్పర్శేణ స్పర్శవేధినః॥

కర్పూరం జ్యోతిషి సుమే గంధో ముక్తి శ్చ తాదృశీ॥

తా॥ పుష్పమందుఁ బరిమళమున్నట్లు, కర్పూరము జ్యోతిలోఁ గలియు నట్లు, ఇనుము పరుస వేదినిదాకి బంగారమైనట్లు, ముక్తి స్వరూపమునుమా.

519 జపము బాహ్యపూజఁ జాలఁజేసిపదపఁ, కపటమువిడలేక కన్యసరులు ముక్తి నొందలేక మునిగిరి తమమున, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జపం చ బాహ్యపూజాం చ కృత్వాత్వంత మనంతరమ్॥

న త్యజంత శ్శలం వేమ ! మగ్నా స్తమసి బంధితాః॥

తా॥ జపములు బాహ్యపూజలు చేయుదురు. కాని యంతఃకరణము నందలి యసూయాదికల్మషముల విడువలేరు. అందువల్ల ముక్తి నొందలేక యజ్ఞానాంధకారమున మునిగి భ్రష్టులై నరకపాథల సనుభవించుదురు.

520 ఊర్ధ్వలోకమందు నుచితక్రిమంబున, రూప మేమిలేక రూఢితోన పరమయోగి హఠఁ బరమాత్ముఁ డితఁడని, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యథోచితం యోర్ధ్వలోకే నిరాకారం నిరంజనమ్॥

కరమాత్మాదయ మిశ్యేవం వేమ ! యోగి సమీక్షణీ॥

తా॥ గ్రద్ధకెంతవైకిలొయినను గ్రందఁజూచు నీచస్పదృష్టియే. యోగిసంగపుడట్లుగాక ఊర్ధ్వదృష్టిచే సూర్యలోకమునఁ దగినపద్ధతితో నామరూపక్రియాశూన్యమగు పరమాత్మస్వరూపమును గాంచుచు నిత్యా సందపరవశుఁడగుచుండును.

521 దానమొసఁగుకన్న దేసంబు పఠింపెచ్చు, దేవగోనముకన్నఁ జెలివి హెచ్చు తెలివికన్న నానందె వేసినదిహెచ్చు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యో దానా దిహ ధ్యానం ధ్యానాత్ జ్ఞానం విశిష్టతే,
జ్ఞానా దానాపరిత్యాగః సర్వధా వేమ! చోత్తమః॥

తా॥ దానముకంటె ధ్యానము, ధ్యానముకంటె జ్ఞానము, జ్ఞానము
కంటె నాచరణము నుత్తరోత్తరము బలీయము.

522 గాలిలేనిదీపః శికచందంబున, నలు సుశ్శులేని జలధీరీతి
నిశ్చలాశ్చ యుండు నిర్వికారంబున, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
యథా దీపో నివాతస్థః యథా నిర్మించి రంబుధిః॥
త్వ వాత్మాచలో వేమ! నిర్వికారరయా స్థితః॥

తా॥ నిశ్చలమగు పరమాత్మస్వరూపము నిర్వికారముతో గాలిలేని
చోటనుండు దీపశికవిధమున నరటుములు సుశ్శులేని గంభీరసముద్రము
రీతిని నుండును. (వి) యథాదీపో నివాతస్థో నేమగోపమా స్మృతా॥

523 కలుష మెల్లఁదెలియఁ దలవంపులకుమూల, మరయఁ దత్త్వమెల్ల నాత్మబుద్ధి
తెలిసినందుకు మఱి ధీకుండు కావలె, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
జ్ఞానే సమస్తే కలుష మూలం వేమ! శిరోసః॥
సర్వం తత్త్వం చాత్మజారం జ్ఞాతా ధరో న వే సురః॥

తా॥ మనఃపట్టుక, బ్రతుకు, బట్టిరల్పపముల నలచుకొన్న తలచంపులకు
మూలము. అవమానము. అగౌరవము. అత్యయందే (తనయందే) తత్త్వము
(యథార్థస్థితి) తెలియఁబడఁగలదు. అట్టిదానిని తెలిసకొని ధీరత్వముతో
బొందుట నీ చేయఁదగిన ముఖ్యకార్యము. (వి) యోగం స్సుఖోంతరా
రామః సథాంత గ్జ్యోతిశివ యః, స యోగీ బ్రహ్మనిర్వాణం, బ్రహ్మ
భూతోఽధిగచ్ఛతి॥ శీత॥

524 అడవినిరుగలే దదాకాశమనలేదు, అపని దీర్ఘరాత్ర లందులేదు
ఒడలు శుద్ధిలేసి యొడయనిజూడరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
నారాత్యే నాంచరితేవా సోర్వాణం సో తీర్థభూమిషు॥
పశ్య శుద్ధాంతం కృత్యా వేమాంతస్థం విభుం శివమ్॥
తా॥ పరమాత్మ (దైవశక్తి) నీలోపలనేకలదు. వేజ్ఞే యడవిలోనో,

అకాశముననో, యాత్రలలోనో యున్నదని శ్రమఁజెందక నీయుపాధిని (అంతఃకరణమును) జాగుఁజేసికొని యండుచూడుము. తెలియఁబడును.

525 కప్పురంపుమనకుఁ గాంక్షించు యోగికి, జ్ఞానదీపశిఖయుఁ దా నటించుఁ గానవచ్చు నాత్మ క్రిమమాట పై నిచ్చు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

కర్పూరసదృశం చిత్తం కాంక్షిణో వేమ ! యోగినః॥

జ్ఞానదీపశిఖా భాతి తయాత్మా పరిదృశ్యతే॥

తా॥ మనశ్శుద్ధిగోరుయోగికి జ్ఞానబోధితియు వెలుగును. ఆ వెలుగునఁ బరమాత్మయు గోచరించును.

526 ఇంద్రియములచేత న్గొందు మఁడెడు, నెట్టిమనుజుఁ డేల నెవకు శివుని?

ఇంద్రియములతోని యీశుని చూడుఁడీ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ఇంద్రియై స్స వ్యథో మత్తః కిమనేష్టి సదాశివమ్?

ఇంద్రియాణి తిర్యక్పత్య ప్యే వేమ ! పరాత్పరమ్॥

తా॥ ఇంద్రియచాపల్యమున పాధపడు వెల్లవాఁడు భగవంతుని దెలిసికొనుటకెట్లు ప్రయత్నించఁగలఁడు? తాత్కాలికములగు విషయాభిలాషలఁ ద్యజించి శాశ్వతానందస్వరూపి ఁడగు పరమాత్మఁ గాంచుఁడు. (వి) యస్తువిజ్ఞానవాన్ భవతి యుక్తే మనసా సదా, తద్గ్రంధియాణి వశ్యాని సదశ్చాశ్రయ సారః (కపోపనిషత్)

527 కడుపునిండ నుధను గ్రమముతోఁద్రావినఁ, బాలమీద నేలపాటుమనను?

తత్త్విమెఱుఁగునెనుః తదితరమేటికి? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

కుడిపూర్తైవ సుధాం పితౄ శీగం స్మరతి కిం సరః?

తథా జ్ఞాతే వేమ ! తత్త్వే తదనేన తతశ్చ కిమ్ ?॥

తా॥ అమృతముఁ ద్రాగువానికిఁ బాలమీదకు మనస్సుపోనియట్లు తత్త్వము(పరమాత్మయథార్థస్వరూపము)గోచరించినవానికిఁ దదితరమగు దేనిమీదకు బుద్ధిప్రసరించును? (వి) వై రాగ్యమస్తి కిమితః పరమర్థ నీయమ్? (భర్తృ) యథాకమ్యతేన శృప్తస్య పయసా కిం ప్రయోజనమ్?॥

528 ఉత్తమోత్తమఁడగు సుచిత్తజ్ఞుఁడెలమీద, మహిమఁబ్రాపువాఁడు మధ్యమండు వేమధారి యుదరపోషకుఁ డధమండు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సరోత్తమ స్త్రోతచిత్తజ్ఞః మధ్యమ స్సిద్ధజర్మః॥

కుడింకరి ర్వేషఘోరీ వేసూధమ ఇతీర్యతే॥

తా॥ యుక్తాయుక్త వివేకముకలవాఁడు త్తముఁడు, ప్రభావములఁ గల్పించువాఁడు మధ్యముఁడు. వేషధారియు పొట్టకూటికి మాత్ర మేడ్చు వాఁడధముఁడు.

529 మనసునందు ముక్తిమలయుచుండంగ, మనసు నెఱుంగలేక మనుజులెల్ల
మనసు నణచలేక మాయమై పోదురు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ముక్తి రక్షి మన స్వేష మజానంతో మనో నరాః॥

అశక్తాశ్చ మనో రోద్ధుః వేమ ! సశ్యంతి సర్వశః॥

తా॥ ముక్తి మనస్సుననే కలదు. కాని యట్టి మనోమర్మమెట్లఁగి దాని దుష్టతల మణచలేక మారణలు సర్వనాశనమగుచున్నారు. (వి) కిమితరం చేతస్సమంసాధనమ్? 2 సర్వం వస్త్రభయాన్నితం 4 వి సృణాం వై రాగ్య మేవాశ్రయమ్ (4 ర్త్య) కస్యాస్తి నాశో మనః హి మోక్షః, క్వ సర్వదా నాస్తి భయం? విముక్తాః 100 మణి॥

530 మనసుముక్తియనుచు మది నెఱుంగలేదు, మనసుచేతఁ దగిలి మాయమైరి
మనసు శుద్ధమైన మర్మజ్ఞుఁడగు యోగి, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

స జానాతి మనఃముక్తి రితి పేక్షైవ మోహితః॥

సశ్యే చ్చిత్తం యస్య శుద్ధం యోగీ వేమ ! స మర్మవిత్॥

తా॥ మనస్సు ముక్తికిఁగారణమని గుర్తొనక దానికి వశులై చెడు చున్నారు. మనశ్శుద్ధిలేనియోగి దానిమర్మమెట్లు గుర్తెఱుంగఁగలండు? (వి) మనో హి ద్వివిధం శ్రోత్రం శుద్ధం చాశుద్ధమేవ చ, అశుద్ధం కామ సంకల్పం శుద్ధం కామవివర్జితమ్, మనసమనుష్యాణాం కారణం బంధ మాక్షయోః, బంధాయ విషయాసక్తం ముక్త్యై నిర్విషయం స్మృతమ్॥

531 మది నెఱిగినవాని మహిఁ గాన మెందును, మది నెఱుంగు నరుఁడు మహిని నరుడు
విదకె తనువునోన వేడ్కతో నినుజూచు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

స పశ్యే మా మానసజ్ఞం మనో వేత్తేహ దుర్లభః॥

వేమూనిష్ఠస్య తనో సమ్యక్ స త్వాం పశ్యతి నిశ్చలః॥

తా॥ మనస్సు సంగతియెవరికిని బోధపడుటలేదు. అది బోధపడినఁ దన
యందే ప్రభూ! నిన్నుఁబ్రాడఁగలఁడు (వి) కిం భూషణాత్ భూషణమస్తి
శీలమ్ 2 తీర్థం పరం కిం? స్వమనో విశుద్ధమ్ తి జితంజగత్కేన? మహాహి
యేన॥ శం॥ మణి॥

532 బ్రహ్మమును వెలుగఁడు భావ మిందుండెనా, తనును గుడిగఁజేసి తన్ను నిలిపి
లోబుద్ధివిడిచి లోజూపుఁ జూడరా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
యద్యత తిష్ఠతి మనో వేమ! బ్రహ్మ న వేత్తి హి॥
తన్వాలయే నిధాయ స్వమంతర్దృష్టి ర్భవేద్దభిః॥

తా॥ తనభావము ప్రాపంచికవిషయముల సమగ్నమైనఁ ఎరమార్థ
స్వరూపము నెట్లుఁగాంచఁగలఁడు? శరీర మే దేవాలయ మనుకొని యందు
దన్నే ప్రతిష్ఠించుకొని లోబుద్ధివిడిచి లోజూపుఁ దన ప్రభూ! నిన్నుఁ
గాంచఁగలఁడు.

533 నిన్నుఁజూచుచుండ నిందును దత్త్వంబు, తన్నుఁజూచుచుండఁ దగులు మాయ
నిన్ను వెఱిగెనపుడె తన్నుఁ దా వెలుగఁను, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
త్వద్దర్శనే పూర్వతత్త్వం మాయాబంధ స్వదర్శనే॥
త్వద్వేత్తై వాత్మవేత్తా స్యాత్ వేమ! సార్వత్రి సంశయః॥

తా॥ ప్రభూ! నిన్నుఁజూచుచున్న “సర్వంఖిల్వదం బ్రహ్మ” అన్నట్లు
అంతట పరమార్థస్వరూపమే గోచరించును. తన్నుఁజూచుకొనుచున్న
మాయాదేవి యావరించుకొనియుండును. ఇట్టివాఁడు నిన్నెన్నటికిని
దలిసికొనలేడు.

534 వెదకవెదక దొరకు వెదాంతవేద్యుండు, వెదకువాని దాను వెదకుచుండు
వెదక స్వేచ్ఛనట్టి వెదకుట గల లోకో? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
ఎహుధాస్వేచ్ఛనైవ వేదవేద్యో లత్ర హి॥
ఏమాన్వేష్టార మస్మిష్టి కిం సంశ్యస్తేషణే చిణ్మః?॥

తా॥ వెదాంతవేద్యుఁడగు ఎహునియుఁ బెంపవేదకినను దొరకఁడు.
అతఁడు తన్నువెదకువానిని వెదకుచునే తిరుగుచుండును. కాని యట్లే
వానిని వెదకుటకుఁ ప్రయత్నించువారలె యరుదు.

585 ఉర్విజనులు పగమయోగీశ్వరునిచి, తెగడువారెకాని తెలియలేరు
అమృతమాదిరుచుల హస్త మే సుటుగుచు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ!
జనా యోగ్యురం పృష్ట్య నిందంతే న విదంతి తమ్!
వీయూషాదిపక్ష్యాదు వేమ ! వాణః కథం భవేత్ ?॥

తా॥ అమృతముపించి మంచుచుచులు చిహ్వాదు అలియగలవు. కాని
జిహ్వ కందించు చేతికి అలియగలవా? అట్లు దొకమందలి సామాన్య
జనులు యోగ్యులయ్యి తట్టువార కాని వారిప్రభావము అతని
కొనుటకు సమర్థులుకారు.

586 మాటలాడగల్గు మర్మ ముంగిని, జిన్న పెద్దతనము లెన్న నేల?
పిన్న పేతపిష్ట పెద్దగా నెలుగగా? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
యది విశ్వైక్యమైత్రీ పాలవృద్ధాంతం గెం కిమ్మ?
లహస్తైక్యమే నానా మూలం నీ సహసల?॥

తా॥ చిన్నవాని చేతిదోన్న అపట్టుకను పట్టగని పెలుగును.
పిన్నవారిలోనే మేధావులుండవచ్చు. మంచివిషయముల మాట్లాడు
వారిని పెద్దవాని గెలవించుగోచము. (పి) యుక్తియు వైఖర్యగ్రాహ్యం
బాలాదపి సహసికమ్ ।

537 ఆమరుముసేలు సాగంబ గొక్కటి, సుశ్రీనిషనేలు సత్వి మొకటి
పగమయోగిని భావ్యులొక్కొడగు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ!
సంపన్నుల చుట్టూ పొర పుష్కలతి పృథిల
నీ మేలకు ముదియ పుడవ వేయక ఈశ్వరః॥

తా॥ అమరుముసేలు సేలుపేలుగానె సాగంబగు సుశ్రీనిషలు పేలు
పేలు కాని సర్వముగ్గురు. అట్లు భావిచు ముఖము వేలుపేలుకాని
భావ్యులగు పగమయోగిని (పి) సహ మనేకవర్ణానాం ధీరం
స్వాదీకవర్ణకమ్, ధీరవహ్నిహి జ్ఞానం దేహినాం చ గవాం యథా॥

538 సజ్జనములచెలిమి చాంప గారాదు, ప్రవృత్తియెలుగకున్న భక్తిలేదు
పలువ తెట్టికీతి భక్తినిల్చుమరమా? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

న త్యాజ్యం సాధుసాంగత్యం అజ్ఞాత్వా ప్రకృతిం నృణామ్
భక్తి ర్నాస్తి కథం మూఢా భజంతే వేమ ! తం శివమ్?॥

తా॥ సద్గోష్ఠిమానిన జ్ఞానము తిత్తూదుటమానిన కొలిమివంటిది. కాన
సజ్జనులమైత్రి చాలించుకొనఁ గూడదు. దాన ప్రకృతివిధాన మెఱుంగనగు.
దాన భక్తికుదురును. సాధుమైత్రిలేక తత్త్వమెఱుంగక దుష్కర్మలఁ
జేయుచు భక్తిసలవరచుకొనవలెనన్న తెల్లు సాధ్యము? (వి) సత్సంగతిఁ
కథయ కిం న కరోతి పుంసామ్? (భర్తృ)

539 ఇట్టికనుల బ్రహ్మ మెట్లుచూడఁగవచ్చు?, చూచకనుటవేఱు చూపువేఱు
చూపు లోననుంచి చూడఁగవలవదా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

కథం బ్రహ్మోదృగక్షిభ్యాం సంద్రష్టుం వేమ ! శక్యతే?
పృథక్ తదక్షిదృష్టి స్యాత్ అంతర్దృష్ట్యా తదీక్షయేత్॥

తా॥ జ్ఞానచతువుల, లోబూహులుచినఁగాని పరమాత్మస్వరూపము
తెలియఁబడదు. స్థూలప్రపంచమును సూక్ష్మచతువుల నది సాధ్యపడదు. ఆ
చూచుచున్నలు, ఆచూ వేళ్. (వి) నీ నీ మాం శక్యం ద్రష్టుం అనే
పై వ స్పృశుమా॥ (ర) బ్రహ్మ సదోద్భవం పరిశిష్యతే కిం? శివప్రసాదం
సుఖసాధరూపమితి॥ (వి) విదించి విదించి బగత్సాత్ సర్వాత్మకే
ప్రహ్లాదే పు ర్ణచంద్రే ॥ మణి॥

540 చూలములనుబోలు దురవస్థనునెల్ల, గోసి యాశలన్ని కోసివేసి
వాసనలఁదరిసిని వాఁడోహో బ్రహ్మంబు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

దురవస్థా స్ఫూతతుల్కా హిత్యాపాశవర్జితః॥

వాసనా యో విజానాలి వేమ ! బ్రహ్మ స కథ్యతే॥

తా॥ పద్దపెద్దచూలములవంటి దురవస్థల గడచి యాశలవిడనాడి
పూర్వవాసనలఁదెలిసినవాఁడే పరబ్రహ్మస్వరూపుడగును. (వి) కే దస్యవ
స్సంతి? కువాసనాభ్యాః॥ శం॥ మణి॥

541 చూటలాడవేఱు మనసుకొలకేఱు, ఒడలిగుణమువేఱు యోజనేఱు
ఎల్లకలుగుముక్తి? యేలాగు లనలాగు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వచోభిన్నం మనోభిన్నం గుణోభిన్నం తద్భావ్యతః।

కథం వా లభ్యతే ముక్తిః? కథం వేదం! స్వచ్ఛద్భతిః?॥

తా॥ మనోవాక్కాయకర్మల (నిర్గుణముల) సద్భిలేను. ఏమిటి? కన
పద్భతి? ఎట్లుముక్తి లభించును?

542 వేదవిచక్షణదనము వెరవైనయీడును, విభువికరుణలేక వితగ్గునందు

నీరుగురుణలేక నేర్పులు కొలుగావు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అప్రసన్నే విధౌ తన్వాన్యః పృథా రూపం నవం వయః॥

వైపుణీ వేమ! మర్త్యస్య నాథాతి త్వత్కృపాం వినా॥

తా॥ స్త్రీకింజరదనము యావనము మొదలగు నాకర్షణవిషయము
లేన్నియున్నను భర్తయొక్కకరుణలేకపోయిన నవియన్నియు నిష్ప్ర
యోజనములై నట్లు ప్రశ్న! నీకరుణగేక మేన్యక్తి నేర్పరితనమైనను
శోభించదు (వి) దుర్బుగాశరణప్రాయం జ్ఞానం భారః క్రియాం వినా.

543 ఎంతకష్టముండు నంతపాపపుచింత, చింతచేత మిగులఁ జివురు మనసు

చింతలేకయున్నఁ జెదవినంపదఁ జూచు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యావత్కష్టం పాపచింతా తాతీ వేమ! చింతయా॥

మనో శీర్షతి నిర్జింతః శశ్యేత్ కూతి మన్వరాహ్॥

తా॥ పాపపుష్పములఁ చేయుటచేఁ గష్టము లనుభవించును. కష్టము
లనుభవించుచుఁ బూర్వపువాసంచే పాపచింతన మీ చేయుచుండును.
మనస్సునకుఁ గుదురుపాటుండదు. కాన మనస్సునకట్టి యాశోచనలు
లేరున్న శాశ్వతానందసంపదను పొడగలఁడు. (వి) అదానదోషేణ భవే
ద్దర్శిద్రో దార్శిద్ర్యదోషేణ కరోతి పాపమ్, పాపా దవశ్యం నరకం ప్రయాతి
పున ర్దర్శిద్రో పునరేవ పాపి॥

544 ఎండవేళ చీకఁ టేఁ మైయున్నట్లు, నిండుకుండ నీరు నిలిచినట్లు

దండిని బరమాత్మత్వంబుఁ జెలియుండీ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యథాగచ్ఛే తమోగీనం యదా సుంధి స్థిగం పతిమ్॥

తథా వ్యాప్తం వేమ! పింఛన ర్త్యం న హమాత్మనః॥

తా॥ (మిట్టమధ్యాహ్నము నీడనిలబడింటు) ౧౨వేళ చీరటి నిలచి
యున్నట్లు నిండుకొండ నీరుగొంగునట్లు పరమాత్మన స్వమంతటఁ
బూర్ణముగ నిండియున్నది. తెలిసికొనుడు.

545 ఇంటిలోనిభవము 'ఇగినాది' యనుచును, మంటిలోన దాచు మంతుడేవి
కొంటుబోడు వెంట గుల్లకాపైవను, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

'ఇదం మమేతి' యుగ్గహే ధనం తత్కర్మ మేవన॥

నిక్షిపే నృపి వేమాక్షో నాంతే నయతి కాకణేమి॥

తా॥ తెలివితక్కువమానఁ డు "నాది" అని దాచును. చీరము విడిచి
పోవునపుడు గ్రుడ్డిగవ్వయైనను గొనిపోబాలఁడు. (వి) ద్వేషదే బంధ
మోక్షాభ్యాం నమమేతి మమేతి చ, మమేతి చద్వ్యతే జంతు ర్ననుమేతి
విముచ్యతే॥ ఉ॥ గీత॥

546 దేశవేషములను దేటసేయుఁ దేవుఁ, దాత్యులోననుండు ననగి పెనఁగి
నేన మరసిమాడ గాగ్రపంబుకొఱకయా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

దేశవేషై ర్న విష్ణయో హ్యేకస్య సంస్కారో విధః॥

ఆచార్యశ్రవణం వేదస్య గ్రాహ్యం వేద ! కేవలం॥

తా॥ దేశవేషముల దేగుఁడు తెలియబడఁడు. సర్వలోక సేవగు
నిండియుండును. ఇత వేషభాషలు గాగ్రపంబుకొఱకే.

547 పర్యతవనవాసి పరిణామవర్తన, కూపవాసి కెట్లగులుతుపడును?

బ్రహ్మనిష్ఠు వెంటఁ బ్రాకృతుఁ డగుకునా?, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

పరిణామదశా పైలవాసినః కూపవాసి నా

జ్ఞాయతే కథ? పుష్కః కిం యోగోద్ర ముగచ్ఛతి?॥

తా॥ కూపస్థ మందూకమునగు (కూతిలోనుండురప్పవంటివృత్తికి)
పర్యతముల, వనముల సంచరించువాని చక్షుడినఁ జేయునా? అట్లే
బ్రహ్మనిష్ఠుని విదానము ప్రాకృతునగును గలియబడఁడు. ప్రకృతి
ననుసరించిపోవువాఁడు ప్రాకృతుఁడు ప్రకృతి నేతీనుఁడు బ్రహ్మనిష్ఠుఁడు.

548 అల్పగుణములెల్ల నాకించి మనుజుండు, బహుళదుఃఖములను బాధపడును

పరగుణాబునొంది బ్రతుకంక సేగఁడు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

అభ్యర్థ్యాల్పసుఖా న్యజ్ఞో వ్యథతే బహుదుఃఖభాక్ ।

పరమం తు సుఖం లభ్యతీతి వేమ ! నార్హతి॥

తా॥ వివేకసూన్యుడగు మానవుఁ డల్పసుఖముల కానపడి యధిక దుఃఖమునొందును. కాని పరమాత్మస్వరూపముఁ దెలిసికొని శాశ్వతా నందమునొందుటకుఁ బ్రయత్నింపఁడు. (వి) బద్ధో హి కో? యో విషయానురాగీ, కా వా విముక్తిః? విమంసి విత్తక్తిః, కోవాన్తి సురో? సరక స్స్వదేహాః॥ ౪౦॥ మణి॥

549 కడఁగి పట్టిచూస కడ తేరనీయదు, ఇడుచులందుఁబెట్టి యీడ్చుఁగాని పుడమిజనుల భక్తిపాదముగనీయదు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వ్యర్థాశా సర సోపాయవారిణీ కష్టకారిణీ ।

వేమాధ భువి మర్త్యానాం ప్యా ద్భక్త్యుదయరోధినీ॥

తా॥ అడియాస కష్టముల ననుభవింపఁజేసి యేడ్చించును. కాని ముక్తి మార్గమును చూపదు. భక్తిపట్టనీయదు. సౌఖ్యమనుభవింపనీయదు. (వి) తృష్ణా న జీర్ణా పయమేవ జీర్ణాః (సర్వ)॥

550 ధర్మ మరిసిల్లని ధర్మరాజులు, నిగ్గులంపుఁజొగ్గి నిల్చుకొనిరి

ధర్మమే నృపులకుఁ దారఁజొంగులు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ప్రతిపాం ధర్మ మాశ్రిత్య ధర్మరాజాఽయో యయుః

యోగ స్తారక ఇత్యాదుః ధర్మం వేమ ! మనీషిణః॥

తా॥ ధర్మరాజు మొదలగు ప్రభువు లెన్నికష్టములువచ్చినను ధర్మమునే యాశ్రయించి నిర్మలమగుక్తి నొనర్చించిరి. ధర్మమే ప్రభువులరించుమార్గము.

551 దాసములనుజేను ఫరఁ జీకులాడఁ, బహుధనంబుఁ గూర్చి పాతిపెట్టి శుదకు దండుఁ నిడి మొదలుచెడు నరుఁడు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అనిచ్చన్ దాసు మర్ధిభ్యో సుచిత్త్య బహుళం ధనమ్ ।

వేమాతే నష్టసర్వస్వః పామరో నశ్యతి ద్రువమ్॥

తా॥ మూర్ఖుఁడు తానుతినక యితరులకుఁబెట్టక సంపాదించుటకే జీవిత మంతయు ధారపాసి చచ్చును. విరుపయోగజన్మనొంది సర్వభ్రష్టుడగును.

552 విను వివేకమనెడు వింతగొడ్డలిచేత, నల అవిద్యకునెడు నడవి నటికి
తెలివియునెడు గొప్పదీపంబు చేపట్టు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

శృణు వేమ ! వివేకాభ్యుక్తునానె గాద్దుతన వై ।

అవిద్యాభ్యాటవీం ఛిత్వా గృహోణ జ్ఞానదీపికామ్ ।

తా॥ వివేకమను గొడ్డలిచే నవివేకమను భూరారణ్యమునఱకి జ్ఞాన
బుద్ధియను దీపసహాయమున నాపరమాత్మను చూడుము.

553 పాలనీరుశ్రమము పరగ హంసయెటుంగు, నీరుపాలశ్రమము నెమలికేల?
అజ్ఞుడైనమనుజుఁ డెలశివు నెఱుంగునా?, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

క్షీరనీరక్రమం హంసో జానాతి న శిఖావళః ।

అజ్ఞః కదం విజానాతి ? నేమేహ పరశుం శివమ్ ॥

తా॥ పాలను నీటిని వేఱుఁడే పాలశ్రమముగ్రముత్రాగి నీటినివిడిచి
పెట్టువిధానము హంసకుఁడెలియును. కాని తానుపాములమీయు
నెమలికేమి లలియఁగలదు? అట్లు ప్రకృతిపరమేశ్వరులఁ బ్రకృతిని విడఁ
ద్రొక్కి పరమేశ్వరులొంది యగుభవించు విధానము పరమహంసలగు
యోగింగనలకుఁ డెలియును గాని పామునకుఁ డెలియఁబడదు.

554 నిన్నులందు మదముఁప్పి కానరుకాని, నిరుదుముందలేకు నిన్న మొన్న
దగ్గుతనవారు తమకంఠెఁ దక్కువా?, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

పశ్యంతోఽపి న పశ్యంతి మదాంధా వేమ ! వై పృథాః ।

హ్యః పరహ్యో గతేఽద్వితత్త్వా స్మై న్యూనాః కి మాత్రసః? ।

తా॥ కళ్లకు మదముగ్రమ్మి గ్రహించలేకు కాని నిరుదు, ముందలేదు,
నిన్న, మొన్నచచ్చి తగులఁజెట్టబడ్డవారు తమకంఠెఁ దక్కువవారా?
తామది తప్పించుకొనుటకు మొనగాళ్లా? (వి) సర్వంవస్తు భయాన్వితం
మవి నృతాం వై రాగ్య మేవాభయమ్ (భర్తృ) ॥ న హి కల్యాణౌ
త్కల్పి ద్దుర్గతిం తాత ! గచ్ఛతి ॥ ౧౩ ॥

555 ఏఱుదాటి మెట్టకేగినపురుషుండు, పుట్టి పరమగొనక పోయినట్లు
యోగపురుషుఁడేల నొడలు బాటించుగా?, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

నదీం తిర్క్తిన్నతం దేశం ప్రాప్తో నాద్రీయ తే ప్లవము।

యోగారుః ఘృమాం వేమ ! కిమర్థం గణయే త్తనుమ్?॥

తా॥ ఏయి దాటి మెట్టకుఁ జేరినవాఁడు తప్పను విడుచునట్లు పరమాత్మను దలసికొన్న యోగియు దానికిసాధనమగు శరీరమును తక్కుచేయఁడు. (వి) గ్రంథమధ్యస్థ మేధావీ జ్ఞానవిజ్ఞానతర్పరః, పలాల మివ ధాన్యార్థే త్యజే ద్గ్రంథ మశేషతః॥ ఉ॥గత॥

556 మట్టికుండవంటి మాయశరీరంబు, చచ్చు నెన్నదైనఁ బాకదాత్మ ఘటములన్నియైన గగనంబదేశమే, విశ్వదాభిరామ విమరసేమ్॥

మ్రियతే మృద్ధుటసమా తను రాత్మా న కర్త్తిచిత్॥

మృగ్రూపం వేమ ! ఘటా పకరూపో విహాయసః॥

తా॥ మట్టికుండవంటి శరీర మనిత్యముకాని యాత్మగ్భూటాపము శాశ్వతమైనదే. ఘటములన్నియును నాకాపమైనవి. శరీరములన్నియును నాత్యయైకతే. (వి) యు ప్రవర్తంత మనుపేర మచేర్యవ్యస్తా దైర్ఘిపా యతో విరహాకాంతిః ఆ పశ్య, ప్రతి చన యతయా తరపోఽభినేదు త్తం నర్వసం తప్యాచయం మునిమానోఽస్మి॥ భాగ॥ స హస్యతే హస్య మానే శరీరే॥ త॥

557 మాయకు చిహసాల మనసగులును, శిష్యునికు బొండ్ల చిహసియుండు ఇట్టి బద్ధజీవి కన్నకునాక్షయి?, విశ్వదాభిరామ విమరసేమ్॥

మాయా కారా మసః హాశః ప్రబద్ధ స్తు స్త్రంఖం॥

బద్ధ ర్శద్ధస్య వివస్య వేమ ! మాటా కదా పుష్కతః॥

తా॥ చీచి భేదమును కొండుకు ముసగ్గునుగొలుసునఁ గట్టబడి మాయ యను చెలుసాలలో బంధింపబడియున్నాఁడు. లట్లు బద్ధుఁడు జీవీ విముక్తి యెప్పుడు కలుగును?

558 ఎఱుకన్నను నుఖ మేలాశమునలేదు, ఎఱుక నెఱుగ నెవని కెఱుక లేదు ఎఱుకసాటి యెఱుక యెఱుకయే తత్త్వంబు, విశ్వదాభిరామ విమరసేమ్॥

జ్ఞానక్షల్పం నుఖం నాస్తి జ్ఞానం వేమ ! స వేద్యతీ

జ్ఞానస్య సామ్యం జ్ఞానం హి జ్ఞానం తత్త్వం హి కేవలమ్॥

తా॥ జ్ఞానవికాసమునకన్న సుఖమేలోకముననుభవము. కాని యది పొందుమార్గము మాత్ర మెన్నరని గొప్పరించుటలేదు. జ్ఞానమునకు సాటి జ్ఞానమే. జ్ఞానస్వరూపమే పరమాత్మ (పి) ఎతె సుఖం కన్తు? సమాధినిష్ఠికి, బాగర్తికోవా? సవనద్వీపే? కం॥ మెట॥ యు॥ అన్త్యా చాపరంలాభం॥ మన్యోనే నాధిం తతం॥ ౧౪॥

559 చూడకుంటువలయు నుత్తరుయోగంబు, మానసంబులిమి మధ్యమంబు
ఆననాదిపితలె యథమయోగంబునా, విశ్వవాళిగాన విసురనేను॥

స॥ నం సౌ మిత్తమాయోగిః మన మో మానస్థితిః॥

ఆననాదిపితలె న్తు వేమ! యోగోధమస్మరణ॥

తా॥ అన్నియుఁ ద్రివిధములఁ గల యోగములు ఉత్తమము, మధ్యమము సాధనములు కల్పింపఁబడియు పాయసాధనములు మధ్యమము. కేవలము పరసాధనములైన ఆననాదిపితలె యథమము.

560 చూడకుంటున్న చూడకూడకూర్చుకొని, కం॥ చూడకూర్చుకొనువాఁడు
చిత్త బ్రహ్మలము చేకూర్చుకొనా? విశ్వవాళిగాన విసురనేను॥

ధ॥ తా॥ చూడకూర్చుకొని యోగి, ముక్తి మేలి నెఱి

ఉత్తమంబు చూడకూర్చుకొని, కం॥ చూడకూర్చుకొని రత్నలవణి॥

తా॥ చెట్టునపాదించువాఁడు పరిరమించుకొని, పాదయుగ
విధమున మనస్సును బ్రహ్మను విధమునొంది తరింపఁ గల వాఁడెట్లొ
త్తమ మాధమునొందునలడు. (పె॥ అం॥ చూడకూర్చుకొని! చూడకూర్చుకొని
దుర్మగ్రహంబులను, భృత్యులను పోషించు! పురాతన చక్రహంబు

561 మాటలాడవచ్చు నను నిల్వఁగరాదు, తెలుపవచ్చు కన్ను తెరిచుకొను
కురుకుబ్బవచ్చు కురుకుఁగారాదు, విశ్వవాళిగాన విసురనేను॥

కం॥ చూడకూర్చుకొని, కం॥ చూడకూర్చుకొని రత్నలవణి॥

కం॥ చూడకూర్చుకొని, కం॥ చూడకూర్చుకొని రత్నలవణి॥

తా॥ ఆయుధముఁ ద్రివిధములఁ గల యోగములు ఉత్తమము, మధ్యమము సాధనములు కల్పింపఁబడియు పాయసాధనములు మధ్యమము. కేవలము పరసాధనములైన ఆననాదిపితలె యథమము.

582 గురువు చిల్లగింజ కుంధమీదేహంబు, ఆత్మకలుషపంక మడుగుబట్ట
తెలిసివారి నేనెది వ్యామృతముతేలు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గురుః కతకబీజం స్యాత్ అఘః పంక స్తను ర్మటుః॥

తత్పంకాధఃపాదాత్ స్యాత్ వేమ ! జ్ఞానసుధోదయః॥

తా॥ కుండలోని బురదనీటిని పరిశుద్ధపరచుటకుఁ జిల్లగింజ గుంధముఁ గలిపిన బురద కిందకుఁబోయి తటఁగా నీరుపైకిఁ దేరునట్లు దేహమను కుండలోని అత్మ కలుషమను బురదనీటిలో గురుప్రబోధమను చిల్లగింజ గుంధమును గలిపినఁ గలుష మడుగంటి యాత్మజ్ఞానామృతముతేరి యను భవయోగ్యము కాఁగలదు.

583 జీవి లోననుండు స్థిరమును గానక, తిరుగు నస్థిరంబు పరుసఁమ్మి
స్థిరము నస్థిరమును దెలియ జీవకి ముక్తి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సౌతత్త్వరం వివి ష్టవ్య ఏహి రస్థిరమ్॥

నిఁ గ్రాటరీ ముక్తి స్సాన్విత స్థిరాంతరవిదో ధృవమ్॥

తా॥ జీవి లోని స్థిరములేక యష్టరూపహ్యసౌఖ్యముల నమ్మి గుండలోని బురదనీటివలెను పరియఁ తిరుగుచు ముక్తి నొంద చున్నది. తటఁగా నీరుపైకిఁ దేరునట్లు దేహమను కుండలోని అత్మ కలుషమను బురదనీటిలో గురుప్రబోధమను చిల్లగింజ గుంధమును గలిపినఁ గలుష మడుగంటి యాత్మజ్ఞానామృతముతేరి యను భవయోగ్యము కాఁగలదు.

584 అమలమునది కలఁగన్న గుంబు, నడుమకాలమేమి నమ్మరాదు
క్షణములోని బ్రతుకు పంపా న్నిత్యి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నదిం స్త్వ ప్తవ్యం నిఁ వర్తమానం న విశ్వసేత్॥

క్షణం హి ఏహం వేమ ! భాస్వంతి భవవర్తని॥

తా॥ అమలమునది కలఁగిన గుంబు పడార్థమువంటిది. వర్తమాన మేరకాలము నది నుండి నష్టమగుచుండును. క్షణములోని బ్రతుకు, విధ్రాంతికల్గించు గుంపారము. ఇక భవిష్యత్ (పరము) ఎట్లుండునో నిర్ణయించుటకు ఏమిలేనది. కాన ప్రతిక్షణము సప్రమత్తుడవై విధినిర్వహణ మునకుఁ బానుకొనుము. (వి) జ్ఞాతే తత్త్వే కస్యంసారః (భజగోవిందమ్)

585 తాననంగ నెవరు? తనవారన నెవరు? తెలిసితెలియలేదు తిక్కనరులు
అరణ్యః బసిరికాయపురుగుపద్ధతిఁ గాఁగ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కో నామాత్మా కే స్వగీయా విదిత్వా న విదంతి హి।

కుథియో వేమ ! సశ్యంతి కార్పాసకృమయో యథా॥

తా॥ తాను సుఖించుటకు గూడునల్లకొని తుదకు గూటిదావ్వరమును గూడ మూసివేసికొని యందే మరణించు పసిరికాయపురుగువలె నజ్ఞానులు 'తాను ఉనవారు' అని దానిమూలముఁ దెలిసికొనక స్వనాశనమున కుప్పక్రమించు చున్నారు.

566 చచ్చె, చచ్చెననుచుఁ బావుకుఁగఁచెడు, దీననరులకెట్టిఁ దెలుపరాదు

ప్రాణి శరణు నృత్యబంధంబు బుండునా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యే మమార మమాంతి శోచంతే తద్విమూఢతా।

రే వాచ్యా? ప్రాణినాం వేమ ! కుతోబంధః? కుతో మృతిః॥

తా॥ ఎవలగు మానవులు మరణమునకు ఛిత్తి విచారించురు. ఈవెట్టి బంధము నున్నదేమి. అనిర్పమగు కఠినము నిర్మముకావలదా? నిత్యుండును బాండును మించునా?

567 బంధులములకు సుఖ్యతాతుడును, మువకులకైకాదు తుదనుగాదు

నామకావ్యవహు నగుబాటుకానోహి, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మృత్యుండును బాండు! నిర్పమంబును మూసము॥

తా॥ నీ కర్మ ఫలంబు దేవుని దుర్లభము॥

తా॥ ఎవరైనా మహావీర్యవంతులైనా, సాధారణమునఁ బాటవేసినది. మరలఁ బాటవేసినది. మరలఁ బాటవేసినది. గొలముతోఁ బాటు పడుదు. పడుదు. పడుదు. గుమమ్మడి. పన్నడి నెప్పరింత్రిము? (సెవెనుకొంటున్నది) గుమమ్మడి గాఁ బాటుపడుతానుకాదు. సూర్యుడు) (స) దెలుగులకై యథా వేమ! కొమారుల యోవనం బరా, తథా దేవ యోవనమ్మితి (గర్జ)

568 బ్రహ్మమేననుచుఁ బాపమాలు నంగురు, శిష్టిమాన్యులు విధమెఱుంగ

బ్రహ్మపన్నిటందుఁ బరిపూర్ణులును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

క్షేపం ప్రపృతి బహుధా ప్రలపం తృప్తదా బడాః।

సర్వత్ర పరపూర్ణం హి బ్రహ్మ వేమ ! విరాజతే॥

తా॥ దేహములో బీవునివలె సరబ్రహ్మశ్మరూపమంతట నిండియున్నది.
కాని యజ్ఞాను లిది కలియజాలక బ్రహ్మ మెక్కడనుండునని ననుచుదురు.

569 పసులవ వేటు పాల్గొన్నాకే, పుష్కరాతివేటు పాల్గొన్నాకే
దర్శనంబువేటు దైవంబుదొక్కటే, విశ్వదాభిరామ విచరవేను॥

పశువర్ణాః పృథక్ దీగ మేకం వేను ! సుమావహేః

జాతి ర్భిన్నాపి పూజై కా దైవ మేకం స్మృతిః స్మరకే॥

తా॥ పశుస్థలరంగు వేటుకాని పాలరంగొకటే. పుష్పజాతులు వేటు
కాని పూజాస్వభావమొకటే. దర్శనము వేటుకాని దైవమొకటే.

(వి) గవా మనేకవర్ణానాం దీగం స్యా దేకవర్ణకమ్, క్షీరవద్యాతి హి
జ్ఞానం దేహీనాం చ గవాం యథా॥ (ఉ॥ గీ॥)

570 పనితోడవులువేటు బంగారమొక్కటే, పరగ ఘటమువేటు ప్రాణమొకటే
అరణ్యం దిండ్లు వేటు దాళియొక్కటే, విశ్వదాభిరామ విచరవేను॥

భూషణాని పృథక్ వేను ! హేమైకం స్యాత్ ఘటాః పృథక్ ।

పరః ప్రాణో భోజనాని పృథక్ వేదీ కా ఋగుముతా ।

తా॥ నగలువేటుకాని బంగార మొకటే. శరీరములు వేటుకాని
యాగ్యమొకటే. నిగుబండాదములు వేటుకాని యాచిస్వభావమొకటే.

571 కానలేడు నుడుదు క్షముక వీపున, నెలులు గానలేడు నెత్తిమీద
తన్ను గానలేడు తన్ను మే నెలుగును? విశ్వదాభిరామ విచరవేను॥

వేషో నిటలు క్షృణో వృష్టం కేశాం శ్చ మూర్ధని ।

నాత్మానం వేద్ధిరీం వేను ! నర్తనం జానాతి చాలిశః? ॥

తా॥ నగనరీరముందలి నుడుగు, చెలులు, వీపు, నెత్తిపై నెత్తుకలు
మొదలైనవే తాను చూడలేడు. ఇక నుడువు నిండియున్న హేమావృత
స్వరూపుని నీచమవుల నెట్లుగాం దలండు?

572 తిరిగితిరిగి నరుడు మరులుకొనుటెకాక, అంగునలన నేమి గూడలేడు
అంతరాత్మనిలుపు నరేదేహో బ్రహ్మంబు, విశ్వదాభిరామ విచరవేను॥

మూహజాలే ముచు స్థిరు ! కర్తృ భవతి నిర్గుణః ।

నరః ఫలం ని కించి తస్మాత్ ఆత్మైకే బ్రహ్మ కలమ ॥

తా॥ పరిశుద్ధాంతరంగమునఁ బ్రతిబింబించు బరమాత్మ స్వరూపము నిశ్చలముగఁజూచు బ్రహ్మవీక్షి కాంక్ష మూర్ఖుఁడగు న్నీతిరిగి చెడును.

573 చిత్తమనెడు వేరు శిథిలమై నష్టమై, ప్రకృతియనెడు వట్ట పడును బిడపఁ గోర్కలనెడు పెద్దకొమ్మలెందునుగదా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

శిథిలే చిత్తమూలే స్థావర పతిః స్థిరమైదుగ్ధిమః ।

శుష్కంతి హి రణో హంభా శాఖా వేమ ! నిరాశయాః॥

తా॥ ప్రకృతి మహావృక్షమునకుఁ జిత్తము కూరటివేరు. కోరికలు కొమ్మలు. చిత్తము శిథిలమైనఁ బ్రకృతి మహావృక్షము పడును. ఇక కోరికలను కొమ్మలెల్లెదుగఁ గలవు?

574 తిట్టికొట్టిలేని దిరిగి మాటాడక, ఊరకున్నజూడ సుర్విమీద

వాడగుఁబరమాత్మ వర్ణింప శక్యమా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

రూపిత స్తాడితో వాపి యత్కించి దపి చా బ్రువన్ ।

తూష్ణిం భావం గతో వేమ ! పరమాత్మేతి వర్ణ్యతే ॥

తా॥ మన మెన్ని తిట్టినను భగవంతుఁ డెదురుతిరుగనట్లు, మానాభిమానముల సరకుఁగొనక నిర్లిప్తతతో సంచరించువాడే పరమాత్మ రూపుఁడు.

575 కల్మషంబుపోక కన్పించ దెందును, రూప మెవ్వరికిని రూఢితోడ

తామసం బుడిగినఁ దగఁగల్గు జ్ఞానంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అనిర్గతే హి కాలు ప్యే న రూపం ద్యోతతే ద్రువమ్ ।

తమ స్యపావృతే వేమ ! జ్ఞానం మానం ప్రకాశతే ॥

తా॥ ముటికితోనున్న యద్దమునఁ బ్రతిబింబరూపము కాన్పించనియట్లు అంతఃకరణమాలిన్యమునఁ బరమాత్మ స్వరూపమును గాన్పించదు.

(వి) ధూమేనావ్రియతే వహ్నిః, యథా దర్శ్యో మతేన చ, యథోత్పేనావృతో గర్భః తథా తేనేద మావృతమ్॥ (గీత)

576 నీటిలోనవ్యాగ్రత నిలుకకయున్నట్లు, పాటికగతిలేదు పరమలేడు

మాటమాటకెల్ల మనసు పోరుచునుండు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

జలే రేఖా స్థిరా న సాం శత హ చ పరే సుఖమ్ ।

మనో ముహు ర్ముపే తే మ ! కామితా న్యభివాంఛతి

తా॥ నీటనువ్రాసిన వాగ్ధాత నిలువనట్లు కోరికలతో మాలిన్యముఁ జెందిన మనమున నిహపర పాఖ్యము, న్యాయము నిలువదు. (వి) చంచలం హి మనః కృష్ణ ! ప్రమాధి బలవ ద్దృఢమ్॥ (గీత)

577 దొంగ తెలివితేలి దొరుకువా మోక్షంబు? వేతఁగానిపనులఁ జేయరాదు గురుఁ డనంగవలదు గుణహీనుఁ డనవలె, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

మిథ్యాజ్ఞానేన కిం ముక్తి ర్లభ్యతే? వేమ ! దుష్క్రియః ।
స వర్తవ్యో గురు రితి గుణహీన ఇతీర్హతే ॥

తా॥ పరిశుద్ధజ్ఞానముచే లభించు మోక్షము దొంగ తెలివితేలిఁ జెడ్డపనులఁ జేయువారికి లభించునా? అట్టి దుష్టుల గుణహీనులనవలెను. కాని గురువు లనవచ్చునా? (వి) సంసారహస్తకః? శ్రుతిజాత్యుదోధః 2 కో మోక్షహేతుః? కథిత స్సపవ॥ (శం.మణి)

578 ఆశలఁదెగఁగోసి యనలంబుఁ జల్లాల్చి, గోవి లిగియఁదెట్టి కోప మదచి గుఱుమిఱువాడు గురువుకు గురువురా? విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

కౌన్దీనవంశ శిష్యానాశః స్రవంతా గతమన్యవః ।
వేమాగీశరహస్యా యే గురూణాం గురవో హి నే ॥

తా॥ ఆశల నణచి ఆగ్రహముఁ జంపి కానుము నరికట్టి, క్రోధము రానీక, పరమార్థతత్త్వరహస్యము గురైఱింగిన వాఁడే గురువులకును గురువు. (వి) కోవా గురు రోహి? హితోపదేష్టా 2 శిష్యస్తు కో? యో గురుభ క్త పవ॥ బుద్ధ్యా విశుద్ధయా యుక్తో మహోహృది నిరుద్ధ్య చ॥

579 ఆశల నెదుత్రాళ్ళ నమరఁగోయఁజేసి, పాఱివఁగాని పరములేదు కొక్కుతిండియాకఁ జిక్కి చచ్చినయట్లు, విశ్వదాభిరామ విసురవేము॥

అశాపాశాన్ భృశం చిత్తా న విస్మయ్య పరం స హి ।
అహారాశాచకో వేమ ! మూషికో మ్రియతే ఖలు ॥

తా॥ పందికొక్కు తిండియాకచే బోనులోఁజిక్కి చచ్చునట్లు అశా పాశములచే బద్ధుఁడగువాఁడు సంసారములోఁజిక్కి నశించును. వానికిఁక పరము (భవిష్యత్తులోపాగు) లేదు.

580 సూక్ష్మరూపమెఱిగి గుణమొందఁగా లేక, బహుళముగను చదువుఁ బడుచునరుఁడు
చావుచేఁపెఱుఁగని చదువేలఁజనువఁడో!, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సూక్ష్మరూప మభిజ్ఞాయ సుఖ మప్రాప్నువా న్యువా ।

బహ్వాధీతే వేమ ! విద్యా మమృతాం న పతే త్కథమ్ ? ॥

తా॥ శాశ్వతానందము కలుగు చదువుచదివి యానందముఁ గల్గించు
నా సూక్ష్మముఁ దెలిసికొనఁ జాలక పనికిమాలిన చదువు రాత్రింబవళ్లు
కట్టించి చదివి యజ్ఞాని భ్రష్టుఁడగుచున్నాఁడు.

581 తను వదెవరిసొమ్ము తనదనిసోషింప, ధన మదెవరిసొమ్ము దాచుకొనఁగ

ప్రాణమెవరిసొమ్ము పాశుకుండఁగనిల్చి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! భర్తుం స్వీయమితి క్ర్యస్యం దేహ మీదృశమ్ ।

కస్య స్వం ద్రవిణం గోష్ఠి ప్రాణః కస్యాపితుం నదా ॥

తా॥ శరీరమును కొపించి నిలుకొనుటకు, ధనమును దాచి తనదిగా
నుంచుకొనుటకు, ప్రాణము నాపుకొనుటకు నేజీవిత్తన సమర్థుల కలదా?

582 జీవఁజంపుటెల్ల శివభక్తిఁదప్పట, జీవి వరసిమావ శివుఁడుఁగాఁడె?

జీవుఁడె శివుఁడనుచు సిద్ధంబు తెలియుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

శివాభక్తి స్థిరవధో జీవోనామ సః ఖలు ।

అధీపం జీవః పయోః వేమ ! జానీహి రత్నత్వతః ॥

తా॥ ప్రాణి జీవీయుఁ బరమాత్మ స్వరూపము గనుక జీవిని హింసించిన
దైవమును హింసించినట్లే యగును. కాన నేజీవిని హింసించునుండుటయే
ముఖ్యధర్మము. (వి) కా స్వర్గదా ? ప్రాణశృతా మహింసా॥ (శం॥మణి)

583 కొంకణంబుఁబోవ కుక్క సింగముకాదు, కాశిబోవఁ బందిఁజనుఁగాదు

వేలుగుణమువాఁడు విబుధుండుకాఁడయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

స సింహ శ్వా కొంకణగో కాశీగో న గజః కిటిః ।

పృథగ్గుణం గతో మర్త్యః వేమ ! యోగీ న కధ్యతే ॥

తా॥ కొంకణదేశము వెళ్ళినమాత్రమునఁ గుక్క సింహమును, కాశీ
వెళ్ళినమాత్రమునఁ బంది యేనుఁగును గానట్లు దుష్టబుద్ధికలవాఁ డెక్కడ
తిరిగినను, నేమిచెప్పినను, నేమిచేసినను దెలిసినవాఁడు కాజాలఁడు.

584 ఈతఁడెఱుఁగు నెంచంగఁబనిలేడు, చావుకంటెఁ గీడు జగతిలేదు
గోచిపాతఁడెఁ గొంచెంబు మఱిలేడు, విశ్వదాభిరామ విమరవేచు॥

తరణా న్నా స్వ్యాగాధత్వం మరణా న్నాస్తి దుర్వృథా ।

కాశీనా న్నాస్తి దీర్ఘం ఏమి ! కించిదపి ధ్రువమ్ ॥

తా॥ ఈతడుమించిన లోతు, చావుమించిన లేదు, గోచికమించిన దరిద్రము లోకమున నుండియులేదు. అట్టి దీర్ఘమున సగాధ సంసారముఁ దరించి కీడులేని మోక్ష సామ్రాజ్య మందుము.

585 బాణలైసయట్టి చపలాయతాక్షుల, వలపు లరసి చూచి బ్రహ్మమునేల?

బయలిమాపుల్లఁ బరికింపఁ గానేల?, విశ్వదాభిరామ విమరవేచు॥

ప్రభునాం చందలద్భృతాం ప్రసూప్తీప్య రిం ప్రమేః?

ఏమి ! బావోని బహుళి బ నిష్క్రంభిం ప్రమేః ॥

తా॥ వెలుపలిదృశ్యముల కానండుము. ప్రభులొకటి ప్రకంఠి ప్రసారముల వలపులకు ప్రేమ, యీల వంశపు ? అపి నిష్క్రముతో, నుడిస దుణిక సౌఖ్యములు. లోకాన్ని చూచి చిదానందము యు డింతో కుము. (వెలదిపై వలస-తాగుడు పైని ప్రమాదము 2 అండ్ము. యింద్రధనుస్సు ఊకికము) (వి) స్వప్నస్థానము. వి. ర్మగదృశ్యం మందో జన స్సేవలే॥ (భర్తృ)

586 తఱచుఁజదువఁజదువఁ దగ్గవాద మెకాని, నివృత్తాన మిదటఁ దేటపడదు

పసిరికాయపురుగు పగిని నిశిపోవు, విశ్వదాభిరామ విమరవేచు॥

బహ్వాధీతే దగ్గవాదః సప్రజ్ఞా మస్మయమ్ ।

కోశకారః శృమిరు ఏమి ! తద్భగ్గత్యతి ॥

తా॥ చలగఁ బ్రోక్కి నిరు బుడిసెను. మాయచమపులు దగ్గవాదమునకుఁ గారణములు. అట్టి పురర్కముల ఉపక్లిష్టము లేరదు. కల్మషజ్ఞానమున జీవి పసిరికాయ పురుగువలె జచ్చును.

587 ఎఱుకన్నదున్న యేలాగుకెక్కువ?, ఎఱుపులేకపోయి తపో విలువ

నేర్పఱుగనివాని నెఱుమోగి నుండురా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేచు॥

కథం న్యూనో బలీవర్తా స్తహిషో వేమ ! కేవలమ్ ।

వై ల్యమేవాత్ర హేతు స్సాన్య దక్షో యోగీ కి ముచ్యతే?॥

తా॥ ఎద్దుచిలువ మడ్డితనముచేతను, మాలిన్యముచేతను దున్నకు వచ్చుట లేదు. అట్లే ప్రభావ విహీనుడగు యోగిని ప్రఖ్యాత యోగియని వాడము. 588 నుతులు సతులు మాయ సుఖదుఃఖములుమాయ, సంస్కరియనుమాయ చావుమాయ మాయబ్రతుకుకింత మాయఁగల్గించితి. విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మాయా వేమ ! సుతా జాయా స్సుఖం దుఃఖః భవో మృతిః ।

కల్పితై తావతీ మాయా మృషా జీవి త సం గ తౌ ॥

తా॥ సుతులు, సతులు, సుఖదుఃఖములు, సంసారము, చావు, ఇవన్నియు మాయాకల్పితములే. మాయ క్షతుకునకే యిన్ని మాయలు కల్పింపఁ బడినవి. (వి; వై రాగ్యమై కిమితః పరమార్థనీయమ్ (భర్తృ) ద్వారం కిమేకం సగత్య నారీ ది సుమోహయస్యవ సేవ కా? స్త్రీ. రి కా శృంఖలా ప్రాణభృతాం హి? నారీ 4 త్యాన్య సుఖం కిం? స్త్రీయ ఏవ సమ్యక్ ॥ (సంఘాతీ)

589 సిగ్గువారలను సృష్టిలోపలివారు, వట్టివేమనఁగని వెలుగుపడిరి

తనమఁగలుగుసిగ్గు దైవమొంగురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

హ్రీమంతో వయమి త్యేవం పత్య వేమ మమాయికమ్ ,

విస్మితాస్సృజ్జనా వేమ ! దైవం వేత్తి నిజరూపమ్ ॥

తా॥ లోకులు తామెంతో సిగ్గుగలవారలనుని దిగంబరుడగుట వేమన్నను సిగ్గులేనివాడని నిందింతురు. వేమన్నకుఁ గల సిగ్గు దైవము సకుఁ డెలియును. (బట్టరట్టి సిగ్గుమాలిన పనులు చేయువానిరంటె దిగంబర యోగియే శ్రేష్ఠుఁడు (వి అపయసో యద్యత్ కిం మృత్యునా? (భర్తృ)

590 తన్నుఁ దా నెఱుఁగఁడు తా నెవ్వరికి నేర్పు, ప్రాలుమాలితిరుగు పశువుకొడుకు

కాసుకొఱకుకాద? కర్మమల్గట్టును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

స వేత్తి స్వయ మాత్మాన మన్యేన్యో బోధతే కషమ్? ।

పశుతుల్యోలసో వేమ ! బధ్నా త్యర్థాయ కర్మసు ।

తా॥ తనబాగు తనకుఁదెలియని నరపశువు, పరులకు హితబోధఁ జేయుదునని పైసాకొంటుకు బయలుదేరి యేదేదో కర్మకాండ సంతుగట్టి యజ్ఞానుల నిహవరంబులకుఁ బరులఁ జేయును. (వి) పరోపదేశే పాండిత్యం, సర్వేషాం సుకరం నృణాం ॥ 2 స్వస్యానుష్ఠానసమయే మున యోఽపి న పండితాః, పరప్రబోధవేశాయాం సర్వే వ్యాసమహర్షయః॥

591 ఎంతో చదువుఁబడియెన్నివిన్ననుగాని, హేనుఁ డతగుఁబు మానలేడు బోధుఁ బాలఁగడుగఁ బోవునా మలినంబు?, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥

బహ్వధీత్య బహుశ్రుత్యా నై చ్యం త్యజతి నాథమః ।

ఓరేణ ధౌత మంగారం నై ల్యం కింవేమ! ముంచతి? ॥

తా॥ పల్లనిబొగ్గును పల్లనిపాలతోఁగడిగిన మాత్రమున నా నలుఁ బొగ్గునకుఁ పోనియట్లు గుణహీనుఁ డంజరిపిన నేమివినిన మంచిగుణము మాత్రముకలుగదు. (వి) అధీత్య గాస్త్రాణ్యప మూఁపవ యస్తు క్రియావాన్ పురుష స్స విద్యాత్ ।

592 ఆలుబిడ్డలు ధన సురముఁదగ్గఁముఁగండి, మనుజుఁడు మిగులఁగట్టపడును తనకు నెవరులేరు తాను బ్రహ్మముఁగన్న, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥

అన్యథ్యాం దారః ప్రత్యే ధనాయ వృద్ధిం నరః ।

వేమ! బ్రహ్మణి సుప్త్యే నాత్మన స్సంతి కేచన ॥

తా॥ భార్య పిడ్డలు ధనము తల్లి, పెద్ద యిట్టి సంసారపోష గైభ్రాంతి మునింగి మనుజుఁడు చాలఁగట్టపడును. కాని తాను నిర్మలజ్ఞానమునఁ బరమాత్మను దర్శించిన సవర్త పుష్కలగోచరులు కాఁగలరా? (వి) సంసారే తే మనుష్యా! వదతి యద సఖం స్సల్పమప్యస్త కించిత్ ॥ (ఉత్తర)

593 ఆస పాపహతి యన్నింటిఁజెను, ఆసచేత యతులు మానపోర?

చూచి విడుచువారు శుద్ధాత్ము లెందురు, విశ్వదాభిరామ విసురచేమ॥

సర్వభ్యః పాతకే న్యాశా మునయో వంచితా స్తయా

వేమోద్వీత్య విముంచంతి తాం శుద్ధాత్మాన ఏవ హి ॥

తా॥ హుష్టిదురాశవలన నియమముగల యతులునై తము మోస పోయిరి. కాన దానిసంగతి యెఱిసికొని విడిచినవారే పరిశుద్ధాత్ములు.

(వి) కా దుస్తృజా సర్వజనై ర్దురాశాః (శం.మణి)

594 నిజములాడువాని నిందించు జగమెల్ల, నిజములాడరాదు నీచుతోడ
 నిజమహాత్ముఁగూడి నిజమాడవలయురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ!
 సత్యవ్రతం జగన్నిందేత్ సత్యం బ్రూయాన్న దుష్టనైః
 మహాత్మనైవ సంగత్య వేమ! సత్యం వదేన్నరః॥

తా॥ నిజమూడువానిఁగూడ లోకము నిందించును. కాన యెల్ల యెడల
 నిజముఁబలుకరాదు. మహాత్ములతో నిజముఁబల్కవలెను. నీచులతోఁ
 గూడదు.

595 భూమినాదియన్న భూమి ఫక్కుననవును, దానహీనుఁజూచి ధనమునవును
 కదనభీనుఁజూచి కాలుండు నవును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
 మమేయం భూమి రిత్యుక్తౌ వేమానహసతి ఊతిః ।
 ధనం హస త్యదాతారం భీరుం హసతి చాంతకః ॥

తా॥ భూమి నాదియన భూమి ఫక్కున నవును. తా ననుభవింపక
 దానముఁజేయ దాచువానిఁజూచి ధనము నవును. యుద్ధమునకు జంకి
 పాటిపోయిన వానిఁజూచి యముండు నవును.

596 ఎంక క్షిణన్న బిగారుఁబాడగన్న, నిమ్మకట్టు పో నెలివికెల్ల
 మనుజులెవరు దత్త్వ మహి మెరుగులుగూర?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
 కాంతాం చ కనకం దృష్ట్వా వివేకో వేమ! నశ్యతి
 స్వఘాం గపివివేకానాం తత్త్వ మహిమా కుతః?॥

తా॥ కాంతాం గనకమును చూచినమాత్రమునఁ నెలివికి దిమ్ముపట్టు
 నజ్ఞానులెవరు దత్త్వ మహి మెట్లలవడిఁగలదు? (వి) భో స్వాధో! ఊహం గురే
 తదితరే భోగే రతిం మాకృధాః (భర్తృ) 1 కిమత్ర హేయం? కనకం
 చ కాంతా 2 కిం తద్విషం భాతి సుధోపమం స్త్రీ॥ ౩॥ మణి॥

597 ముండివానికేల ముండేతిడియాలు, లొట్టివానికేల కజ్జపండ్లు
 గాడిదలకునేల గడ్డమర మీసముర, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
 అదతో దారుదంతైః కిం? అపాణే ర్వలయైశ్చ కిమ్? ।
 వేమ! గార్దభతుల్యానాం శ్మశ్రుభిః కిం జడాత్పనామ్॥

తా॥ మొండిచేతులవానికి మురుగులెందుకు ? తొవండ్లవానికి గట్టడపు పండ్లెందుకు ? గాడిదలవలె సంచరించు మూర్ఖులకు మహర్షులవలె గెడ్డములు మీసము లెందుకు ?

598 మొదలగ్రియసుదప్పి మోహంబుఁజేసియు, బొట్టకొఱకె మనసు బొందు పఱచి బీదకుక్కరిఁ బెఱుగును మనుజుండు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

విధినోక్తం న కృత్వాదౌ వంచయి శిష్టానుభవః॥

సమాధాయ మనో వేమ! దీన స్వీవేహ నిరతే॥

తా॥ ఒక్కొక్కడు మంచిదారి మొదటనే విడిచిపెట్టి, లోకమును మోసగించి, యాలోచనఁ బొట్టకూటికొఱకే వినియోగించి, బీదకుక్కవలె బీదపొట్టతో నొడలుపెంచి సంచరించుచుండును.

599 ఎట్టివానికైనఁ బుట్టును మోహంబు, పుట్టుమోహమెల్లఁ బూర్వఁ దొక్కి గట్టిచేసిమాడఁ గనుపించు విశ్వాంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మహతోఽపి భవే న్మోహః తస్మోహం యశచూసస॥

అధఃకృత్య యదీశేత వేమ! బ్రహ్మథ దృశ్యతే॥

తా॥ మోహ మనునది యెట్టి వానికైనఁ బుట్టుచున్నది. పుట్టిన మోహమును నణగఁద్రొక్కి మనస్సును గట్టిపరచి చూచిన బ్రహ్మ పదార్థము గోచరించును.

600 పట్టుకొమ్మలే పలుపాట్లఁబడువారు, పెట్టిపోయిలే నెటువారు ముట్టి శివునిపూజ మొదలెసేయఁగలేదు. విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నిరాశ్రయా స్స్వయత తోఽవ్యదాతాం నిరోధకా॥

శివస్య పూజా మామగతే పి కాంఽని పునఃకృతే॥

తా॥ ఎట్టియా ధాగమును లేక నీతి, జ్ఞానము లేనివారు సర్వము మొదలగు సద్గుణము లేనివానిని పూజించుట కిష్టపడరు. అట్టిబుద్ధియుఁబుట్టదు. పుట్టినట్లు నటించుట మోహమునకే.

601 ఆత్మగాన శివుని నమపుగా శోధించి, విశ్వమున భక్తినివాపవేని సర్వమాత్మఁడౌను సర్వంబుఁ దా నాను, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

శోధయిత్వాత్మని శివం స్థిరాఽ భక్తిం కరోతి యః॥

స సర్వముక్త స్సర్వాత్మా భవే ద్దేమ ! న సంశయః॥

తా॥ అంతఃకరణమునఁ బరమాత్మను వెదకి తెలిసికొని నిశ్చలభక్తితోఁ
పూచుచుండిన సర్వముక్తుఁడు, సర్వముఁ దానెయైనవాఁడు కాఁగలఁడు.

602 ఎఱిగినశివపూజ యెన్నడుఁ జేడిపోదు, మొదలఁబట్ట పట్ట వదలరాదు
మొదలనిడిచి గోడ గుఱఁజెట్టనిస్సవా? విశ్వదాభిరామ విసురవేచు॥

నయ్యేన్నార్హా శివారాః హి ప్రాగార్య స తాం న్యజేత్ ।
విహాయాదౌ నిర్మితాఽనే ధిత్తిః కిం వేచు ! త్పిలి ॥

తా॥ జ్ఞానముతోఁగూడిన ద్వాపయెన్నటికిఁ జెడదు. అదినుండియు
విజ్ఞత, విశ్వాసము, పట్టదల కలిగి ప్రవర్తించవలెను. మధ్య విడువఁ
గూడదు. అట్టి ప్రవర్తనము సిద్ధి బొందఁగలదు. పుట్టదిట్టములేని మట్టిగోడ
యెన్నటికి నిలువనేరదు.

603 వేటువచ్చెనేని జెడనాదు దైవమున్, వేటువచ్చెనేని మెచ్చుఁ దన్ను
వేటువేటుఁదలఁపఁ జేసినకర్మమే, విశ్వదాభిరామ విసురవేచు॥

కష్టే స్యా దైవనిందాకుః అశ్రుక్లామాపర స్సుఖే ।
కారణం కష్టసుఖయో ర్మమ ! కర్మ స రాకృతమ్ ।

తా॥ మంచిచెడ్డలు తన సత్కర్మ దుష్కర్మల ఫలితమని భావింపక
మంచికిఁదన్ను మెచ్చుకొనుచుఁ జెడ్డకు దైవమును నిందించుటరూఁపనిపని.
(వి) దైవం నిహత్య కురు పౌరుష మాశ్రయశక్త్యా యత్నే కృతేయది న
సిద్ధ్యతి కోఽత్రదోషః (భర్తృ)

604 కడుపుదిచ్చుచేతఁ కామానలముచేతఁ, గోధవహ్ని చేతఁ గుటిలపడక
ఓక్కివనసుతోడ నుండివప్పుడె ముక్తి, విశ్వదాభిరామ విసురవేచు॥

కామానలాత్ తుధాగ్ని శ్చ క్రోధవహ్ని రభాధిరః ।
వేమైకాగ్రేణ మనసా త్మేచ్ఛేన్ముక్తిమా న్నరః ॥

తా॥ యజ్ఞము (సంయమనము) దడిచాగ్ని (తుధాగ్ని) మఱల
మఱలఁ గల్గునది. గార్హపత్యము (కామాగ్ని) గృహస్థున కుండునది.
అహవనీయము (క్రోధాగ్ని) అవేముననచ్చునది. ఈత్రేతాగ్నులవారికిఁ
దట్టుకొని నిశ్చలమనమున సంయమనశక్తి కలిగియున్ననే ముక్తి.

605 పాలు పెరుగు వెన్న పాయసాన్నము నెయ్యి, జున్ను నెన్నియైనఁ జూడఁ గాలె
పాలకంటివలము బ్రహ్మాంబుఁ గానరు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దధి తక్రం పాయసాన్నం నవనీతం ఘృతం తథా ।

సర్వం క్షీరమయం వేమ ! బ్రహ్మ పీఠస్య తత్సమమ్ ॥

తా॥ పాలే, పరుగు వెన్న నెయ్యి జున్ను మొదలై నవిగఁ బలుకఁ
బడును. ఈ యన్నిటికి మూలపదార్థము పాలే యైనట్లు సృష్టికంతకు
మూలపదార్థము పరబ్రహ్మమే.

606 చదువులందు రాజ్యపదవులందును బాడి, మొదవులందు స్త్రీల పెదవులందు
నాక బడుగునట్టి యయ్యలు ముక్తులు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కుద్రవిద్యాసు రాజ్యేషు స్త్రీణా మోష్ఠేషు ధేనుషు ।

ఆ నాం ముంచంతి యే మర్త్యాః ముక్తాస్తే వేమ ! సర్వకః॥

తా॥ ఈమాయచదువులయందు రాజ్యపదవులందు గోసంపదమొదలగు
సంపదలయందు స్త్రీలపెదవులయందు, ఆకపోయిన మహనీయులే
ముక్తులు. (వి) కిం మందనం? సాక్షర తాముఖస్య 2 క శ్లోకతే? యస్సదసి
ప్రవిద్యః 3 మాతేవ కా? యా సుఖదా, సువిద్యా 4 కిమేగతే దాన
వశాత్? సువిద్యా॥ (శం॥ మణి)

607 కడుపు ల మనస! కళకళపడియెడు? కడుపుకేడఁదప్పి కలుగుచుండు?

కడుపు రాతిలోని కప్పుకుఁగలుగదా? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కిం త్వం భ్రమసి కుక్షర్థం కుక్షేః తప్తి ర్మహః! కుతః? ।

శిలాంతర్ధస్య పేరస్య కుక్షి ర్దేమ! న చాస్తి కిమ్? ।

తా॥ కడుపులోనియొకలి రాతిలోనికప్పుకును గలదు. దానికచ్చటనే
యాహారము లభించుచున్నదికదా. ఏమనమా! కడుపు (ఆకలి) కొలు
కేలనే యింత కలవరపాటు? (కడుపున కెచ్చటను దృష్టి యుండదు.)

608 కాంతమానసమునఁ జల్లనై శీతాంశు, పగిదినున్నవాఁడు పరమయోగి

అట్టివాఁడు ముక్తి నతివేఁగి నైకొను, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ప్రశాంతే మానసే శీత శ్శీతాంశు రివ యో మునిః ।

సర్తవే వేమ ! సోఽత్యాశు గృహ్లాతి పరమం పదమ్ ॥

తా॥ మనస్సున కధిదేవతయేగు చంద్రునివలె ప్రశాంతమనమునఁ
బ్రశాంతతేజస్సున మన్నవాఁడే పరమయోగి. అట్టివాఁడే సద్యోముర్తుఁడు.

609 మధురసుంబుఁగోరి మక్షికంబులుచేరి, చొచ్చి వెడలలేక సాక్షినట్లు
మునిగి వెడలలేదు మోహంబురాశిలో, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

ఆకాంక్ష్య మధు వేమాశు, ప్రవిశ్య మధుమక్షికాః ।

యథా నిర్గమనాశక్తౌ మగ్నా మోహంబుధౌ తథా ॥

తా॥ ఈగలు తీసి విడువలేక దానినే యంటిపెట్టుకొని చచ్చునట్లు,
అజ్ఞానులు మోహమును విడువలేక యందే మరణింతురు. (వి) జీవే
వారితరంగచంచలతరే సౌఖ్యం కుతః ప్రాణినామ్? (భర్తృ)విషా ద్విషం
కిం? విషయా స్సమస్తాః, దుఃఖ సదా కో? విషయాచురాగీ ॥శం॥మణి॥

610 బ్రహ్మమన్నచోటు పరగంగఁడెలియఁ, యెందో వెడక బ్రహ్మ మేలకలుగు?
అంజనంబులేక యాసామ్మవొరకునా?, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

అజానక బ్రహ్మణస్థానం వేమాన్యత్ర గవేషణాత్ ।

కిం బ్రహ్మ దృశ్యతే? విత్తం లభ్యతే కిం వినాంజనమ్? ॥

తా॥ మనకకుఁ గాటుచుపెట్టుకొని కండ్లు బాగుచేసికొన్నగాని వస్తువు
కనబడనియట్లు అజ్ఞానమను మనక తొలగించుకొని జ్ఞానదృష్టినిజూచినఁ
గాని పరమాత్మస్వరూపమును గోచరింపదు. మఱొకవిధమున నెంత
వెదకినను లాభ మేముండును?

611 హీనుఁ డెన్నివిధ్య లిలనభ్యసించిన, ఘనుఁడుకాఁడు హీనశుఁడెకాని
పరిమళమల గర్భభూమి మోయఁ ఘనమోనె?, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

అభ్యస్త సర్వవిద్యోఽపి వేమ! స్యాన్నఘనః ఖలః ।

జడపవ ఘనః కిం స్యాత్? ఖరో గంధా న్వహన్నపి ॥

తా॥ పరిమళవస్తువుల మోయుచున్నను గాడిదకు వానితోబ్రయో
జనములేనట్లు గుణహీనుఁడెట్టిచదువుఁ జదివినను వానికి దానితోఁ
బ్రయోజనము కన్పట్టదు. ఘనతరాదు.

612 మనకులోననున్న మచుకలన్నియుఁగోసి, దృఢమఁజేసి మనకుఁ జేటుఁబడ
కుటము నిల్పివాఁడు ఘనతరయోగిరా, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

చిత్రా హృత్ స్థాని సర్వాణి మమత్వాని దృఢం మనః ।

కృత్వా శుద్ధం య స్తు దేహం ధత్తే వేమ ! స తాపనః ॥

తా॥ మమకారములన్నింటిని మనమును దృఢపఱచి తేటజేసి దేహధారి యైనవాడే పరమయోగి. (వి) ముముక్షుణా కిం త్వరితం విధేయం ? సత్సంగతిః నిర్మమతేజభక్తిః 2 కిం దుఃఖమూలమ్ ? మమతాభిమానమ్ ॥

613 కాగలపరులెల్ల గాకటుచోవును? కానిపనులు కాని కావు భువి మహిమ వేటుయందు మనతోడనున్నదా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

న భవిష్యం త్యభావ్యాని నాభావో భావికర్మణామ్ ।

మహిమా పృథగస్యైవ వేమాస్మాభి స్తు కిం భవేత్ ? ॥

తా॥ కానివికావు. కావలసినవి కాకపోవు. మహిమ వేటుగనున్నది. కాని మనతోలేదు. పుర్యమువహించి విధినిర్వహణకు బూనుకొనుము. (వి) నాభావ్యం భవతీనా భాగ్యవశతో భావ్యస్య నాశః కుతః ? (భర్తృ)

614 పాముకన్నలేదు పాపిష్ఠమగుజీవి, అట్టిపాము చెప్పినట్లు వినును ఇలను మోహిచెల్పి నెవ్వరివశమయ్యా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నాహే ర్జీవ్యస్తి పాపీయాన్ యథోక్తం శ్రుణు తే హి సః ।

మోహినం పోచతుం వేమ ! శక్నువంతి న కేఽపి చ ॥

తా॥ పాపిష్ఠిదగు పాముకూడ చెప్పినట్లు వినును. కాని మోహిని (మోహనముద్రమున మునిగినవాని) ఎవ్వరును జెప్పినట్లు వినులాగునఁ జేయలేరు. (వి) యక్షధాంసి సమిద్ధోఽగ్ని ర్భస్మసాత్కురుతేఽర్తున ! జ్ఞానాగ్ని స్సర్వకర్మాణి భస్మసా త్కురుతే తథా॥ (గీత)

615 గతముచేసినటి కర్మబంధములన్ని, పరిసిపోవు సత్యగురునివలన కుమ్మరికొకయేడు గుడియకు నొక నాడు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

కర్మబంధాని పూర్వాణి ఛేద్యం తే గురుణా సతా ।

వేమైకాబ్దం కులాలస్య దండస్యైకం ఊణం ఘటాః ॥

తా॥ కుమ్మరి సంవత్సరము పొడుగునఁ జేసిన కుండలదొంతరలు కట్టతో బగులగొట్టుటకొక ఊణమైనట్లుదు. అట్లే మహిమాన్వితుడగు

తా॥ పడినప్పుడే గూండ్లు విలుగును. అందగ తైను జూచినపుడే కాంక్ష కలుగును. కాన కాంతాకనకముల కెంతమారముగనున్న నంత మంచిది.

620 ధర్మమన్న వినుదు తమునమ్మిభూనరుత్, యనునిభటులువచ్చి యడలునించి
చొచ్చికోట్టఁ దమరు చొజఁజొజఁగలరాహో!, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥
విశ్వస్య మర్త్యైస్సన్విషవ్యర్థం ధర్మే కుర్వం త్యనాదృతిమ్ ।
వేమైశ్య యష స్సన్ద్రిశు తాదయన్ద్విహ కా గతిః? ॥

తా॥ అజ్ఞానులు ధర్మమన్న. తదచెవినిబెట్టి తమయూదే నమ్మిక కలిగి యుందురు యమఫలులు గొనిపోవునప్పుడు వశ్యుండ నుండఁగలరా?

621 విన్నపుఁతు నానకవకింబునోదాన, శ్రీలహిఁద నాన చిత్త మెవని
భగ్గులువిడువకున్న బ్రహ్మము నానరు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥
హరి రసిమో విన్న మున్న విన్నరాశయః ।
న ముంచేచ్చి న దమ! నరో ప్రహ్లా న పవ్యతి ॥

తా॥ విన్న పుట్టిన, అన్న, శ్రీలహిఁద నానము ప్రమలు తొలగి చెప్పినట్లు వినునప్పుడు విశ్వాత్మ స్వరూపము గోచరింపదు.
(వి) కే శత్రవో మిత్రవ దాచ్యుద్యాః (శం॥మణి)

622 చెప్పవేమఁబట్టి చుట్టగోడలట్టి, యిట్లునట్లు పెద్దయిట్లుగట్టి
మిట్టి గును నరుడు మీఁది నేమిఁగఁగ, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥
తా॥ చదులతాఁగి, పుచ్చతా నిర్మాయ మందిరమ్ ।
వేమాహంకురుత మర్త్య న వే త్యగామిదుష్ఫ్రతిమ్ ॥

తా॥ అజ్ఞాని చెట్టుచేసుఁగొట్టి, చుట్టు గోడలఁగట్టి, యిట్లుకట్టి ఘన కార్యము. వేస్తగట్టు మిట్టపడును. కాని ముందువచ్చు నాపదఁ గానఁడు.

623 ఒక్కతొలుఁదచ్చి యుజువుబొమ్మనుజేసి, ఆమనఁలుఁజేసి యట్టెవేయు
తన్నుఁద్రిప్పునానిఁ చాశేలగాఁగఁదో!, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥
పర్మహంచాలికాం పృథ్వా నరో భ్రామయతే భృశమ్ ।
వేమాత్మానం భ్రామయతుః న పవ్యతి కథం శివమ్? ॥

తా॥ చొమ్మలాటవాడు తోలుబొమ్మను గెరవైఁ గొంప సేపఁడించి పడవేయును. అట్లు తన్నాడించి పెడవేయువాడు భగవంతుఁడని యజ్ఞాని

యేల గుర్తింపడో తెలియదు. (వి) ఈశ్వరస్వరూపాతానాం హృద్దే శేఽర్జున! తిష్ఠతి భామయన్ సర్వభూతాని, యంత్రారూఢానిమాయయా॥

624 అంతఃకలంబుల నాచి నాచి నక్షత్రమున, కుటికిపాటిపోవుఁ బిటికినరుఁడు

యముఁడు కుపకుఁడైన నెవ్వఁడు గా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

భీరుఁ పరబల వీడ్చు ప్రాణగుప్త్యై పలాయతే ।

కృతాంతే కుపతే వేమ ! నిరోద్ధం కేన శక్యతే ॥

తా॥ పిటికిప ద యుద్ధమునకుఁబోయి శత్రునైన మునుజుఁచి ప్రాణ భీతిచే మఱలిపచ్చును. యముఁడడ్డుకొనిన నేమిచేయఁగలఁడు ?

(వి) యమస్య రురూనాస్తే, ధర్మస్య త్వరితాగతిః॥

625 తల్లి తండ్రి చావఁ దనయుఁడు తానేడ్చు, మగఁడుచావ నాలు మగమచుండు
కార్యవశ మేకాని కలుగదు మోహంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

పమేహ మృతయోః పిత్రోః పిత్రో రోదితి దుఃఖతః ।

మృతే భర్తర భార్యా చ కార్యాభ్యం న హృది వ్యథా ॥

తా॥ పితృమరణచేష్టున్నెల్లప్పుడు బెట్టుపండువలఁ బడును. కాని పిన్నలభక్తి కలదిగాదు గుమరుట కష్టము. అందువలనఁ దలితండ్రిలు మరణించినఁ గుమారుఁ డెడ్డుట, భర్త మగఁడమునకు భార్య యేడ్చుట, లోకాచారమునఁ దే. ప్రేమచే గాదు. (వి) యాపద్విస్తృతపార్జ్వనస్తక్తస్తావన్నిజపరివారోన్ముఖః, పశ్చాత్పరిజర్జరదేహో వార్తాంకోఽపి నవృచ్ఛతిగేహే॥

626 మనసులోనిముక్తి మఱియొక్కచోటను, వెదకఁబోవువాఁడు వెట్టివాఁడు

గొట్టెఁబెట్టఁబెట్టి గొల్లవెదకుకీతి, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

స్వచ్ఛతసి స్థితాం ముక్తిం యోఽన్యతాన్వేష్టు మిచ్ఛతి ।

ఉత్తస్థ హి కక్షస్థమేషాన్వేష్టవ గోపకః ॥

తా॥ గొట్టె పుట్టకఁబెట్టుకొని యా గొట్టెకొఱకే గొల్లవెదకునట్లుముక్తి తన మనస్సున నె యుండ మఱియొక్కచోట వెదకఁ బూనుట వెట్టితనమేసుమా

627 ఆకలన్నదుఃఖ మతిశయంబుగలేదు, చూపునిలుకలన్న సుఖములేదు

మనసునింపకున్న మఱిముక్తిలేదయా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

దాప్యంతం దుఃఖమాశాతః సాన్ధిరాయాం సుఖందృశి ।

చిరస్యన్యాతే వేమ ! ముక్తి ర్నాస్తి కదాచన ॥

తా॥ ఆశకన్న నెక్కువగు దుఃఖము మఱియొకటిలేదు. దృష్టి విలిచి మనస్సు స్థాయిజేచిన నట్టి ప్రశాంత పరిస్థితికంటె హృదయము (ముక్తి) మఱియొకటిలేదు. (వి) దృగ్యుగ్మలీయతే యత్ర తత్రత్ర సమాధయః॥

628 తత్త్వహీనులుండ్రు తఱచు గాఢవిశ్వాసం, దత్త్వమెఱుంగునారు తఱచులేరు కలిగి లేనివారు కన్పింప రారయ, విశ్వదాభిరామ విమలవేమ॥

వేమ ! ప్రాయ దత్త్వహీనా వసంతి జగత్తథా ।

న తత్త్వజ్ఞా న దృశ్యంతే యది సంత్యసి ద్దృశః ॥

తా॥ అజ్ఞాను లెందరైన దొరకుదురు. కాని తత్త్వవేత్తలగు సుజ్ఞానులు లభించుట యరిది. సుజ్ఞానులున్నను మనశోబనిలేదు. కానకనఁబడరు.

629 తాను విశ్వియములఁ దనర నియించినఁ, దత్త్వ మగనిమాడఁ నానయగును యోగియిట్లు జేరియును నుండు, విశ్వదాభిరామ విమలవేమ॥

య ఇంద్రియాణి జయంతి తత్త్వమాత్మనః సేవ ! సః ।

ఏవం నిత్యం రాజయోగీ రాజతే భూరివసా ॥

తా॥ ఇంద్రియములజెడద తొలగిన నెట్లను దానే గోచరించును. ఇట్లు రాజయోగి శోభిల్లును ( ) శేషమింతి? ఇంద్రియాణి, 2 తాన్వేవమిత్రాణి ఏతాని యాసి॥ (సంకీర్తన)

630 గురము గూనుజేసి గుణము వర్తిగజేసి, సకలవిగ్రహముల మునుజేసి మూలనొక్కజ్యోతి ముట్టించిమాడగా, విశ్వదాభిరామ విమలవేమ॥

గీహం న మల్లకు కృత్వా దళం కృత్వా గుదానపి ।

స్నేహం కృత్వా కర్మచయం వ్యతి శేష ! ప్రదీపయ ॥

తా॥ దేహము ప్రమిదగను గుణము వర్తిగను కర్మచయము చమురు గను జేసి జ్ఞానజ్యోతి వెలిగించి చూచిన నీ దత్త్వము సకలపరమగలదు.

(వి) అజ్ఞానజలముఁ, నానయామ్నాత్మభావతో జ్ఞానచీ పిం, నానృతా॥ (గీత)

631 ఎన్నియెన్నిపాజ లెన్ని చేసినవేమి?, భక్తి లేనిపూజ ఫలములేను భక్తికలుగుపూజ బహుళకారణమురా, విశ్వదాభిరామ విమలవేమ॥

గణయిత్వా ఘనాః పూజాః కృత్వా ప్రాప్నోతి కిం ఫలమ్?

భక్తిం వినా పూజయా కిం? భక్తిరేవేహ కారణమ్ ॥

తా॥ ఎన్ని యెన్నిపూజలనో భక్తికుదురకుండజేసిన ఫలితమేమి ?
భక్తికుదిరిన పూజయే ఫలితమిచ్చును. (వి) కార్యా విధియా కా ? శివ
విష్ణుభక్తిః 2 కిం జీవనం ? దోషవివర్జితం యత్ ॥ (శం॥మణి)

632 ఆపగాభివేంతు నడవులకైంతును, కొండరాళ్లవేంతు గొడవచేలి?

ఉల్లుచుండునె శివుఁ డుండుటఁ బలికగు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

కాంతా నీవు సర్వసంగములైరేను నిము గాథయా ?

చేరన్మృత్యుశ్చేదనము ! నీవొకటి సహజము ॥

తా॥ హృదయముందున్న భక్తిని నీవు తెలియక కొండల నడవుల
నదీరీరముల నెందును దిరిగిగవు పుష్పహారేంద్రియగ్రామో యత్ర
యత్ర వా సుఖం, సత్యత్రయమునందు సైమిశం పుష్కరానీ చ ॥

633 గాడిదేమొగుండు సంధ్యలువాసన? యేమొగుండు గొప్ప కొద్ది

అల్లుడేమొగుండు హరునినొలుపిస్తా? విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

శ్వా కిం తెన్నుచ్చనీ నీవుం ? భర భృందసౌరభమ్ ।

తదాత్మ్యే వేత్తి కిం జీవ ! వై రాగ్యా భరపూజనమ్ ॥

తా॥ గాడిదకు సంధ్యలందరిమళ్ళును, చుక్కకుండెద్దపిన్నల తార
తమ్యము, అల్పునకుండెద్దమేళనలు విరాజిమున గొలుపుట. తెలియదు.

634 మాఁడువేళలందు ముఖమునో శివునాభ్యై, బూజనమునాఁడు పుణ్యమూర్తి
పూజనేక మోక్షభోగంబు గొరకునా? విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

కాలగ్రహే శివః సుప్తాః మోక్షైర్ సర్వైః సర్వవ సః ।

పూజాం వినా జాతు భవం మోక్షాగ మవాప్నోయత్ ॥

తా॥ ఎల్లవేళల ఉదయశయనములందు వారెవరైనా సర్వముఁడు
సత్కర్మల భక్తియు, భక్తివలన జ్ఞానమును, జ్ఞానమును మోక్షమును
లభించును. కర్మ పిండభక్తి కాయ, జ్ఞానము కండు, మోక్షమనుభవము.

635 ఒకటి బడలయొగిలనునవాడు, మనసుకల్మషంబు మాన్పనే

పుట్టమిఁజగొట్ట భుజంబుచచ్చునా? విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

క్రాంతంగా యోగిసంపన్నాః స పుణ్యదస్యంతి హృన్మలమ్ ।

వత్మికాగ్రీ హం వేమ ! ద్రియతే కిం హంధరః ? ।

తా॥ పామును గొట్టినఁ బాము చచ్చును. కాని పుట్టిమీదఁ గొట్టఁ
బాము చావదు. ఇట్లే మనస్సేనందలి కల్మషములు, అనన ఉపవాసాది
శారీరకశ్రమలచోన, (వి) తాం యోగమితి మన్యూలే ిరా మింద్రియ
ధారణామ్ (సంపినిషత్)

636 మక్కయేకతంబుఁ గొక్కరధ్యానంబు, భగమురాగ మెన్నఁ గప్పమునుక
అత్తయినొందుభావ చుండొలఁ గానోళి, విశ్వరాధినాయ విసురవేము॥

౧. శ్రీరామశర్మం బరధ్యం రాగం వేమ! ఖరస్య చ।

సంగమకవితానుభవమును గూర్చి యురంగ త్యాగ్గనాథనామ్ ॥

తా॥ కుక్కలెసిగాంచెము, బరధ్యైము, గాడిదరాగము, కప్పమునుక
వీనికే యజ్ఞము లగుననెదరు. కాని పరమాత్ముడు దెలిసికొనుభావ మలవ
రచుకొనదు. (బి) పితృ కార్యములకై లోక రక్షణతామ్రాసేవితో దృఢభూమిః॥

537 సకలశాస్త్రములకు నిధియు వ్రాసియు, దెలియులగు చావుఁ దెలియలేదు
చావుఁదెలియనేరె చదువుల నెంత? విశ్వవార్తాగారు వ్రాయుచేయు॥

అట్లే - సర - శాస్త్రానికి విభిన్నతా వికాసం హా ।

న విరంజి వృత్తి, పేస ! శిం హానా ర్థ్య శ్శవేదిభిః? ॥

తా॥ నమస్కరింతుముల నమస్కరింతు వా యుచు ఉలియుచుదురు.
కాని చాగి మర్నము నోరెనొక బాలనన్నాడు. అట్టి శస్త్రాధ్యయన
మున లాగ మేయి, తొలిదానిని కా? ప్రశ్నగిప్రదా యాచివోధోహ
కో? యస్తు విముక్తి నును, చందాని

638 కొండరావు (ఎచ్చి) పోరాటానికి, సుశ్శాసనానికి వ్యతిరేకం?

పాపకానిశివుడు ప్రాశ్నియమండంక, విశ్వకాశిరామ విమరవేమ॥

అందుచేతను దుష్టాన్ని పట్టించి, మావలను పట్టించు.

|| పాశ్చాత్య యాగి షేనార్త్తి వివేకాని స్మృతి ||

తా॥ పగ మీరు, నుడు నన్ను విడువని ప్రతిగానుండ వజించి తరించక
యజ్ఞాని కొండరాళ్ళ గుళ్ళకట్టి ఎంకు గ్రుమ్మి మృగ్ని తుండులకో!

689 విశ్వమనసుడి సేద విశ్వేశ్వరుండుండఁ, బ్రహ్మసేవకుండు బలుకసేల?
వశములోనికొఁచి వసుదుతి నడుపునా?, విశ్వవాణిరాయ వివరణము॥

జగన్నియామకే దేవే స్థితేహం ప్రభురిత్యహో !

వక్త్రీ కిం ? వేమ ! నా శాసన ద్వన్యః కిం మేదినిం కపిః ?

తా॥ సమస్తమును నానరమేశ్వరుడు పాలించుచుండ మానవుడు నేను భూపతి ననుట యెంతయవివేకము? అడవిలోని కోతి నేను భూపతి నని యీభూలోక మేలగలదా?

640 బూదిపూతలెన్న భుజములపాంకాలు, శాశిలులింగములును వరుడనుకము లిక్కడఁదగుఁగాక యిక్కడఁదగవెచ్చ, విశ్వదాభిరామ విమలవేమ !

చక్కాంకితా భస్మలేపాః లంఘింజాని సర్వశః ।

అత్రివ గుతచిహ్నాని వేమ ! తత గ గన్వహిధా ॥

తా॥ వైష్ణవలంఘములకాల్పులు, పుష్పల, దక్షప్రేమాదులొంపలు ఈమనములు, జారిలు, పారిలు, దక్కడ పోయి చుక్క కాని యక్కడ కోభింపవ, అక్కడ భించునవి గుణము, మనము, భక్తి, జ్ఞానములు.

641 దక్ష నింశ్చిశముల గలవేయఁగలే, చాళుకములపుడు నన్యసింహు అశ్మజరిమనే! యందునా మోక్షంబు? విశ్వదాభిరామ విమలవేమ !

కర్తవ్యమేవ స మం దిశ్చి మం దిశ్చి మం దిశ్చి మం దిశ్చి ॥

క్షత్రియే! ముక్తిస్త్వం వింధియతియ-శక్యమ్ ? ॥

తా॥ ఇంద్రియముల పాభిము, చాళుకములపుడు నన్యసింహు నెట్లు మనస్సనర చార్తము క్షిప్తు? అదేమి కు నామెట్లు వింధియను?

642 అధిసూక్ష్మస్త్రిన యానందమెలుగక, పరిమళేః చాప మగ్నుడగును అతిరహస్యమర్థి యబ్బుడెఱుంగునా? విశ్వదాభిరామ విమలవేమ !

సూక్ష్మాగ్రసూక్ష్మ పరామర్శః స బా సత్త్వరికశః ।

అగ్నిస్త్ర వేమ ! మగ్నుస్సా త్ త్ గర్భల్లః కిం మహాద్రహః ? ॥

తా॥ సూక్ష్మరసమును నానంద విధానము లెరియక మతిక్రియలగున మాయచదుకలఁదివి మాయలో మునిగి చెడుచున్నారు. అతిరహస్యము, సూక్ష్మమునగు నానందవిధాన మల్బుడెట్లు గాగడలడు? (వి) అధిత్వ చతురో వేదాన్ భర్మశాస్త్రాని మానవః, స పై బ్రహ్మ విజానాతి దర్శి పాశరసం యథా॥ ఉ॥ గీత॥

643 దేవపూజకేయ దివ్యభోగముగల్గుఁ, దత్త్వమెఱిగెనేని దైవపముడే
ఏమిలేనినరున కేగతిలేదురా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దేవపూజాకృతో వేమ ! దివ్యభోగో భవే త్థలు ।

తత్త్వజ్ఞో దైవసదృశః తస్యనస్య న సదగతిః ॥

తా॥ దేవతలభక్తితోఁ బూజించిన దివ్యభోగములు కలుగును. తత్త్వ మెఱిగిన దైవపముడే యగును. భక్తిజ్ఞానములులేని నరుని కేగతియుఁ గలుగదు (వి, కే హేతవో బ్రహ్మగర్వస్తు సంతి? సత్సంగతి ర్దానవిచార తోమాః ॥ శం॥మణి)

644 చెవినిన్లుకొట్టి చెప్పెను వేమన, బట్టబయలునుండు బ్రహ్మచనుచు
బుద్ధికలిగిదానిఁ బొంది సుఖంపుడే, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నిర్భాయ 'దశం కన్య' ము ! వేమో మహాధియః ! ।

చిదాకాశము త్రిభావతాత్పర్య మోదత ॥

తా॥ చిదాకాశమున బట్టబయలు పర బ్రహ్మ చాక్షుషము గోచరించునని వేమన చెప్పిని నిట్లున్నచోట్ల మర్యాదలనుండ బుద్ధికలిగి దానిని బొందుట కేలగ్రహమిందును ?

645 పాండుమును చునను పోనక సర్వేశు, వంశనిల్పువాడు వంశకడుఁడు
వంశనిల్పునన్న వచ్చినాపదవును? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నిరుద్యత్తునిం చిత్తుం యస్యవే కురుం నదా ।

న వంశకః సర్వేశ్వరు ! కోతే బ్రహ్మపదం కుతః? ॥

తా॥ నిరుద్యత్తునిం చిత్తుం యస్యవే కురుం నదా మరల్పువాడే చరితార్థమి. అట్టివాడు కాకున్న మోదాదిపను కెట్లులభ్యముకాగలవు? (వి) యుక్తియతో నొకరి మరొకరిని మ్మరియి, తతస్థితో నియమైత దాత్మస్వేప వశం నలుల ॥ (శం॥)

646 ఉండియుండి భూని యుగములుచనిపోత, బాగిహానలేదు ప్రళయమువను
ప్రళయహానిపైనఁ బనిమాత్మక గలియును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జ్ఞానీ యుగేషు యాతేషు తిష్ఠన్మ ప్రాణవిప్లవః ।

ప్రాణహానో ఏ పమానో లీయతే సరమాత్మని ॥

తా॥ జ్ఞాని కనేక యుగములుగడచి ప్రకయకాల సూనన్నమైనను
మరణములేదు. ఒక వేళయున్నను నాపరమాత్మలోగలను శాశ్వతుడగును.

647 గురువు తానయినను హరునిదాటావును, బ్రహ్మలోకముడగఁ జాఁజూపు
శిష్యునరసిపట్టి నీఁటిఁబాపురా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

యది స్థాయం స్థిరుస్థావరం హరం ప్రహృషితతథా ।

దర్శయిష్యేమ ! శిష్యం స్థం ప్రవృత్తం చ హరితతమః ॥

తా॥ స్థిరుఁడని యిది నిఁచియున్నది యట్లానా. ధకారముఁ దొలగించి
బ్రహ్మలోకముఁ దిసి పరమేశ్వరు గోచరి పఁచుమును.

648 నీళ్ళుపోసిడిగి నిత్యంబుకోధించి, కూడుచెట్టి మీఁడఁ గోకఁగట్టి
ఏమిపాట్లుబడుదు రీదేహమున కెల, పశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

స్థిరముత్పాదం నం నామ శ్చ ధన్యం దతాంబరాన్నితయ ।

కృత్యా చాత్మకం తారాయేమి ! చూంతు స్థురము ? ॥

తా॥ ఈ వాడుదేహమున నెల్లప్పుడు కోపముతోడనున్నాడని చూచుచుట్టి
గుడ్డచుట్టి యవివేచి మూలమునకుఁ బ్రసవించుచున్నారు.

649 లేడులేడనినను లేడులే నేలేడు, కాదుకాదుబాగుఁ గానకాదు
తోడుతోడనినను తోడు నేతోహు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

నాన్తనాన్తయోగి కేరళా నాన్తవేమి ! సహ

అన్త్యంతి గుర్తంతం నదికోర్కె సహాయవాన్ ।

తా॥ దీర్ఘదుర్లేదనినవారిని లేడు. ఉపసమపారికి యుండును.
అతఁడే నాకుతోడను వారిని చీల్చి రుచుచును.

650 లోభమోహములను బ్రాథవంబులు తిష్ఠఁ, దలఁచినపనులన్ని వచ్చినను
తాముకటితిలఁచిన వైవముగడలంబు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

ప్రాశిషం లోభ మోహ ఛాన్దం నన్త్యంతి గుర్తంతం తథా ।

వేమాత్మచింతితం కార్యం వైవ మన్త్యంత చింతయేత్ ॥

తా॥ లోభమోహముల శస్త్రసాధర్మ్యములు వచ్చును. దలఁచినపనులు
నెఱవేరవు. తానొకవిధమునదల విరక్తము మనయురవిధమునఁ
దలంచును. (వి) అన్యథా చింతితం కార్యం వైవ మన్త్యంత చింతయేత్ ॥

651 తాముఁదివక యటులె ధర్మముఁజేయక, కొడుకులకని ధనముఁ గూడబెట్టి
తెలియుఁజెప్పలేక తీరిపోవును దాను, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

స్వయం న భుక్తిగ్రహస్యేభ్యశ్చ న దత్త స్వాల్భతం ధనమ్ ।
పుత్రార్థమితి సంచిత్య మ్రియతే వేమ ! న బుద్ధివన్ ॥

తా॥ లుబ్ధుఁడు తానుఁదివక ధర్మముఁజేయక కొడుకులకని ధనముఁగూడఁ
బెట్టి పాతి పట్టి తుదకావిషయమైనను చెప్పలేనిస్థితిలో మరణించును.

652 దాచినధనమునకు దారయుఁ కొడుకును, వాంఛఁబడుటెకాని వట్టిభ్రమలు
భాగ్యహీనులకును ఫలము లభించునా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

గుప్త మర్థం సతిప్రతా వాంఛంతి క్రియంన సః ।
వేమ ! భాగ్యవిహీనానాం లభ్య కిం ఫలం మిమా ?॥

తా॥ దాచినధనమునకు దారము, పుత్రులు, నాంఛిండుట మిమాని మిది
వట్టిభ్రమ. వారలు దురదృష్టవూతులగునెడల నట్టి, లిత మట్లువేమారఁ
గలదు? (2) హరివిధిపరిహారః తే వా లంఘనీయుః. ॥

653 భాగ్యహీనులకును బతుకనీయుక, సగియు నిలువవచ్చుచు వదలుఁగాని
దానిలోని మృతకంఠునిట్లునా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

తేనో దృష్టాంతా ల్లభియంతే కష్టకః ।
కృతకంఠుః కథం బ్రాణిభిః కృత్తుమ్ ? ॥

తా॥ భాగ్యహీనులకును బతుకనీయుక, సగియు నిలువవచ్చు భాగ్య
హీనులకును దానిలోని మృతకంఠునిట్లునా? కష్టమునందు మరలను నిలువదు.

654 సుఖమును సంతోషమును పొందఁగలదు పరమార్థమున
సాధించి, సద్గుణముల నుపాసించి, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వేమ ! సుఖమును సంతోషమును పొందఁగలదు పరమార్థమున ।
పరమార్థమున సంతోషమును పొందఁగలదు పరమార్థమున ॥

తా॥ దరిద్రునిఁడునైన నొకఁడు జనించి ఘనసంతుఁడై పరమార్థము
పొందఁగలదు నగును. (వి) సంకల స్వయం పరహి స విహితాభి యోగాః॥

655 ఇహమునందు బాధలెన్నెనబడవచ్చు, యమునిబాధలేక యమరవలెను
పరమున వ్యధలేక బ్రతుకుఁడీ నరులార!, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

651 తాముఁదిసక యటులే ధర్మముఁజేయక, కొడుకులకని ధనముఁ గూడబెట్టి
తెలియుఁజెప్పలేక తీరిపోవును దాను, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

స్వయం న భుజ్యేఽన్యేభ్యశ్చ న దత్తే స్యాబ్జితం ధనమ్ ।
పుత్రార్థమితి సంచిత్య మ్రియతే వేమ ! న బుధవన్ ॥

తా॥ లుబ్ధుఁడు తానుఁదిసక ధర్మముఁజేయక కొడుకులకని ధనముఁగూడఁ
బెట్టి పాతిపెట్టి తుదకావిషయమైనను జెప్పలేనిస్థితిలో మరణించును.

652 దాచినధనమునకు దారయుఁ గొడుకును, వాంఛఁబడుటెకాని వట్టిభృశులు
భాగ్యహీనులకును ఫలము లభించునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గుప్త మర్థం సతీవ్రతా వాంఛంతి భృమిషవ సః ।
వేమ ! భాగ్యవిహీనానాం లభతే కిం ఫలం మనాక్ ? ॥

తా॥ దాచినధనమునకు భార్య, పుత్రులు, నాశపడుటయేకాని యది
వట్టిభృశు. వారలు దురదృష్టవంతులగునెడల నట్టిఫలిత మెట్లుచేహూరఁ
గలదు? (వి) హతపిథిపరిపాకః కేన వా లంఘనీయః? ॥

653 భాగ్యహీనునకును బరుసవేదొయక, నదియు నిలువదపుడే వదలుఁగాని
వాసతోడవచ్చు వదగండ్లునిల్చునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

స్వర్గవేధీ త్తత్త్వాస్య లభేత యది న స్థిరః ।
స్త్రీసహగిణా వచ ! త్త్వంతి కరకా శ్చ కిమ్ ? ॥

తా॥ వాంఛించు వదగండ్లునిల్చునా? నిలువనట్లు భాగ్య
హీనునకు నిల్చునది ఎంతగారమునము పిరువేదీ దొరకినను నిలువదు.

654 ధనవిహీనులైన తండ్రిగార్లు భాగ్యపురుషుఁడొకఁడు పరగఁబుట్టి
బహుశఃఫలముగార్గి పరుల కుపయోగము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! గర్భే నిర్ధింస్య సుజాతో భాగ్యవాన్ పుమాన్ ।
స విత్తయుః సన్యేభ్యః కరో త్యుపకృతిం సదా ॥

తా॥ దరిద్రునికడుపున నొకఁడు జనించి ధనవంతుడై పరోపకార
పారిణుఁడును నగును. (వి) సంతః స్వయం పరహితే విహితాభి యోగాః॥

655 ఇహమునందు తాదలెన్నైనఁబడవచ్చు, యమునితాదలేక యసురకలెను
పరమున వ్యధలేక బ్రతుకుఁడీ నరులార!, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమేహా బాధా వివిధా సస్పీధుం శక్యాః కథంచన ।

యమబాధాసు న తథా జీవతాముత్సృతాం వినా ॥

తా॥ ఇహమున (వర్తమానమున) బాధ లెన్నెనఁ బడవచ్చును. కాని పరమున (విష్కృత్తులలో) ఇంతకంటెను సహించరాని యమయాతన లవశతలో ననుభవించుట చాలఁ గష్టము. కాన జాగ్రత్త వహింపుఁడు.

656 ధన్యంబుకుండు ధనముచే గర్వింబి, సకలసౌఖ్యదలను చాలబొరలి

పడకుఁ దానుఁజేలుఁ గానకచెడిపోవు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సర్వసంపత్సమస్తీతో గర్వితో ధర్మకంటకః ।

అప్రాప్యంతే స్వయంత్రేయో వేమ ! ప్రాప్నోతి నాశనమ్ ॥

తా॥ అజ్ఞాని ధనమదమున గర్వించి ధర్మమును నిరసించి సంపదల ననుభవించలేక వానిపై దొర్లి తుద కెందుకును బనికిమాలినవాడై నశించును.

657 మత్సరంబు మదము మమకారమనియెడు, వ్యసనములను దవిలి నశింబోక

పరుల పుకరించి పరమే సమ్మతు యోగి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మమతా మదమాత్సర్యరూపవ్యసనవర్జితః ।

యోగీ పరం విశ్నోతి వేమేహాన్యహితే రతః ॥

తా॥ “మాత్సర్యములు మమకారము” అను దుర్వ్యసనముల బాధనొంద గాగి పరుల కుపకరించుచు, పరమునే సమ్మతి సంచరించును.

(వి) కుపకరించినోడైన కాలోగచ్ఛతి ధీమతాం, వ్యసనేన చ మూర్ఛా రాం నిద్రాం చ కలహేన వా॥

658 కామమును దయయు సత్యము నీతి, విషయభైర్యసుఖవితరణములు

రాజయోగికి రాజయోగంబులు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కామం ధర్మో దయా సత్యం నీతి ధైర్యం వదాన్యతా ॥

రాజయోగా ఇమే వేమ ! భవీయు ర్భేదినీపతే ॥

తా॥ కామము, ధర్మము, దయా, సత్యము, నీతి, విషయము, ధైర్యము, వితరణము ప్రసక్తల కుండవలసిన రాజయోగములు.

659 పగులు కెము మఱచి భావంబును మఱచి, తానుజేసియుడి తలఁపుమఱచి

తొందువానిసెంచు ముక్తిమయోగిగా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! రాత్రిందివం భావ మాత్మాహ మిహ స్మృతిమ్ ।

విస్మృత్య వర్తతే య త్తం త్వం విద్వ్యత్త హాగినమ్ ॥

తా॥ పగలు, రాత్రి, భావము, తాను, నేను, ఇట్టి యెల్ల కాలభేదముల మఱచి పరమాత్మధ్యానమున నుండువాడే యుద్వేగియౌగి.

680 మంట లోహమందు హ్రీంకుల శిలలందు, బటముగోడలందు బ్రతిమలండుఁ దన్నుఁదెలుపుకొనుట దగులదా పరమాత్మ, విశ్వదాభిరామ విమలవేమ॥

మృది దారుషు లోహేషు శిలాకుడ్యపటేషు చ ।

ప్రతిమాసు తథాత్మానం బోధితుం వేమ ! స ప్రభుః ॥

తా॥ మన్ను, లోహము, మ్రాను, శిల, గోడపటములు, ప్రతిమ వీనియందే తన్నుఁదెలుపుకొనుట కాపరమాత్మ యుండఁడు.

681 పుట్టినది మొదలు పురుషుడేకాలంబు, నాసమితిగి శుద్ధపశువుఁగాక ముదిసి యోగిరణి ముదమొప్పుఁగావలె, విశ్వదాభిరామ విమలవేమ॥

ఆరభ్య జన్మనో వేమ ! పాపం జ్ఞాత్వా సదా పుమాన్ ।

అపశు ర్థరయాగ్రస్తో వేమ ! యోగీవ సంశరేత్ ॥

తా॥ పుట్టినది మొదలు మానవుఁడు శుద్ధపశువువలె నుండనిపక పాప పుణ్యములెరింగి సత్త్వవర్తనతో మెలఁగుచు వార్ధకమున యోగివలె సంవరింపవలెను. (వి) మృత్యుశ్చ కో? వాపయశ స్సప్తిగిమ్. 2 మూర్ఖో స్తికో? యస్తు వివేకహీనః. 3 విద్యావిహీనః పశురస్తికో వా॥

682 జనుఁడు తెలివినొండ జూచలింపడు నది, నైకమును దెలిసిన దగులుబుద్ధి తిపురుభాసుఁజూచి తిమిరంబునిట్లునా? విశ్వదాభిరామ విమలవేమ॥

జ్ఞానే ప్రాప్తే స్థిరంచిత్రం జ్ఞాతే దైవే వాసతిః ।

ఉదితం భాస్కరం విశ్వ వేమ ! తిష్ఠతి కిం చిదుః ? ॥

తా॥ సూర్యోదయముఁజేకటి తొలంగునట్లు అజ్ఞానము తొలగిన మనస్సు చలింపదు. దైవమును దెలిసికొనిన నందుండి బుద్ధియు మఱలదు. (వి) మాం చ యోఽవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన నేషాం స గుణాన్ సమతీ త్రైతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే॥

668 మనసులోనివాని మామగారానికంటే మనసులు వాని మనసులు
 నీవు నిన్నెఱుంగ నీ మోతే వివరము, విశ్వదాభిరామ వివరము॥
 యస్తు విద్యా చిత్తవ్యర్థ గూఢముగఁ గాగనం బుధాః॥
 త్వయి జ్ఞాతే త్వయా పేదం ! త్వయే నామ ఉచ్యతే ॥

తా॥ అంతఃకరణపారిశుద్ధ్యమునకు ఒక మేళ్ళురునిగాంచిక మహనీయునే
 ప్రజలు యోగియందురు. ఇంతయేల? నీకు నిన్నుఁ దత్త్వదృష్టితోఁ దలి
 కొనిన నీవే పరమేశ్వరుఁడవుగాఁ నాడఁబడుదువు.

664 ముష్టి వేపచెట్టు మొదలుగాఁబ్రజలకుఁ బరగ మూలికలకుఁ బనికివచ్చు
 నిర్దయాత్మకుండు నీచుఁ డెందునకగు? విశ్వదాభిరామ వివరము॥
 తపస్వినింతాద్యంఘ్రిపాశ్చ మూలి కాకార్యకారిణః ।
 ప్రజానాం వేమ ! కిం నీచః? నిర్దయాత్మోపయుజ్యతే ॥

తా॥ పనికిమాలిన ముష్టి వేప చెట్టులును మూలికలుగా ప్రజల కుప
 కరించుచున్నవి. కాని దయాశూన్యుఁడు నీచుఁడునగు మానవుఁడు
 మాత్ర మెందులకును పనికివచ్చుటలేదు.

665 కోపమునను నరక కూపంబుఁజెందును, కోపమునను గుణము కొంచెమగును
 కోపమునను బ్రేగుతు కొలఁదిపోవును, విశ్వదాభిరామ వివరము॥
 కృధై తి నారకం కూపం వినశ్యతి గుణః కృధా ।
 కృధైవ వేమ ! సర్వేషాం జీవనం లాభవం వృధేత్ ॥

తా॥ కోపమున నరకము (కష్టము) నొందును. కోపమున గుణము
 లాభవత్తముఁగాంచును. కోపమున జీవితమే పనికిమాలినదగును.

666 చేకొనుచును దనకుఁ జెయిసాగినంతగాఁ, జెడినప్రజల రక్ష నీయలేని
 తనదుసాగుటేమి? తనతనువదియేమి? విశ్వదాభిరామ వివరము॥
 యావద్దస్తాః ప్రసరతి తాన ద్గుహాన్ హతప్రజాః ।
 రక్షాం యది న కుర్వీత వేమ ! తస్య జని ర్వృథా ॥

తా॥ తనకుఁ చెయిసాగినంతగాఁ గలిగింపఁగోరి నితఁ తనకుసాగి
 యున్నదేమి? తనప్రజలను నర్జునమునఁ దీసివేసెను నాచుకయు
 నదైవం॥ 2 కిముత్తడని? సనాతనము ॥ 1/౩౦ ॥

667 మనసునిల్పినట్టి మర్మజ్ఞులగువారు, గరిమ మోక్షపదముగన్నవారు
చెటులెట్లు ఫలముజేకొనఁడా తాను, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

“ యే మనోనిగ్రహచణాస్తేహి ముక్తిపథంగతాః ।

ఉప్తవంత స్తదూ వేమ ! న కిం గృహ్లాంతి తత్ఫలమ్? ॥

తా॥ చెట్టును నాటుకొన్నవాఁడు కలిత మనుభవించునట్లు నిశ్చలముగ
మనస్సును నిల్పుటకుఁ బ్రయత్నించువాఁడు మోక్షమును బొందును.

668 మంచివారులేరు మహిమిఁడవెదకిన, కష్టాలెందలైన గలరు భువిని
పసిడిలేదుకాని పదఁజెంతలేదయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

న సంతి సాధవో భూమౌ ఒహవ స్సంతి దుర్జనాః ।

కాంచనం నాస్తి వేమాత్ర లోపః కిం భస్మనో భవేత్ ॥

తా॥ మట్టి దొరకును. కాని బంగారము దొరకదు. అట్లేమంచివారు
దొరకరు. కాని దుర్మార్గుల కేమికొఱత?

669 ఆక లుడుగఁగాని పాశముత్తఁడుగాఁడు, ముత్తఁడైనఁగాని మునియుఁగాఁడు
మునియునైనఁగాని మోహంబు లుడుగవు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

న పాశముక్తో హ్యశావా నముక్తో న ముని ర్భవేత్ ।

అమునే ర్వేమ ! మోహోస్తు నాపయాంతి హి సర్వదా ॥

తా॥ ఆశపోయినఁగాని పాశములు విడవు. పాశములు విడిచినఁగాని
మునికాఁడు. మునియైనఁగాని మోహజాలము తప్పకొనదు.

670 చైతన్యముల నరులు తమవంటివారని, యరసి గూఢతత్త్వ మరయలేరు
ఇట్లు మాయఁబడిన నెట్లుమర్మమెఱుంగు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నరా దై వపరాన్ వేమ ! మన్యంతే స్వసమా ఇతి ।

గూఢం తత్త్వం న జానంతి మర్మజ్ఞాః కథ మీదృశాః? ॥

తా॥ పామరులు దైవభక్తులనుగూడఁ దమవంటివారేయని వారల
యందలి నిగూఢతత్త్వ మరయలేక భావించెదరు. ఇఁక నిట్టి మాయా
లంపటులు దైవముయొక్క మర్మము నెట్లు తెలిసికొనఁగలరు?

671 నీవుకలిగియుండు నెలవుఁదెలియువాఁడు, ననుభయించుఁ దోచ వదలఁజెందు
కాలు కదలనీక గ్రహింప నిమజ్జేయ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! త్వత్స్థానవిస్తర్యో మార్గం నోఽస్తి సర్వశః ।

అచంచలపదో నూనం స్థానం తవ విశే న్నరః ॥

తా॥ నీతావు(దెలిసిన జ్ఞాని సన్మార్గము వీడఁజాలఁడు. కాలు కదపకుండ నిశ్చలమనస్కుడై నిలిచినచోటుననే నిన్నుఁ జేరఁగలఁడు. (వి)ప్రియోహి జ్ఞానినోఽత్యర్థ మహం స చ మమప్రియః॥ (గీత)

672 నీవునిచ్చియుండ నిఖిలంబు నిలువదు, నిచ్చియుండు నెండనీరువలెను

నీవు నిశ్చయంబు నిఖిలంబు మాయయే, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

త్యయి స్థితేఽఖిలం నా స్తి మృగతృష్ణోపమం స్థితౌ ।

త్వమేవ నిశ్చయం వేమ ! నిఖిలం మాయయావృతమ్ ॥

తా॥ నీవు గోచరించిన మిగిలిన దేదియు నుండదు. ఒకవేళనున్నట్లు కనఁబడిన నెండమావులవలె భ్రాంతియే. నీవే నిజము. మిగిలినది మాయః

673 పిశుమ వనమలోన విలసిల్లఁబలికిన, భంగి ప్రాజ్ఞజనులకు గుఱుకు

కాకికూతఁబోలు కలుహక్ముతచనంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పరపుష్పో వనే సమృక్ సంకూజతి యథా తథా ।

వక్త్రార్యో వేమ ! ధూర్తస్య వాక్యం కాకరుతోపమమ్ ॥

తా॥ తెలిసినవారిమాటలు ఉద్యానవనములోని కోకిలకూతవలె శ్రావ్యముగనుండును. అజ్ఞానులమాటలు కాకుల యటపునకు సరిపోవును.

674 జ్ఞానులమనియెంచి చపలాత్ములగువారు, తెలివిలే కమ్ము(దెలియలేదు

కష్టగహనమందు భ్రష్టులైయుండుదు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జ్ఞానినో వయ మిత్యేవం మత్వా వేమ ! కుబుద్ధయః ।

అనాత్మజ్ఞా భవం తృజ్ఞాః కష్టే తిష్ఠంతి కాననే ॥

తా॥ చపలులు జ్ఞానశూన్యులై జ్ఞానముకలవారలుగఁదమ్ము భావించి యజ్ఞానకర్మల నొనరించి కష్టములను ఘోరాటవిలో భ్రష్టులై పడుదురు.

675 పాపపుణ్యములను పగులకాపెఱుఁగువా?, ధరను బరమయోగి యెఱుఁగుఁగాని

లోనిపాండిత్యని లోహముల్ గూర్చుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేత్తి యోగీ పాపపుణ్యం కిం వేత్తి పశుపాలకః? ।

అంతర్యోగం ప్రాప్య వేమ ! లోహసంగ్రధనం కురు ॥

తా॥ పరమయోగిపుంగవునకుఁ జాపపుణ్యములవిషయము బోధ
పడును. కాని యజ్ఞానియగు పశువులకాపరి కెట్లావిషయము బోధపడఁ
గలదు? పరిశుద్ధాంతఃకరణమున వినఁబడు సంతర్వాణీచోదక సంజ్ఞల
గ్రహించియైన సామగ్రి సమకూర్చుకొనుము. (వి) సతాం హి సందేహ
పదేషు వస్తుషు ప్రమాణ మంతఃకరణప్రవృత్తయః॥ (కాళిదాసు)

676 పెద్దలవచనములు పేర్చుతోదావని, అటులనడువబోవ ననువుపడడు
పులినిఁజూచి నక్క పూతపూసినయల్లె, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ! శుక్రాత్వా మహద్వాక్యం తథాకర్తుం న శక్యతే ।

కుర్యాచ్చే ద్వాప్యస్య మన్వీత్య లిప్తజంబుకవ ద్భవేత్ ॥

తా॥ పెద్దలవచనములు విని యట్లు తామును నడువఁబూనుకొనుట
సాధ్యముకానివని. పులినిఁ జూచి నక్క పాతలు పెట్టుకొన్నట్లే.

677 బుద్ధియుతునకేల పాసఁగనిసఖ్యంబు? కార్యవాదికేల? కడుఁజలంబు
కుత్సితనకుసేల గురుతేకతాభక్తి? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కి మసంబద్ధసఖ్యేన పుంసో వేమేహ ధీమతః ।

కార్యార్థినః కిం హరేన? దై వభక్త్యా ఖలస్య కిమ్? ॥

తా॥ బుద్ధివంతునకు దుష్టునితో సరిపడనిన్నేహమెందులకు? కార్య
సాధకునకుఁ బట్టుదలతోఁ బ్రయోజనమేమి? కుత్సితనకు గురుభక్తితోను
దై వభక్తితోను సంబంధ ముండునా? (వి) నస్థితవ్యం సగంతవ్యం దుర్జనేన
సమం క్వచిత్ ॥ (పంచతంత్రం)

678 ఎల్లి నేడు మతియు నెల్లండియైనను, మనమునిల్చువాఁడు మంచివాఁడు
శివుఁడుభర్త కర్తచింతింపఁ దానయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అద్య వా శ్వః పరశ్వో వా శివార్పితమనా స్సుధీః ।

శివోభర్తా భవేద్దేషు! స్వయం కర్తా హి మానవః ॥

తా॥ ఈనాఁడు రేపు ఎల్లుండి ఎప్పుడైనను మనస్సు నిలుపువాఁడు
మంచివాఁడు. కర్మకుఁ దానుకర్త. పోషించుటకు భగవంతుఁడుభర్త.

679 ఏమిగొంచువచ్చె నేమిదాఁగినిపోవు, పుట్టువేళ నరుఁడు గిట్టువేళ
ధనము లెచటికేగుఁ దానేగు నెచటికి? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అజగామ కి మానీయ? కిం గృహ్టాన్ వేమ ! గచ్ఛతి? ।

జననే మరచే గచ్ఛేత్ కుతో విత్తం? కుత స్వయమ్ ? ॥

తా॥ మానవుడు పుట్టినపుడు తెచ్చినదేమి? చచ్చినపుడు గొనిపోవునదేమి? ధన మెచటికిఁబోవునో ! తానెచటికిఁ బోవునో !

680 కడుపులోనికోత కడునోటియెంగిలి, గడుగతకమె బ్రహ్మకొడుకునైన?

సత్యమున్న గొంత జగతివై సిద్ధించు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వక్రోచ్ఛిష్టం కుడిమలం న శుద్ధ్య వృహ్లా జీన వా ।

యద్యన్తి సూన్యతం కించిత్ వేమ ! సిద్ధ్యతి తద్భువి ॥

తా॥ కడుపులోని కశ్మలము నోటియందలి యెంగిలి శుభ్రపరచుకొనుటకు నా బ్రహ్మకొడుకునకైన శత్యమా? సత్యవాక్కు కలిగిన నోరు, కోరికలు మంచివైన గడుపు, శుభ్రపరచుకొన్న టగును.

681 ఆళ గోపివేసి యనలంబుఁజ్ఞాల్చి, గోచి బిగియఁగట్టి కోప మణచి

ఆళవిడిచెనేని సతఁడు బా యోగిరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఛన్నాళో వేమ ! గాంతాన్ని రక్షదృక్, న పవ చ ।

నిరాళి రుద్ధితక్రోధః పుమా యోగీతి కద్యతే ।

తా॥ ఆ గాపాళములందెంచి ఆ వేశమడచుకొని కామమునకుఁ జిక్కక కోపమురానిక కోరికల సంతరింపఁజేసిన సరఁదే నిజమగుయోగి. (వి) పాళోహికో? యో మమతాభిమానః ॥ 2 ॥ సారములం చ కి మన్తి చింతా॥ (శం. మణి) శక్నోరీ హైవ యస్మిండు ప్రాకృరీరవిమోక్షణాత్, కామక్రోధోద్భవం వేగం స యుక్త స్వసుఖ నరః॥

682 గుణవిహీనజనుని గుణమెంచఁగాలేల? బుద్ధిలేనివాని పూజయేమి?

మనములేనివాని మంత్రంబులేమయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జనస్య గుణహీనస్య గుణానాం గణనేన కిమ్ ? ।

నిర్బుద్ధేః పూజయా కిం వా మన్తైః కిం వేమ ! దుర్మతేః ॥

తా॥ గుణవిహీనునిమనల నెంచుటయెందులకు? బుద్ధిలేనివాని పూజ లేల? నిశ్చలమనస్కుఁడు కానివాని మంత్రముల పటుత్వమేమి?

883 ధర్మసత్యములను దప్పు చేయని, కర్మజీవి మేలుఁగానలేడు
నిర్మలహృదయుండు నీరూపమున నుండు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ధర్మసత్యపథాలంబీ యో నరో న ప్రవర్తతే ।

నాప్నోతి న శుభం వేమ ! సాధుచిత్తో భవత్సమః ॥

తా॥ ధర్మముగా నడువక సత్యము పలుకక సంచరించు కర్మజీవి
మేలును గాంచలేడు. హృదయనైర్మల్యము కలవాఁడుమాత్రమే నీ
రూపమున సాక్షాత్కరించును.

884 చచ్చువారలెవరో చాకనివారేకా, చచ్చిబ్రతికియుండు జనములెవరో
విచ్చలవిడిగాను వివరించి చూడరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గతాసవో వేమ ! యే స్యుః యే స్యుః క్రతామృతాజనాః ।

మృతజీవా జనా యే స్యుః తాం స్తాన్ సమ్యగ్విమర్శయ ॥

తా॥ మృతులవరో అమరులవరో మృతజీవులవరో జీవన్మృతులవరో
స్వేచ్ఛగా విమర్శించి యాలోచి చు. నీకేవోధపడును. (వి)జాతోహి కో?
యస్య పున ర్న జన్మ, కోవాఽప్యహో! యస్య పున ర్న మృత్యుః ।

885 చిత్తముగలయోగి శివునికలనెయుండు, మిస్ట్రహాగి నుండు మిడుతలెవరు
నిత్యుడైనయోగి నీవలగుండురా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వివేచిషు సా శుభం పుంసాం నిర్మలహృదయః ।

నిర్మలయాత్మా నాం యోగీ వేమ ! స సం భవత్సమః ॥

తా॥ నిశ్చలచిత్తుండు సాక్షాత్కరింపగు మేమగుదే. టక్కరియోగి
మాత్రము తుష్టుండును. (మిడుతు) మిడుతు పగుయోగి పరమాత్మ
స్వరూపుడే. (వి)అంత్యపమ్యేన సర్వస్య సమః చింతి యోఽర్హుః!, శుభం
వా యది వా దుఃఖం స యోగీ పరమో మతః॥ గీత॥

886 ఓగుబాగెలుఁగని యుత్తమాశ్రయంబు, లిల శుభీజనముల నెంచుటెల్ల
కుక్కసింగముఁ గనుఁగని మొటిగిన రీతి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యుక్తాయుక్తానభిజ్ఞో హి వేమ ! మూఢజన స్తథా ।

సాధునిందాం కరోతి శ్వా మృగేంద్రం భవతే యథా॥

తా॥ మంచియుఁజెడ్డయు నెలుఁగని పరమమూర్ఖులు పెద్దలనించుట
సింహమునుజూచి కుక్కలు మొటిగినట్లే.

687 నేరనిజమలకును నేర్పి నేరములెల్లఁ, జక్కఁజేతు రరయ సాధుజనులు
ఒప్పె దుష్టనములు తప్పుగ నెంచుడు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
కుశలా న్కుర్వతే వేమ ! సాధవోఽకుశలాన్ జనాన్ ।

న తథా దుర్జనా దోషా నారోపంతి గుణేష్వపి ॥

తా॥ సత్పురుషులు తెలియనివారితప్పులఁ దెలియఁజెప్పి సరిజేసి సరి
పుచ్చుకొందురు. దుష్టులు ఒప్పులనే తప్పులుగఁజెంచి హేళనఁజేయుదురు.

688 పలుగువానికేల పరసమృద్ధిదలంప? పలుగువానికేల భక్తిపథము?
పలుగువానికేల పరమార్థతత్త్వంబు? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
కిం ? ధూర్తస్య పరర్థ్యా స్యా ద్భక్తిమార్గేణ వా పి కిమ్?
వేమ ! కిం పరమార్థస్య తత్త్వనేహ మనాగపి ॥

తా॥ దుర్మానుషుఁ బరసమృద్ధిగోను భక్తిమార్గముతోను పరమార్థ
తత్త్వముతోను సంబంధముండునా? (వి) పరోపకారః స చార్యయ పాపాయ
పరపీడనమ్. (భక్త్యై)

689 ఉచితవంతుఁడైన మన్యోగపరుఁడౌచు, సాగిపాటియున్న సమమునను
పరుల కుపకరించి పరఁగక్షించును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
దోచిత్యవా న్నరో నిత్య ముద్యోగిన్ సమర్థతః ।
వేమూన్యేభ్య శ్చక్తికాలే చోపకృత్తహ రక్షతి ॥

తా॥ యుక్తాయుక్తవివేచనకల మహనీయుఁడు తగినపద్ధతి కలవాఁడై
సాగిపాటియున్న సమయమున దీనుల రక్షించుచుఁ బరోపకారియగును.

690 బంగారుబొడఁగన్న భామలబొడఁగన్నఁ, శిత్తునను జింతఁ జేయఁజేసి
వాఁడే పరమయోగి బల్యంప జగమందు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కాంతాం చ కనకం వేమ ! సంబీర్య హృదియో సరః ।

మోహం నాప్నోతి లోకేఽస్మిన్ స యోగీ పరమో మతః ॥

తా॥ బంగారముఁజూచిన భామలనుజూచిన మనస్సున నెవఁడు భ్రాంతిఁ
జెందఁడో వాఁడే నిజమగు పరమయోగిహంగవాఁడు. (వి) విశాంససా.తం న

కిమస్తి? నారీ॥ నారీస్తనభరవాభీదేశం దృష్ట్యా మాగా మోహవేశమ్,
అర్థ మనర్థం బావయ నిత్యం నాస్తి తత స్సుఖలేశ స్సత్యమ్ (భజగోవిందమ్)

691 కండకావరమునఁ గానఁడుమగణంబు, దగుమదమునఁ గనఁడు తత్త్వమిట్లు
భోగవాంఛచేతఁ బుణ్యంబుఁ గానఁడు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ఉద్ధత్యా నేతుతే మృత్యుం తత్త్వం తనుమదేన చ ।

భోగవాంఛాసమాక్షిప్తః పుణ్యం వేమ! న పశ్యతి ॥

తా॥ కండకావరమున మరణమును, శారీరకమదమునఁ బరమార్థతత్త్వమును, భోగవాంఛలచేఁ బుణ్యమును, మానవుఁడు గాంచలేకున్నాఁడు.

692 పెట్టివంతఫలము పెక్కండ్రకు పశ్యతి, జేయవన్నఁ దాను జేయవకున్నఁ
బెండ్లిజేయవన్నీ పెద్దఫలంబురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

న బాధతే యది బహుం స్తస్య దానఫలం భవేత్ ।

న భవేద్దది తన్నాశీ వేమై త్యుద్వాహకృత్ఫలమ్ ॥

తా॥ ఇతరుల కపకారముచేయకున్నఁ బెక్కండ్రకుఁ బెట్టివంతఫలము,
తానెవరినిఁ బాడుచేయకున్నఁ బేదవానికిఁ బెండ్లిచేసినంత పెద్దఫలము.

693 మేఁకఁజంకఁ బెట్టి మిలుగుచుచుండలీ, బ్రమసివెదకు గొల్లపగిది హృదిని
దైవమిటుగక పరదైవతములదల్పు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మేఘం స్వకక్షే నిక్షిప్య గోపోఽన్విష్యాత్ యథా వ్రజే ।

తథా హృత్స్థం వేమ! దైవం త్వక్వాన్వృత్ర ఫజే జ్ఞడః ॥

తా॥ హృదయమందున్న పరమాత్మ నెఱుంగక కల్పితేతరదైవముల
కొఱకు గాలించువాఁడు మేఁకను జంకఁ బెట్టుకొని ముదయంతయు నా
మేక కొఱకే మతిపోయిపెదకిన గొల్లమాదిరి సుమా.

694 పెట్టిపట్టువాని వినయంబు లధికముల్, చెడ్డమండ మునుఁగుచెలఁగి పెట్టు
చెడిపెఱొడుకు మిగులఁజేయు నాచారంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ఉన్మత్త స్యాతివినయాః సావయంతా చ పుంశ్చరీ ।

కాలతే యో వేమ । సమ్యగ్ గాచారం కురుతే సదా ॥

తా॥ వెట్టివాఁడుఁ ద్రాగినవాఁడును సధికమగువినయముఁ జూపింతురు
(అతివినయం ధూర్జలక్షణమ్) చెడిపోయిన రండ ఘోషా (ముసుగు)

ధరించును. చెడిపోయినదాని కొడుకు (పాతఱుంకు బయల్పడకుండ)
ఎక్కువయాచారములఁ గనబరచును.

695 నొసలుబత్తుఁడోచు నోరు తోడేలాచు, మనకు భూతమువలె మలయఁ గాను
శివునిఁఁటినన్న సిగ్గుటకాదో!, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

భక్తః ఫాలేవృకో వక్త్రే భూతం చిత్తే చ యో భవేత్ ।

దృష్టం బ్రహ్మేతి తస్యోక్తిః వేమ ! లజ్జాకరా న కిమ్ ? ॥

తా॥ నొసలు భక్తుఁడో? నోరు తోడేలా? మనస్సు లొంగుబాటులేని
పెనుభూతమా? ఇట్టివాఁడు నేను భగవంతునిఁ జూచితినని చెప్పుటకేల
సిగ్గు పడఁడో! చెప్పినను వినువార లెట్లు నమ్ముదురో తెలియకున్నది.

696 భూతిదేవమందుఁ బూసిననాయెనా?, నిష్ఠ శివునియందు నిలుపవలయుఁ
గాక భస్మమందు గాడిద దొర్లదా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

కిం దేహలిప్తయా భూత్యా? కుర్యాన్నిష్ఠాం సదాశివే ।

అనారతం ఖరో వేమ ! కిం భస్మని న లుంఠతి? ॥

తా॥ శివభక్తునిలక్షణము శరీరమున బూడిదఁ బులుముకొనుట కాదు
శివునియందు నిష్ఠఁగలిగి యుండవలెను. శివభక్తిలేని బూడిదపూతవలనఁ
బ్రయోజనమేమి? గాడిద బూడిదలో దొర్లదా ?

697 ఆకులెల్లఁదిన్న మేకపోతులకెల్లఁ, గాయసేయనయ్య కాయసిద్ధి
లోకులెల్ల వెట్టిపోకిళ్లఁ బోదురు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మేషాః పర్ణాశిన స్త్రీషాం కాయసిద్ధి ర్న సిద్ధతి ।

లోకా స్స ర్యే తథా వేమ ! కుర్వం త్యున్మత్త చేష్టితమ్ ॥

తా॥ లోకులు పెక్కు వెట్టిపోకిళ్లఁ బోవుదురు. కాయసిద్ధికి నాక
లలములఁ దిందురు. అంతమాత్రముచే గాయసిద్ధి కలుగునా? ఆకులు నల
ములు తిను మేకపోతులకుఁ గాయసిద్ధి కలుగుచున్నదా? .

698 బోడితలల బడల బూడిదపూతల, భాషనాసనముల వేమములను
యోగివాఁడు లోన బాగుఁగాకుండిన, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

జటాభి ర్దేహి! ముండై శ్చ భస్మలేపై శ్చ సర్వశః ।

భాషనాసనవేష్టై శ్చ న యోగీ హ్యజితేంద్రియః ॥

తా॥ లోన సంతఃకరణశుద్ధిలేకున్న బోడితలలలు జడలు బూడిదపూతలు
వేదాంతపారిభాషికపదములు అసనములు ఇట్టివేషముల యోగి కానే
రఁడు. లోనబాగుపడిననే యోగి. (వి) స్థైర్యం యోగమహోత్సవేఽపిచ
యది తైత్తిలోక్యరాజ్యేన కిమ్? (భర్తృ)

699 వేషభాషితేఽగి కాషాయవస్త్రముల్, బోడినైతికలిగి హఃసముచండు

తలలు బోడులైనఁ దలఁపులు బోడులూ? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేషేహ ముండితం శీర్షం వేషభాషా దధ త్యహో! ।

యది ముండాని శీర్షాణి సంకల్పాశ్చాపి కిం తథా? ।

తా॥ వేషము భాష కాషాయవస్త్రములు బోడినైత్తి కలిగియున్నంత
మాత్రమునఁ గోరికలు చావవు. తలలు బోడులైనంత మాత్రమునఁ
దలఁపులు బోడులుకావు.

700 కాలునేయివంచి గాలినిండుగఁజేర్చి, నేలవ్రాలి మఱియు నిలిచిచేయు

నాసనముఖవిద్య లభ్యాసవిద్యలు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నమయిత్వా పాణిపాదం వాయుపూర్ణః పతన్ స్థితః ।

వేమాసనాద్యా స్ఫుర్య ర్విద్యా అభ్యాసేన కృతా భువి ॥

తా॥ కాళ్లువంచి చేతులువంచి గాలిపూరించి నేలమీదపండుకొని
కొన్ని, నిలిచి కొన్ని, చేయు అసనములు వేయుట మొదలగు పను
లభ్యాసవిద్యలుకాని యంతమాత్రమున హృదయపారిశుద్ధ్య మేర్పడదు.

701 కావిసంచెఁబట్టి కడుయోగిగలెనుండి, వెలికిఁగోరుల్ల విడిచిపెట్టి

తోడరి తిరుగువాఁడు దొంగసన్యాసయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కాషాయధారి యోగీవ స్థితః కామాన్ ముహు ర్భుహిః ।

విషిష్య వర్తతే వేమ ! య స్స మాయీ ముని ర్ద్యోవమ్ ॥

తా॥ మహోయోగివలె కాషాయవస్త్రములు ధరించి జాహ్వాప్రపంచము
పైకిఁ గోరికల విజృంభింపుఁజేసి యాడంబగముగ సంచరించువాఁడు దొంగ
సన్యాసికాని మంచి సన్యాసికాఁడు.

702 శలియుగమునఁబుట్టి కడతేరఁ గాలేః, ఒడలు బడలఁజేసి యుగ్రతపముఁ

దాముఁజేసి యేమి తత్త్వంబుఁ గందురో! విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జాతాః కలా వనుత్తీర్ణా శ్చంద్రదేహాః సుకం తపః । *

కుర్వంతి కిం కలం గేన? సి తస్మిన్ వేమ ! వేద్యసి? ॥

తా॥ "కలా" సంకీర్తనాన్ముక్తిః .. అన్నట్లు కలియుగమున జనించి సూక్ష్మముగ మోక్షమును బొందలేక శరీరమును సుష్కింహవేసి సృష్టి తత్త్వముఁ దెలియలేక ఘోరతపస్సుఁజేయుటయు నిష్ఫలమే.

708 ఇల్లు నాలు విడిచి యిరుపక చ్చలుగట్టి, వంటకంబు నీరు వాంఠుడిగి

ఒంటినున్నయంత నొరుగునా తర్తవంబు?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గృహే చారాణి సరిశ్రద్ధా విహాయాన్నాదిసి స్పృహహిమ్ ।

ఏకాశీ ఒద్ధకోఽస్తత్త్వం వేమ ! ల కిత కిమ్? ॥

తా॥ ఇల్లును ఇల్లాలిని విడిచి లోలికామమును బంపలేక మైకి మాత్రము గనుప లంగోట్లు విగించి సేదానము సున్నంత మాత్రముగ బరమార్థతత్త్వము పోధపడదు (2) కదలా చునారంభా వైషమ్యార్థ్యం బురుదొన్నతే, స చ సన్న సరాదేన సద్ధం సమధిగత తి ।

709 తీవరింగపూజ శేషివహరికి, శిలలహంపరుండు శిశయన్నె?

చెలగి మధువుగ్రోలఁ తీసు దుచించునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మరాణ్యస్య ప్రాణిదాబాం చింతా స్యాత్కిం విరాదిను? ।

ఆస్మాదేనో మధురసే రి క్షః కిం వేమ ! రోచరే ॥

తా॥ తీయని తేనెత్రాంగిలోటికి వేదురుచించునా? అట్లే తీవరింగపూజ (మహానీయులపూజ, చేరెడివారికి శిలాహం ముల ఒడ్డికట్టనా?

710 రాతిప్రతిమఁదెచ్చి రాజసంబుననుంచి, హంశేయు నగుడు బుద్ధిమాని

భావమందుఁ బరము భావింప నేరడు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

* ముద్ధిహిగో రగో శ్చత్త్యా చారీయోపలవిగ్రహమ్ ।

పూజసి వేమ ! భావే త్త్వం పరం జ్ఞాతుం న పారయేత్ ॥

తా॥ అజ్ఞాని తెలివరక్కవచే రాతిగొప్పను దచ్చి రాజగముగోదానిఁ బూజించును. అంతియ కాని హృదయముననున్న సరమాత్మను దెలియఁడు.

711 వేదవిద్యల్ల వేద్యలవంటిది, బ్రహ్మలఁదెలి తేటపడఁనీవు

గుప్తవిద్యయొక శిశులకాంతకంటికి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేదానుర్వా వేదవిద్యాః కుర్వంతి శ్రాంతి మస్ఫుటాః ।

ఏకైవ గుప్తవిద్యా స్యాత్ వేమ! తుల్యా కులస్త్రియా ॥

తా॥ వేదవిద్యలు ప్రమలఁబెట్టి ప్రేక్ష్యలవల యదార్థము వోధపడనీయవు. రహస్యమగు బ్రహ్మవిద్యయే కులకాంతవల దన్నదరింపజేయును.

707 క్రతమతన్నిదైవ వర్జిచిక్కుశకాని, ఆత్మచిక్కు గాన నలవికాపు
ఆత్మచిక్కుబాపు నతఁడెహ ఘనయోగి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గర్వప్రతాని వేమేహ కాయ క్లశక రాజ్యహో! ।

గ ద్యయ త్యాగ సత్త వి మహోగ్యాత్మరత్న విత్ ॥

తా॥ విన్నిదైవముల్లసను విని మఱింత చిక్కులు కల్పించునవే కాని పరమాత్మను దర్శింపొనరియని చిక్కుల దొలగింపనేరవు. అట్టి యాత్మచిక్కు తొలగ నవాడే సకలయోగి.

708 నల్లకోడితలలుఁ దల్లనికొంగు, ఒడలబూదితూత లొంటినున్న
ఇట్టివేమముకలఁ బొట్టలో సమనుమీ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సన్మనః పూజన ద్దాని కంఠాని తాని చ ।

స్వల్పేహి తే ము ! తాప్తగోపిషాశ్చ మషయే ॥

తా॥ నున్నిది, ఒడలలు తల్లనికొంగు శ నమున బూడిదపూతలు బట్టి పరీరవేషధారణ బట్టుకొని నుకాని కన్నులముసలు గాదు.

709 పుష్కములు జడలుఁ బులితోలు ప్పంఁదుఁ గక్షపాలలుఁ బదిలక్షైన
మాలవీటికాని మాక్షం పలేదయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

గ్రంథా మయః పిపిలం పేక్షం చ వ్యాఘ్రచర్మ చ ।

భారాయో కేపిలం పిపి ! పాపే నాస్తి తతః ఖలు ।

తా॥ పుష్పములపిపిలు పిపిలు ప్పంఁదుములు పడపాలలు బట్టివి పదిలములు భరించినవి పాప పుణ్యాని మాషము కలుగ నేరదు.

710 ఆనవములఁబన్ని మంగంబు దిగియించి, ఒడనువిటుమకొనెడు యోగమెల్ల
జిట్టిసామున్న బంతతు లెక్కువ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కృతానని పిపితాగి యోగిభ్యాః సమత్తమః ।

కించిద్వ్యాయామచ్యస్త్యం వేమ! స్వానర్థ మాప్నుయాత్ ॥

- 715 తాను విమలుడైన దశగుణమంతయు, శివునికినిగురువు చెడ్డగురువు!
 గుడ్డిగుట్టమెక్కి గుడితిరిగినటులౌ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
 నిర్మలోఁపాత్రాత్మనో వేమ! గుణం దేవాయ యో గురుః ।
 న దదాతి న దుర్మేధా అంధాశ్వా రూఢవ ద్భ్రమేత్ ॥

తా॥ విమలుడగు సద్గురువు తనసద్గుణము భగవదర్పిత మొనరించును.
 అసద్గురువట్లు గావింపనేరడు. అట్టివాడు గుడ్డిగుట్టమునెక్కి గానుగెద్దు
 వలె నక్కడనే గుడి తిరిగి నట్లౌను. గమ్యస్థానము జేరలేడు.

- 716 భారపురుషుమీద సద్భక్తి సలుపుచు, బతికి నిచ్చకంటఁ బలుపుభంగి
 పరముకొలుపు యోగి పాటించు దేహులు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
 పుంశ్చరీ వేమ! కుర్వంతీ జా రీ రక్తిం స్వభర్తరీ ।
 ముఖప్రీతిం యథా కుర్యాత్ ముక్త్యై దేహే తథా యతిః॥

తా॥ జారిణి జారుచున్నట్లు అచ్యముంచి భర్తను దాత్కారికపు
 టిచ్చకములఁపై పురిచుచుండును. అట్లు యోగి యగుడు పరమాత్మపై
 అత్యముంచి తాత్కారికమై పడి నాచ్యముంచి పురిచుచుండును.

- 717 తనవులోని జీవత్వమునుగల, అచ్యుతమగు శక్తి, నే?
 భానుడుండ ద్వ్యో బిష్ణురక నిర్వ్యయమును విసురవేమ॥
 అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి ।
 అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి ॥

తా॥ సూర్యుడును దీప్తిమును, అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి
 జీవతత్త్వమును దెలిసికొని జాల అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి.

- 718 చచ్చువారినిగని చావు నిశ్చయమని, అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి, అచ్యుతమగు శక్తి
 నదురుబెదురులేక యడరిన భక్తుండు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
 మ్రియమాణాన్ సరా స్వీక్య ధ్రువో మృత్యు రితి స్మర ।
 జ్ఞాత్వా వేమాత్మరస్తత్త్వం భక్తీస్సాన్య దకుతోభయః ॥

తా॥ చచ్చువారినిగని తనకుఁగూడ చావు నిశ్చయమని తనయందే
 తత్త్వము (యథార్థస్థితి) తెలిసికొని యట్టి యాత్మజ్ఞానముచే నదురుబెదురు
 లేక ధీరుడై సంచరించెడివాడే భక్తుఁడునుమా.

15 తాను విమలుడైన దవగుణమంతయు, శివునికీనిగురువు చెడ్డగురువు
గుడ్డిగుట్టమెక్కి గుడితిరిగినటులౌ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నిర్మలోపప్రాశ్ననో వేమ! గుణం దేవాయ యో గురుః ।

న దదాతి స దు ర్మథా అంధా శ్చరూఢవ ద్భ్రమేత్ ॥

తా॥ విమలుడగు సద్గురువు తనసద్గుణము భగవదర్పిత మొసరించును.
అసద్గురువట్లు గావించనేరడు. అట్టివాడు గుడ్డిగుట్టమునెక్కి గానుగెద్దు
వలె నక్కడనే గుడి తిరిగి నట్లౌను. గమ్యస్థానము జేరలేడు.

116 జారపురుషుమీద సద్భక్తి నలుపుమ, బతికి నిచ్చకంబుః బజపుభంగి
పరమకౌఠకు యోగి పాటించు దేహంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ప్రంశ్చలీ వేమ! కుర్బంత జా రీ రక్తిం స్వశర్మరి ।

ముఖప్రతిం యదా గుర్వాత్ ముక్తే దేహే తథా యతిః॥

తా॥ జారిగి జారుగుడని అర్చము చి శర్మను దాత్మాలికపు
భిచ్చకముల ప్పూజించుచుండు భక్తులకు బతికింపడు పరమాత్మప్రే
లక్ష్యముంచి తాత్కాలికప్రేరేపకములను విమరవేమందును.

117 తిరువులొని కన్యకలముగ, వసుమతి కేళి
భానుమత శ్చంద్రులను కలసి యున్నాడు విమరవేమ॥

నీలకంఠాక్షరీ తిరువులొని కన్యకలముగ వసుమతి కేళి

భానుమత శ్చంద్రులను కలసి యున్నాడు విమరవేమ॥

తా॥ గూర్చుంటున్నాడు విమరవేమ॥ తిరువులొని కన్యకలముగ వసుమతి కేళి
భానుమత శ్చంద్రులను కలసి యున్నాడు విమరవేమ॥

118 చచ్చువారినిఁబి గావ, విశ్వరూప సర్వేశ్వర నాడలఁచి అప
నదురుబెడుమతేః యదపి శ్చంద్రుడు విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మ్రियमावापि నమో స్త్యైవ్యో మృతో మృత్యు రితి స్మర ।

భ్వాత్వా వేమాశ్చ సత్తత్త్వా ఫకోన్మాదకుతోభయః ।

తా॥ చచ్చువారినిఁబి రోకుగూడ సంసరితయమని తనయందే
తత్త్వము (యథార్థస్థితి) తెలిసికొని యట్టి యాహ్వానముచే నదురుబెడురు
లేక భీరుడై సంచరించెడివాడే శక్తుడునుమా.

719 బొమ్మలాటవాడు బొమ్మలనాడించు, భువిని జనులుచూడఁ బొలుపుమీఱ
తాను మొఱిగియుండి దైవమాడించురా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

వేమ ! పాంచాలికాజీవీ క్రిడాం పాంచాలికాగదైః॥

కారయిష్యతి దైవం చ కుర్యాత్ప్రచ్ఛన్నతస్తథా॥

తా॥ బొమ్మలాటవాడు తాను బొమ్మవెనుకనుండి బొమ్మను దెరవై
నాడించునట్లు మనవెనుక భగవంతుఁ డుండి మనల నాడించును.

720 వాక్కుశుద్ధిలేనివాడు చండాలుండు, ప్రేమశుద్ధిలేఁ పెట్టుపెట్టు?

నొసలు భక్తుడైన నోరు తోడేలుచూ, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

యస్య వాస్తి వచశ్శుద్ధి శృంధాలః ఖలు వేమ ! సః ।

దానేన కిం పినా ప్రేష్టా ? ఫాలే భక్తో ముఖే వృకః ॥

తా॥ నొసలు భక్తుఁడుగ నోరు తోడేలుగ నుండువాఁడు భక్తుఁడుకాఁడు
పరిశుద్ధప్రేమలేనివాఁడు పట్టువాఁడుచుగాఁడు. అట్లే వాక్కుశుద్ధిలేని
వాఁడు జ్ఞానియుచుగాఁడు. (చండాలుండు)

721 తోలుకడుపులోన దొడ్డవాడుండంగ, రాతిగుళ్లలోన రాశిబోయ

రాయిదేవుడైన రాసులు మ్రింగఁడా?, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

పరమే చర్మకుష్ఠి రాశి దృషది కుర్వతీ ।

యది దేవ శిల్ప వస్త్వాత్ రాశి నాశ్నాతి వేమ ! కిమ్ ? ॥

తా॥ తోలుకడుపులో దొడ్డవాడగు పరమేశ్వరుండు రాతిగుడిలో
నన్నపురాశిఁ బోయుదును. అచ్చటి శిల దానిని మ్రింగునా?

722 సేరనన్నవాడు సేరజాతి మహిలోన, నేర్పనన్నవాడు నేరఁడెపుడు

పూరనన్నవాడె యుత్తమోత్తమఁ డెంచు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

యో వేమాశక్త మాత్మానం బ్రూహి కోవిద పవ సః ।

స తదాశ్మ ఉదాసిహి భవే త్సర్వోత్తమోత్తమః ॥

తా॥ తెలిసియుఁ డలియ దనువాఁడే సేర్పరి. కాని యన్నియు నాకే
తెలియుననువాఁడుమాత్రము తెలిసినవాఁడు కాసేరఁడు. తెలిసియు
నూరకుండువాఁడె యుత్తమోత్తమఁడు.

723 మానీనునోజమందిరానందైక, లోలుఁ జొల్లఁ దూర్వలోకసుఖము
మాలవాడకుక్క మఱి యన్న మెఱుంగునా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

నేచ్చే ద్దేమాంగనానంగ గేహానందైకలంఘటః ।

ఊర్ధ్వలోకం కథం శ్వాఽన్నం వేర్తి? చండాలవాటగః ॥

తా॥ మాలపల్లెలో మాంసము మరిగినకుక్క యన్న మెఱుంగనట్లు స్త్రీ
మర్యాదయవసుఖము మరిగిన పామరుఁడు బ్రహ్మలోకసుఖ మెఱుంగఁ
జాలఁడు. (వి) కామారూపి ప్రకృతికృపణ శ్చేతనాచేతనేమి॥

724 ఎంతభూమిదిరిగి యేపాటుబడుచున్న, నంటనీ పాప్తివెంటఁదిరుగు
భూమిశ్రోతదైన భుక్తులశ్రోతలా? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమాటిత్వా సర్వభూమిం యతతోఽపి నరస్య చ ।

శలం ప్రాప్త్యనుసారం భూః నవాప్యేవం న భుక్తయః ॥

తా॥ ఎక్కడెక్కడఁదిరిగి యే పాట్లుపడినను దనకెంతప్రాప్తియో
యంతయే లభించును. ప్రదేశము పని వేఱయినమాత్రమునఁ బ్రాప్తికి
మార్పురాదు (వి) కూపే పశ్య పయోనిధావపి ఘటో గృహోతి తుల్యం
జలమ్॥ (భర్తృ) అవశ్య మనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభాశుభమ్, జ్ఞానో
దయాత్ పురారబ్ధం కర్మ జ్ఞానా న్న నశ్యతి. అదత్త్వా స్వఫలం లభ్య
ముద్దిశోత్సృష్టబాణవత్. వ్యాఘ్రబుద్ధ్యా వినిర్ముక్తో బాణః శ్చాత్తు
గోమతౌ, న తిష్ఠతి ఛినత్యేవ లభ్యం వేగేన నిర్భరమ్.

725 మనసు నిల్పలేని మాయవిరాగులు మగువనుజూచినంతన మక్కువఁ

ఇట్టివర్జజన్మ మీబ్రతులేటికి? విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ధృత్వా కపటవై రాగ్య మసంయతమనా నరః ।

వేమ ! కాంక్షతి తన్వంగిం వృథేదృగన్త జీవితమ్ ॥

తా॥ మనసు నిల్పలేని మాయవిరాగులు మగువనుజూచినంతన మక్కువఁ
గనపరతురు. అట్టి వర్జజన్ముల బ్రతుకులేటికి? (వి) కోవా మహాంధో? మద
నాతురో యః. 2 కూరాన్మహాకూరత మోస్తి కో వా? మనోబలాదైః
వ్యథితో న యన్తు. తిప్రాక్షోభ ధీరశ్చ సమన్తు కో వా? ప్రాప్తో న మోహం
లలనాకటాక్షైః॥

726 కాశీశ్రీమహాసి కాశ్యమొగమువాచి, యెందునుఖములేక యెండియెండి
చచ్చివెనుక ముక్తి సాధింపగలనా?!, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

వేమాతిక్లాంతపహిన ధృత్వా కాశీజలం సర ।

అసుఖ శ్శుష్కసర్వాంగో మృతో ముక్తిం లభేత కిమ్?॥

తా॥ కాశీగంగ మోసిమోసి కాశ్యమొగము వాచివాచి యెందునను
సుఖముఁగాంచక యెండియెండి చచ్చినపిమ్మట మోక్షముసాధించునా?

727 చదువుఁజదువనేల? సన్యాసికానేల? పణ్యతములఁజిక్కి చావనేల?

హరుని భజనఁజేసి యాశ్శులోఁజెలియుఁడి, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

కిం వేదాధ్యయనేన స్యాత్ ? కిం పరివ్రజనేన చ ? ।

కిం వేమ । పణ్యతగ్లాన్యా ? జానీ తాత్మని తం శివమ్ ॥

తా॥ చదువుఁజదువుట సన్న్యాసియగుట పణ్యతములఁజిక్కి చచ్చుట
యెందులకు? ఆత్మయందలి పరమేశ్వరుఁడెలిసికొని భజించి తరింపుఁడు.

(ఏ) కోలాభ? ఆత్మావగమోహి యో వై ॥ (శంఘదీ)

728 మనగులోనఁబుట్టు మఱి కోర్కలన్నియుఁ, గోర్కలందు ముక్తి కుడుటఁబడదు
మనము బ్రహ్మమనుచు మది నెఱుంగఁగలేదు, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

వాంఛా మనసి జాయంతేన ముక్తి స్తాసు విద్యతే ।

మనో బ్రహ్మ త్యజానంతో వేమ! ముహ్యంతి మానవాః ॥

తా॥ అపరిశుద్ధమనస్సునందే కోరికలు పుట్టును. కోరికల ముక్తిరాదు.
పరిశుద్ధమనస్సే బ్రహ్మస్వరూపమని తెలియఁజాలకున్నారు.

729 చదువులన్ని చదివి చాలవివేకింపఁ, గపటికెన్న నేల కలుగు ముక్తి?

దాలిగుంటకుక్క తలఁచినచందంబు, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

అధితాఖిలశాస్త్రోఽపి ముక్తిం న లభతే ఖిలః ।

యథా హసంత్యాం శయితః స్మరే చ్ఛ్వా వేమ! తత్తథా॥

తా॥ దాయిలగుంటఁ గుక్కయాలొచనవలె గపటాత్ముఁ డెంతచదివి
వివేకియైనను ముక్తిఁగాంచలేడు.

730 తల్లికడుపుకుండి దాఁబుద్ధినప్పుడు, నడుచుబుద్ధిలేదు తుదినిలేదు

నడుచు బుద్ధిగట్ట నగుబాటుకొనొకో! విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

మాతృగర్భచ్యుతస్యాస్తి నాదావంతేపి చాంబరమ్ ।

మధ్యకాలే ధృతే వస్త్రే వేమ ! హాస్యాస్పదం హి తత్ ॥

తా॥ తల్లికడుపునుండి పుట్టినపుడుకాని చచ్చినపుడుకాని బట్ట యుండదు. మొదటఁ జివర లేనిబట్ట మధ్యను నగుబాటుకాదా?

731 సామ్యుఁ గనెడిదన్న జ్యోతికావలెఁగాని, సామ్యుఁగన్న వెన్న జ్యోతియే? దేవుడైనవెన్న దేహంబుచిక్కెల? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యావత్స్వం వేమ ! నేతేత తావజ్జ్యోతిఃప్రయోజనమ్ ।

దృప్తే ద్రవ్యే జ్యోతిషా కిం ? వపుషా కి మధీశ్వరే ? ॥

తా॥ వెదకుసామ్యు కనబడువరకే దీపపుటవసరముకాని పిమ్మట దాని యవసరమేమి? అట్లే తానె దైవస్వరూపమని తెలిసినపిమ్మట దేహపు తగులాటముతోను బనియుండదు. (వి)ఉల్కాహస్తో యథా కశ్చిద్ద్రవ్యమా లోక్య తాం త్యజేత్, జ్ఞానేన జ్ఞేయ మాలోక్య జ్ఞానం శక్నో త్పరిత్యజేత్ ॥

732 బయలు బ్రహ్మమనుచు భాషించుచుండుచు, బయలుజేల తాను బ్రహ్మమగును? బ్రహ్మనైనబయలు భావమందుండఁగా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఖం బ్రహ్మోతి వదం త్యేకే కథం బ్రహ్మ భవేన్నభః ?

నిత్యో వేమ ! భావే తు ఖాకారే బ్రహ్మణి స్థితే ॥

తా॥ హృదయకుహరమందలి శబ్దగుణకముకాని చిదాకాశమగు బట్ట బయలు బ్రహ్మస్వరూపముకాని కొందఁ అజ్ఞానులు పలికిన ట్టిశబ్దగుణకమగు బట్టబయ లెట్లు పరబ్రహ్మము కాఁగలదు?

733 ఎండ నీడ చంద మెఱుఁగనేర్చినవాఁడు, ఉండు నెల్లకాల మొక్కచోట తిండిపోతుయోగి తిరుగుచుండురా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఆతపచ్ఛాయయో రీతిం జ్ఞాతుం శక్నోతి యో భువి ।

త్మిషే దేకత్ర వేమేహ భ్రమే త్కుడింభరి ర్యతిః ॥

తా॥ ఎండకు నీడకుఁ గట్టసుఖములకుఁ దట్టుకొను ద్వంద్వసహిష్టుఁడగు యోగి యెప్పుడు నొకే చోట నుండును. తిండిపోతుయోగియే సుఖము కొలఁది తిరుగుచుండును.

784 కర్మగుణములన్ని కడఁజెట్టినదువమి, దత్తమెట్లు తన్ను, దగులుకొనును
నూనెలేక నివ్వె నూపులవెల్లునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యది కర్మగుణాతీతో న చరే త్త్వత్త్వవి త్కథమ్ ?

భవే త్తైలం వినా వేమ ! దీపో జ్వలతి కిం తిలైః ?

తా॥ నూనెవలన దీపము వెలుగును. కాని నువ్వలవలన వెలుగదు. అట్లే
కర్మ గుణము వీని కతీతుడై చరించినఁగాని తత్త్వవేత్తకా జాలఁడు,
(వి) కర్మదైవహి సంసిద్ధి మాస్థితా జనకాదయః॥

785 గుడ్డువచ్చి పిల్లఁ గోరదాలాడిన, విభముగా నెఱుఁగక వెట్టిఁజూలు
జ్ఞానులైనవారి గర్హింతు రూరక, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

శాబాదహాసకార్యంఁడ మివ మూర్ఖజనా స్పృథా ।

అజానంత స్స తాం శక్తిం వేమ ! గర్హంతి కేవలమ్ ॥

తా॥ గుడ్డువచ్చి పిల్లను వెక్కిరించినట్లు మూఁగుల జ్ఞానుల నిందింతురు.

786 ఒడల బూడిదయూసి జడలు ధరించిన, నొడనుడగును ముక్తిఁ బడఁజుఁజేడు
తడఁకిల్లువెఱుఁ దలుపుతో సరియూనె?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

భూతిం నిహ్రావ జటా ధృత్వా వేమ ! పపథరో భవేత్ ।

నాస్నోతి ముక్తిం సంబద్ధః కఙ్క్షోతి కవాటతామ్ ॥

తా॥ తడక కెంత బిల్లుఁజెట్టినను దలుపుతో సరికానట్లు శరీరమునకు
బూడిదయూసి జడలు ధరించినమాత్రమున యోగిగాఁ జెల్లుబడి యగును.
కాని ముక్తినిఁబొందలేడు. (వి) కర్మేంద్రియాణి సంయమ్య య ఆస్తే
మనసా స్మరన్. ఇంద్రియార్థాన్ విమూఢాత్మా మిథ్యాచార స్స ఉచ్యతే॥

787 కమ్యమైనమనసు రాజనియెంచుచు గమ్యముగను దానికట్టుమెఱిగి
మఱిగి పూర్ణపదవి మహిలోనఁగానరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నిగృహీతం మనో వేమ ! ప్రధానమితి భావయన్ ।

తన్నిగ్రహవిధిజ్ఞ స్త్వం పూర్ణం పద మవాప్నుహి ॥

తా॥ మనస్సే ముక్తికి మంచి సాధనమని దానిని లోబరచుకొను
విధాన మెఱిగి యిందే బ్రహ్మపదవినిఁ బొంది యానందించుము.

788 ఆత్మలోనిసాము సంజవమునఁజూచి, యంటితిరుగునట్టి యతఁడు యోగి .
పుంజు గూటనుండి ప్రాద్దతింగియుఁ గూయు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అంజనే నాత్మని ద్రవ్యం దృష్ట్యా యో వేమ ! వర్తతే ।

స యోగీ కాలవి న్నిదే గుక్కుటః ఖలు కూజతి ॥

తా॥ కోడిపుంజు గూటియందుండే కాలమునుగుర్తించి కూయునట్లు
తనయందలి బ్రహ్మపదార్థమును జ్ఞాననేత్రమునఁగూచి యందై క్య
భావము యోగి పొందుచున్నాఁడు.

789 ఋషు లెఱుంగనట్టి విషయంబు భవిలేదు, వారుచెప్పినంత వరుసనగును
తెలియ కనెడివారు దేజలు నిజమయ్య, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఋషిభి శ్చానభిజ్ఞాతో విశేషో నాస్తి భూతతే ।

అర్థోఽనువర్తతే తేషాం వాచం వేమేతరే జడాః ।

తా॥ ఆధ్యాత్మికదృష్టిగల మహర్షులకుఁ దెలియని దేదియు నుండదు.
వారుచెప్పిన దంతయుఁ గ్రనుమున నగును. అజ్ఞానులమాటలేమియు
జరుగునవి కావు. (వి) ఋషిదాం పునరాద్యానాం వాచ మర్థోనువర్తతే,
లోకికానాం హి సాఘానాం అర్థం వాగనువర్తతే॥

790 టిప్పణములఁజేసి చప్పనిమాటలఁ జెప్పుమారు రన్నిస్మృతుల శుక్రుల
విప్పిచెప్పకల వేదాంతసారంబు?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

శ్రుతిస్మృతీతిహాసానాం టికాం కుర్వంతి నీరసామ్ ।

వేదాంతసారం విస్తృత్య వేమహ స వదంతి కిమ్ ? ॥

తా॥ శ్రుతిస్మృతీతిహాసముల విమర్శించి యందలి చప్పనిమాటల
మాత్రము చెప్పుమరు. కాని యందలి వేదాంతసార మేల విప్పిచెప్పరో !

791 కుండ కుంభమన్నఁ గొండ సర్వతివాన్న, ఉప్పు లవణమన్న నొకటికాదె?
భావ లిట్లే వేలు పులిచ్చి మొక్కలే, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కుంభః కుండేతి వేమాద్రిః కొండేతి లవణం తథా ।

ఉప్పివత్సక్తి స్సమా తత్త్వ మేకం భాషా స్తు భిన్నధా ॥

తా॥ కుండను కుంభమన్నను, కొండను పర్వతమన్నను, ఉప్పును
లవణమన్నను నొకటే. ఇట్లే భాషలు వేలు కాని పదార్థమొక్కటియే.

742 చెఱకుతోటలోనఁ జెత్తుకుప్పండినఁ, గొంచెమైన దాని గుణముచెడఁడు
ఎఱుకఁ బలుగుతోట శెడైవాఁడున్నట్లు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యద్య స్త్వవకరశ్చేకు వనే నశ్యే న్న తద్రసః ।

అజ్ఞే వేమ ! స్థితే ప్రాంతే యథా జ్ఞానం వివేకినః॥

తా॥ చెత్తుకుప్పవలనఁ జెఱకు తీపికి భంగము కలుగనట్లు జడుని సామీ
ప్యమున జ్ఞాని జ్ఞానమున కేమియు భంగము వాటిల్లనేరదు.

743 చదువరిమతికన్న సాధకుమతిమేలు, వేదములను లేదు వాదములను
ఒడలు శుద్ధిజేసి యొడయనిఁజూడ నా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పాఠకస్య మతే ర్వేమ ! సాధకస్య మతి ర్వరమ్ ।

వేదై ర్వాదై శ్చ కిం ? దేహశుద్ధ్యా పశ్యేత్పరం ప్రభుమ్॥

తా॥ వేదములను జదివినఁ దర్క-వాదముల ఘనుఁడైన నట్టి చదువరి
మతికన్న సాధకుని మతి మేలు. అనుభవజ్ఞానము దొడ్డది. కాన ఉపాధి
పరిశుద్ధపఱచి యందలి ప్రభువును గాంచుము.

744 జీవభేదమెఱిగి చెడిపోనివారలు, బ్రహ్మభావమొంది పరగుచుండ్రు
నీరు ముత్యమైన నీరుగా మాఱునా? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! జ్ఞాత్వా జీవభేద మనన్తా బ్రహ్మతాం గతాః ।

రాజు తే సాత్త్విక మంబుద్ధా మోక్తికీభూతవాః పునః ।

తా॥ నీరు ముత్యముగా మారును. కాని ముత్యము నీరుగామారదు.
అట్లే బ్రహ్మభావముఁబొందిన జీవి మఱల జీవభావము నొందదు.

745 ఆటదూలములను నాధారమైనట్టి, యొంటికంటిమింటి నొసరనిల్చి
యింటికొకఁడు కర్త యేపారుచుండును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పట్స్థూణసుదృఢాధారం స్థాప్తైకస్తంభమందిరమ్ ।

మందిరస్య స్వయంకర్తా వేమైకో భువి రాజతే॥

తా॥ పరిమాత్ర ఆధారాది పట్టకములనెడు నాటు దూలములకు
నాధారమైన వెన్నెముకయను నొంటిస్తంభముకల పృథి యింటిలోను
నింటికొక యజమానిగా వ్యవహరింపఁ బడుచుండెను.

746 ఆదిజూచుచుండ నన్నిటదాసుండు, నాదిజూడ నెవరికలవికాదు
ఆదిముక్తితెను వదాత్మసేయుండును, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

అదౌ దృష్టే స్వయం వేమ ! సర్వత్రాస్తి తదాది చ॥

ద్రష్టుం కోపి న శక్నోతి స్యాన్ముక్తిపథ ఆత్మని ॥

తా॥ ఆది జూడ నన్నిట దానె యుండును. కాని యా యాదిజూడ
నెవరికిని నలవి కాకున్నది. అట్టి యాదిముక్తిమార్గ మాత్మయందే కలదు.

747 ఇహమున సుఖియంప హేమకారకవిద్య, పరమున సుఖియంప బ్రహ్మవిద్య
కడను విద్యతెల్లె గన నిష్ఫలంబులే, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

స్వర్ణవిద్యోహ సుఖతుం బ్రహ్మవిద్యా పరత్రచ ।

తదన్మవిద్యా స్థకలా నిష్ఫలా వేమ ! చింతయ ॥

తా॥ ఇహమున సుఖించుటకు ధనసంపాదనవిద్య, పరమున సుఖించు
టకు బ్రహ్మవిద్య. మిగిలిన విద్యలన్నియు నిష్ఫలములై పోవే.

748 పిల్లియెలుకబట్టి ప్రియమున నుండు, నునిము నోడిబట్టి ననుగమించు
మమత విడువకున్న మఱి నాక్షరంబునా?, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

పమాం గ్రహం మహాం గ్రహం తే నాస్తి కిం ।

విస్మయగ్రహం తే నాస్తి కిం మహాం గ్రహం తే నాస్తి కిం ? ।

తా॥ పల్లె యెలుక చుట్టకొని నుండును, నునిము నోడిచును. మమతను
ఇట్లే యొకదానిచేంపడు మరొకదాని చేంపడును. ఇట్లుండ నిజ
మోక్ష మెట్లబ్బును ?

749 తరుణి సుతూ ఫనము భాగ్యమున సంపద, నానమట్టుకొనిన నంతచేటు
పసిరికాయపురుగువత్తి కానల, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

దారాపత్యశ్చరథ గా విరంపదాం స్థిరి యావత ।

కార్వానీటన స్తేన స్మదా మహాత్మా తావత ॥

తా॥ భార్య, పిల్లలు, ధనము, భాగ్యము ఇట్టి సంపద లెంతచుట్టుకొనిన
నజ్జాని పసిరికాయ పురుగువలె న త దిష్ట మనుభవించును.

750 తెవులుపడ్డవాడు దేవతాభక్తుండు, ఈతెలేనివాడు హోటుబాటు
కాసులేనివాడు కడుబ్రహ్మచారియో, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

754 నిజముదెలిసియున్న నుజముఁదానియును, పుణ్యలయుఁగాని పరులకొఱకు
దాపఁగూడ నింక నోప దన్యముఁబల్కు, విశ్వగాభిరామ విసురజేమ॥
సత్త్వము న్నిది వేమ ! సత్త్వము దృఢం వదేత్ ।
న గోపయే త్కించివని నాచంద్ర వదే ద్వచః ॥

తా॥ సత్పురుషుఁడు తనకుఁదెలిసిన నిజమును బ్రయోగవలయును. కాని
పరులకొఱకు దాపఁగూడదు. పుణ్యమున విధమునఁ బలుకఁగూడదు.

755 తల్లి పార్వతీయగుఁ దండ్రీయే శేఖరుండు, ప్రమథగణము లభిలబంధువితతి
తనకుఁబుట్టినట్లు తనరఁ డెలాసందె, విశ్వగాభిరామ విసురజేమ॥
జగన్ పార్వతీదేవీ జరకః పర మేశ్వరః ।

తాంధవా స్తద్గదా వేమ ! కైలాసో జన్మగూ ధ్యైవమ్ ॥

తా॥ ప్రకృతి, పురుషు లగు పార్వతీ పర మేశ్వరులే తల్లిదండ్రులు.
ప్రమథగణములే బంధువులు. తన జన్మస్థలమే కైలాసము. (విశ్వము)
(వి) ప్రకృతిం పురుషు చైవ విద్యనానీ ఉభావః। వికారాం శ్చ గురూం
తైచైవ విద్ధి ప్రకృతి సంభవాన్ (గీత).

756 తనువు నస్థిపని ధనము నస్థిగమని, తెలుపనేర్చి తాను దెలియనేర్చి
పాత్రుఁడై యోగి పరమాత్మయేనుమి, విశ్వగాభిరామ విసురజేమ॥
అస్థిరం తనువిత్రాదిపర్వం చేతి స్వయం విదన్ ।
పరాన్ బోధతి యో వేమ ! పరసూత్మా స సంయమీ ॥

తా॥ తనువు ధనము అస్థిరములని తాను దెలిసికొని యితరులకుఁ
దెలుపనేర్చిన పాత్రుఁడగు యోగియే పరమాత్మస్వరూపుఁడు. (వి)జాతస్య
హి ధ్రువో మృత్యుః ధ్రువం జన్మ మృతస్య చ, అద్యవాఽబ్యశతాంతే వా
మృత్యురై వ ప్రాణీనాం భువిః ॥

757 బ్రహ్మనుదలఁబ్డి పాఠవై చివయస్సు, దక్షుపడఁగ నోపక్షిరి నురలు
శివునిఁరుణలేమిఁ దెలిపొకపాదురా, విశ్వగాభిరామ విసురజేమ॥
మూర్ధని బ్రహ్మణ శ్చైతా నిధిః వేమ ! చక్షతాః ।

లోద్ధుం న శిశు ర్నాశం హి యాచితస్య కృపాం వినా ॥

తా॥ శివుడు బ్రహ్మకపాలముగొట్టి పాటవై చునపుడు దేవతలెవరును
గాపాడలేకపోయిరి. శివుని దయలేకన్న డెకరై ననేమి? చెడిపోకపోదురా?

758 బిడియ మింతలేక పెద్దను సేనంచు, బొంకములను బిల్కుపంకరునకు

హెచ్చు కలుగ దిచట చచ్చినగాదట, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అడ్యోహమితి యో వక్తి నిర్లజ్జం దుర్వికత్తనమ్ ।

తం యాతి నేహాభ్యుదయః పరత్ర చ మృతిం గతమ్ ॥

తా॥ సిగ్గులేక చెడుపనులఁ జేయుచు నలుషరిలో బొంకముగా
మాట్లాడు సంకరునకు నిచ్చటనేమియు గౌరవము హెచ్చుకలుగదు.
చచ్చిన నచ్చటనేమియు సుఖమురాదు.

759 నీవు పలుకుచున్న నిత్యపూజితుడౌను, నీవు పలుకుతున్న నిద్రపోవు

నీవు పలుకుపలుకు నిర్మలుండెఱుగురా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

త్యయి క్రువతి వేమేహ మానవో నిత్యపూజితః ।

శ్వయ్యబ్రువతి నిద్రాకుః త్వదుక్తిం వేత్తి నిర్మలః ॥

తా॥ నీవు లోనఁబలుకుచున్న వ్యక్తి నిత్యపూజితుడగును. లేకున్న
నొకచో నిద్రఁబోవుచుండును. నీవు పలుకుఁ బలుకు నిర్మలునకుఁగాని
తెలియఁబడదు. (వి) ఓమ్ తత్సవితు ర్భర్గో దేవస్య ధీమహి,
ధియో యో నః ప్రచోదయాత్, (గాయత్రి) యః నః ధియః ప్రచో
దయాత్ తత్సవితుః దేవస్య వ ర్భర్గః ధీమహి (ఛాన్ద్యం)

760 కొంపలోనమఱుగు కోకలోనమఱుగు, కన్న తెల్లిమఱుగు కడుపుమఱుగు

ఇన్ని మఱుగులందు నీకుండు మఱుగయూ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యథా మర్మ గృహే వేమ! వస్త్రే కుడౌ చ మాతరి ।

వేస్తుం శక్త స్తథా మర్మో న స్యా దీశ్వరమర్మవిత్ ॥

తా॥ కొంప (దేహము) లోని మఱుగు, కోకలోని మఱుగు, కన్న
తల్లి మఱుగులందు భగవానుని మఱుగు దెలిసికొనుట కష్టతరమైనది.

761 కావిబట్ట గట్టి ఘనయోగివలెనూడి, వెలయ రాత్రిగాఁగ విడిచిపెట్టి

నోడరి తిరుగునాడు దొంగసభ్యసూ, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ధృత్వా కాషాయవసనం స్థిత్యా యోగీవ యః పుమాః ।

రాతౌ త్యక్త్వా చరే ద్వేమ ! ఛద్మయోగీ స కథ్యతే ॥

తా॥ పగలు కాషాయవస్త్రములు రాత్రిలు తుంటరివేషములు వేసి
తిరుగువాఁడు దొంగసన్యాసి.

762 విద్యకలిగియుండి విషయంబులేపన్న, నైదువలకు మేల్చిన మణులు

సామ్యులుండి కంఠసూక్తిము లేనట్లే, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

రత్నభూషాన్వితా వేమ ! కంఠసూత్రం వినా సతీ ।

నాభాతి హి తథా దుష్టో విద్యాధోఽపి న శోభతే ॥

తా॥ పుణ్యస్థ్రీలకు నన్నియాధరణములుండియు మంగళసూత్రము
లేకున్న నెట్లొ యట్లే యెన్నినమపులు చదివినను విషయములేకున్న
నిష్ప్రయోజనము.

763 దానములను నన్నదానమే దొడ్డది, గానములను సామగాన మెప్పు

ధ్యానములను శివునిధ్యానమే శ్రేష్ఠంబు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

వేమ ! దానేషు సర్వేషు చాన్నదానం మహాధికమ్ ।

గానేషు సామగానం చ ధ్యానం ధ్యానేషు శూలినః ॥

తా॥ దానములలో నన్నదానము, గానములలో సామగానము,
ధ్యానములలోఁ బరమేశ్వరధ్యానము ముఖ్యమైనవి.

764 ఊకయందుఁ బుట్టియున్నది యన్నంబు, మృగకుపండు ఫలము మానితమగు

సోకుగాలిఁబట్టి శోధింప మఱి ముక్తి, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

తుషాయా మస్తి వేమాన్నం ద్రుమే చ మధురం ఫలమ్ ।

శోధితే మారుతే సమ్యక్ ముక్తిశ్చ పరిలభ్యతే ॥

తా॥ ఊకలో నన్నమును మ్రానులో ఫలమును శ్వాసవాయు
సాధకములో ముక్తియుఁ గలదు. (వి) పాఠాంతే వసతి ర్మనః ।

765 పరులవిత్తమందు భాగింతిమానినయిట్టి, పురుషుఁ డవనిలోనఁ బుణ్యమూర్తి

పరులవిత్త మరయఁ జాపసంచికమగు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

పరద్రవ్యేషు యస్త్రైష్టాం జహోతి స హి పుణ్యవాన్ ।

విత్తం పరేషాం వేమోర్వాణాం బహుధా పాపసంచికమ్ ॥

తా॥ ఇతరుల సొత్తునందు భ్రాంతిలేనివాడే సుఖ్యాత్ముడు. పరుల సొత్తు నపహరించుట పాపం చిరమే.

766 పత్తనంబులకుల పౌరధాంకనలునుటి, పల్లెలందు నిల్చి బ్రతుకులెలరే ?
సుఖులు పరముదారి కోనింపరాదు, విశ్వకాళిగాను విసురవేయ॥

ప్రాధాంగనా వారీకాః స్వల్పం శక్తా న జీవిష్యమ్ ।
తథా వేమాత్మమార్గే న న కోధంత హి భోగిః ॥

తా॥ పట్టణవాసస్థ్రీలు పల్లెల నిల్చుచేరు. అల్లె ముఖులు పరమాత్మ మార్గముఁ బట్టలేరు.

767 తల్లిదండ్రులందు దాకిద్రవ్యమునుబండు, నమ్మిన విరుజేగనరులకుండుఁ
బ్రతుకులకుండుఁ జాల భయభక్త లుండుము, విశ్వకాళిగాను విసురవేయ॥

మాతాపితౄర్వర్తేదేషు నిర్లభ్యం గ్రహస్యమ్ ।
వేమ ! పితృషు చాపరాధం గమ్యంతి ముగ్ధా నర ॥

తా॥ తల్లిదండ్రులందు దీకులయందు నిన్నెఁ బూనియున్న నిరు పేదలయందు బ్రతుకులయందు నయం క్తులు కలిగి నులఁగము.

768 యంత్రమంత్రమహిమ సారవేదు జెఱుఁగు, యంత్రవాదియబుఁగుఁడంత్రమహిమ
తంత్రీజీవహిమఁ బిలువఁబుండును, విశ్వకాళిగాను విసురవేయ॥

యంత్రమంత్రప్రభాం వేత్తి నన్న యంత్రప్రభాం తథా ।
మంత్రవాదీ చ వేత్తైవం భోక్తా నిర్లికాప్రభామ్ ॥

తా॥ యంత్రముల మంత్రముల మహిమ యగ్నిహోత్రుగనగు తంత్రములమహిమ మంత్రవాదికిని, జింకపండు లగు తిసువానికిఁ గెలియునట్లు బ్రహ్మానంద మగుభవించువానికే కలియును.

769 అయినవారలందు నాత్తులటంచును, బంధుగులను నమ్మఁ బాడిగాదు
తనకునె నవాఁడు తానొకఁజేయను, విశ్వకాళిగాను విసురవేయ॥

నాప్తి స్వన్నిహిత శ్రీతి బంధ ర్విమోక్షభాజమ్ ।
బంధు రాత్మాశ్చైవ వేమాత్మగం సమాహరః ॥

తా॥ “నాదుఁ గావలసినవాడు, ముఖ్యులు” అని బంధువుల నమ్మకు. మనకుఁగావలసినవాఁ డాధగమముఁ దొక్కఁడే

770 సిగ్గు విడువకున్న శివసౌఖ్యమేలేదు, తగ్గి మొగ్గుకున్న సిగ్గువిడచు
సిగ్గువిడచువాడే చిరకాలజీవిరా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

నిర్వీధో న శివానందీ దుర్బునితో న నిస్త్రువః ।

లజ్జాం ర్యజతి యో వేమ ! చిరకాలం స జీవతి ॥

తా॥ అభిమానము చాచుకున్న పై వధ క్తి సుఖములేదు, అణచువలేకున్న
నభిమానము చావదు, అట్టి దురభిమానము పోయినవాడే చిరంజీవి.

771 సిగ్గుదాగు నెచటఁ జీడఁటి యటదాగు, నాఁ లేడదాగు నాత్మలోన
దాగియున్న నదృగ్ నాగుటఁజెలియుండీ, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

లజ్జా తమశ్శటా తుచ్చ గుప్త నిద్రాపి చాత్మని ।

వేమ ! కురృ విలీయంతే నమ్య గ్జానీత తద్రహః ॥

తా॥ సిగ్గు (అభిమానము, చీరద (అజ్ఞానము) ఆకలి నిద్ర యొక్కడ
దాగి బహిర్గతమగుచున్నచో తని ఎట్టుడు.

772 వెతలఁదీర్చువాఁడు నేఁంతవేడుకొందు, రఘులఁజేలువాఁడు రమణుడగును
సతినిఁజెనఁగువాఁడు సంసారయోగిరా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

వేదాంతవేత్త స్సాన్యవేత్త ! ఎహుధా నాశితవృథః ।

రత్నై రమణః కాంతానక్త స్సంసారవాన్ యతిః ॥

తా॥ కామబంధనముల నారి లేరనవాఁడు రసికుడు. స్త్రోత్రోఁగూడి
యుండువాఁడు సంసారి. పాథలఁ బోద్రోలువాఁడు వేదాంతి.

773 భార్య తనదుపాలి భారపుసంకల, చిన్నచిన్న శిశువు లెన్నచీల
లరయఁగఁ జెఱసాల యగును సంసారము, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

సుప్త్యం బ్రంబా గార్యం చ వో వేమ ! కిలకాః ।

కారాగారం చ సంసారమేవ మూర్ఖుని చింతయ ॥

తా॥ భార్యయే బయవసంకల. చిన్న చిన్న శిశువులే సంకలకుడగిలించు
చీలలు. సంసారమే చెఱసాల.

774 నాతివైవశ్రేయ నానాటికినితోత, న్యోత్తినఁజేయఁ జూడగాను
మాతృశ్రేయముఁ బె మర్యాదఁజాలును, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

జగుస్సకారి కామిన్యాం ప్రేమ వేమ! దినేదినే ।

మాతరి బ్యోతిషి ప్రేమ సమం గౌరవదాయకమ్ ॥

తా॥ అత్మబ్యోతిషై ప్రేమకుదిరిన నానాటికి స్త్రీవై ప్రేమ రోత
యనిపించును. ఎల్లప్పుడు గౌరవము గల్గియుండునది మాతృప్రేమయే.

775 జ్ఞాతమైనవాని నేతగాభావించి, నీకు తెలుగవలయు నియతిగలిగి

జ్ఞానులున్న లాభ మూనునే? తెలియుమి, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

జ్ఞాతారం వేమ ! నేతారం మత్వా వినియతో నరః ।

నీతిం విద్యాత్ జ్ఞానిలాభే కిం ఫలం త్వ స్త్వేదినః ॥

తా॥ తెలిసినవానికలన నియమముతో నీతుల గ్రహించవలను. అట్లు
కాకున్న జ్ఞానులవలని లాభము: బోగొట్టుకున్నవారల మగుదుము.
(వి)అపూజ్యాయత్ర పూజ్యంతే పూజ్యాస్తై వావమానితాః, అయశో
మహా దా ప్నోతి ధనాద్ధర్మాచ్చ హీయతే॥

776 సిద్ధులైనవారి చిత్తంబు రంజింపు, నొడగిమెఱుంగు లెక్కకిడదు కాన

పనసపండుఘనతి పైనేమిఃలదయా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

దేహద్యుతౌ న గణనా సిద్ధానాం మానసం తతః ।

రాజతీ వేమోపరిష్టాత్ పనసస్యాస్తి కా ప్రథా ? ॥

తా॥ పనసపండు గొప్పతనమంతయు లోపలనే యుండునట్లు సిద్ధులు
శరీరము పై మెఱుగులు లెక్క సేయరు కాన వారి యంతఃకరణము పరి
శుద్ధమై లోలోన శోభిల్లుచుండును.

777 సాధుజనులచేలిమి చాలింపఁగారాదు, ప్రకృతివిడఁయున్న ఫలములేదు

పింజఁగోసిమాడ బీజంబుఁ గలునా ? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

స త్యాజ్యం సాధుసాంగత్యం వినా ప్రకృతివర్జనాత్ ।

స ఫలం వేమ ! కిం బీజం ? స్యా చ్ఛలాటునికృంతనాత్ ॥

తా॥ పండ్లనీక పించెను గోసిచూచిన బీజము కనబడనట్లు సద్గోష్ఠివిడిచి
ప్రాకృతులఁ (పామరుల) గూడియుండిన పలితమును గనబడదు. (వి)
యద్యదాచరతే శ్చేష్ట స్తత్తదే వేతరోజనః, సయత్ప్రచూణం కురుతే
లోక స్తదనువర్తతే॥ గీత. భాగ.

778 వెన్నఁజీతఁబడ్చి వివరంబుఁదెలియక, ఘృతముఁగోరునట్టి యతనిభంగిఁ,
దాసుదైవమయ్యు దైవమున్ దలంచును, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

సవరోతం కరే ధృత్వా ఘృతకాంక్షీ సుమానిన ।

అన్యత్ర దైవం స్మరతి వేమ ! దైవమపి స్వయమ్ ॥

తా॥ వెన్నఁజీతఁ బెట్టుకొని దానివివరముఁ దెలియక నేతికై వెదకు
చానివలె నజ్ఞాని తానే దైవమయ్యు దైవమును వెదకఁ దలంచును.

779 విశ్వసింపఁదగిన వేదంబు పెఱిలేదు, కుడువఁగూడుఁ గట్టఁగోఁలేదు.

విశ్వమయుఁడునైనవిభునేఁదెలియఁడో, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

సచాస్తివేషో విస్రభో నాత్తు మన్నం న చాంబరమ్ ।

తథాపి కిం న వేత్త్యైవో వేమ ! విష్వసుయ విభుమ్ ॥

తా॥ తనకొకఁబట్టికై నీ వేదములేదు. తిరుటను దిండి, కట్టుటకు
బట్టయు లేదు. గట్టి పరమదురుమైనది నిది కాసాడు పృథువగు
భగవంతు నేల దలఁపఁడో చనియున్నది.

780 విన్నవానికన్న విన్నవాఁడగుచుండు, విన్నవానికన్నఁ బరియువాఁడు
సున్నతోన్నకుడము యున్నాఁడలగుండు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

శ్రోతుర్విప్రాఽపి నేమ ! ప్రప్రసాదాత్మకః ।

ఉన్నతాదున్నః సమావేషం పున్తః ప్రవర్తతే ॥

తా॥ విన్నవానికన్నఁజూచినవాఁడు, వానికన్నఁ గలిసినవాఁడుఁడై యుండు.

781 రూపవంశి పేరు రూఢిగా నిల్చును, పేరుకూక్రియలు పెనుచుండు
నాశమాను దుదకు నామరూపక్రియో, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

రూపపక్షి నామ రూపం నామపక్షాశ్రితాః క్రియాః ।

నామరూపక్రియాః తు నాశోఽంత వేమ ! సంభవే ॥

తా॥ రూపమువలన నామమును నామమువలనఁ గ్రియలునునేర్పడును.

తుదకు నామరూపక్రియలునశించి మూలపదార్థమే మిగులును.

782 రాజసంబుఁగోరి రాజ్యభావమువండు, నోరుప్పజేసి యాతఁ డుభయతఁదెను
నీటిపై నగుండు నిలుచునా? మునుఁగక, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

రజోవృతో రాజ్యభారే నశ్యే దుభయతోఽశ్రమి ।

జలస్యోపరి తిష్ఠే త్కిం? వేమాఽయోగోశకో మనాక్ ।

తా॥ నీటిపై గుండు మునుగునట్లు రాజ్యపాలనమున రాజసముచే నోర్పులేనివాఁడు ప్రిజగాఁ బ్రభువుగాఁ గూడఁ జెడును.

783 భవమా సాగరంబు భార్యయా మకరంబు, చేప జలగలగు శువులెల్ల

భవహరం దలుపఁ పారమందఁగలేడు, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

భవోఽబ్ధి ర్మకరీ భార్యా స్యు ర్జలూకాదయోఽర్భకాః ।

అస్మరంతో భవహరం వేమ! కేఽపి నపార్గగాః ॥

తా॥ సంసారము సముద్రము. భార్య మొసలి. శిశువులు చేపలు, జలగలు. ఇట్టిసముద్రముఁ దరించుటకు సాధనము భవహరుఁడగు శివుని ధ్యానమే. (వి)అపారసంసార సముద్రమధ్యే సంమజ్జతో మే శరణంకిమ స్తి? గురో! కృపాళో! కృపయా వదై తత్ విశ్వేశపాదాంబుజద్వీర్షృ నౌకా॥

784 పాశబంధములను బంధువర్గంబెల్ల, జిక్కిఁజూతు రరయ జీవముచన

నొక్కడైన నేఁగఁ దుసురుమాత్రమెకాని, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

జీవే గతే పాశబంధై స్తనుం బధ్నంతి బాంధవాః ।

దర్శయంతో వేమ! దుఃఖం తేన వైకోపి గచ్ఛతి ॥

తా॥ ప్రాణముపోయినదన్న తత్క్షణము బంధువులు కట్టువుపైఁ గట్టుటకే చూతురు కాని యొక్కడైనఁగూడ చనఁడు.

785 పత్తనంబులందుఁ బతులకు నతులకు, మోహమెచ్చు దాని నూహలెచ్చు

ముక్తిమార్గమునకు యుక్తియే తెలియదు, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

నతీపతీనాం సగరే మోహోహః క్రమశోఽధికాః ।

ముక్తే స్మార్గం వేమ! లబ్ధౌ న యుక్తిం చ విదంతి తే॥

తా॥ పట్టణమందలి స్త్రీ పురుషులకు మోహమెక్కువ. దానివలన మాహలును నెక్కువే. ముక్తిమార్గ మనుమాటయే వారి చెవికెక్కదు.

786 పంచమనిగమంబు భారతంబగునని, పొగడిరేలజనులు బుద్ధిమాలి?

హింస సంచిమాడ నిష్టమెట్లయ్యెనో, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

భారతః పంచమోవేదశతి నిర్బుద్ధయో జనాః ।

స్తువంతి కిం? వేమ! హింసాం ద్రష్టు మిష్ట మభూ త్కథమ్?॥

తా॥ హింసతోఁగూడిన భారతమును నేల పంచమవేదమనిరో! బుద్ధి తక్కువపెద్దమనుష్యులకు హింస యిష్టమైనదికాబోలు! (వి) అహింసా పరమో ధర్మః.

787 నీరుపైనఁబడిన నిప్పులుబొగ్గులౌ, నిప్పుమీద కుండనీరుఁజెట్టఁ

శపెతమనుఁగ్రాసుఁ గడుచోద్య మిదికదా? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జలస్పృష్టాగ్ని రంగారో ఘటస్థజల మగ్నినా ।

సంతప్యతే పశ్య వేమ! మహచ్ఛిత్ర మిదు ఖలు ॥

తా నీరుపడిన నిప్పులుబొగ్గులగును. నీరుకుండలోఁబోసికాచినఁ గళ పెతమని కాగును. ఉపాధి యెంత చోద్యమైనదియోతెలియుఁడు.

788 దేహమనెడియిల్లు దినదినంబును, నూడ్చి యలికిఁపూసిమెత్తి యనువుఁబరచి
కావుదిడివిపోవుఁ గడపట నీజీవి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సమూర్జయిత్వాఽలంకృత్య గేహం దేహాఖ్య మన్వహమ్ ।

సిద్ధం కృత్వా విసృజ్యాంఽతే వేమ! జీవో వ్రజే త్తతః ॥

తా॥ దేహమనునిల్లు ప్రతిదినము తుడిచి యలికి పూసి మెత్తి అను కూలమైనదిగఁ జేసికొని యెవరికిని నప్పగింతయైనఁ జెట్టకుండఁ దుదకు జీవి విడిచిపెట్టిపోవును.

789 విశ్వనాథునందు విఘ్నలియందును, విఘ్ననియందు వేదవిధులయందు
భక్తిలేనివాఁడు పాపాత్ముఁ డిలలాన, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

విశ్వనాథే చ విప్రేషు వేదోక్తేషు విభావపి ।

యస్య నాస్తి ద్రువాభక్తిః పాపాత్మా ఖలు వేమ! సః ॥

తా॥ విశ్వేశ్వరునియందు, భక్తులందు, బ్రభువునందు, జ్ఞానమార్గములందు భక్తిలేనివాఁడు పాపాత్ముఁడు.

790 ఖగన్ములందముఁ గనఁగాముచ్చటగనుండుఁ, దెగలఁ గాంచినంతఁజేటపడతా
దేవుఁడనిసాగను దేదె! నీకేలరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దేవుఁడనిసాగను దేదె! నీకేలరా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

రమ్యం హి ఖగసౌందర్యం స్ఫుటమ్ దృష్టాసు పంక్తిషు।

కిం వేమ ! రై వాదత్తేన సౌందర్యేణ ? విమూఢ ! తే ॥

తా॥ పక్షులయందము చూచుటకు ముచ్చటగ నుండును. పక్షులగుంపులఁ జూచిన నది విశదమగును. వెట్టిమానవుడా ! అందముకోరుకుఁ జాకి లాడెదవు. దేవుఁడియనియందము నీ కెట్లురాఁగలదు?

791 కడుపులోన మలము కడచు వి యెఱుఁగలు. కలదు మాంస మింతకప్పుతోలు
మలపుఁదిత్తిమీద మన నెట్లుబాదురా ? విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

కుఁడా మల మథాస్థీని మాంసం చర్మపరిచ్ఛదమ్ ।

మలభస్మాన్యం కథం వేమ ! మాంసం పరిషజ్జతే ? ॥

తా॥ కడుపులోపల మలము, ఎముకలగూడు, మాంసము, పైనఁ గప్పి నది తోలు. ఇట్టి మలపుతి త్తిమీద మన నెట్లుపడుచున్నదిరా !

792 ఆసలనెడిలకలఁ గోసివేయఁగలేక, మోహజలధిలోన మునుఁగువారు
కాళివానులైనఁ గనఁబోరు మోక్షంబు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

అచ్ఛిత్వాశాలతా వేమ ! మగ్నా మోహార్థవే జడాః ।

వారాణస్యాం వసంతోఽపి తే ముక్తిం నాప్నువంతి హి ॥

తా॥ ఆశలనుతీ గెలఁ గోయలేక మోహజలధిలో మునుఁగువారు కాళి వాసులై ననేమి? మోక్ష మెట్లు పొందఁగలరు ?

793 ఈఁకలంటఁజేసి తోఁకలంటఁగఁజేసి, కోకలంటఁజేసి లోకమునకు
మానరక్షణంబై మర్యాదయని తెల్పె, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

పక్షైః పుచ్చైః శ్చ వస్త్రైశ్చ లోకస్యాచ్ఛాదనం విధిః ।

కృత్త్యతాం వేమ ! మర్యాదాం మానగుప్త్యై న్యవేదయత్ ॥

తా॥ పక్షుల కీఁకలు, పశువులకుఁ దోకలు మానవులకుఁ గోకలు భగవంతుఁడు కల్పించినది మానభంగముకాకుండ మర్యాదఁ గాపాడు కొనుడని చెల్పుటకే కదా.

794 వక్షమందుగురుని పద్మించిమాడరా, రక్షఃత్వమునకు రాచబాట
అక్షమాలజపమె యవనిదొంగలకిది, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

హృది పశ్య శివం సమ్యక్ గుప్తైః ఘంటాపథం హి తత్,
అక్షమాలాజపో వేమ! భువి పాటచ్చరీగతిః ॥

తా॥ హృదయమందున్న పరమగురువును జూడు. రక్షణఁబొందుట
కదియే రాజమార్గము. దొంగల జవమాలపద్ధతులఁ గాంక్షింపకు.

795 లజ్జలజ్జయనుచు లలనలమిదికి, లజ్జపిడిచి తిరుగు లావరియయి
లజ్జఁదెలిసెనేని లలనలఁదాకునా?, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

లజ్జా లజ్జేతి యోపిద్భిః నిర్లజ్జ స్సజ్జతే బలీ ।

యదిలజ్జాం విజానాతి వేమ ! స్పృశతి కిం స్త్రియమ్? ॥

తా॥ సిగ్గు, సిగ్గు, అనుచు సిగ్గుపిడిచి పొగరెక్కి స్త్రీలపైకి దుముకును.
సిగ్గున్న స్త్రీలను దాకునా ?

798 రాజసంబుఁజెంది రమణులపాఠ దాస, పడేడునాఁడు గురునిప్రాప్తెఱుగునె?
విటులమఱగుయమతి విభుభక్తియెఱుగునా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

రాజసన్ స్త్రీపరో భూత్వా కథం విద్యా ద్గురోః ప్రథామ్? ।

విటులగ్నాంగనా వేమ ! విద్యా త్కిం పతి గౌరవమ్? ॥

తా॥ విటులమఱగిన జవ్వనికిఁ బతిభక్తి తెలియనట్లు రజోగుణమునఁ
గాంతాసక్తుఁడైన వానికి సద్గురుసూక్తులును దెలియవు.

797 మదికలిగినపూజ మదనారిమెచ్చును. మనసునిల్వినంత మహితుఁడగును
మనసులేనిపూజ మట్టిసమానమా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

స్త్రాతీశో హర్దికాం పూజాం యతచిత్తో మహాన్ భువి ।

మనోవిరహితా పూజా మృత్యుమా వేమ ! సంశ్మయ ॥

తా॥ నిశ్చలమనమునఁ జేసినపూజను బరమేశ్వరుఁడు మెచ్చుకొనును.
మనస్సునిల్చిన మహిమాన్వితుఁ డగును. మనస్సులేని పూజ మట్టివంటిది.

798 భక్తియున్నచోటఁ బరమేశ్వరుఁడునుండు, భక్తిలేనిచోటఁ బాపముండు
భక్తికలుగువాఁడు పరమాత్ముఁ డగునయా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

యత్ర భక్తి శ్చివ స్తత్ర భక్తిహీనస్థలే త్వఘమ్ ।

భక్తియుక్తో నరో వేమ । పరమాత్మేతి కద్యతే ॥

తా॥ భక్తికలిగినచోటః పరమేశ్వరుడును భక్తిలేనిచోటః బాపమును
నుండును. భక్తికలవాడే పరమాత్మస్వరూపుడు. (వి) మయ్యావేశ్య
మనో యే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసతే, శ్రద్ధయా పరయోపేతా స్తే
మే యుక్తతమా మతాః॥ గీత॥

799 మన్నుపారబెట్ట మనకేమిలాభంబు, ధాన్యమట్లుజేయఁ దగుచుకాని
భునులలోప మెన్నఁగారాడు విడుపుము. విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కిం మృత్తికోత్ జేపడెన ? ధాన్యోత్ జేపడతః ఫలమ్ ।

సతాం కిం వేమ ! లోపై స్నాన్యత్ ? పరిగ్రాహ్యో హి తద్గుణాః॥

తా॥ ధాన్య మెగురఁబోసిన లాభముకాని మట్టి నెగురఁ బోయ మన
కేమిలాభము? అట్లే పెద్దలమాటల వివరలనుగాని వారిలోపముల నెన్ను
చుండిన మన కేమిలాభించును ?

800 కల్య జూరగించి కన్నులుముకుళించి, బిట్టబిగిసియుండు బీదయోగి

మేఁబోతువలెను మెరమెచ్చులకయగు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కల్యం భుక్త్వా మిలితాక్షో రుద్ధకాయోఽల్పసంయమి ।

అశ్రోత్య మేషగాంభీర్యం ప్రశంసాం వేమ ! వాంఛతి ॥

తా॥ సన్నబియ్యపు టన్నముమేసి కన్నులు మూసి బీదపొట్టతో బిట్ట
బిగిసి మేకపోతుగాంభీర్యముచనుండు యోగి మెఱమెచ్చులకే యగ్రము.

801 కలిగినట్టలుండుఁ గలుగకయుండును, మఱియులేకయుండు మఱియుఁగల్గు

నాకేలొదిని శివుఁడందించుచుండును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! ప్రాప్తమివాభాతి న లభ్యేత యథాతథమ్ ।

పునర్లబ్ధిః పునర్నాశః యథాప్రాప్తం దిశే చ్చివః ॥

తా॥ వచ్చినట్లే యుండును, రాదు. రానియట్లేయుండును. వచ్చును.
పరమేశ్వరుడు మనకర్మఫలప్రాప్తికొలది నందించుచుండును.

802 తనదుకర్మచేతఁ దానులోకములోనఁ, దనదుకర్మగర్భమునను బుట్టి

తన్ను మఱచి తాను దనువనిచెడునయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

స్వకర్మణా స్వయం లోకే మాతృగర్భోదితో నరః ।

అత్యాసం వేమ ! విస్మృత్య దేహాత్మత్వేన నశ్యతి ॥

తా॥ తనకర్మచే నీలోకమునఁ దల్లిగర్భమునఁబుట్టి తన్నుమఱచి తనువే తాననుకొని నరుఁడు చెడుచున్నాఁడు.

803 జన్మవదలి వేలుజన్మంబులెత్తఁగఁ, కర్మధర్మములకు గణనకలదె?
కర్మధర్మములను గడతేరవచ్చునా ?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

త్యక్తాన్వి జన్మాన్వజన్మాని దదతోః కర్మధర్మయోః॥

కిం స్యాద్గణనయా? వేమ! తాభ్యాం ముక్తిః కథం భవేత్॥

తా॥ ఈజన్మకాక మఱొకజన్మ. ఇట్లే కలిగిన ధర్మకర్మములకు లెక్క కలదా? కర్మల ధర్మముల జన్మముల ముక్తిమార్గము లభించునా? (వి) పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీ జతరే శయనమ్, ఇహ సంసారే బహుదుస్తారే కృపయాఽపారే పాహి మురారే!॥

804 నిజములాడునతఁడు నిర్మలుఁడైయుండు, నిజములాడువాఁడు నీతిపరుఁడు
నిజముఁబల్కుతున్న నీచచండాలుండు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సత్యవాదీ నిర్మలస్సృత్ సత్యవాదీ హి నీతిమాన్ ।

అసత్యవాదీ యో వేమ ! నీచచండాలపవ సః ॥

తా॥ నిజముఁబల్కునతఁడు నిర్మలుఁడు నీతిపరుఁడు. నిజముఁబలుకని వాఁడు నీచుఁడు చండాలుఁడు.

805 పాలఁగలియునీరు పాలేయగునట్లు, గొప్పగురునివలనఁ గోవిదుఁడగు
సాధుసజ్జనముల సంగతు లిట్లుండు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సమ్మిశ్రమంబు ఊరేణ ఊరూపేణ రాజతే ।

సద్గురో శ్చ తథా విద్వాన్ వేమైవ సాధుసంగతిః ॥

తా॥ పాలఁగలిసిననీరు పాలేయగునట్లు సద్గురునివలన శిష్యుఁడును దెలిసినవాఁడగును. సాధుసజ్జనగోష్ఠు లిట్లుండును. (వి)సతాం సద్భి స్సంగః కథమపి హి పుణ్యేన భవతి.

806 పరఁగ నింతదనుఁ బడినపాపెఱుగఁడో, ఘనతనొప్పు మనుజుఁడనఁగఁబుట్టి
కీడుమేలెఱుగక క్రిందగుఁజిత్తెంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ఉత్కృష్టం మానుషం జన్మ ప్రాప్తః పూర్వజనుర్వ్యథాః ।

అజానన్ వేమ ! పతతి హానిం వృద్ధిం న పశ్యతి ॥

తా॥ దుర్లభమగు మానవజన్మబొంది యింతవరకుఁబడినపాట్లు చాలక
కీడుమేలుల గుర్తింపక యథోగతిపాలగుచున్నాఁడు. ఇదేమిచిత్రమో!
(వి) దుర్లభం మానవం జన్మం 2 మనుష్యాణాం సహస్రేషు కశ్చి ద్యతతి
సిద్ధయే, యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చి న్మాం వేత్తి తత్త్వతః ॥గీత॥

807 పడుచుమాటలాడి పరితపింపఁగనేల?, వెడఁగుచర్య లఁగి వేడి గురుని
అడుగులంటి మొక్కి యాసను విడవొక్క, విశ్వదాభిరామ విసురవేమః
యువోక్తిభిః కిం తపసి? విసృజ్య ఖలచేష్టితమ్ ।
గురుం ప్రణమ్య పదయోః వేమాశా మాశు సంత్యజ ॥

తా॥ పడచుదనపులింకములఁబల్కి బాధలనొందక చెడుపనులనుమాని
సద్గురుపదములకు మొక్కి విషయమెఱిగి యాశలపిడి ముక్తిఁగాంచుము.

808 దేహ మాత్మరూపుఁ డేటతెల్లముఁజేసి, అవనిఁ జాపుఁజాపు నతఁడె గురువు
భృమరము తనరూపుఁ గ్రములకిచ్చెడిరీతి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమః
ఆత్మానాత్మగతిం వేమ ! బోధయిత్వా తతో గురుః ।
స్వస్వరూపం దర్శయతే భ్రమర స్తు కృమే రివ ॥

తా॥ తుమ్మెద పురుగునకుఁడనరూపమునిచ్చునట్లు దేహముపద్ధతి ఆత్మ
పద్ధతి విశదముఁజేసి యట్టిచూపునుటాపి తనంతవానినిగ శిష్యునిఁజేసికొను
వాఁడే సద్గురువు.

809 తల్లిదండ్రు లెన్నఁదగుతొలిగురువులు, పార్వతీభవులిఁ బరమగురులు
కూలివాండ్రొ జగతి గురులనవోహంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమః
ఆద్యో గురూస్తః పితరౌ సద్గురౌ పార్వతీభవౌ ।
ద్రోహో భృత్యర్థినం వేమ ! గురురి త్యభిభాషణమ్ ॥

తా॥ తల్లిదండ్రులు తొలిగురువులు. పార్వతీపర మేశ్వరులు పరమ
గురువులు (గురువులకుగురువులు) అంతియకాని ధనముగుంజు కూలి
వాండ్రొ గురువులనుట ద్రోహము.

810 తనదురక్తియనెడి దాసిచేతనుజిక్కి, మిగిలి వెడలలేక మిఁగుఱుచున్న
నరుని కేడ ముక్తి వరమెఁజెప్పఁడీ?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమః॥

దాస్యారక్త్యాఖ్యాయా బద్ధస్తతో నిష్క్రమశాతమః ।

నరః ప్రవర్తతే వేమ! తస్య ముక్తిః కుతో వద ? ॥

తా॥ అనుభక్తియను తొత్తుపొందునకు తొంగి విడువలేక యందే మునిగి తేలుచున్న జడునకు సెట్లు విరక్తి పొడచూపగలదు? (వి) అనేక చిత్తవిభ్రాంతా మోహజాలరమావృతాః, ప్రసక్తాః కామభోగేషు పతంతి సర క్కేశుచౌ॥ గీత॥

811 తనచువనసుచేతఁ దర్కించి జ్యోతిష, మంత్రచేసి ననుచు నెంచియూఁ దనయదృష్టమెంతో దైవమెఱుంగఁదా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

వితర్క మనసా మర్త్య స్మరణం జ్యోతిషకల్పితమ్ ।

ఇతి మన్యేత భాగ్యం స కిం ద్రవం న వేత్తి కిమ్ ॥

తా॥ తనయదృష్ట మెట్టిదో న్నెడముచు దెలియనచోదు. ఇక దాను 'జ్యోతిష మంత్రమసి చేసి'ద' అని భావమును నిందించుట అనివితక్కువ. కాదా? (వి) పదవీ పురస్కారము కిచ్చుట బహుశ్రేయః ।

812 జ్ఞానియైనవాడు ఖననీకొందు, బూనిసుఖముఁజెందు బుట్టఁబోఁడు తా నె తాఁటయ్యుం దెనఁగ నెల్ల, శత్రుఁలను విమరచేమ॥

జ్ఞానముగలవాడై ఖననముచేసి బూని నెంచును ।

అర్హవాత్సలభిధాన్యైః పరమార్థవిపరాజితః ॥

తా॥ జ్ఞాని అదర్శుల, సుఖి, అపరాధుడు. తానె పరమార్థస్థుడు తనలోఁబ్రకాశించును. (వి) పుష్కలం ద్రవ్యం మంత్రే, జ్ఞానా వా వ్యార్థ ప్రపద్యతే, వాసుదేవ స్వర్ప మిలి నెఱుఁపితా సుస్వర్పః॥ గీత॥

813 జ్ఞానవంతుని గడుకర్మసంబధులు, వేడి కుండు ప్రకృతి విడువలేక వెక్కిరిసనిప్రకృతి వెదకినెఱుఁగా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

జ్ఞానినం కర్మ - వేమ! ప్రకృతి త్వం మతుమాః ।

ప్రాచు రున్మాదసు త్వ నద్భవో ప్రకృతిః కుతః? ॥

తా॥ కర్మములు జ్ఞానిని బామరుల వెక్కిరివాడందురు. అట్టి జ్ఞానిఁ దెలియని ప్రకృతి యుండదు. ప్రకృతికి సంబంధించినవారు ప్రాకృతులు. (సామాన్యులు) ప్రకృతి కతీతుఁడు జ్ఞాని.

814 జననమరణములును స్వప్నసుషుప్తులు, జగములుండు నెండజలములవలె
నరుండు జగమునంట నగుబాటుకాదాకో!, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జని ర్మృతి స్వప్నసుప్తి జగంతి చ భవంతి హి ।

మృగతృష్ణీవ తత్సంగః వేమ ! హాస్యాయ ను ర్భవేత్ ॥

తా॥ జననమరణములు స్వప్నసుషుప్తులు జగములు నెండమావుల
వంటివి. అట్టివాని సంతీయుండుట నగుబాటు. (ని) అంతవంత ఇమే దేహో
నిత్య సోక్తా శృరీరిణః, అనాశినోఽప్రమేయస్య, గీత॥

815 ఛాయానాగుచెట్టు సాధువుబోధట్టు, లజ్జగి దరినిజేరి పడయవచ్చు
నట్టునిట్టుదాట నదిపోవు నిదిరాడు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఛాయామివ తరు ర్భోధం సాధు ర్దత్త తదంతికమ్ ।

గత్వా లభ్యో వేమ ! నోచేత తద్గతం నాగతం త్విదమ్ ॥

తా॥ చెట్టునీడనువల సాధుగ బోధ వరిచేరి యొందవచ్చును. కాని యటు
నిటుపోయిన. చెట్టునీడవచ్చునట్లు సాధుబోధయుఁ బట్టువడదు.

816 ఛాత్రధర్మమెఱిగి చాగ్నిభక్తితో, గురునిసేవశేషుఁ గుదిరినపుడే
సర్వమర్మమును విడిచి వదిలి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఛాత్రి ఛాగ్నిభక్తిః సర్వం గురు సేవతో యదా ।

చిద్దేవ సర్వమరాణీ జ్ఞాయంత వేమ ! నిర్వికమ్ ॥

తా॥ శిష్యుడు చాగ్నిభక్తి మొనరి ఛాత్రిని సేవించుట
కుదిరినప్పుడే సర్వమరాణీహామమును విడిచివేయు. (వి) శ్రావ్యం
సదాకిమ్ ? గురు సేవార్హమ్ । శం । మఱి,

817 చెడుగుణములెల్ల జేపట్టి శిక్షించి, హమపదవి సిద్ధపడఁ జూపు
నట్టిగురునివేడి యపహాక్షులుండును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నియమ్య మర్గుణాన్ సర్వాన్ యో వేమ ! పరమంపదమ్.

సమ్యగ్దర్శయతే పాప్య తం గురుం ముక్తి మాప్నహి ॥

తా॥ చెడుగుణముల నశింపఁ జేసి తగిన శిక్షణగఱచి పరమపదవిని
బ్రత్యక్షముఁజేయునట్లుగు నాశ్రయించి యపహాక్షానుభూతి నొందుము.

818 గురునిశిక్షలేక గుఱుతెట్లుకలుగునో, యజునివైన వానియబ్బకైన
తాళపుచెవిలేక తలుపెట్టులూగును, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

గురుం వినా కథం మర్మ వేద్యం స్పృశితాపి వా।

వినా కుంధికయా వేమ ! కవాటవివృతిః కథమ్ ? ॥

తా॥ తాళపుచెవిలేక తలుపెట్టులూగురునిశిక్షలేక బ్రహ్మకైనను
వానిబాబుకైనను బరమాత్మలేకము తెలియనేరదు.

819 వేదమున నదివియు విట్టినగుటెకాని, యధముగతిని బడిరి యయ్యలెల్ల
బ్రహ్మచరీమఁడెలిసి బ్రతికిన బ్రతుకయూ, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

ఆర్కా వేదా నగీత్యాపి దర్పితా అధమాం గతిమ్ ।

ప్రాప్సున్వేమ ! మహద్భ్రహ్మ వేత్తు ర్జీనన ముత్తమమ్ ।

తా॥ చాలమందిపెద్దలు వేదములఁబడివి విట్టినగిరి. కాని యధోగతినే
పొందిరి. బ్రహ్మవిద్యవలనఁ బరమాత్మనెఱిగి యూర్ధ్వగతినిఁబొంది
బ్రతికినబ్రతుకే సరియైనబ్రతుకు.

820 విమలదృష్టిఁబూని విజ్ఞానమందమిఁ దమముఁబాయనగునో ? తథ్యముగను
దమముమీతినంతఁ దత్త్వజ్ఞుఁడగునయా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

విమలాం దృష్టి మాలంబ్య యది న జ్ఞాన మాప్నుయాత్ ।

తమో నా వై తి తత్త్వజ్ఞో వేమాపాస్తతమా భువి ॥

తా॥ విమలదృష్టిచే విజ్ఞానలేజన్ముఁడనైనఁ గాని యజ్ఞానాంధకారము
తొలఁగదు. అట్టి యజ్ఞానాంధకారము తొలఁగిననే తత్త్వజ్ఞానియగును.

821 ముగురిలోన వెన్న ముందుఁ గానఁగలేక, వరకమునకుఁబోవు నరులుకలరు
ముగురు కందపట్టి మూలమూర్తియొకఁడె, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

త్రిమ ఫూర్వోత్తరగతిం చానభిజ్ఞా నరా స్తతః ।

నరకం యాగతి వేమైభ్యః త్రిశ్చస్త్రేకః వరః పుమాన్ ॥

తా॥ బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులను ముమ్మూర్తుల కందపట్టి మూల
మూర్తి యొకటున్నదని తెలియక నరులు ముమ్మూర్తులలోనే ముందు
వెన్నల నరయుచు నరకము పాలగుచున్నారు.

822 భార్యమీదనాశ పరగుచు బుగుమనకు, మగనిమీదనాశ మగువకుండు
శివునిమీదనాశ సిద్ధునకుండురా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

పత్న్యా మాతా భవేత్స్వయ్యః పత్యై పత్న్యా శ్చ సా తథా॥
సదాశివే భవే దాశా వేను! ధ్వస్య సర్వదా ॥

తా॥ భార్యమీదనాశ భర్తకు భర్తమీదనాశ భార్యకుండునట్లు పర
మేశ్వరుడైన నాన సిద్ధపురుషున కుండును.

823 నేయి వెన్నఁగాచి నీడనేయుంచిన, వేరి గట్టిపడుచు వెరుగునీతి
పోరిపోరి మదిని బోనీకపట్టుచు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

నవనీతం ఘృతం తప్తాన్వియది న్యస్య త్యనాతపే ।
దధీప ఘనతా మేతి వేమైవం స్థాపయే న్మనః ॥

తా॥ వెన్నను నేయిగాఁగాచి నీడనుజెట్టిన వెరుగువలె మఱల గట్టిపడి
పోవును. అట్లే మనస్సును సదోష్ఠినుండి మఱల్పిన లోకవాసనలచే
జలిగించిన దగుచుండును.

824 భాగ్యములకల్ల దగ నెఱిగించెద, నొసర హరుని నెఱుఁగు మపమయొకటి
మనముజెదరనీక మహిమతోఁజూచుటే, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

ఏకోపాయం శివం వేస్తుం భూజనానాం వదా మ్యహమ్ ।
అచంచలం మనః కృత్వా మహిమ్నా వేమ! పశ్యత ॥

తా॥ ఆపరమాత్మను దెలిసికొను సూక్ష్మమార్గమొకమనస్సును జెదరనీక
నిలుపుపద్ధతియే. (వి) అసంయతాత్మనో యోగో దుష్ప్రపతి మే మతిః,
వశ్యాత్మనా తు యతతా, శక్యోఽవాప్తు ముపాయతః॥ గీత॥

825 త్రాడుఁబాపకుంచు దాఁజాచిభయపడుఁ జెరిసిత్తిడటన్నఁ దీరుభయము
భయముఁదీరువపుడె బ్రహ్మంబుదానకు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

రజ్జౌ సర్పమతిం కృత్వా భయమేతి తతో నరః ।

రజ్జం జ్ఞాత్వా తృప్తేర్ద్ధీశి వేమాత్మా బ్రహ్మ నిర్భయః॥

తా॥ త్రాడునుజూచి బానునుకొనిన భయముకల్గును. నిజము తెలిసిన
భయముతీరును. యథార్థముఁదెలిసి భయముఁగిరినదానే బ్రహ్మపదార్థము.

826 జననమరణవేళ స్వాతంత్ర్యమున్నదే? తేమలేదు మున్ను పోనులేదు
నడుమఁగర్తననుట నగుబాటుకాదో!, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ!
జననే మరణే వేమ! న స్వాతంత్ర్యం పురా నృణాం ।
నానీతం న తతో నీతం మధ్యే హాస్యాయ కర్తృతా ॥

తా॥ జననమరణముల స్వాతంత్ర్యము తెచ్చుటయుఁ గొనిపోవుటయు
లేదు. నడుమ స్వతంత్రుడ ననుకొనుట పొరపాటు నగుబాటు కాదా?(వి)
ప్రకృత్యైవ హి కర్మాణి క్రియమాణాని సర్వశః, యః పశ్యతి తథాత్మాన
మకర్తారం స పశ్యతి॥ 1గీత॥

827 బాట తెలియకున్న బహుమూర్ఖుడైతో, చూ, బోటు తెలియకున్న జాపానరదు
కోటకొమ్ముమీదఁ గుదురుగాఁజూడుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ!
అజానతో మహర్ష్యం మార్గం స్వాద్వి తథా స్థలమ్ ।
స దృశ్యతే వేమ! దుర్గళిఖ రే నిక్షిపే ద్దృశమ్ ॥

తా॥ దారితెలియకప్పుడు గమ్యస్థానము చాలదూరముగఁదోచును.
చోటుఁ దెలియకప్పుడు చూ: నిలుపుటకును వీలుపడదు. కాన దారితెలిసి
చూడవలసిన చోటుఁదెలిసికొని యున్నతస్థాన మధిష్ఠించి చూచినఁ
బరమాత్మస్వరూపము గోచరింపఁ గలదు.

828 బాలసాగ్రయమందె భృమలనడంపక, మేలుపొందకపుడు మేదినందుఁ
గీలుఁదెలిసి చదివి గీడ్పడకుండుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ!
బాల్యపవ భ్రమాన్ సర్వాన్ యది వేమ! న ముంచతి ।
శుభం శ్లాపోన్మతి మర్మజ్ఞో మా వ్యధిష్ఠా భృశం హృది ॥

తా॥ చిన్నప్పటినుండియు భ్రమలువీడి సత్యవర్తనముచనున్నఁగాని
మేలు చేకూరనేరదు. జీవితరహస్య మెఱిగి నిర్విచారమున నుండుము.

829 బాల్యమందు స్వామిభక్తిలేకుండుచు, యాకనమున హరునితేకఁగనద
వార్తకంటునందు క్షణింపలేకుండు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ!
బాల్యేనాస్తి ప్రభోర్భక్తిః శివదృష్టి ర్న యావనే ।
వార్తకేపి నరా వేమ! న తం వర్ణయితుం డమాః ॥

తా॥ బాల్యమందు భక్తిలేక యహవనమున భగవద్విచారణలేక సంచరించిన వార్ధకమున నాప్రమేయమే మనస్సునకుఁ దట్టదు. (వి) బాలస్తావ తీక్రిడాసక్తః తరుణస్తావ త్తరుణీసక్తః, వృద్ధస్తావ చ్చింతాసక్తః పరమే బ్రహ్మణి కోఽపి నసక్తః॥ (భజగోవిందం)

880 బ్రహ్మవేత్తలనుని పగ్గలాడుచుచుండు, బ్రహ్మమేము దాని భావమేము తెలుపా! నలుపా! ములుపా! తెలిసిన(బల్కుండి, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

బ్రహ్మజ్ఞా వయ మిత్యాహుః వేమ! ప్రజ్ఞాశ్చ గూరిశః ।
కిం బ్రహ్మ? క శ్చ తద్భావః కో వగ్ధో బ్రూహి వేత్సిచేత్ ॥

తా॥ మేముబ్రహ్మవేత్తలనుని స్త్రోల్పములు పంకుదురు. మీరుబ్రహ్మవేత్తలేయైన బ్రహ్మభావముట్టిదో తెలుపా! నలుపా! ఎటుగో! చెప్పుడు.

881 బ్రహ్మపరువుతెనుకు బ్రాహ్మణులకొద్ద, బ్రహ్మకలనబుట్టి పరగినఁగ బ్రహ్మవేత్తయగుచు బ్రాహ్మణుడేయైన, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

బ్రాహ్మణా బ్రహ్మసంజాతా ఇవి మాభిభాషమాత్ ।
ప్రతిషా బ్రహ్మ సోపిష్టా బ్రహ్మవిదా బ్రాహ్మణః ఖలు ॥

తా॥ బ్రహ్మవేత్తకాని బ్రాహ్మణుడు బ్రహ్మకలఁగ బుట్టితి నక నా బ్రహ్మగౌరవముకూడఁ గును.

882 ఆకాశం శూన్య మందుశబ్ద ముపుడై, శబ్దవర్ధ్యమునను నరగఁజూడ శబ్దరహితమగుచుఁ జెలగును, బ్రహ్మంబు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

వ్యోమ శూన్యం వేమ! తస్మిన్మందోజని తదంతరే ।
తద్బ్రహ్మ శబ్దరహితం రాజతే సమ్యగీక్షితమ్ ॥

తా॥ “ఆకాశం గగనం శూన్యం” అన్నట్లు శూన్యమగు నాకాశము నుండియే శబ్దము పుట్టును. ఆశబ్దమధ్యమును డింకి శబ్దరహితమగు పర బ్రహ్మము శోభిల్లును.

883 ఆలుచుగఁడునుకుఁడు పందటితో నాశ్చ మేలుగానెయ్యండి మెలయుచుండు వేమవేమగాను వెలయుచుండుపంబులై, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

దారేషు పత్యా పుత్రే చ సర్వేషామ్ త్మా విరాజతే ।
సమ్యగ్యేషు ! పృథగ్దేవ నానాచూపైః పృథక్ పృథక్ ॥

తా॥ భార్య భర్త కొడుకు. ఇట్టి వేర్వేలు రూపములు కాని యందరిలో నుండు నాత్మపదార్థమును నొక్కటియే సుమా.

884 కనులజూడబడని కలుషవిదూరుని, మనమునందుఁ జేర్చి మరుభుగౌనక తనకుముక్తిలేదు తలఁపులుమెందైన, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అగోచరం దృశాం మాప దూరం తం వేమ! చేతసి ।

న్యస్య యో న భజే న్ముక్తి శ్చింతాశోస్తస్య నాస్తి హి॥

తా॥ ఈకన్నులజూడబడని నిష్కల్మష మనమునఁ జేర్చి బ్రమలఁ జెందక నిశ్చింతగనుండినఁ గాని ముక్తికలుగదు. (వి) విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః, రసవర్జం రసోప్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే గీత।

885 పాశములనుగూఢఁ బరగదేహముచకు, హానివచ్చుఁ గాన నదియుఁజెలిసి జ్ఞానదీపశిఖిక గడకొత్తవలెనని, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దేహినః పాశయోగేన హాని స్సంజాయతే ఖలు ।

జ్ఞానదీపశిఖికయా తం జ్ఞాత్వా వేమ! వారయేత్॥

తా॥ బంధనముల దేహికి హానికలుగును. కాన జ్ఞానదీపమునఁబాశములు చుట్టుకొను నజ్ఞానమస్సుఁ దొలగించుకొనవలయు.

886 దూరయోచనలకు దూరమా దైవమున్, దనువుమాగమైనఁ దగులునపుడే జీవి దవ్వుఁజేయ దేవుఁడైనెలుచును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దూరే స్యాత్ దూరచింతానాం తనౌ దూరే విషజ్జితే।

దైవం చారికృతే జీవే వేమ! దేవో విరాజతే॥

తా॥ దూరాలోచనలకు దైవమును దూరస్థుఁ డగును. కాన యట్టి యాలోచనలకుఁ దావగు దేహభ్రాంతిఁ దొలగించి న దగ్గరగును. జీవ త్వము మారముఁజేసిన దైవమే యగును.

887 జ్ఞాననిష్ఠఁబూని మేఘ ముఱచువాఁడు, కామికాఁడు మోక్షకామికాని నియమనిష్ఠులుడిగి నిస్సణమందుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జ్ఞాననిష్ఠాపరో వేమ! తనుం విస్మరతీహ యః ।

న కామీ స తుమోహార్చి భజాన్నిష్ఠశ్చ నిర్గుణమ్॥

తా॥ జ్ఞాననిష్ఠచే శరీరమును మఱచువాఁడు మోక్షకామియగును.
కామికాఁడు. నియమనిష్ఠులకుఁగూడ నతీతుఁడవై నిర్గుణబ్రహ్మవగుఱు.

838 జగమునందులేదు జలములందును లేదు, నిగమవేద్యమైన నిజపదంబు
నగుణనిష్ఠులముల సాధించిచూడుము, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ!
లోకే నాస్తి జలేనాస్తి వేదవేద్య మృతం పదమ్ ।
సగుణం నిర్గుణం వేమ ! సాధయిత్వా విలోకయ ॥

తా॥ వేదములవలనఁబెలియఁబడు పరమపదము జగమునందు జలము
లందు లేదు. కాన సగుణ నిర్గుణముల సాధించిచూడుము.

839 చదువులన్ని చదివి చాలవివేకియై, మగిడి తన్నెఱుంగక మందజనుఁడు
విసుగుచదువటంచు పెట్టియై చెడిపోవు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ!
అధీత్య సర్వవిద్యా శ్చ స్యాన్విచ్ఛిన్ వివేక్యపి ।
మూఢో విద్యాను నిర్విచ్ఛిన్ వేమోస్మత్త్వన్ వివశ్యతి ॥

తా॥ జడుఁడు చదివించదివి వివేకవంతుఁడై తనసంగతితెలిసికొనలేక
చదువునకు విసివి వెట్టియై చెడిపోవుచున్నాఁడు.

840 కాంతిపైసప్రేమ స్వాంతము రంజించు, జీంతితుఁ డయితి చిహ్నునపుడె
శివునియంచుభక్తి చింతయమరఁబోదు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ!
త్రియాం ప్రేష్టా మనో హృత్ తత్త్వాప్తిస్తే నిస్సరేత్ వ్యథా ।
చింతాం సదాశివే భక్తిః స కుర్యా ద్వేమ! జాత్వపి ॥

తా॥ స్త్రీప్రేమ ప్రీ చేఱిక్కునపుడె మనస్సును రంజింపఁజేయును.
వియోగమునఁ జాలజాఘర గల్గించును. పరమేశ్వరుపై ప్రేమ(భక్తి)
సర్వదా నిశ్చింతగ సంతసముఁ గల్గించును.

841 పూజఁ జేయుఁజేయుఁ బూజారితానామ, పూజ్యవస్తువెన్న భువిని తానె
ఏడఁబూజఁజేయు నెల్లదిక్కులుఁదానె, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ!
కృత్వా కృత్వా సదా పూజాం భవే ద్వేమార్చక స్వయమ్ ।
పూజ్యవస్తు స్వయం సర్వం స్వయం క్వ కురుతేఽర్చనామ్ ॥

తా॥ పూజఁ జేయఁజేయఁ బూజ్యవస్తువుఁ బూజారియుఁగూడ తానే
యగును. ఎల్లదిక్కులుఁ దానెయైయుండఁ బూజఁజేయుట యెక్కడ?

ధేనిః? (వి) బ్రహ్మార్పణం బ్రహ్మహవి బ్రహ్మగోష్ఠి బ్రహ్మదా హుతమ్, బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యం బ్రహ్మకర్మ సమాధినా॥ (గీత).

842 పురహునకు నేతః బుధు తానేసి, స్థిరముగల్గు జ్ఞానశీవమయ్యే
నేతశేవికచ్చె నిజభక్తిహేతువు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పురారే రవ్యయనా స్మక్తి రూర్ణనాభే ర్భభూవ హి ।

వయసేన కియాం ల్లాభః స్వభక్తి ర్వేమ ! కారణమ్ ॥

తా॥ సాలెపురుగు కాశహస్తీశ్వరునకు నేతనేసి యీశ్వరకృపకు
తాత్రమయ్యే సందును. అచ్చట ప్రాధాన్యము దానిభక్తికా? నేతబట్టకా?

843 పంచభూతములను బరగ నిందియములు, పంచరించినపుడే జగముగలుగు
సంచరించునన్న జగ మెట్లుకలుగుగా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యదా చరిం తీంద్రియాణి పంచ సూతేషు సర్వధా ।

తదా జగ ద్భవే ద్వేమ ! నోచే ద్భూతి జగ త్కథమ్? ॥

తా॥ పంచేంద్రియములు పంచభూతముల సంచరించినప్పుడే ప్రాపంచిక
సృష్టి కలుగుచున్నది. తదున్న గలుగునా? (వి) శోతం చ మ స్స్పర్శం చ
రసనం ఘ్రాణ మేవ చ, మనశ్శాయ మధిష్ఠాయ విషయా నుప సేవత॥ గీత॥

844 నియతవృత్తినితీ నిటలదుర్గము శేరి, భయములే యుండు బ్రహ్మవేత్త
జయముగలుగు ముక్తి జవిజూచుచుండును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అతీత్య నియమం వేమ ! సాలదుర్గం ప్రవిశ్య చ

నిర్భయో బ్రహ్మహి త్త్విజ జయీ ముక్తి మవాప్నుయాత్ ।

తా॥ బ్రహ్మవేత్త నియతీహి నిటలదుర్గము శేరి నిర్భయం దై
జయముగించి ముక్తిపొంది ప్రవేశించిపాపిరము జవిజూచు
చుండును. (వి) భువోర్మధ్యే ప్రాణ మావేశ్య నిమ్యో పతం పరం పురుష
ముపైతి దివ్యమ్॥ గీత॥

845 దాన ముచరణేయ హరిశ్చంద్రవ్యూహి, చంద్రున మ్రోసేని మాచుముంచు
జ్ఞానశివమృగం జంతువు పైదుల, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

తారయేద్ది కృతం దానం విష్ణుం పంచయే స్థానః ।

విస్త్రా జ్ఞానకళికా వేమ ! హంతి విరోధిః ॥

తా॥ మనస్సును నమ్మి యేమటుపాటువహించిన మాయలోముంచును.
త్యాగబుద్ధినిఁ గాపాడుకొనుచుండిన నొడ్డునకుఁజేర్చును. జ్ఞానజ్యోతిని
వ్యాపింపఁజేసినఁ గామక్రోధాదికాత్రపుల రూపుమాపును. (వి) ఏతై
ర్విముక్తః కౌంతేయ! తమోద్వారైః స్త్రీభి ర్నరః, అచర త్యాత్మనశ్శేయ
స్తతో యాతి పరాం గతిమ్! గీత।

846 తథ్యమైన పుష్కతత్వము నీలోన, మిథ్య నరయఁగానె మిథ్యమగును
పత్యనిత్యకర్మసాక్షిబ్రహ్మంబయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమ ! తథ్యం పూర్ణతత్వం మిత్రం మిథ్యావిమర్శనః ।

సత్యం నిత్యం చ యత్కర్మ తత్సాక్షి బ్రహ్మ కేవలమ్ ॥

తా॥ నీలోనఁగలుగు మిథ్యను (మాయను) గుర్తించినఁ దథ్యమగు
పూర్ణతత్వము మిత్రునివలఁ దోడ్పడును. సత్యనిత్యకర్మలకు సాక్షి
స్వరూపుఁడే పరమాత్మ. (వి) కోర్ దీర్ఘరోగో? భవపవ సాధో ! 2 కి
మోషధం తస్య? విచార పవ॥ శం। మ॥ యో మాం పశ్యతి సర్వత్ర సర్వంచ
మయి పశ్యతి, తస్మాహం న ప్రణశ్యామి స చమే న ప్రణశ్యతి. గీత।

847 తెక్కమెత్తిచెప్పు మొక్కఁడే దేవుఁడు, నిక్కముగను లోన నిర్వియండుఁ
జక్కఁజూచునరని సంతోషమున ముంచు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ప్రతిపావ్య ధ్వజం బ్రూహి వేమైకో దేవ పవ సః ।

తత్త్వతోంతర్గత స్తిష్ఠేత్ పశ్యంతం తోషయే త్వదా ॥

తా॥ జెందాయెత్తి “దేవుఁ డొక్కఁడే అతఁడంతటను నీలోపలను
పుష్పాఁడు. స్థిగుఁడు. చానిఁగాంచువాని శాశ్వతానందజలధి నోల
లాడించును”. అని నిస్సందేహముగ నెలుగెత్తిచాటుము. (వి) కౌంతేయ!
ప్రతి జానీహి వ మే భక్తః ప్రణశ్యతి॥ గీత।

848 తీవుఁడనఁగిమారు చిమ్ములుపడఁగిరి, నాయు శాశ్వతులు తప్పిఁగూడి
దేహియనఁగనొప్పె దేహంబులందొప్పి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

జీవః కోవేతి? కిం నెను ! విమృశంతి నభోఽనిలమ్ ।

పహ్నిం సంగత్య దేహీతి కథ్యతే దేహభా గిహ ॥

తా॥ జీవుడనఁ జిక్కునఁ బడుచున్నారు. ఆకాశము గాలి అగ్ని కలిసి దేహమున దేహి యగును. వాని దుమారము అజ్ఞానముఁ దొలఁగిన జీవుడే దేవుడగును. (వి) మమైవాంశో జీవతోకే జీవభూత స్సనాతనః, మన ష్టషా నీంద్రియాణి ప్రకృతిస్థాని కన్వతి. గీత॥

349 జీవగుణుఁగల్గు జీవంబు బ్రహ్మాంబు, సాటివచ్చు టెట్లు సరవిఁజెలియ నారికుక్క సింఁగ మొక్కటి యగునొక్కో!, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥
జీవో జీవగుణోపేతో బ్రహ్మసామ్యం లభేత కిమ్? ।
గ్రామసింహశ్చ సింహ శ్చ కళం వేమ! సమో భువి ।

తా॥ జీవలక్షణములుకల జీవుఁడు దేవుఁడు కాఁడు. గ్రామసింహము (కుక్క) సింహము నొకటి యగునా? (వి) పరమః పురుషః పార్థ! భక్త్యా లభ్య స్త్వనన్యయాః గీత॥

350 పరముఁగోరనట్టి పామరులకు, స్థిరముకాదు బుద్ధి చిక్కఁబోడి తరముఁగాని పరముఁ దలపోఁరియగు రోత, విశ్వదాభిరామ విసురవేమః
న వాంఛంతి పరం మూఢా యే తేషాం న స్థిరా మతిః ।
తదశక్యపరావేషా జగుప్సా వేమ! కేవలమ్ ॥

తా॥ పరముఁగోరని పామరులకు బుద్ధి స్థిరముగనుండదు. స్థిరబుద్ధికిఁగాని పరము గోచరింపదు. అస్థిరబుద్ధులు పరముఁగోరుటయే రోత(వి) కో వా జ్వరః? ప్రాణభృతాం హి చింతా (శం॥ మణి)

351 పదునుగలఁగ మాను పచ్చనైయిండును, ఈవిలంబు లంతె యింటనుండు కలఁపుఁగలగె వారియఁ దపయోద్దనేయిండు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమః
యద్యాద్దృశితా వేమ! మూలే హరిత స్యాత్ సదా తయః ।
దానా ద్గృహే వసే జ్ఞారా స్మృతౌ స్యాద్ధరి రంతికే ॥

తా॥ పదునుకలిగియున్నఁ జెట్టు పచ్చగ నుండును. ఇచ్చుచుండిన నుంచుకొన్నది యింటఁబడియుండును. భక్తికలిగియున్న భగవంతుఁడును బ్రకృతినేరయుండును.

352 జీవులెల్ల నుండు జీవాత్మపరమాత్మ, అతనియొక్కఁబాపజలధిఁబడదు నాన నడుపుచుండు నట్టేటమనుఁగునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అగ్రే జీవాగతిం జ్ఞాత్వా జీవాత్మపరమాత్మనోః ।

వేమాఘాతౌ న మజ్జంతి కింమజ్జే న్నావికోఽంబుధౌ ॥

తా॥ జీవాత్మపరమాత్మలసంబంధ మెఱిగినా బాపనముద్రమున మునుగఁడు. నావను నడువ నేర్చినవాఁడు నట్టిట మునుఁగునా? (వి) యథా జలం జలే ఊత్తం క్షీరం క్షీరే ఘృతే ఘృతమ్, అవిశేషో భవేత్తద్వ జీవాత్మ పరమాత్మనోః, ఉ॥ గీత॥

853 కాలధర్మమెఱిగి కపటవృత్తులుమాని, యాబుస్థిలందు నాశపడరి

మేలుగాను శివుని మేల్కొని చాడుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేను॥

వేమ! జ్ఞాత్వా కాలధర్మ ముత్సృజన్ గూటచేష్టితమ్ ।

త్యక్తదారసుతాద్యాశః పశ్య జాగృత్య యం శివమ్ ॥

తా॥ కాలపరిస్థితిఁదెలిసి కపటవృత్తులు విడి సతీసుతాదినుమకారములఁ ద్యజించి అజ్ఞానతమస్సునుండి నిద్రమేల్కొని పరమేశ్వరు గాంచిన మేలు చేకూరఁగలదు.(వి) అహంకారం బలం దర్పం కామం క్రోధం షర్మిగహమ్, విముచ్య నిర్మమ శ్యాంశో బ్రహ్మసాయాయ కల్పతే॥ గీత॥

854 ఆకువక్కనున్న మవిమాఁడునన్ను, నేఁ మైనచోటఁ దాకు నెఱుఘ

సోకి త్రిగుణ మట్లు శోభించుఁ బరమాత్మ, విశ్వదాభిరామ విసురవేను॥

పత్రపూగసుధాద్రవ్య తీవ్రచైక్యేన రక్తిమా ।

భవే ద్వేమ! తథ వాత్మా శోభిత త్రిగురై ర్యుతః ॥

తా॥ దెల్లనిసున్నము ఎఱ్ఱనివక్క పచ్చనియాకుఁ గలిసి యెఱ్ఱని తాంబూల మగును. అట్లే సత్త్వరజస్తమో గుణముల సంపుటియే పరమాత్మ. (వి) ఉదాసీనవ దాసీనో గురై ర్యో న విచాల్యతే, గుణా వర్తంత ఇత్యేవ యోఽవతిష్ఠతి నేంగతే॥ గీత॥

855 బ్రహ్మఘటము మేను ప్రాణంబు దగ గారి, మిశ్రచంద్రశిఖలు నేరశ్రవణము మఱియు బ్రహ్మమనఁగ మహిమిఁదలేదయా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేను॥

బ్రహ్మాండం స్యా ద్వేమ! దేహం ప్రాణస్తు పవన స్తథా ।

అక్షి ణ్యరేక్కుందుశిఖినో బ్రహ్మైత దితరం కుతః? ॥

తా॥ శరీరము బ్రహ్మాండము, ప్రాణము గాలి, నేత్రములు సూర్య చంద్రాగ్నులు. జీవుడు పరమాత్మ. ఇదంతయు నిచటనే యున్నది. (వి) తత్త్వం కిమేకం? శివ మద్వితీయం 2 ఇదం శరీరం కాంతేయ! క్షేత్రమి త్యభిధీయతే, ఏత ద్యో వేత్తి తం ప్రాహుః క్షేత్రజ్ఞ ఇతి తద్విదః॥ గీత॥

856 పుడమి యుష్మదంబుఁ బురికొనె జగముల, రక్ష సేయఁగల్గు రాజు తెవరు?

మహిమయును చేరు వ మజున కట్లగు?, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

పృథివ్యా నభసా వేమ ! జగద్వ్యాప్తం సమంతతః ।

అవితుం నే శు రాజాః మహిపాఖ్యా నరస్య కా ॥

తా॥ సూర్యాకాశముల మధ్యప్రదేశమంతయుఁ బాలించు ప్రభువునకు భూపతియనుపేరు సార్థకముకాని మానవమాత్రుల కడెట్లు సార్థకము?

857 పతన మొందునట్టి పశ్చిమలంబున, బట్టివనఁగలాడు పచ్చికాయ కాశపడనట్లు

కాశ పడనిరీతి నైహికముండును, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

సుపక్వఫలభోక్తా య శృలాటో శ్వేమ ! ఖాదనే ।

నేహం స నురుతే నరః నై హికే వర్తతే యతిః ॥

తా॥ పరిపక్వఫలము సుపక్వఫలమునకంటె పచ్చికాయ కాశపడనట్లు పరిపూర్ణబ్రహ్మాండ మును విస్తరించునకంటె దైహికముల కిచ్చగింపఁడు

858 పతన మితరజంతు వితరింతుమేటి, యగున? తెక్కలుండి యెగురకన్న

పట్టియోగి యిట్టిదైఖినాడనగా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

అంఛరితే స గచ్ఛే చై ర్ ఘరతా కాన్తి పడిణాః? ।

యో వ్యర్థాడంబరో యోగి స వేమైతాదృశః ఖలు ॥

తా॥ తెక్కలుండి యెగుర లేనిపడిని జంతువులకన్న మిన్నగ భావించనియట్లు స్రభావసంపన్నుడు కాని యోగిని మానవులకన్న మిన్న యనము. (వి) యోగినామపి సర్వేషాం మద్గతే నాంతరాత్మనా, శ్రద్ధావాన్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మతః॥ గీత॥

859 నివుడు ప్పినట్లు నిశ్చలభక్తితో, జగనియుండ ముక్తి తానెవచ్చు

జగతినొప్పకెప్పు నాణయమటలేడు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

భస్మచ్ఛన్నాగ్నిసంకాశో వేమ ! య స్థిరభక్తిమాన్ ।

తస్యాయాతి స్వయం ముక్తిః న లోకామోదకృజ్జనః॥

తా॥ నివురుగప్పు నిప్పువోలే నిశ్చలభక్తితో నుండ ముక్తి తనంతటదే పొందును. ఈపాడులోకమునకు నచ్చఁజెప్పవలెనను నభిలాషఁ బెట్టుకొనకుము. దీనికి నచ్చఁజెప్పు నెఱజూత యెవ్వఁడును లేడు. (వి) తుల్య నిందా స్తుతి ర్శానీ. సంతుష్టో యేన కేవలిత్, అని కేతస్థిరమతి ర్భక్తిమాన్ మే ప్రయో నరః! గీత.

800 నరుఁడైమైన లేక నారాయణుండైనఁ, దత్త్వబద్ధుఁడైన ధరణిసరణ
మరణమన్నదనుచు మదిని నమ్మఁగవలె, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నరో నారాయణోవాపి తత్త్వబద్ధోపి వా భువి ।

వేమాస్తి మరణం నూన మితి చేతసి విశ్వసేత్ ॥

తా॥ నరుఁడుకాని నారాయణుఁడుకాని జ్ఞానికాని యజ్ఞానికాని వృట్టినదేహికి మరణము నిశ్చయము. (వి) జాతస్య మరణం ధృవమ్.

801 తరుణి యంగమైర్లఁ బురుషుఁడెఱుంగును, బురుషునంగమైర్లఁ బోలఁతియెఱుంగుఁ
శీరశ్చక్రున్న సిగ్గానో యెగ్గానో, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

తరుణ్యంగం పుమాన్వేత్తి పురుషాంగం తథాంగనా ।

వస్త్రాధారణమాత్రేణ కా లజ్జా? వేమ ! కా వ్యథా?॥

తా॥ మానరడణకే వస్త్రాధారణకాని పురుషమర్మము స్త్రీకి స్త్రీ మర్మము పురుషునకుఁ దెలియనిదికాదు. మానానమానముల కతీతుఁడగు యోగికి దానిసంబంధము కనఁబడదు. (వి) సమశ్శత్రౌ చ మిత్రే చ తథా మానానమానయోః, శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు సమ స్సంగవివర్జితః।

802 దాగుపడినచందు బాగులేదందురు, అట్టిదాగు తమది యరయలేదు
తమ్ము పెంచువాడు తమదాగుకానద, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఫలం కలుషితం వేమ ! న సాధ్యోతి వదంతి హి ।

స్వకల్మషం న మన్యంతే నాత్మహ్నిః స్వదోషవిత్ ॥

తా॥ తమ్ము గొప్పగఁదలంచువారు తమయపకీర్తియను మచ్చను గుర్తింపలేరు. దాగుపడిన పండును వాడుదుమా?

863 టక్కుయోగియంత టాటోటుఁజేసిన, వివర మరసినంత వెఱుగుగల్గు
పరమానున్న నరకబాధయు సిద్ధంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యది కుర్యా ద్వృథారాటం మాయం స్యా త్కూటయోగినః॥
పరం శూన్యం తస్య వేమ ! భవే చ్చ నరకవృథా ॥

తా॥ టక్కురియోగి యెంత తమాషాచేసినను వానిపద్ధతి తెలిసినమీదట
వెగటుఁ గల్గించును. వానికి నిహపరసుఖములుండవు. నరకబాధ తప్పదు.

864 చనఁగఁజనఁగఁదాకుఁ జనుతోనలొఁగాకి, వివఁగవివఁగఁ బ్రణవభివరవశి
కనఁగఁగనఁగఁ బుట్టుకారణ మగపడు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యాతేయాతే ప్రతేత్కాశీం ప్రణవం చ శ్రుతేశ్రుతే ।

దృష్టేదృష్టే వేమ ! సృష్టేః కారణం దృశ్యతే స్వయమ్ ॥

తా॥ పోఁగా పోఁగాఁ గాశీ (భూమధ్యస్థానము) త్రోవలోదగులును,
వినఁగా వినఁగాఁ బ్రణవనామము వినఁబడును. చూడఁగాచూడఁగా సృష్టికి
నాదికారణమును గోచరించును. (వి) యథా ప్రకాశయ త్యేకః కృతస్సం
లోక మిమం రవిః, షీత్రం షేత్రీ తథా కృతస్సం ప్రకాశయతి భారత!

865 ఘటముజలములందు గగనంబుఁ గాన్పించు, ఘటపుజలములేమి గగనమేది?
ఘటములోనిజ్యోతిః శ్రమమునఁజూడుము, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ప్రతిబింబో ఘటజలే బింబోనాస్తి జలాస్థితౌ ।

జ్యోతి ర్వేమ ! ఘటాంతస్థం క్రమశః పశ్య నిశ్చలమ్ ॥

తా॥ నీటికుండయున్న నాకాశము ప్రతిబింబించును. కాని లేకున్నఁ
బ్రతిబింబించదు. అట్లే యీఘటము (శరీరము) నందలిజ్యోతిస్స్వరూపమును
గ్రమమునఁ గాంచుము. (వి) యథా సర్వగతం సౌహృద్య దాకాశం
నోపలిప్యతే, శరీరస్థోఽపి కౌంతేయ ! తథాత్మా నోపలిప్యతే! గీత.

866 గొట్టెలుపదివేలు కూడఁబుండినచోటఁ, దల్లిపటిగివచ్చు దానికొవమ
పరమయోగి నెఱిగి భక్తుఁడువచ్చును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

పహస్ర మేషీసంచూతే వేమైకత్రస్థితేఽపి చ ।

జ్ఞాత్వాంబామేతి లచ్చాబో భక్త స్సద్యోగినం తథా ॥

తా॥ పదివేలగొట్టెల మండయందును గొట్టెపిల్ల తల్లిని గుర్తించి
చేరునట్లు భక్తుఁడును పరమయోగిని గుర్తించి చేరఁగలఁడు.

867 గుహలలోనఁజొచ్చి గురువును వెదకంగఁ, గ్రూరమృగమునందు తారసిల్లిన
ముక్తిదారియదియె ముందుగాఁజూపును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

గుహః ప్రవిశ్య వేమేనా గుర్వన్వేషణకాండిణః ।

యది గ్రూరమృగాప్తిస్సాస్త్రిత్ మార్గం ముక్తే స్స దర్శయేత్ ॥

తా॥ గుహలఁజేరి గురువును వెదకు నజ్ఞానికి నక్కడగ్రూరమృగ
మేదైనఁ దారసిల్లిన నది ముక్తిమార్గము మొదటనే చూపును.

868 కస్తురిపలపేల గజరాజమునకన్నఁ, దనదుమదపుధార తావికాక
యోగిశేల రంభ యోగహృద్బుంధఁ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

కిం కస్తురీసుగంధేన? వినా స్వమిదసౌరథమ్ ।

గజస్య యోగహృష్టస్య రంభయా వేమ! కిం మునీ? ॥

తా॥ మచ్చి లేచుగుఁచు వన మదధారాపిమళంబుండ వేట కస్తురి
మమకారముతో దానికిఁ బనిరెట్లు యోగి సమాధిపలనఁగలుగు
బ్రహ్మానందంబుండ వేడే రంభాసంస్కృత సుఖకాంక్ష యెందుల కుండును?

869 కలుపుచేసి నరులు కాపాడిపైరులఁ, జనుచున్నవలెను బెనిచిమదిసి

దృశ్యములనుద్రుంచి తెంపుగానుండుము, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

స్వ్యం రుచి న్నరో వేమ! యథోత్థాత్య తృణాదికమ్ ।

తథా శిత్వా, దృశ్యజాలం మనః వర్ధయ నిస్పృహః ।

తా॥ రైతులు కలుపుచేసి చక్కఁగాఁ బైరులఁబెంచి ఫలిత మనుభ
వింపనట్లు బాహ్యదృశ్యములఁ ద్రుంచి నిస్పృహుండవై బ్రహ్మానంద
సుఖ మనుభవింపుము.

870 కలుగుసుఖము లెల్లఁ గల్గఁగోయుచు, మెలగుచుండవలయు మిహిరపగిదిఁ

దిరుగునేర్పుఁజూడ ధీరుడై యగున న్నా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ప్రాప్తాని సర్వసౌఖ్యాని మిథ్యామయాణి భావయన్ ।

చరే ధృష్కరవ ద్వేమ! ధీర స్సంచారకోవిదః ॥

తా॥ కలుగుసుఖములన్నియుఁ గల్గలుగాభావించి విడుచుచు, ధీరుడై
సూర్యునివలె విద్యుత్తద్ధర్మమున సంచరించుచు నే యుండవలెను.

871 ఈనినపులినిఁ బూనిచంపఁగవచ్చు. మనకుమర్మ మరసి కనఁగవచ్చు
తారకంబుమఱిగి తగులుటసాధ్యమా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ!

వేమ! వ్యాఘ్రీ ప్రసూతాపి హంతుం శక్యా ప్రయత్నతః।

వేత్తుం శక్యం మనోమర్మ న తారకగతి స్తథా॥

తా॥ ఈనినపులినిఁ జంపవచ్చు. అసాధ్యమగు మనస్సు మర్మముఁ
దెలిసికొనవచ్చు. కాని తరించుమార్గము విడువక యాసక్తితో బ్రహ్మ
పదార్థమును గాంచి సుఖించుట సులభసాధ్యముకాదు.

872 తోలుఘటములొనఁ దొలఁగకయున్నప్పు డాటుమగలు పీఠి నలరుచుండు
జీవి ఘటమవిడువఁ జిక్కుడిపోవురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

యావచ్చర్మఘటస్థా స్తః తావత్సక్తో సతీవతీ।

విముంచతి ఘటం జీవే సంబంధో వేమ! నశ్యతి॥

తా॥ తోలుకుండ (శరీరము) లోనుండి తొలఁగకయున్నప్పుడే యాలు
మగలసంబంధము. జీవి ఘటమువిడిచిన నాసంబంధము తనంతఁగానేపోవును

873 చమురురాచుకొన్న జన్మంబుమెఱుగెక్కు, సాముఁజేయ మేను సత్తుమెక్కు
జ్ఞానమార్గమెఱుగఁ గడతేరు జన్మంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

త్వగ్మాతి స్నేహసింహిస్తా వ్యాయామేన చిలం తనోః।

జ్ఞానమార్గే పరిజ్ఞాతే స్యా ద్భేమ! నఫలం జనుః॥

తా॥ చమురురాచుకొన్న జన్మము నునుమెక్కును. సాముఁజేసిన
శరీరమునకు సత్తుమెక్కును. అట్లే జ్ఞానమార్గమెఱిగిన జన్మము కడతేరును.

(వి) సర్వం జ్ఞానప్లవేనై వ వృజినం సంతరిష్యసి, గీత॥

874 భవరథులు భువిఁగవపడరందురు, కానకచ్చింత గౌరవింతో?

తల్లిదండ్రుగురులుఁ దత్సమర్ గౌరవో! విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

భేదరాస్తు న దృశ్యంత ఇతి వేమ! బ్రువంతి హి।

కి మాద్రియంతే? తాం దృష్ట్వా పితౄదాభ్యాం కిం న తత్సమాః॥

తా॥ దేవతలు మానవుల కీలోకమునఁ గనబడరందురు. కనబడిన గౌర
వింతురు కాఁబోలు. తల్లి దండ్రు గురువు దేవతలతో సమానులుకారా?

875 కాదు మన్నయపుడే కాదుదులను కోసి, జ్ఞానమార్గమునకుఁ గడఁగవలయు
బాగుఁడేయఁ గాయమేగినదేను? విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

దేహే స్థితే హి కామాదీన్ ఛిత్వా జ్ఞానపథాయ చ ।

యతేత వేమాలస్యేన కాయాపాయే తు కిం ఫలమ్? ॥

తా॥ శరీరమున్నపుడే కామక్రోధాదుల కోసి జ్ఞానమార్గమునకుఁ
బ్రయత్నింపవలెను. జాగుఁజేసిన శరీరమూడిన మఱల నిట్టి సదవకాశము
లభ్యమగునా? (వి) శరీరమార్గం ఖలు ధర్మసాధనమ్!

876 ఎట్టియోగియైన నిల మన్మథావస్థ, తెలియవచ్చెనేనిఁ దేటుగాను

యోగమైదుండి జోగియైపాడెను, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

యోగినోఽపి స్మరావస్థా విస్పష్టా దృశ్యతే యది ।

నష్టయోగో భవే ద్యమ ! భ్రష్టత్వం ప్రాప్నోయా త్తదా॥

తా॥ ఎట్టియోగియైన మన్మథావస్థకలిగిన యోగము మండి పనికి
మాలిన జోగియై చెడును. (వి) జ్ఞాతుం న శక్యం చ కిమస్తి స్మరైవ? ?
యోషిన్మనో యచ్ఛరీతం తదీయమ్. 2 విజ్ఞాత్ మహాబిజ్ఞతమోస్తి కోహా?
నార్యా పికాచ్యా న చ వంచితో యః (శం. మణి)

877 ఈమణిత్రియంబు నెడపంగనేరక, మోహలాశిలోన మునిగియుండు

జనుల కెట్లు మోక్షసౌఖ్యంబు గల్గును? విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

వేమేషణత్రయం త్యక్తు మశక్తానాం సమంతతః ।

న్యూడాం మోహాబ్ధిమగ్నానాం కథం మోక్షసుఖం భవేత్? ॥

తా॥ దారేషణ ధనేషణ పుత్రేషణములనెడు నీషణత్రయమునఁ జిక్కి
మోహసముద్రమున మునిగియున్న జనుల కెట్లు మోక్షసౌఖ్య ముబ్బును?

878 ఈశుమీదభక్తి యనుమంతలేకను, బాహులనజిక్కి ఫలముగనక

కాశియాశ్రోలోనఁ గాలుఁడెటుంగఁదా?, విశ్వదాధిరామ విసురవేమ॥

వేమాత్యల్పాం శివేభక్తి మకుర్వన్ మోహపాశగః ।

ఫల మప్రాప్య యః కాశీం యాతి వేత్తి న కిం యమః? ॥

తా॥ పరమేశ్వరభక్తిలేక మోహపాశములఁజిక్కి యిచ్చట ఫలితముఁ గాంచక కాశియాత్రకుఁబోయినమాత్రమునఁ గాలస్వరూపియగు భగవంతుఁ డతని నెఱుంగకుండునా?

879 ఈతరాని మనుజుఁ డెగరోజి దిగరోజి, యేలుదాటఁగలఁడె? యాదఁబోయి ప్రజ్ఞలేనివాఁడు పరలోకమందునా?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అలబ్ధతరణోపాయో వృద్ధాయాసో నదీజలమ్ ।

కథం తరణి? వేమైవ మజ్జాన్యాప్నోతి కిం పరమ్?॥

తా॥ ఈతరానివాఁడు ఎగరోజి దిగరోజి యేటిలో మునుగును, కాని దాటలేడు. అట్లే ప్రజ్ఞలేని పామరుఁడును జరలోకసౌఖ్యముఁ బొందఁజాలఁడు. (వి) శల్యం పరం కిం? నిజమూర్ఖతైవ। (శం॥మణి)

880 ఇహమానందు సుఖము లీడేరఁగాలేదు, పరము నమ్మనేని బ్రతుకుఁగలడె? మొదటలేనిసుఖము తుది నెట్లు కలుగును?, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సుఖం న ప్రాప వేమేహ విసృజ్య చ పరం తతః ।

కిం జీవనేన నాచౌ య త్సుఖ మంతే కథం భవేత్? ॥

తా॥ ఇహమునం దేవిధమగు సుఖమును బొంద లేడు. అట్టివాఁడు పరము నమ్ముకొనిన నాసుఖమునుమాత్రముఁ బొందఁగలఁడా? మొదట లేని సుఖము తరువాత మాత్ర మెట్లు రాఁగలదు?

881 ఇంద్రలోమనఁగ నింద్రజాలమనఁగ, నింద్రపదవియనఁగ నిన్నియొకటే కలియుగమున నరులు కానకు భ్రమచేత, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

ఇంద్రలోక శ్రేంద్రజాలం వేమేంద్ర పదవీ తథా ।

ఏతత్సర్వం సమం భ్రాంత్యా న పశ్యంతి నరాః కలౌ ॥

తా॥ ఇంద్రలోకమన్నను, ఇంద్రజాలమన్నను, ఇంద్రపదవియన్నను నొక్కటే. భ్రాంతిచే గలిని మానవులు దీనిని గుర్తింపఁ జాలకున్నారు.

882 అస్థిరమగుమేని కదదపాటులనొంది, పెక్కువిధులచేతఁ బెంచిపెంచి

అగ్నికిచ్చు లేక యడచినక్కలకిచ్చు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అస్థిరం దేహ మాలోక్య వేమ! దర్శనమన్వితః ।

సమ్యక్ స్సంవర్ధ్య దత్తైఃకే వహ్నియే వా శివాశయే॥

తా॥ అస్థిరమగు నీశరీరమును నదరిసడుచు ననేకవిధముల జెంచిపెంచి
తుదకు నగ్నికో యడవి నక్కలకో సమర్పించును.

283 తమగలట్టియకడు సాధువైశోభిస్తు, నోర్పుబోలునట్టిజుర్విగలదె?

వన్నెవచ్చు మేలు లెన్నెన నొనగూడు, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

తమూవాన్ యాతి సాధుత్వం నాన్తికాఽపి తమూ సమా॥

తమయా వేమ ! కీర్తి స్సామ్రాట్ శ్రేయాంసి బహుళానిచ॥

తా॥ ఓర్పునుబోలు మంచిగుణము మఱొకటిలేదు. ఓర్పుగలవాడే
సాధువనబరగును. తేజశ్శాలియగును. లాభములఁబొందును.

284 హేమవగమ చేత నెప్పుడుగలవాడు, వెండికొండమీద వెలయువాడు
ఎత్తవలెనె లిచ్చ మేమవచ్చురా, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

యస్య హస్తే కాంచనాద్రీః నివాసో రజతాచలే॥

సోఽపి వేమావశో భూవౌ భిక్షార్థం వ్యచరత్ ఖలు ॥

తా॥ బంగారపుకొండ(ధనుస్సుగా)చేతియందుగలవాడు. వెండికొండ
మీదఁ గాపురము జేయువాడు నగు శివుఁడు లిచ్చమె త్తవలసివచ్చెను.
ఇక జెప్పెడిదేమి !

285 నుఖములెల్లఁజెలిసి చూడంగ దుఃఖముల్, పుణ్యములును బాపభూర్యములె
కొఱతమీఁదికొంగ కోర్కులవిధమూ, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

సుఖాని వేమ ! సర్వాణి దుఃఖాంతాని తథైవ చ

పుణ్యాని పాపరూపాణి శూలే చోరమనోరథాః ॥

తా॥ నుఖములును దుఃఖముఁ గల్గించునవే. పుణ్యకార్యములును
బాపముఁ గల్గించునవే. సంసారికాంక్షలు కొఱతవేయఁబడిన దొంగ
యొక్క కోరికలవంటివే సుమా.

286 సాహసమునైన సత్యమారేనైన, మోహబుద్ధినిడిచి మక్తి నెఱిగి

తేర్చి చుదిని గురునిఁ జెలఁగియుండును, విశ్వదాభిరామ విసురజేమ॥

సత్యేన సాహసేనాపి త్యక్త్వా మోహమతిం బుధ !

జ్ఞాత్వా ముక్తిం వేమ ! చిత్తే గురుం స్థావ్య ప్రవర్తయ॥

తా॥ సాహసముచేఁగాని ఋజుత్వముచేఁగాని మోహమును వీడి ముక్తి మార్గము నెఱిగి మనస్సును నిలిపి సద్గురువు నాశ్రయించి తరింపుము.

887 సవతితల్లిచూడ సాకులనెఱపును, స్వంతతల్లికలెను సైవదెవుడు

వింత లణచి లోన విజ్ఞానమందుము, విశ్వదాభిరామ విమరచేను॥

సపత్నిజననీ వేమ ! సదా రంధ్రగవేషిణీ॥

స స్వమాతేవ సహతే హ్యభ్యాంతో జ్ఞాన మాపుహి ॥

తా॥ సొంతతల్లి సహనముఁజూపినట్లు సవతితల్లి చూపక చాడీలుచెప్పను. కన్నతల్లివంటి నీయంతఃకరణమును నమ్మి విజ్ఞానమందుము. సవతితల్లి వంటి వింతల (బాహ్యదృశ్యముల) నమ్మకుము.

888 సక్తికలుగుచును చక్కఁగా నెఱవేరు, భక్తికలుగునాజ ఫలమునిచ్చు

యైక్తికలుగుమాట యెప్పును భువిలోన, విశ్వదాభిరామ విమరచేను॥

సక్త్యా సమ్యక్ క్రియా లభ్యా భక్త్యా పూజా ఫలప్రదా॥

యుక్త్యా చ సహితం వేమ ! వచనం రాజతే సదా ॥

తా॥ సామర్థ్యముకల వనులు నెఱవేరును. యుక్తికలుగుమాట శోభిలును. భక్తికలుగునాజ ఫలితమిచ్చును.

889 శ్వాస లోని విడిచి సాధింపనేర్పిన, మోహపోక ముక్తి మూటగట్టు

దోషకారిగుణము గావించెట్టకపోడు, విశ్వదాభిరామ విమరచేను॥

యో వేమ ! నిర్జితశ్వాసః సాధితుం శక్నుయాత్ ఫలమ్ ॥

స ముక్తిం యాతి నిర్మోహో దుర్గుణః కిం న బాధతే ? ॥

తా॥ దుర్గుణము బాధపెట్టకపోదు. వాయుసాధకమున మనస్సును లొంగఁదీసిన మోహపోక ముక్తి మూటగట్టవచ్చును. (ఏ) మనః కృతం కృతం మవ్యే న శరీరకృతం కృతమ్, యేనై వాలింగితా కాంతా తేనై వాలింగితా సుతా॥

890 వీరశైవధర్మవిధము లెఱింగియు, బ్రహ్మవిద్యమీఁదఁబరఁగెనేని

జెలఁగి పురికి బంటు సింగపుఁదిల్లయా, విశ్వదాభిరామ విమరచేను॥

య స్తు ధర్మాన్ వీరశైవాన్ వేత్తి స బ్రహ్మవర్తంతి ॥

యది తిష్ఠే చరే ద్వేమ ! సింహో వ్యాఘ్రభటో యథా॥

తా॥ త్యాగబుద్ధికల వీరకై వధర్మమెఱిగి యాపై బ్రహ్మవిద్యమీద నాసక్తి కలిగిన బులికి సింగపుల్లి బంటుగా నున్నట్లుండును.

991 రాయిరాయిశేర్పి రాడుగారాయగా, నన్నయైనట్టు లన్ని పనుల బాటుజేసినంత పరిపాటియగునయా, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

శిలాయాం శిలయా వేమ! ఘ్ని తాయాం ముహుర్ముహుః ।

స్నిగ్ధం యథా తథా కార్యకరణాత్ స్యాత్ప్రయోజనమ్ ॥

తా॥ రాయియు రాయియు జోడించి రాపాడించిన నున్నగా నగు నట్లు సమస్తకార్యములు సాధించినకొలది నెఱవేరగలవు.

992 బంటులనముగాడు బలముతోఁ గట్టగా, వెంటనుండి మనసు వెఠలబరచు నింటగెల్చి రచ్చ నిల గెల్వకలెనయా, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

న పౌరుషం బలా ద్వేమ ? బహిశ్శతువిదారణమ్ ।

వృథతేఽంతర్మనో గేహే జిత్యా వీధ్యా జయే త్థలు॥

తా॥ మనస్సు తనతోనుండి బాధల నొందించును, అది జ్ఞానము చేతనేకాని శరీరబలముతో లొంగదు. ఇంటగెల్చి రచ్చ గెలువవలెను.

993 అరుణ సుదహసంఖ్య యస్తమానపుపంఖ్య, జననమరణసంఖ్య జాతిదంఖ్య దీని నెఱిగి యోగి ధీరుడైయుండును, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

సూర్యోదయాస్తంభావానాం జాతీనాం మృత్యుజన్మనామ్ ।

సంఖ్యాం జ్ఞాత్వా వేమ ! యోగీ ధీరస్సన్ వర్తతే సదా ।

తా॥ ఎన్ని సూర్యోదయములు, ఎన్ని సూర్యాస్తమయములు, ఎన్ని జననములు, ఎన్ని యుపాధులు, వీని నెఱింగియే యోగి ధీరుడగును.

994 పతులఁజూడఁజూడ పంసారికాగోరు, మతులు పుట్ట బుట్ట వెఠలబడును గతులఁజేడఁగఁజేడఁగఁ గర్మమంచేడును, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

ముహుర్ద్వల్పాసు యోషిత్సు వేమ ! సంసారితాం వ్రజేత్ ।

సుతోదయే వ్యథా మీయాత్ భృష్టః 'కచ్ఛేతి, రోదితి ॥

తా॥ స్త్రీలఁ జూచినకొలది సంసారి కాగోరును. పిల్లలు పుట్టిన కొలది కష్టములపాలగును. కలిసిరానప్పుడు 'నాకర్మ' అని యేడును.

896 మనశమున మంచి మల్లెపూలచవిక, తావిఁదోటఁజేసి కాలఁగూడి
భోగినయ్యెదననఁ బోయెఁబో కాలంబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మల్లికాసుండపం వాపీం వనం నిర్మాయ కన్యయా ।
రమేఽహమితి వేమైవం చింతత స్సమయో గతః ॥

తా॥ మనస్సులో “మంచి మల్లెపూలతోటవేసి యందలి నూతియొడ్డున
నరపవై చక్కనికన్నెపిల్లతో హాయిగాఁ గాలము గడుపుదు” నని యను
కొనుచుండఁగనే కాలము తీరిపోవును.

898 మర్మమెఱుంగలేక మతములు కల్పించి, యుర్విజనులు దుఃఖమొందుచుండ్రు
గాజుటంటఁ గుక్క కళకళపడురీతి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మర్మానభిజ్ఞా వేమోర్వాత్వం కల్పయిత్వా మతాని చ ।
శోచంతి హి జనాశ్శ్వేవ భ్రాంతః కాచకృతే గృహే ॥

తా॥ గాజుటంటఁ దన ప్రతిబింబములఁ జూచి కుక్క కలవరపడునట్లు
రహస్య మెఱుంగక మతములు కల్పించుకొని జనులు దుఃఖ మొందు
చున్నారు. (వి) ఉద్ధరే దాత్మ నాఽత్మానం, నాత్మాన మవసాదయేత్,
ఆత్మైవ హ్యేత్మనో బంధు రాత్మైవ రిపు రాత్మనః॥ (గీత)

897 మంచిగంధముఁగన మనసురంజిల్లును, ఎంతోవాసననుచు నెన్నుచుండు
తామెఱుంగలేదు తమపూర్వవాసనల్, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమాశు చందనే దృష్టే మనో హృష్యతి గణ్యతే ।
తద్వాసనా న జానంతి స్వయం స్వాః పూర్వవాసనాః ॥

తా॥ మంచిగంధపు వాసన మనస్సును రంజింపఁజేయ ‘నాహా! యెంత
మంచివాసన, అని వర్ణింతురు. కాని తమ పూర్వవాసనల గమనింపరు.

898 పూతగడ్డి కల పుట్టించె వాసన? కనకము తనకేమి కల్లఁజేసె?
బ్రహ్మచేతకల్లఁ బాఠైనచేతలు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

వేమోశీనరఘానస్య కిం సుగంధః ప్రకల్పితః? ।
స్వస్మై హేమ్నాపరాధం కిం? బ్రహ్మచేష్టా నిరర్థికాః ॥

తా॥ బ్రహ్మ అప్పుడువట్టివేళ్ళకు సువాసనఁ గల్పించి బంగారము తన కేదియో యపకారముఁ జేసినట్టు దానికి లేకుండఁ జేసెను. ఇట్లే బ్రహ్మ చేతలన్నియు నిష్ప్రయోజనమైనవే సుమా !.

999 నింగికెగయవాఁడు నెటిలోకమునలేడు, బంగుఁద్రాగువాఁడు బలియఁబోడు కొంగయోగములను గోర్కు లడంగునా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అభ్రగామీ న లోకేఽస్తి న బలియాన్ కలంజభుక్ ।

బకయోగైః కిం తు వేమ ! వాంఛానాశో భవేత్థలు? ॥

తా॥ ఆకాశమున కెగురు యోగిలేడు. బంగుఁద్రాగువాఁడు బలి యడు, బకధ్యానములఁ గోరికలు చావవు.

900 కంటిమంటచేతఁ గాముని దహించి, కామమునను గడకు గౌరిఁగూడ నట్టి శివునినైన నంటెను గర్మంబు, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

నేత్రాగ్నినా స్మరం దద్భావ శ్శాద్వేమాతికాముకః ।

గౌరియుక్తోఽభవత్కర్మ తమీశమపి సజ్జతే ॥

తా॥ కంటిమంటచే మన్మథుని దహించి శివుఁడు తుదకుఁ గామమునకుఁ దట్టుకొనలేక గౌరినిఁగూడి యర్ధశరీర మిచ్చెను. అట్టి పరమశివునినై తము కామకర్మ లొంగదీసివేసెను.

901 హరికిదొరకవండు రాసిరియిప్పుడే, దొరకఁగాడె ? విషము హరున కరయ నెవనికెబ్బలగునో యెవ్వఁడెఱుంగును?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ప్రాప్తా శ్రీర్హరిణా వేమ ! విషః ప్రాప్తః పురారిణా ।

కో విజానాతి లోకేఽస్మిన్ కస్య కా ప్రాప్తిరిత్యహో!! ॥

తా॥ ఒకేసమయమునఁ బాలసంద్రమున శివునకు విషమును, విష్ణు మూర్తికి మహాలక్ష్మియు దొరకె నందురు. ఎవనికర్మప్రాప్తి యెట్టిదో యెవరికిఁ దెలియును?

902 సాటిబాట నిన్ను సాధింపఁగాలేదు, వైరమెపుడు నీకుఁ దప్పుకున్న భారతంబులోని పరమార్థ మిదెకదా ? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

దైవానుకూల్యయుక్తం త్వాం న శక్తా స్సాధితుం పరే యమక్తం భారతే వేమ ! పరమార్థ మిదం హి తత్ ॥

తా॥ దైవము నీకనుకూలముగనున్న నిన్నెవరును సాధింపజాలరు.
భారతమందలి పరమార్థమిదియే.

903 విత్త మొకనికిచ్చి వితరణగుణమునఁ జిత్త మొకనికిచ్చి చెఱచినాఁడు
బ్రహ్మచేతలన్ని పాదైనచేతలు, విశ్వదాభిరామ విసురజేను॥
వేమైక నై ధనం దత్తా పరనై దాతృతాగుడే ।
చిత్తం దత్తా భంశయతే బ్రహ్మచేష్టా నిరర్థకాః ॥

తా॥ బ్రహ్మ ధన మొకనికి దాతృత్వము మఱి యొకనికి నిచ్చి పాడు
పనిఁజేసెను. వాని చేతలన్నియు నిట్టివే

904 మానస తగినదైన మహితమావస్తువు, గా నొనర్తు రట్లుఁగాఁయున్నఁ
గాల్తు రట్లుఁగాఁక కర్మలకును బాల్తు, విశ్వదాభిరామ విసురజేను॥
ఉచితం దాదృశలకం వస్తు కుర్వంతి సుందరమ్ ।
నోచే వ్యమ ! దహుతీహ కర్మచేష్టా స్థధావిధాః ॥

తా॥ ప్రాను మంచిదైన మంచిమంచి పనిముట్ల కుపయోగింతురు.
లేకున్నఁ దగులఁబెట్టుదురు. అట్లు దుర్మార్గుల పాట్లుండును.

905 మఱియు దధిని ఘృతము, ప్రామలం దనలంబు, సౌమ్యముమమలందు సౌరభంబుఁ
దిలబఁజైలమట్లుఁ దేజస్విఁ జదాత్మ, విశ్వదాభిరామవిసురజేను॥
ఘృతం దధ్ని తరుష్యగ్నిః వేమ ! పి ప్షిషు సౌరభమ్ ।
తైలం తిలేషు చ యథా చిదాత్మా రాజతే తథా ॥

తా॥ చిచ్ఛక్తి (పరమాత్మ) పెరుగున నెయ్యి, ప్రానులో నగ్ని
పుష్పమునఁ బరిమళము, నూల నునెయు నున్నట్లు సర్వత్రయుండును.
(వి) తిలమధ్యే యథా తైలం, పరమ్యై యథా ఘృతమ్, పుష్పమధ్యే
యథా గంధః ఫలమధ్యే యథా రసః॥ కాష్ఠాగ్ని వత్ప్రకాశేత ఆకాశే
వాయువ చరేత్, తథా సర్వతో దేహి దేహమధ్యే వ్యవస్థితః । ఉ గీత॥

906 దశరథుండు రామధరణీసుఁబట్టంబుఁ గట్టఁజేసుఁడలఁపఁ గట్టె జడలు
తలఁపు మనదికాని దైవికమదివేఱు, విశ్వదాభిరామ విసురజేను॥
వేమ ! రామస్యాభి ప కయత్నం దశరథోఽకరోత్ ।
జటా దధౌ తదా రామః పృథక్ చింతా పృథ గ్విధిః ॥

తా॥ దళరఘుడు రామునిమీఁ బట్టాభిషేకముఁ గట్టఁ బ్రయత్నింప నతఁడు జడలు ధరించుట్టి సంభవించెను. అలోచన మనదికాని దైవికము వేలుగనే యుండును.

907 చిలుకగర్భమందు శ్రీశుకుఁ డుదయించి, మనిరకేణ్వలందు మఖ్యుడయ్యె
ప్రత్తికాయఁ బ్రతిపటములుఁ బుట్టినా, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

శుకో ఘాత్యా శురగర్భే మున్యోఽహ ద్వేమ ! మౌనిషు !

చిత్రవస్త్రాణి జాయంతే న కార్వాసః తేషు కిమ్ ? ॥

తా॥ ప్రత్తికాయవలన నిర్నివిద్రితవర్తములు పర్యాయరగునట్లు సామాన్యవృత్తులవలననే విశిష్టములును జన్మింపరు. పిలుకకడుపున శ్రీశుకుఁడు జన్మించి మునశ్రేష్టులయందు మున్యుడగును.

908 నీచగుణముల్లె నిర్మూలమైపోవు, నీచవలన సుజనగోష్ఠివలన

గంద మలద మేనికంపడంగిననాల్లు, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

సావగోష్ఠ్యా పిన్దో తిసిరీ నిపగుణాత్ ॥

ని లోపతీ నిధిరహి మగుణాత్ ప్రాయతీ నీతిః ॥

తా॥ గంద మలదకొనిన చరమునకు నట్లు సుజనగోష్ఠివలన నీచగుణములన్నియు నిర్మూల మగును.

909 టక్కరులనుగూడి యక్కడ కైములాడ, నిక్కమైనఘనుని నీతిచెడును

ఉల్లితోటఁబెరుగు మల్లిమొక్కకరణి, విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

రవత్తు ర్మద ప్తర ఘనోఽపి విగుణాత్ ॥

సలాండుకవనే వేమ ! మల్ల కవ ప్రవర్తితా ॥

తా॥ ఉల్లితోటలోఁ బెరుగు మల్లమొక్కకరణి నీచులతో నెక్క సక్కములాడు ఘనునకు గౌరవము చెడును.

910 శేనుపుచ్చను భవి శేయెల్లదొక్కిన, ముగ కంతకత పెగుడుచుండు

నొరులు ఫియటన్న నోగు సిగ్గులుగనా? విశ్వదాభిరామ విమరణేమ॥

బుంబిజా యన్తః శిశి పాదహతా పృథ్వీ ! ॥

తథా మమ ! పతే ద్ధూర్జ విద్యాల్కిం గర్హితప్రసామ ? ॥

తా॥ రేగవచ్చును (బహుబీజమును) రాత్రియంతయుఁ ద్రోక్కినను నాశనముకాక పెరుగుచునే యుండునట్లు నీచుఁ జెప్పి తిట్లుతన్నను సిగ్గుపడక నీచకార్యములే తఱచు చేయుచుండును.

911 ఓర్పులేనిభార్య యున్నఫలశేమి? బుద్ధిలేనిబిడ్డ పుట్టినేమి?

సద్గుణంబులేని చదువరియేలను? విశ్వదాభిరామ విమరశేమి॥

కుమాపిగోనయా వేయి! గానకయ్యా సింహం భవేత్ ? ।

కిం జానేన నిర్మలం విద్యురూఢిమనద్రుయా ? ।

తా॥ ఓర్పులేనిభార్య యుండిన, బుద్ధిలేనిబిడ్డ పుట్టిన, సద్గుణములేని చదువుఁ జదివిన నేమిలాభము?

912 ఖలులు తిట్టినచును కలవరపడనేల, వానితిట్లనేమి వానిచెడును?

సజ్జనుండు నిట శాపంబుగొనయా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమి॥

ఖలా శృంగారీతి వృధా వేమ! భద్రేన కిం ఫలమ్ ? ।

రద్దాపై ర్మద్రథాపైతి శాశ్వతీ సజ్జనే ।

తా॥ దుష్టులు తిట్టినదానఁ జూపులేదు. కాన కలవరపాటు పడనక్కర లేదు. సజ్జనులుతిట్టిన నది నాపనుగును.

913 గానధర్మములను దగలేపులేపని, కాలవ్యయముఁజేయుఁ గష్టజనుఁడు

తానుసేమియగునో తనబ్రతులేమానో, విశ్వదాభిరామ విమరశేమి॥

దానాదిగు నయేత్కాలం శక్త్యై ఇత్యేక కష్టధీః ।

కిం స్యాద్వేదా స్వయం వేమ! కిం స్యాద్వాన్వియతీవనమ్॥

తా॥ దానధర్మములను లేపు లేపు అని యజ్ఞాని కాలవ్యయముఁ జేయును. తా నేమిగునో! బ్రతు కెట్టిదగు. ! లేపటసంగతి నేమో!

914 ఎల్లలోకములను నేకస్తువున్నదో, తల్లిపిల్లలందుఁ దగులునదియె

నిస్తరంగవాద్ధి నియతిని జూడుము, విశ్వదాభిరామ విమరశేమి॥

సర్వలోకేష్టి యవ్యస్తు మాతాశిశుగతం హి తత్ ।

నిస్తరంగాప్తినమయా నియత్యా వేమ! పశ్య తత్ ॥

కా॥ తల్లి పిల్ల మధ్య యేప్రేమకలదో యాపరమాత్మసంబంధమే యెల్లలోకముల నిండియున్నది. గంభీరజలధిలోని నిశ్చలమనస్సునఁజూడు.

915 వలయునన్నరాడు వద్దన్నబోకది, తొలిసరిపిరిగ్గు ఫలమటుంచు
సుల్లమందు తగవకుండుటే ధన్యంబు, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

యదీచ్ఛతి న పేమైచి నాపైచి యది సేచ్ఛతి ।

ప్రాకృత్యఫలమిశ్యేన స శోచేద్దేవశో హృది ॥

తా॥ పురాకృతకర్మఫలము సంపత్తోన్న వచ్చునదియు శోపతొన్న
బోవునదియుఁ గాదు కాని హృదయమందు పగవకుండుటయే ధన్యము.

916 తనకుఁబ్రాబ్ధపాపిని తరుణంబైనచో, వివాహిత కథఃవిద్యదైన
గతిక వివదె ప్రియునికొఱకుఁ గాకధ్వని? విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

విద్యాధికాటప్రిశోగవా యది కాలో న గచ్ఛతి ।

కాకధ్వనిం వల్లభాయ శ్రీమే ! న స్సంగి కిమ్? ॥

తా॥ వినుట కిష్టములేకపోయినచో గాలవేషమునైగము మంచి
చెడ్డలు వినుట మంచిది. ప్రియునిరాకకు నిలీ నున్నచియు రాలు కర్ణకతోర
మైనదై ననుఁ గాలతేషముచేసి గానిననుఁ గుంటలేదా?

917 అగ్నిశిఖలయందు నమరంగ మవాసా, బంధనమీద ధ్యాన మమరమనిచి
అహుతియగుచున్న హుని నగ్నింబును, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

అగ్నిజ్వాలాను మమరం నగ్నిం బును ధ్యాన మేవ చ ।

నిధాయ మమతానాం కేమా య సదాశివమ్ ॥

తా॥ ఈశ్వరధ్యానమున మమరగామను, అగ్నిం న్నయంను ధన్యముఁ
గావించి పిష్టకుఁ బరవేళ్ళగుఁ జూచుచును. (1) బంధన? యత్ప్రితి
కరం మురాదేః । (2) బంధగర్భిత స్థితి? కార్యం కిం?
కిం విశేయం? మతినమ శివారామ । (3) అహుతి

918 ఆకలనెడితాళ్ళ సఖిలంతువును, కట్టబడును గాన నిట్టలమున
జ్ఞానమనెడిమరియుఁ బూని కోయఁగోను, విశ్వదాధిరామ విమరవేమ॥

ఆకాపాత్ గ్నింబధ్మం న సదా వేమ ! బంధనః ।

తతో జ్ఞానాసినా తే హి సత్త్వ్యా భిరు సర్వశః ॥

తా॥ ఆకలనుతాళ్ళచే జీవి బంధించబడుచున్నది. కాన జ్ఞానమను
క తీచే నాతాళ్ళగోన బంధవిముక్తుల పగుము.

919 జన్మమాటలనుచు నగమునఁదిగెడు, కల్లగురుఁడుకట్టుఁ గర్మచయము
పల్ల పురుగుచేరి పలవింపఁజేయదా?, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

వదన్ ప్రగల్భవాక్యాని వేమాగురు రటన్ భువి ।

బధ్యా కర్మసు బాధేత దంతవిష్టః కృమి ర్యధా॥

తా॥ పంటిలోఁబురుగుచేరి బాధఁ గల్గించునట్లు కల్లబొల్లిమాటలఁ
బలికి లేనిపోని కర్మల నంటఁగట్టి గురువనుమోసగాఁడు లోకమునకు
బాధఁ గల్గించుచున్నాఁడు.

920 అదిమి మనమానిల్పి యాపంద కోలో, బ్రహ్మసుయుఁడు ముక్తిబడయఁగోయ
శివ్యురుచులచేత శీవుండు చెడునయా, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

వేమ ! బ్రహ్మమయ స్థితో నియమ్యానందకేమ ।

నిధాయ ముక్తిం లభతే జీవో జిహ్వారస్వైర్వరః ॥

తా॥ జిహ్వోద్ది అల్పసుఖములకు మరిగి జీవుఁడు చెడును. ముక్తిని
గోరి మనస్సునిల్పి బ్రహ్మానందమయుఁడు ఆనందకేళిలో నోలలాడును.

921 ఆచవుఁగానిచోటఁ బనిఁగనిజూపము, నాడి కూడి యోడి యదవిఁజొచ్చు
ఘనునిబాడఁజూచి పునుము మూఢి, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

ర్యతత్రోదోనిర్జినస్య బ్రవిష్టస్య తతో వనమ్ ।

ఘనస్య పద్మతం వృష్ట్యై వేమ ! వర్జయ మూర్ఖతామ్ ॥

తా॥ దుర్వ్యసంగములయందలి మూర్ఖత ర్యతాదుల నాడి యోడి
వనవాసముఁజేసి పునులజూప తెలిసియైన విడువము.

922 ఇహమనందఁబుట్టి యింగిత మెఱుంగని, జనులనెంచి చూడ స్థావరములు
జంగమాదులనుట జగతిని బాపంబు, విశ్వదాభిరామ విమరచేమ॥

ఇహోద్భవాయ జనా వేమ ! యే విజానంతి నేంగితమ్ ।

స్థావరాశ్చి తే శ్లేయా న వాచ్యా జంగమా ఇతి ।

తా॥ ఇంగితజ్ఞానశూన్యులు (పరాధిప్రాయమును గురైఱుంగని
శాందనులు) తిరిగెడి జంగమసృష్టిలోనివారైనను వారిని స్థావరములతో
(చలించని మొద్దలలో) జమకట్టుటయే మంచిది.

923 ఉత్తతిత్తి దీని యుపయోగములులేవు, తిత్తికొలుకుఁజెడును దేవులాడి
ఁజ్జిమిఁదసాము కడతేరలేఁడయా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అనయా సోపయోగాన్యుఁడ వేమేయం రిక్తభస్మికా ।

సశ్యే ద్భాగ్రింత భర్తృభస్మిన్, భిక్షుసాధ్యం భిక్షునివ్రతమ్॥

తా॥ ఉత్తతిత్తిదేహము దీనిధారణఁ జయోగము జ్ఞానసాధనమే.
మానవుడితిత్తికొలుకే ప్రాకులాడి చెడుచున్నాఁడు, కాని కల్పివాయిపై
సామైన నియమనిష్ఠల పాటింప జాలకున్నాఁడు.

924 ఒకనిఁజెలుతుననుచు నల్లనుండెంతును, తనుకుఁబ్బుచేటుఁ దామెఱుఁగ
తమ్ముఁజెలుచువాఁడు పైవంబులేఁజొకో, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ఆత్మనాశ మజానంత ఈహంకారే పరనాశమ్ ।

స్వీహం నానకరం దైవం చార్హితి ? వేమ ! చింతయ ।

తా॥ ఎదుటివానిని గాడుఁజేయవలెనని దుష్టుఁడు, నశమనమన
నాలోచించుచుండును. కాని పన్ను గాడుఁ జయువాఁడు దైవ
సౌకర్యమున్నాఁనిమాత్రము నలంపెడు.

925 కథముమీటి వలయుఁ నలుమూతలుపడి, బుద్ధితిప్పి చాలఁబడమిహము
వేళలందు నిన్ను వెదకుటసాధ్యమా?, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

కౌమర్దో మిలితానాం నష్టమనర్హస్మృతిః ।

యదీహ వర్తే వేమ ! సాధ్యం కిం త్యద్ధవేషణమ్ ? ।

తా॥ ప్రభూ! కౌము రంశమునకుఁదాక గన్నులు మూతలుపడ
బుద్ధిలేక స్మృతి తప్పునప్పుడు నిన్నుఁ నలంక సాధ్యపడఁగలదా? కాన
సదా నిన్ను స్మరించుట మంచిది.

926 చెఱకు తీపిలేమిఁ జెత్తవాఁబడునట్లు, పరగణములేని పండితుండు
చూఱుబడునుగాదె? దోష మటుండఁగ, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ఇదు రాధుర్యరహితో నిస్సారణి రథ్యతే ।

నిర్గుణో నింద్యతే సూరిః వేమ ! దోషోఽస్తు దూరతః ॥

తా॥ తీపిలేని చెఱకును చెత్తయనునట్లు నిర్గుణములేని పండితునిఁ
బామరుఁడనుటయే మంచిది,

927 శ్రీకణపుటములున్న సాధ్యమేమయ్య, వివేకవలయు బద్ధలనెడివన్ని
వివేకవివేకనీక వివేదంబు నాజుమ్ము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కిం ప్రతీతవత్తా సార్థక్యం? శ్రోతవ్యా విబుధోద్దయః।
శ్రుతీశ్రుతే వేమ ! సర్వం చైవ వివేదం చ వేత్ ॥

తా। ఎద్దలవాక్యములు వినుచుండిన నీ చెగులున్న యుపయోగము.
వినుచున్నకొలది యందలి విషయము నీకే బోధపడగలదు.

928 రాతిబొమ్మల గుంపనవలంబు, గుళ్ళుగోపురములు గుంభములును,
కూడుగుడ్డ తాను గోరునా చేవుండు? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కిం విలాయా మిహూత్ శ్చ గుంపై రాలయి స్తథా ।
అపి కుంపై మ ! వాంఛి కిమన్నాప్యభిలం చ సా ॥

తా। రాతిబొమ్మలు ముడిచుండుచున్న గుళ్ళు గోపురములు గుంభ
ములు చేనికి? మీడు గుడ్డ దేనిమ గోరునా?

929 తలువదలువబుట్టు దనువునం దనలాలు, తలువదలువబుట్టు దధి ఘృతంబు
తలువదలువబుట్టు దనువునదస్త్వింబు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

మథలేమథా వేమ ! వృష సంజాయ తేనలః ।
తథా వధ్ని ఘృతంపై తత్త్వం సుద్ధం తనావపి ॥

తా। తలువదనువకొలది మ్రాగుచున్న. ఎరుగున నెయ్యి, పరమున
బరమాత్మ తెలియబడును.

930 ముక్తిగానలేని మూఢ జనుల కెల్ల, బుట్టబులుండేసి పరమపదము
దారిజూపు బుధుడు దైవము కాదో, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అసంస్కృతం వేమ ! ముక్తిం మూర్ఖానాం పరమేశదమ్ ।
సంస్కృతం యో దర్శయతే స మధః కిం న దైవతమ్ ? ॥

తా। ముక్తిని పొలికికొనలేని మూర్ఖులకు, పరమపదమార్గవ గజాం
బుధుడు దైవము కాదా?

931 కలియుగంబునందు సునతి నైవ్యంబు, ఘనత వైవ్యమునకు కలుచుండు
శ్రద్ధభక్తులుడిగి జనులంద్రుకావున, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ ॥

జనా శృద్ధాభక్తిహీనా యతో వేమ ! భవంత్యతః ।

ఘనతాయాః కలౌ నైచ్యం నైచ్యస్య ఘనతా భవేత్ ॥

తా॥ కలియుగమున జనులకు శ్రద్ధాభక్తులు లేకుండుటవలన ఘనతకు నైచ్యము నైచ్యమునకు ఘనత విపరీతపద్ధతిని గల్గుచుండును.

982 పరులదిట్టిసంత పాపకర్మంబులు, విడువ దెన్నటికిని విశ్వమందు
పరుడు పరుడుఁగాఁడు పరమాత్మయానయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పాపకర్మ సమాప్నోతి వేమేహ పరదూషణాత్ ।

పరః పరో న భవతి పరమాత్మా హి కేవలమ్ ॥

తా॥ పరుడు పరమాత్మయే. పరుని (ఇతరుని) దిట్టిగఁ జాపము సంభవించి విడువకుండును. (వి) తా నహం ద్విషితః క్రూరాన్ సంసారేషు సరాధమాన్, ఊపా మృజన్ మఖభా నాసీర్ ధ్రువ యోనిషు॥ గీ॥

983 అతిహితమగునట్లు లాడినమాటకు, సంతసించు శిల్ల సత్పురుషులు
అధికభావణంబు లాయాసదంబులు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యథోచితం వాక్యేన మాహతే సర్వసజ్జనాః ।

వేమాధికాని వాక్యాని వృథాయాసః॥లాని హి ॥

తా॥ మిక్కిలిహితమగునట్లు లాడిన మిసమైన మాటలకు సజ్జను లానిందింతురు. అధికసంభాషణ మాయాసముఁ గల్గించునదిమాత్ర మగును. (వి) పద్ధం మనోవశి చ దుర్లభం వచః॥

984 కూర యుడువ వెనుక కూడునా కసవేర, వెలుగుగల్గి మునుపె యేరవలయు
స్థలముఁదప్పు వెన్న ధర్మంబుపుట్టునా?, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఘాసస్య శ కపాకాంతే న పృథక్కరణం మతమ్ ।

ప్రాగ్దేవైవ పృథక్కుర్యాత్ కతో ధర్మః స్థలే గతే ? ॥

తా॥ ఆకుకూరలలోని గడ్డి పురుగులు మొదలగువానిని గూర యుడుకుటకుముందే యేరవలయును. అట్లే తరుణము చచ్చకుండ చర్మమును జేయవలయును

935 గుణముతీరులేక కులమెల్లఁజెడిపోవు, స్త్రీలనడతవలన సిగ్గుఁబోవు
చవిటిసేలవలన జలమెల్లఁజెడిపోవు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

గుణాభావే కులం నష్టం స్త్రీదుర్గత్యా త్రపాగతా ।

ఊషరఙ్గేత్రగం వేమ ! జలం భ్రష్టత్వ మ్నూయాత్ ॥

తా॥ చవిటిసేల జలము, స్త్రీలనడతవలన సిగ్గు, గుణముతీరులేక కులముఁజెడును.

936 జక్కినెక్కిపీఠఁ జక్కఁగా వెలువడఁ, గుక్కలెన్నో పెంటఁ గూయఁబోడఁగు
భువని పోర్వలేని కాపురుషులకుటు, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

అన్ మారుహం రహాయాం గచ్ఛంతు వేమ ! పూరుషమ్ ।

భవం పిన్దరం పుంసాం పున్దరీకా నిలాః ॥

తా॥ గుడ్డము పోకిరి పోసి పెంటలను పెంటడిచుక్కలు మొలుగు నట్లు గొప్పవానిని కన్నుల పుంసంబులైన పుంసముందురు.

937 ఫక్కిఁదెరిసిపలుక నొక్కనావ్యసేవాలు, పెక్కు తీల వట్టి ప్రియలరయ
దిక్కుగల్గుమొగ్గి నొక్కట మాలదా, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

పిఞ్జాయ ఫస్కిం ప్రేక్షం వాక్యే నై కేన హ్యలమ్ ।

హమ్ ప్రలవై కు వేమ ! ? ఏకాలం గతియున్నది ॥

తా॥ పెక్కు పేలుడుమాటలన్న సరియగుపప్రతితోఁగూఁచినయొక్క మాటయే మేలు. అట్లే భక్తికల నమస్కారముక్కలే యైనను మంచిదే.

938 అల్పుఁడైనసేమి యధికుఁడైననుసేమి, చప్పువలయురీతిఁ జెప్పినాఁడ
బాదని యెఱుకలేక యాకు న్నాడునా ? విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥

భవే దలో వాధికోవా వత్తవ్యం కథితం మయా ।

వినాజ్ఞాం వేమ ! చేపస్య పత్రం చలతి కిం భువి ? ॥

తా॥ ఆభగవంతుని యాజ్ఞ లేనిది యొక్కయాక్తనఁగదలదు. అల్పుఁడ వగుదువుగాక. అధికుఁడవగుదువుగాక చప్పువలసినమాటఁ జెప్పివేసితి (వి) ఉపస్థితే ప్రాణహరేకృతాంతే కిమి ? కార్యం సిధియా ప్రయత్నాత్ ? వాక్కాయచితైః సుఖదం యమస్మిం మురారిపాగాంబుజచింతనం చ॥

939 కంకుభట్టనంగఁ గాపాముములఁగట్టి, కొలిచె ధర్మరాజు కోరి విరటు,
గాలకర్మగతులఁ గనిపెట్టలేరయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సి ప్పవే వేమ ! కాపాయైః కంకుభట్టాభ్యుయా పురా ।
విరాటం ధర్మహర్షియా గతయః కాలకర్మయోః ॥

తా॥ ధర్మరాజంతటివాడు కాపాయవస్త్రములధరించి కంకుభట్ట
అను పేర సామాన్యరాగువిరటుని సేవజేయు. సకాలమున కేకర్మ
దాపురించగలదో యెవరు కనిపెట్టగలరు ?

940 కట్టెయందునిప్పుఁ గావనిచందమీ, తమవునందు నాత్మ తగిలియుండు
మఱుగుఁడెలిసి పిదప మాక్కొనవలసయా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నేంభసే దృశ్యతే వహ్ని ర్మథాత్మాపి తస్మాత్ తథా ।
మర్మ జ్ఞాత్వా వేమ ! పశ్యం త్వయా త్తదవలంబనమ్ ॥

తా॥ కట్టెయందు నిప్పు కలదును. చ మున్ను పరిమన బ్రహ్మ
పదార్థము (ఆత్మ) కలియున్నది. దాని సర్వ ములయందై క్యమగు
టను బ్రయత్నించవలెను.

941 ధర్మగ్రహములు రాశిఁ జరియింపుమండీను, విచితుగుఁ గాపాపించుమండఁ
బురుషయత్న మనుచు బొంగుదు కలయా ? , విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ధర్మో నిగ్రహేషు సర్వేషు వేమ ! రాశిచరిష్టుషు ।
సదనత్ఫలాని ద్దర్శంతి ముక్తంబి కిం స్వపారుషమ్ ? ॥

తా॥ పట్టినప్ప డే సవగ్రహములు ద్వాదశరాశుల సంచరించుపట్టతి
సనుసరించి జాతకచక్రము తయారగుచుండ నజ్ఞానులు తమపురుష
ప్రయత్నమని యీల పొంగుదుకో లలియకున్నది.

942 ధర్మబుద్ధిచేత జైవంబుఁదోసినఁ గాలుఁడేమిచేయఁగలఁడు ప్రిజల
ధర్మమంటి వెంట జైవంబుగావుండు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దైవే జ్ఞాతే ధర్మబుద్ధ్యా కింయర్యా దుతకః ప్రజాః ।
ధర్మః పృథగకో వేమ ! సదా దైవాయతే ఖలు ॥

తా॥ ధర్మబుద్ధిచేత మమను బలిసికొనిన మనలయముఁ డేమియుఁ
జేయఁజాలఁడు. ధర్మమే ఎంటుండే దైవముగ గాపాడుచుండును.

(వి) పరోపకారార్థ మిదం కరీరమ్.

943 పెండికొండ పసిడికొండగూడనకుండ, దేవుడేలపోయి తిరిపెమెత్తై
దైవబలము కాని తనబల్మికాదయా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమ ! రాజరహైహూత్ర యస్మత్తస్య విగ్రహః కథమ్ ? ।

భిసార్థ మచిర త్యరంగం బలు ప్తవస్య వాత్మనః ॥

తా॥ నై వబలమేకాని మనబలము సనిచేయదు. పెండికొండ(నివాసము)
బంగారపుకొండ (ధనుస్సు) గలకున్న తిరచు విచ్చమెత్తుకొనలేదా?
(వి) థిక్ థిక్ వృథా పొరుషమ్.

944 హంస మానసోద మంటకతిరిగిన, యట్లు కర్మచతుము నంటకుండ
యోగి తిరుగు సులభోగంబుతోడను, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

మానసాం చ్ఛస్పృశ హంసో యథా వేమ ! సదా కరణః ।

అసర్వః కర్మచ చోగ తథా గాన్నిహో యతిః ॥

తా॥ హంస మానస సరస్సున నీరంటకుండ సంచరించుట్లు సకల
భోగములు కల్గియు యోగి గలంపటుడుకాక సంచరించును. (వి)
యో న హృస్పృశి న ద్దేన్ద్రే న శోచతి న కాంగతి, సుఖాసుఖసరిత్యాగీ
భక్తిమాన్యస్స మే ప్రియః । గీగ ।

945 తమవనదగునింటఁ దగశత్రుమిక్రమింఁచెలియలేనివాని నెలివదేల ?

తెలిసి చక్కఁబరుపఁ దివ్యామృతంబుదే, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

దేహరూపే వేమ ! శేఁ శత్రుమిత్రాణి రత్నతః ।

అజానతః కిం జ్ఞానేన? తద్ది సమ్యక్కృతేఽమృతమ్ ॥

తా॥ ఈశరీరమనునింటిలోఁగల కామక్రోధాదిశత్రువుల, శమదమాది
మిత్రుల పద్ధతిఁ దెలియనిదెలివి యెందులకు? తెలిసి యాంతరంగికములగు
గందరగోళములఁ జక్కఁజేసిసఁగాని దివ్యానందామృతము లభింపదు.

946 అవుచన్నచితికి యాపాలఁగాచినఁ, పేరిపెరుగు చల్ల జేర్లఁగలుగు
దవలి లోనఁగల్గు నవనీత మట్లరా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమ ! ధేనుస్తనా ద్ద్వగ్ధే తప్తే పయసి తత్రక్రమాత్ ।

దధితక్రాహ్లాయం చాంగుః నవనీతం తథా పరమ్ ॥

తా॥ అవుపాలలితికి కాచి తోడుబెట్టిన జేరుకొని గట్టిదగు పెరుగగును. పెరుగుదలచిన జల్లయు, పెన్నయు, లభించును, అట్లే యాంతరంగిక పరిశోధనవలనగాని యాత్మజ్ఞానవనీతము లభింపదు.

947 పుణవమెఱుంగనతడు భక్తండుకడఁగా, శోధినిగాడనతడు శోగికాఁడు నిత్యమెఱుంగనతడు నిర్వాణికాఁడనగా, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

నాజ్ఞాతస్త్రిగవిరోధాన్ నాద్వైతికగ్భావో మునిః ।

న వేర్ని నిర్మలం దానం నిః । నిర్వాణి న భవేద్ధి నః ॥

తా॥ ప్రణవసాధ మెఱుంగనివాఁడు : శ్శుఁడుగు శోధినిగాంచని వాఁడు శోగియు శాశ్వతపదార్థమును : లియనివాఁడు మోక్షకామియుఁ గానేరడు. (వి) తై లధారావ దచ్చిన్నం దీర్ఘఘంటానినాదవల, అవాచ్యం ప్రణవస్వార్థం, య స్తం వేద సవేదవిత్, అనావాతస్య శబ్దస్య తస్య నాదస్య యో ధ్వనిః, ధ్వనే రంతర్గతం జ్యోతిః శ్రుతి రంతర్గతం మనః॥ ఉ॥ గీత॥

948 గురువుఃప్యఁడనఁగ నొనరెట్లు మొదలెట్లు, గురువుఃప్యఁడనెడి గుఱుతులెట్లు గురునకుండఁగిన పరువులేకుండిన, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

అద్యంతా తత్త్వతో వేమ ! కా స్యాతాం గురుశిష్యయోః ।

యదినస్యాద్గురోశ్శక్తిః కో విదో గురుశిష్యయోః ? ॥

తా॥ గురున కుండఁగిన పరువులేకుండిన గురుశిష్యులకుఁగల భేదమేమి?

949 తాద్రుమెడనువేసి తనకు శూద్రత్వంబు, పోయెనెడిదెల్ల బుద్ధిలేమి మదినింపక తాద్రు మతికన్నఁజెచ్చునా ? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

శూత్రం ధృత్వా గతే వేమ ! శూద్రతా నిర్గతాత్మనః ।

ఇతిభావ స్తు మూఢత్వం నేజస్వీ స్యా జ్జితేంద్రియః ॥

తా॥ త్రాడును మెడలో వేసికొని నాకజ్ఞానము నశించినదని పలుకుట సరియైన బుద్ధిలేకపోవుటయే. మనస్సును నిల్పులేక జ్ఞానవిహీనత నున్నఁ ద్రాడు బ్రహ్మవర్చస్సు నీయఁగలదా?

950 బాల్కచనులు పూలబంతులఁబోల్తురు, పాఠిలుమానినట్టి భాగింతులవని న్నాంఁఁబిండ్ల మండు మతియేమియన్నది ? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వ ఖోతా వేమ ! కన్యాయాః పుష్పగుచ్ఛసమావితి ।

వర్ణయం త్వలసా భ్రాంతాః కిం స్వాత్మన్మాంసఖండయోః ॥

తా॥ మాంసప్రముద్దలగు కన్యల స్తనములఁ బనికిమాలిన భ్రాంతికల కాముకులు పూలబంతులనియు మఱవేవోయనియు వర్ణింతురు. (వి) ఏతన్మాంసకసాదివికారం మఱసి విచింతయ వారంవారమ్ భజగోవిందం॥

951 బాల్యమందు నీవు బహువిధంబులఁబట్టి, చప్పరించినట్టి స్తనములను

మోహమింతయేల ? మూఢాత్మ ! తెలియుగా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

చాల్చి త్వం బహుధా వేమ ! యా స్తనా వసిబ స్స్వయమ్॥

తద్గతే విమోహేన కిం? మూఢాత్మన్! విచింతయ ॥

తా॥ మూఢబీవా ! బాల్యమందు నీవు చప్పరించిన స్తనములకొట్టికై మోహ మేలరా? అలోచించు. (వి) కో దుర్జయః సర్వజనైః? మనోజి॥

952 విటునిఁ జేరఁగోరి వీధినిమదినుంచు, పడఁతిరీతిఁబరముఁబాక్షసగును

గుణములన్ని మఱచి గుఱించి చూడుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ప్రాప్తుకామా విటం వీధ్యాం దత్తచిత్రేవ కామినీ ।

గుణస్సన్ పరం గంతుం వేమ ! విద్వాన్ యతేతనై ॥

తా॥ విటునిఁ గూడుటకు వానిరాక నై వీధినిమదినుంచు విటకత్తెవలె నన్నిగుణములు మఱచి పరమాత్మధ్యానముననే నునిఁగియుండ వలెను. (వి) జ్ఞానా ద్ధ్యానం విశిష్టతే గీత॥

953 బివ్యరుచులఁగోరు జీవించునంతకు, సతియుఁబతియుఁగోరు ముత్యధనంబు

చాక్ష్యవహుఁడుఁజూడ నందఱఁగోరును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యాఽజ్ఞీవం రసం జిహ్వ వాంఛే ద్వేమేహ దంపతీ ।

వాంఛేతాం పుత్రకథనం వాంఛే త్వర్వాన్ హుతాశనః ॥

తా॥ జీవించియున్నంతవఱకు స్త్రీ పురుషులు జిహ్వకై రుచులనే కోరుచున్న, సంతానమునకై సంసారమునే కోరుచున్న, దుద కగ్ని హోతుఁడు తనలోఁ గలుపుకొనుటకే కోరును.

954 వోపునిచ్చువాఁడు తులలేనినెఱదాత, వోచుకొన్నవాఁడు వోగిసాయగును

ప్రాప్తుఁజాపువాఁడె పరమపూజ్యుండగు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

సర్వదో నిస్తుతో చాతా దోహి గర్వావహరికః ।

గమ్యం గమయతే వేమ ! య స్సహస్రో మహాన గురుః ॥

తా॥ దోచుకొన్నవాడు ద్రోహి. దో నిచ్యువాడు నెలదాత. అట్లే
తన కాధారుడగు పరమాత్మను హా వాడే పరమహంసాడు.

955 భవము పూర్వకగృహలము ననుభవించె, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥
కన్దుఖములేవి విశిష్యః దలఁగకు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

పురాకృతం కర్మఫలం చోక్తు మేష పవోభవత్ ।

ఇత్యాకృప్య మే వేమ ! న వ రుఖిపిత్ భవ ॥

తా॥ పురాకృతకర్మఫలరముననే యీ యిట్టు, కన్దుఖములు గల్గు
చున్నవని తలంచి మదిని గట్టిచేసి ద్వింద్వసహస్రక పరియుండుము.
(వి : త్రైవిర్నినా న హి భవంతి : పహితారాః॥

956 సందర్శముననుజూడ సరియేనియునులేదు, అశిష్టభగవత్తు మమవుఁగాదు
అనుభవగాని నీక మదియేమి చేయును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సాగరేణ నమః కించిత్ పక్ష్యే పక్షుః ! నాపరమ్ ॥

పక్షియోగాయ సన్నిరం తాస్మిన్నరేణ కిం ఫలమ్ ? ।

తా॥ సముద్రముగొప్పది చాలనీరుకలది. కాని యానీరు పనికివచ్చునది
కాదు. పనికిమాలినవస్తు వెంత పక్షిపక్షునను దాని కేదో యోజనమేమి?

957 సాధనంబులేక సవకూలజేషయు, బోధలేనివిగ్గ పాంశెపుడు
పాదుగొల్పిమదిని భావించి చూడుము, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సాధనేన వినా వేమ ! న కించిదపి పిద్యతి ।

విద్యానాస్తి వినా బోధం విమృశ్య హృది చింతయ ॥

తా॥ సాధనములేక పని జరుగదు. బోధలేక పిద్యరాదు. కార నిశ్చల
మనమున నద్గరుబోధతో ద త్త్యముగ్రహించి తరించుము.

958 సాధుజనులబటి సంతాపముందింప, కలవినాశమొందు గూర్జరజనుడు
సాధుజనులపూజ సాయుజ్యమిచ్చును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సజ్జనాన్ యది జాగత కులుం స స్త్యే ద్దురాత్మనః ।

దౌగజా సాధునానాం స్యాత్ వేమ ! సాయుజ్యదాయినీ ॥

తా॥ సాధులబాధించిన క్రూరునకు సమూలనాశమును, బూజించిన పుణ్యాత్మునకు, సాయుజ్యమును గల్గును.

959 సురలు మానులెపుడు సరివి వర్తించుచు, ధర్మహర్షమొటి తారకముగ అట్లుకానివార లనుకుల్ల చెడిరనూ, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

తారకో ధర్మహర్షస్సాన్వ్య దితి దేవా మహర్షయః ।

వర్తంత వేమ ! సత్యంతి తద్భిన్నా అనురాదయః ॥

తా॥ ధర్మమే తారకహర్షముగఁ దరించినవారు సురలు, అట్లు కానివారనుదులు.

960 తల్లిదండ్రు లాత్మతనము లన్నలు వమ్ము, తెలమి బంధుభృత్యు లిల్లజనులు గలిగివర్ధిలంగఁ ఘనతతోనుండుము, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సిగరా వాత్సర్యసియాః భ్రాతృభృత్యభాంధవాః ।

యథా వేమ ! వర్తంత తథాస్మదయవాన్ భవ ॥

తా॥ బాబూ ! తల్ల పిచ్చి పిత్రులు అన్నలు తమ్ములు బంధువులు నవకులు సమస్తక్షేత్ర సూక్ష్మయు డలాగున సగౌరవము మెలంగుము. (వి) సర్విజ్ఞులగుచునోధనము.

961 మఱితునేమొనుచును మఱి సుఖముండప్పు, నెవరొనర్చుమే లడంతైన మాటుమేలుఁబాచి ఏ ర్యాదఁగాంచును, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ.

విస్మరామీతి వా వేమ ! భావయన్ సుఖం హృది ।

ఉచితాం ప్రత్యవకృతిం దుర్వన్ ప్రాప్నోతి గౌరవమ్ ॥

తా॥ మంచివారి దెచ్చుచును మఱితునేమోయని తన కితరు లొనర్చు మీ తెంతటిదై నను మాటుమేలు త్వరలోనే చేసి మర్యాదఁ గాంచును.

962 చేయఁదగినవేళఁ జేసెడికార్యంబు, చేగపడియొనర్ప విషమకౌసు బుడమ కాయ చేసు యుదిసిఁడిపయా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమార్హస్యమయే కార్యం సహసా యది ధర్మతే ।

విషమం స్వాత్మ సత్తుంబ శలాట్యగహణం యథా ।

తా॥ బుడమకాయ చేయఁచేదు. ఎందులీ. అట్లే తరుణమునగుముందే అందరపడిచేసినకార్యము విఫలము.

983 అరయనాస్తియనక యడ్డుమాటాడక, తిట్టువడక మదినిఁ గొట్టుకొనక
తనదికాదనుకొని తాఁబెట్టునది పెట్టు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నాస్తీ త్యకథయన్ వేమ ! నిఁధమపి చాబ్రువన్ ।

అకోచన్ హృది నాత్మీయమితి దానం వదాన్యతా ॥

తా॥ “ ఇదినాదికాదు. అర్థిది ” అని సంతోషమున సంప్రప్తితోఁ బెట్టు
నదిపెట్టుకాని యడ్డుమాటలఁపి లేదనియు కసరి మనస్సును జీకాకు
బరచుకొని తప్పనిసగియు పెట్టునది పెట్టుకాదు.

984 కామచింతఃజిక్కి కనుగాననేకపు, నియమనిష్ఠవిడిచి నియతిమీరి

తామసం న నడఁచి తన్మయమొందురా, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

కామచింతావశో వేమ ! మదాంభస్తప్తం న పశ్యసి

నిషాం ని నియతిః తత్తా చింతా త్నారం వ్రజ ॥

తా॥ కామచింతఃజిక్కి కంఠమూలకొని నియమనిష్ఠవిడిచి సతెని
మఱచి తామసమున నడిచి గమ్యస్థానము దిగిజాలక, కామమంచి
మార్గమున సంచరించే తస్మయ మందుము.

985 ఫలములేనికార్యములుసేయ నొల్లదు, కలజనంబుల్ల నిల ననంబు

ఫలమువంచిననఁ బ్రమందు ముదమొందు, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

ఫలాభిహారిం కార్యం కర్తుం నేచ్ఛంతి మానవాః ।

యది సాధు ఫలం వేమ ! పరే ముచ మహాన్నయాత్ ।

తా॥ ఫలితములేనిది మంచిపనియైనను జనులు సేయనొల్లరు. సత్కా
ర్యమునకు సత్ఫలితమే యుండును. ఇట్టి విశ్వాసముతోఁ జరమాత్మను
బొంది సంతసింపుము.

986 ఇతరచింతలన్ని పెరిగి నడినెంచి, జతుమంటురీతి జగముమఱచి

సతత మాత్మయందె సఃకృటలాభము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

అన్యచింతా వ్యధా జ్ఞాత్వా జతుకస్పర్శవత్ జగత్ ।

విస్మృత్య వేమ ! సద్మక్త మాత్కారామ స్పదా శః

గా॥ మెత్తనిలక్కకే యితరములంటుకొనున్న మెతకనుమున

యితరచింతలునుగల్గు అనియితరాలోచనలన్నియు బాధచుగల్గించునవే

అర్హతీ పేమ ! నాత్తి చాజానిన్ జ్ఞానిను నరః ।

దాంబికస్య మో భూత్వా చదురీ ప్రచ్ఛిన్నయా చ్ఛమమ్ ॥

తా॥ నిరాదంబరుడగు జ్ఞానిని గుర్తించనివాఁ డాడంబరపుగొట్టు
మాయజాలములఁబెక్కి రుచ కేడ్వఁగలఁడు.

971 తనవిపత్తుఁడెలియఁ దప్పించుకొనఁజూచు, నెట్టిమనుజుఁడైన నెట్లుజైన
నరః బాధవినుచు నవయఁదాధగ్మంబు, విశ్వదాభిరామవినురవేను॥

జ్ఞాతాయాం పేమ ! చాపత్త తాం వారయితు మిచ్ఛతి ।

నరః తదంచితం శక్యం వేర్తి నరకవ్యభామ్ ॥

తా॥ మునుజుఁ డెట్లని నొప్పి పడమర ను నిసి, దప్పించుకొనుటకుఁ
బ్రయత్నించును. కాని చిర కాలంబున నెన్నఁనాల్గు పన్నును వానినుండి
తప్పించుకొని శక్యమోరము మోర, నిరయంబు.

972 పనవనముజూచి ముచ్చగు గాముఁడీ, చిచ్చులొబడునుచు క్షితితలమున
నిచ్చఁగలుఁజేయు నెమ్మగా మాహంబు, విశ్వదాభిరామ వినురవేను॥

ప్రహరం కాముకం వత్త సంఘం గ్ని నివరంబుం ।

నిరతంబుంబు ! నిమ్మాహంబు కీర్తి పడఁబాధం రతిమ్ ॥

తా॥ సోపార్థమునుగాంపి కాముకంబు కీర్తన మిడురపట
గామాన్న కింకర మగుచున్నది. మాహమ్ యట్టి కోరికను
జెంపఁబెంచునెడయని మోరము లెరియఁబడునాదు. (వి) యో మాం
పక్వతి నరవ్యధి చక్వంబు నెమ్మని చక్వంబు, ననిమ్మహంబు ప్రహరంబు నవ
మేన పడఁబాధి. రతి

973 బోర ! మాదుదాని నాబ్రహ్మ పృష్ఠిం చే, మరుషుపాలిటి పనుభూతమట్లు
దానిపలకు బడని వానిని గాంబుమే, విశ్వదాభిరామ వినురవేను॥

ననదాంబు ! ప్రియం బ్రహ్మ మహంబు నననాంబు స్మరంబు ।

యో పేమ ! సామూహంబు యాంబు చక్వంబు చక్వతే ॥

తా॥ ప్రియంబు బ్రహ్మ పనుభూతముపల ప్రిష్ఠి యాదుదానిని
స్మరించును. దాని పలలో పని పనుముఁబడు ననుచుచును. (వి) ప్రి
యంతోర కేవల పృష్ఠంబిష మున్నురమయం ప్రాణలోకంబు మహా, (భర్తృ)

974 చతుర్వింశతవసరమునాతిగర్భముఁబొందు, రాతియుష్టచేత రసముఁగట్టు
బుద్ధిఁజెలివియున్న భువనమున బాల్పదా, విశ్వనాథిరామ విసురవేమ॥

నిజముగదా గర్భిణి ప్రాణి అగ్రీహర గనం తథా ।

యది నమః ! భావయుక్త బుద్ధిగర్భం కిం జగత్ ? ॥

తా॥ పురుషవీర్యము ప్రసవమును ధరించును. రాతియుష్టచేత తాద
రసము పొందుకొనును. బుద్ధి బుద్ధి భావమును గర్భియున్న గోకములనే
ధరించగలదు.

975 చదువుఁజదుక' న్న సౌఖ్యంబునుచులేవు, చదువుఁజదువునేని సరసుఁడగు
చదువుమర్మమెఱిగి చదువంగఁజూడుము, విశ్వనాథిరామ విసురవేమ॥

సమాధిగోవిదా నాం న సౌఖ్యాని భవంతి హి ।

అభిగతిర్న సర్వేన విదావాన్ భవ ముచ్యతే ॥

తా॥ "దివి" భానియగును. చదువున్న సౌఖ్యము కలగడదు. అట్టి
సౌఖ్యమును గల్గించు భావముగోఁగూపిన చదువనే చదువుము. (వి) పఠోః
పశుః కో? న కరోతి భవంతి, ప్రాణీనా స్త్రీపి న చాన్యబోధః । ౧౦॥ మణి.

976 తావుఁజూపినందు నా నీయింబడి, నేవిధమునైన నెకములేదు

భావమెఱుఁగున్న బ్రహ్మముగట యెట్లు? విశ్వనాథిరామ విసురవేమ॥

స్వాత్మాత్మకైర్జ్యోతిరేకం చిత్తార్పణయా హి మి ? ।

నిజముగదా వాత్సల్యం కరం వేత్తి సరం నరః ? ॥

తా॥ గర్భస్థానము నెరింగి నెఱవెం పి యెవ వి యెకఁబ్బడు చేర
గలదు. కాని హృదయము నెఱియగన్న నెట్లు చేరగలదు?

977 మత్తెవిష్టుల తమమగ్నముఁదెలియఁ, చిత్తచలనమంది వెఱి భవి
బుద్ధిలేనివాడు పరమాత్మ వెఱుగునా? విశ్వనాథిరామ విసురవేమ॥

అజానగో వేద ! మగ్న ముచ్యచిత్తా నిరంతరమ్ ।

సర్వంతి చిత్త గాఢ్యా దగ్రహే వేత్తి కిం పరమ్ ? ॥

తా॥ మత్తెల యధార్థము నెరియ జాలక చలించిస్తలై చెడు
చున్నారు. చిత్తలేనివాడు పరమాత్మ క్లుప్త తెలిసికొంగలును? (వి)
అహర్నిశం కిం గతిచి తనీయం? గుసార మధ్యాగ్న వివాత్మత త్త్రమ్.

978 పతులగవయుటకును, నుతులబహుకుటకు, వెతలబహుట యెంతో వెశితనము
నేలనున్నరాయి నెత్తికెత్తివయ్యె, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

(ప్రేసంగాయ నుదీర్చుచున్న వర్ణనే వేమ ! మానవః ।

ఉన్నాదస్తు మహాం... రసి సూతిలామ్ ॥

తా॥ నేలమీదరానిని పెత్తికెత్తివయ్యెనుటలు ప్రేలను జొందుటకుఁ
బిల్లలగనుటకు వెతలబహుట యెంతో వెశితనము. (వి) కావ్యస్థాన
కార్యా? సతతం సహ... శం...

979 హానికలుగఁగోడు హాని మది నెంచు చానికెట్లు పరము వసుధయందుఁ
బూని నిష్ఠమిడి పొదలక నుండును, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

యది ధ్యామే ధృది హాని హాని స్తస్య విద్యతే ।

పరం సిద్ధతి వేమహా ధృతనిష్ఠ స్సృజా భవ ॥

తా॥ పరమేశ్వరు మదిని ధ్యానించువారి కెన్నటికిని హాని కలుగదు.
భవిష్యత్తు (పరము) కూడ బాగుపడుగలదు. చిత్తరవడక నిశ్చల
మనస్కుడవు కమ్ము.

980 పతులమేలుఁజూచి పలుగాకివలెనెత్తు, వట్టిమాటలాడువాఁ డధముఁడు
అడివానిబ్రతుకు నదియేలమట్టికా ? విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

పరాభ్యుదయ ముద్విష్యద్వ సర్వదా వేమ ! కాకవత్ ।

అథమో నిష్ఠురోక్తి స్సాగ్రత్ మృత్తుల్లం తస్య జీవనమ్ ॥

తా॥ ఇతరుల మేలుఁజూచి యసహనమున వ్యర్థాలాపములఁ బలుకు దుష్టుని
బ్రతుకు మట్టియగుటకే పనికివచ్చును. (వి) విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే
గవి హస్తినీ, శునిచై వ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శినః॥ గీత ।

981 చిన్ననాటినుండి చేసినకర్మంబు, పిన్న పెద్దలకును బెజిగవచ్చు
మంట మింట నడుమ మతినిల్పిచూడుము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

బాల్యాత్ప్రభృతి యత్కర్మ కృతం తత్ బాలవృద్ధయోః ।

ప్రయాతి వృద్ధిం వేమేషు రోదస్యాం పశ్య ధీరధీః ॥

తా॥ భూమ్యాకాశముల మధ్య ప్రవేశమంతయు గాలించిచూచినఁ
జిన్ననాటినుండియుఁ జేసిన మంచిపెడుకర్మల ఫలితమే వయస్సుతోఁ
బాటు పెరుగుచు వచ్చుచుండుట గాననగును.

982 పునుగుప్పిల్లెలపుట్టించె వాసనల్ ? దానిమహిమలేమి ధరణిలోన

బ్రహ్మచేతలన్ని పాదైనచేతలు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమ ! గంధవిడాలస్య చక్రే కిం గంధపారభమ్ ? ।

కిం తన్మహత్త్వం తేదిన్యాం బ్రహ్మచేష్టా నిరర్థికాః ॥

తా॥ పునుగుప్పిల్లి యేమంతగొప్పదని దానిప్రస్థమునకు బ్రహ్మ సువాసన గల్పించెను? బ్రహ్మచేతలన్నియు నిట్లే నిష్ప్రయోజనములు విచిత్రములు నై నవి.

983 శేననువచనంబు నీవనఁగావచ్చు, నీవు శేననబడు నిష్ఠఁడెలియ

శేను నీవే నీవే శేనన వచ్చురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమాహమితి యద్వాక్యం తద్ది త్వమితి చోచ్యతే ।

అహం త్వం చేతి నిష్ఠాతః అహం త్వం త్వమహం ద్రువమ్ ॥

తా॥ పరికించిన నేను, నీవు, అను పదము లొకనికే చెల్లును.

984 చిత్తదీపమువలె జింతమ దిగఁద్రొక్కి, మిత్రముగను మనసు మెలనువెటిగి

శత్రుగుణములెల్ల సాధించుటయే ముక్తి, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

చిత్తదీపనమాం చింతాం వ్యుదస్య విమలం మనః ।

మిత్రం కృత్వా దుర్గుణానాం ముక్తి ర్వేమ ! నివారణమ్ ॥

తా॥ చింత, దీపపుబొమ్మవంటిది. నిశ్చలమనమున దానిని దిగఁద్రొక్కి మనస్సుతో మైత్రిఁ జేసికొని శత్రుగుణముల జయించుటయే ముక్తి.

985 అచలశక్తిమనఁగ ననుభవగమ్యంబు, చూచిచెప్పరాదు సూక్ష్మమదియె

మదిఁదోచుఁగాని మర్మమెన్నఁగరాదు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

సూక్ష్మం వేమాచలం తత్త్వ మనుభూత్వేకవేదితమ్ ।

వక్తుం దర్శయితుం చాపి న శక్యం ద్యోతతే హృది ॥

తా॥ అచలశక్తి మనుభవయోగ్యమైనది. సూక్ష్మమైనది. మనస్సునకు మాత్రము తట్టునది. కానఁ జూపుటకును తెప్పటకును సాధ్యముకాదు.

986 ప్రాణులందు శివుని భావింపనేరక, యోగమందురేల? శోగులార!

యోగమందుఁగలదె? భోగమందున్నట్లు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అదృష్ట్యా ప్రాణిషు శివం యోగశత్రేవ యోగినః ।

కథయన్యే యథా భోగే కిం యోగైస్తి తథా శివః ॥

తా॥ అంతటఁ బ్రాణులుందున్న పరమేశ్వరుఁ గాంచుచుండిన భోగము
లున్నను నాటంకములుకావు. యోగమునకు సన్నాదులై కానక్కరలేదు.
భోగమునకు యోగము సరిపోదు. (వి) సన్నాదుఁ కర్మయోగశ్చ నిశ్చే-
యసక రా పుథో, తయోస్తు కర్మసన్నాపాత్ కర్మయోగో విశిష్టతే॥

987 నాసికాగ్రమందు నలుముగా గుఱినిల్పి, వాసిగాను జూడ వశ్యచగును
కాశిఁ చులఁగనఁ గడగండ్లుపడనేల, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

లక్ష్యం కృత్వా నాసికాగ్రే సమ్యగ్దృష్టి వశం భవేత్ ।

కాశీం కాంచీ చ సంప్రప్టుం వేమ ! కిం నిష్ఫలశ్రమైః?॥

తా॥ కాశి, కంచీ, చూచుట కవస్థలుపడితి మగ ముక్తిరాదు. నాసి-
కాగ్రమున గుఱి నిలిపినఁ గొంతవంకు వశ్యము కాగలదు (వి)సంప్రప్త్య
నాసికాగ్రం స్థం దిశశ్చానవతోవయో, ...యుక్త ఆసీత మత్పురః॥

988 దొమ్మరాటవాని దోర్బలమెల్లను, బొట్టకూటికొక పట్టినదగు
అదియె మోగి కమర నానందముందఁగా ? విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వేమ ! కుడింభరిత్యాయ దోర్బలం సంపన్నమ్ ।

తదేవ యోగి । లభ్యం చేర్చివ్యాసంబదాయకమ్ ॥

తా॥ దొమ్మరాటవాడు బొట్టకూటికి కఠినసాధకమున కెంతయో
శ్రమపడుచున్నాడు. అంతశ్రమ యోగిపడిన నానందముఁ గాంచుచుకదా?

989 శీవి మిగులఁగల్గి కెక్కియుత్తిలించి, యూళ్ళనేల ముక్తి యుత్తదినుగు
మంచితోకకొఱకు మహినియన్నింపుము, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

ప్రతిష్ఠాప్య ధర్మజ్ఞాం వేమ ! విక్రమాశ్చో మహితలమ్ ।

శాసేతచే న్నాన్తి ముక్తిః యతస్య విమలాధ్వనే॥

తా॥ శీవితో కెండాలు స్తూపముల నెత్తించి యూళ్లుచుంటినన్నంత
మాత్రమున ముక్తిరాదు. మంచిత్రోవకొఱకు యత్నింపుము.

990 టక్కుమాటలాడి చిక్కులఁబెట్టిన, నిక్కమెఱుఁగబడదు నిర్వహింప
చక్కనైన జ్ఞానసారంబుఁబెలియుమీ, విశ్వదాభిరామ విమరశేమ॥

వేమ ! కూటవచాం స్యుక్తాన్తి యది భేదం కరిష్యసి ।

తత్త్వం న జ్ఞాయతే సమ్యక్ జ్ఞానసారం వినాఽవ్యయమ్ ॥

తా॥ మోసపుమాటలఁబలికి చిక్కులఁ గల్పించుకొన్న నిక్క మెఱుఁ
గఁబడదు. కాన చక్కనైన జ్ఞానసార మెఱుఁగుటకే ప్రయత్నింపుము.
(వి) న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్ర మిహ విద్యతే, అజ్ఞానే నావృతం
జ్ఞానం తేన ముహ్యంతి జంతమాః॥ (గీత)

991 చలముఁబట్టి మదిని జనియించుగుణముల, తత్తిని దుర్గించి వేగఁ జమకముడిగి
సతముగాను బుద్ధిసవరింప నదె ముక్తి, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

హృజ్జాతం గుణసంజాతం చిత్రా యత్నేన నిస్పృహః ।
బుద్ధిం విశుద్ధాం దుర్యాచ్యేత్ వేమ ! సా ముక్తిరేవ హి॥

తా॥ పట్టుదలతో మనమునఁబట్టు గుణముల నంతరింపఁజేసి బుద్ధిని
సరిచేసికొన్న సదియే ముక్తి. (వి) హిరణ్మయే పర కోశే విరజం బ్రహ్మ
నిష్కళమ్, తచ్చుభ్యం వ్యతిహం వ్యతిస్తద్వ దాత్మవిదో విదుః॥

992 చెవులలోనఁబుట్టె రవమె యాకాశము, కన్నులఁగనునదియె కళలఁబ్బుల
ముక్కులలోని గాలి ముక్తికోశము, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

నాదమేన శ్రవోజార మాకాశో వేమ ! కథ్యతే ।
నేత్రోద్భ్రష్టా కళాజ్వాలా నాసావాయుశ్చ ముక్తిదః ॥

తా॥ చెవి మూసికొని దెలుచిన విసఁబడు ప్రణవశబ్దము పుట్టుచోతే
యాకాశము. కన్నముూసికొని దెలుచిన రవఁబడు కళయే తేజస్సు. ముక్కు
మూసికొని దెలుచిన నుండు హిరణ్మయవాయువే గాలి. అట్టిస్థితియే ముక్తి.

993 ఆదిసోమశామ మాదిగా బుఝఁగూడి, గురువు శుక్రుఁడు శని గురుతులెన్న
ఎన్నిదినములైన నిల నొక్కరూపమే, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

భాను స్ఫిమః కుజ స్సమ్మోగగురు శుక్ర శనిః క్రమాత్ ।
దినసంజ్ఞాకరా వేమ ! దివసం త్యేకరూపకమ్ ॥

తా॥ ఆది, సోమ, మంగళ, మొదలగు వారముల గుర్తులే యెన్ని
యున్నను దినస్వరూప మొకటే. అట్లే పరమాత్మయు నొకఁడే.

994 గుఱ్ఱమునకుఁదగిన గుఱ్ఱమైనరౌతున్న, గుఱ్ఱ మిలను నడుమ గూఁతుఁగట్టి
గుఱ్ఱము తనయొకటిగుణమే, విశ్వదాభిరామ విసురవేమ॥

దక్ష వేమాశ్వికే పాప్రే గుణి నన్ వర్తతే హయః ।

స్వకీయదేహస్య గుణం న జానాతి కుతో హయః? ॥

తా॥ కొతుకొలది గుఱుము నడచును. కాని తన యెంటిగుఱుము దెలియజాలదు. (సమర్థుడగు గురువువలన ముక్తి శీఘ్రముగలభింపఁగలదు

995 ప్రానిలోన నగ్నిమతియుండఁగావచ్చు, నగ్నిలోన ప్రాని కలవియునునె? మానిలోనియగ్నిమర్యాద సంసారి, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

స్థాతుం శక్తస్తైరా వగ్ని రగ్ని తు న తథా తరుః ।

ధృతవృదాగ్నిమర్యాద స్సంసారి వేమ ! సంవరేత్ ॥

తా॥ ప్రానిలో నగ్నియుండును. కాని యగ్నిలో ప్రానుండనేరదు ప్రానులోని యగ్నివలె దేహములోని సంసారి మర్యాద వహించును.

996 మేఘమద్దమైన మిహిరునిఁజెలుచును, జిత్తమద్దమైన స్థిరముఁజెలుచు మఱపులద్దమైన మహిమంబుఁజెలుదురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

అహ్లాదయతి వేమార్కం మేఘరోధస్తథా స్థిరమ్ ।

చిత్తావరోధ స్సంరోధో మహిమానం చ విస్మృతే ॥

తా॥ మేఘ మద్దమైన మార్కకాంతిని, చిత్త మద్దమైన స్థిరత్వమును అజ్ఞాన మద్దమైన ప్రభావమును, చూడఁజేయును.

997 లిగియు వృష్టి నెపుడు వింబమందుంచిన, మనమందు నెఱుక మగ్నమగున లగ్న చిత్తమమర రక్షించుచుండురా, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వింబస్థాచేత్ స్థిరా వృష్టిః మగ్నా స్యా న్మనసే స్మృతిః ।

లగ్నం చిత్తం పరే లక్ష్యే వేమ ! రక్షతి నర్వదా॥

తా॥ పరమాత్మయందే నిర్మలదృష్టయించిన నెఱుక మనమున లీనము కాగలదు. అ న్నెఱుకతోఁ గూడిన మనస్సే నర్వదా రక్షించును.

998 వేయివిధము లరయ వేంసపద్మరూ లగ్ధవిచ్చు వానివరసిహద చూడఁజూడఁగల్గుఁ జోద్యమా భావంబు, విశ్వదాభిరామ విమరవేమ॥

వేమప్రోక్తాని పద్యాని దదత్కర్ణం నహస్రధా ।

దర్శం కర్ణం లభేతాత్ర వేమ ! జ్ఞానం మహాద్భుతమ్ ॥